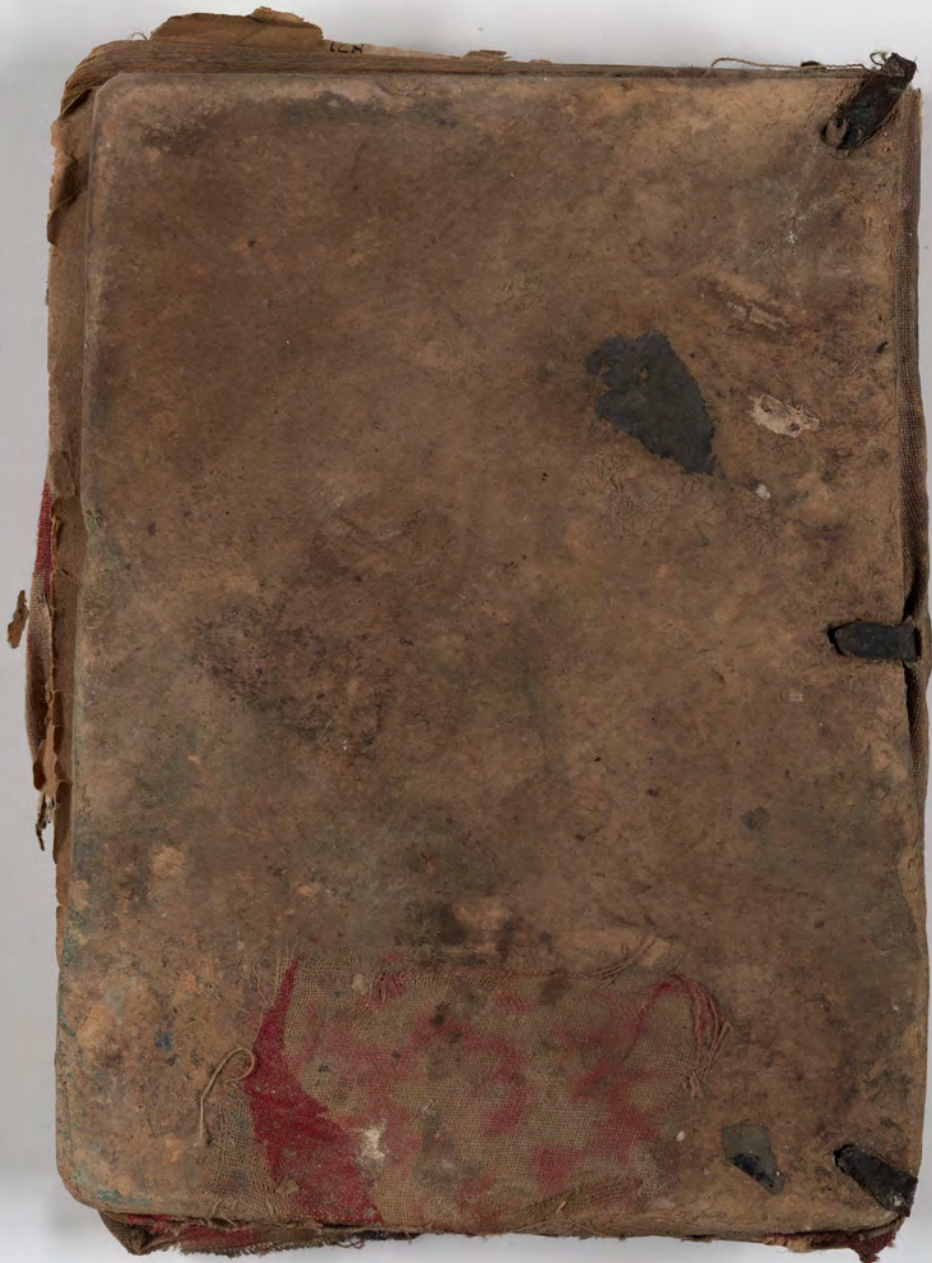

IJA # 3379

[Book Section - Commentary on Psalms]

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ
visible fragment from bookbinding

דבר אל הקוראים כאת המיל

הפעם אודם את סי אשר עזרני ברוב הקדיו. להוליא
לאור צבית לפוק אשר הקימות לי פת **בנדאר**

יעיא ברשיון ונושלחנו הכוונת. את הספר המהולל
תהלה לדוד. והוא צילורים יקרים ופירושים כשגנים
צדך כמו על חזונו חתום לדוד. אשר

האומרו בכל יום ויבטחו בו שהוא צן העולם הזה. ואת סיך
הגדול ועל עמ ומגדול המקובל האלפי רבין חסידא בקשת
ישען מרדכי משה זל"ה. והנה הנה הסקיד הוא
הוא מפורסם לשם עוז ולהחלט

לכל צדי שער עירנו והאקנים אשר בשער נוספים נומרו כפלאות.
וכתובים לו את השבח המגיע אל הכתפיים. צדופן שוחק צים
איהו ליש אלפים כירא נאחד מן המאמרים כוללמים :

והוא כחמתי עשה קדים הנה כלם עשורים כלם בלורים.
ואסייל יכללא סי **הול ישען**. וסי **מומור**

יאסף. וסי **דבר בעתו**. אשר נדפסו בעיר ליוורנו
הם ספר **אמרי ישען**. אשר נדפס בבית דפוסינו

וכלם נקפלו ברטון. צמסון

ויצתה בעיר בני עמנו סייו. יען כי הנה נחמדים וזהו וזמו
נכ. ומחוקים עדין ורופח לופים ונפשו של אדם מהנדהן. אך

לדלכון נפשו. הקשרים האחרים אשר לא עלו על מנצח
הדמים רובם כולם נשרפו בהשריפה אשר סוף כי את ציה נכד

המחבר צפי כחייך החשך לענ"ס אותה הודעהי בהקדמה סי אמרי
שני. והספר **דנחמד הזה תהלה לדוד**.

לעזק נום רבות צמיתים. אים אחד עומד עיניו. והיה ענין
וקפין אללו עד כה. וכן שלמים מהאורם לעשות נוספת

לופיו. אי לוחו כחייך. אי לסיפור על פולאות. תקיפתו
חוקים נאמרים חכמי

שלושי אנוני יסאל **לא יסגו**

גבולינו רישוב ולהדפיסו מבלי רשותינו

ואחי חמלה לאל כורא עליה סיעלה צרכה והללחה צכל וועקה
ידינו ואל ילריכו לידי וועכה צער ודס ולא לידו הלואחס . והוא
צרכמיו סרצים ינחנו צמעגלי לזק ועל מיי מנוחות ינהלכו הצא על
הסחוס פס **בגדאד** צחדש **אב** הגממות צסנה תהלה הי
ידבר פי ויצרך כל צער פס קדשו לעולם ועד

שלמה צבור
חולין קיט

רברי שב"ח

כדי שלא להכיר פמייר חלק ראייתו לסליג פס ונה פמירשתי על
פסוק חסלה פי ידבר פי וכו' והוא טיש לתת נעם על ונה
פאנאפנו ופאלים וועצחים לשמו יחברך הגס פסוא אינו לריך
להלוינו ולעצמנו . כי תה פאר לעולך גדול וכורא חס יתום קפץ
כותן לו את סעצח . אך הכל הוא להועלת הנצחלים ושוכללי
פצנה שלא ראו כוראותיו ולא הכירו כפלאותיו כדי פגס פנה
יקבלו אלפותו עליהם ויודו ויצרכו לשמו הגדול והס חסלה פי
ידבר פי וסעעס כדי ויצרך כל צער פס קדשו לעמו כל לרבות
גפ אלו פהס גפי מוס ושוכללי הצנה פגס פנה יודו ויצרכו
לשמו הגדול וק"ל :

לוח הטעיות

כדי כ"ג ע"צ פיעה צי צמקוס פכעצמו ל"ל פכעצמו
ד' קי"ז ע"צ פ"י ע"י צמקוס מרחיק ל"ל ונלוות ופי" פסיה משהלך
לדקה לעינים צלילת צקה :

הנה הנה
שא
וה ולק עשה
מנוע . חסר
זכס פס
החס וצמון
והמשה
והחלק
והחלק
נמוס חק
סוף . וכן
הו ופועות
לחשע נס
אלי חסר
לו לא ונה
פס צן
לוח לא
חוקק קוס
ולל ופועות
פועות חסר
עמו כו פמיר
לח חסר
פועות קי
חוקק ופועות
לוח כקד

הקדמה

הנה ומוצור תהלה לדוד כלו שפח להשקיות ולא נזכר בו שום
 שאל כלל ועשאו דוד לתקן וחדש הולכות הנקי נפס
 דוד ולכן עשוי ונאף ועד שזו כמו אשה חיל הכוללת כל כ"ב חתון
 כמדע . וזכר בו ה' פעמים בצורה . וגבורותך יגדלו ומיעוט
 נצים שנים . והשלישית וגבורותך יזכרו . והד' לשודיע לנבי
 האדם גבורותיו . ויעוט נצים שנים הני ה' גבורות
והמשנה פעמים גדולה שהם קוד הני חקדים הא' גדול
 ה' ונהולל ואלד . הס' ולגדולתו אין חקר הג'
 וגדולתך חספנתה שהיא צקר . והרביעית דכתיב
 וגדולתך . השמישית אך אפים וגדל חסד . והיה נוכחין להורידם
 למלכות הנקי תהלה . וזכר ה' פעמים וולכות . ארמונתך אסי
 הנוגך . והס' כבוד וולכותך יאמרו . הג' וכבוד הדר וולכותו .
 הדי והשמישית וולכותך וולכות כל עולמים . צקוד ה' אחרונה
 להשפיע לפי צבל קריאה הני חקדים . והה' גבורות . והנה
 אהי שאחר ארמונתך הוא ונלא ואזי ויה קלא ונלו ה' תיבת אהים
 או אסי ונלא כי אס זאת ארמונתך אהי הנוגך שגולה וקספה
 קס צ"ן שפח לחקמה . עיד עשה ומוצור זה ק"י קו"ה לרעון
 למה לא נאמר כן? באשרי לפי שהוא קוד נפילה נפלה לא
 תוסף קום לכך עשה ומוצור זה בק"י קו"ה לרעון שלקוף קמה
 ונלצה ותעלה לנעלה לנעלה . והנה וקספר תיבתו ה' ק"ן
 ותיבת ארמונתך שהוא חלש ומוצור חלש האפא ביתא לרעון כי
 כנגד כל ספר תהלים שבו ק"ן ומוצור זה זהו ק"ן תיבות . והנה
 אס מוסף עליהם ג"כ תיבות תהלה לדוד עם כללות כל ומוצור
 עולית קנ"ג כווקספר א' הויה וא' אל"י ליהדם צבל קריאה
 וקריאה ולהשפיע והי"ירם שהיא א' הויה לעשים שהיא א'
 אל"י צקוד א' י"ד י"ד ויאל לנו וקספר פ"ו אהים לנתק דיני
 העשים :

הנה

מוצור שאמר כל האתנחתים שפאולט הפקוקים של
 כל ומוצור באר וין ונלצה אהים ח' ואות ק' וקספרים

הקדמה

ב"מ/מ"ס/ סה"מ/מ"ו וכו' נר יורד לגי'סם . והנה
אחד ספר זה עשיתי כמד קצו בקפו הספר צום וקראתי
שדה לבן סה"מ סדה זרועה בלבושית העליון כל
קודי המזוהר הזה כנס לוחותו בלו צו
וכנה לפני וכנה צימן וכי וכן ע"מ עד לוח סיו' וכ"ת
וק"ת כל הפסקים שבו ועוד קודי הפסקים וענינים שזים
מזוהרים הם :

שיר סה"מ על ס' ההקדמה הנז' :

ראו ספר אשר נקרא תהלה .

לדוד האמור הבל תפלה :

אשר מראש ועד סוף הוא שבחים .

ולא נמצא בתומו שום שאלה :

ולתקן בו פנמי הלבנה .

וימותה היא בראשו בתהלה :

אדוממך אלהי ואו מלאה .

ומספרהי במספר בין אשר לה :

בתוכו יש המיש תימות נבונה .

ושאו בו המיש תימות גדולה :

בהקדמה ואלה הואך פנויים .

לבוין הם ביעת הצלולה :

להשפיעם להא האחרונה .

לבויתק בו המיש בלבבות למולה :

וראש תיבות וסוף תיבות דמומור .
 וסודות נוראות תוכו נעולה :
 כבוארים בכפר זה בתוכו .
 והוא כרך קטן כמו מגילה :
 אשר נקרא שדה לבן מלובן .
 בצחצחות וכותרת וגולה :
 שדה חמד זרועה מור אהלות .
 לתוכה רד ותאכל את יבולה :
 וספדי זה כמו פרדס ושדה .
 פיש דמו דרש וסוד שתולה :
 מח' בדים במוסרים ושבה .
 ותוכחות להאיר באפילה :
 שדש אשרו אשר קורין לפניו .
 לשון שאר ומזין ואמילה :
 אשר נשפע מאצילות לשלש .
 עולמות עומדים מטה בצלה :
 אשרי איש אשר נזהר בקראו .
 בחשק רב וכיונה גדולה :
 באותיות כמנה דר וספיר .
 ורא יקרא בנפש דבהוליה :

גדול כח ואין חקר לגדלו .
 מעט כמות ואמות רב במעלה :
 ואם יגרע איזה אות מלאמרו .
 הלא נחסר ולא יעשה פעולה :
 אשר אמרו עליו מוכטת שהוא בן .
 עולם הבא ולנפש תעלה :
 אדמהו לסם כוזב ומצוי .
 ובהו רב וגדול הסגולה :
 תשוה נגד השם בקראך .
 דמוין בו בכל עלה ומלה :
 אלהי כסתה פני כלמה .
 והגני בא בנפש השפלה :
 והבור זה בירי הוא בדורק .
 לפניך כמו מנחה ועולה :
 אני עני ומנחתי קטנה .
 והיא סלת ובשמן בלולה :
 אשר תעלה לפניך כריה .
 להפיר לכל עולה וולה .
 והוא נשלם התקיע וארבע .
 בתוך נמן בחר ש והאולה :

תהלה לדוד

ואלוני ואני עמד לבחך אינו כשירות צי . מעובתי כל עליך
אין לי שום עונש עליך לבקש סכר עבודתי שאדברא וזה שאני
עובר לוחך ואהה אלוני עובתך הוא עלי ואין לי סכר יוחרמות
וצה יצן חיים ומקל עקית עמודי ומקודתך שומר רומי וגוי
סכונש כמסקודיך ונלוותיך שומר רומי ועבדתך עבודה שלימה
עובתי כל עליך לבקש סכר לא אדברא חיים ומקל עקית עמודי
שאתה סקדך ומסכך גדול עלי בשומי מקודך סוכתי לעשות
למוך ואין לי סכר גדול וזה :

ובן

לוחך ואני ברוב סקדך אצוה ציתך אשתחווה לו סיכל
קדשך . בא לומר וזה סוכתי לצוה ציתך ולשתחווה
לך לא ונציא מעובתי כל עליך שצחתי לשכח לוחך לא אדברא
ברוב סקדך שסוף סקד גדול שעשית עמודי סמנסמני לחך
ציתך לשתחווה לך . וזה יבקש עוד עבדך סכר יוחר וזה
לא מה שאני עבקט הוא סי כחני בלקתך סמנחני ומנסלני
חמיד בזה בלקט שעשית עם עבדך שהצחתי חמיד לביחך
ולשתחווה לך וסיה סכרי ואין לי סכר עובתך יוחרמות . וצוה
והיה בך מוכב ונפז רב ונחוקים נדבש ונפת
לופים . גם עבדך כהר בהם בשומר עקב
רצ . הכה אחיל היום לעשותם ולומר ליטול סכרן . גם אומר
סקוד לזה וסיה עקב השומען בנתן סכרן על גלות הוא
בעקב . דהיינו עולם הסוף עמו העקב שסוף בעוף סגול :
והיה בא דוד לומר את מקודיך וידותיך שפיתנו בהם
הם בעלום נחמדים ומהב ונפז רב גם ונחוקים
צעת עשייהם נדבש ונפת לופים ולדיך לערות לקומתם בכל
ווארו . גם עבדך כהר בהם אומר גם הוונתם סלוחי שלעתיל
ג"כ גם עבדך יסיה מחר בהם בשומר עקב רצ . בעולם
הסוף שסוף העקב . סלוחי שלא חסיה פטור ון סולות לא
חסיה מחר בהם גם לעתיל שסוף סקוד עקב רצ בעולם סולו
לחך וזה ומורתם יסו סכרי לעתיל שאין סכר עוב סקוד

תהלה לזיור

למו הלאה שבו פקודיך ולעשות למוך שהם עלום נחמדים
וההצ וכו' ומופת לופים ומה שבו יבקש האדם יותר כפונד
וזה שזכה להיות שומר פקודיך אף לעת"ל והיה שכרו . עוד
קרוב לזה :

אִשְׁרֵי

יִשְׁבֵּי צִיּוֹן וְגו' אִשְׁרֵי הַעַם שֶׁכָּכָה לוֹ הֵנָּה נוֹדַע
מִשְׁכֻּל עוֹלָם עוֹשֶׂה דָבָר לְשׁוּמֵי צִיּוֹן הַכּוֹנֵנֶה
צֵדוֹ שֶׁהֵם עוֹשִׂים לֹא מֵיִצְיָא שְׂאֵין דּוֹאֵשׁ אֵת הַעֲבֹדָה
וְהַשְׁלִיחוֹת לְמִשָּׁא וּמוֹנֵהוּם לְפָרוֹק מֵעֲלֵיהֶם אֵל מַלְפִים לְשׁוּמֵי
צִיּוֹן דָּבָר עוֹד לְלוֹוֹת לֵהֶם שְׁלִיחוֹת אַחֲרַי . וְכֵן אֲרֻזְלֵ עוֹלָם
נַעֲשֶׂה וְנַשְׁמַע צֵדוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים . אֲנַחְנוּ מַלְפִים לְשׁוּמֵי
הַאֲחֵרֶת לְקִיּוּמָה וְזֶה יִרְעוּ אִשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי צִיּוֹן וְגו' וְלֹא מֵיִצְיָא
שְׂאֵין דּוֹאֵשׁ יִשְׁבֵּי צִיּוֹן וְהַלּוֹךְ וְעֲבֹדָתָךְ עֲלֵיהֶם לְמִשָּׁא לְוֹנֵר
חַיִּוְתֵי נַעֲלִים וְכֵלֵל אֵל אֲדַרְבָּא צֵדוֹ שֶׁהֵם יוֹשְׁבִים בְּצִיּוֹן שֶׁלֹּא
סִיּוּמוֹ עֲדִין הֵם מַלְפִים לְוֹנֵר אִשְׁרֵי הַעַם שֶׁכָּכָה לוֹ שִׂמְחָה לְהַיָּח
לוֹ כִּכֵּה כֵל הַיּוֹמִים לְבֹא פַעַם אַחֲרַי פַּעַם לְצִיּוֹן לְעֲבָדְךָ מֵרֹב
שִׂמְחָתָם עֲלֵיהֶם יִצְיָא צִיּוֹן וְעֲבֹדָתָךְ וְצוּי כִי צָקָה תִּשְׁמַע קוֹלֵי
צָקָה אֲשֶׁרְךָ לָךְ וְאַלְפֵם הַכּוֹנֵנֶה כִּשְׁאֲהַפְלֵל צָקָה וְאַעֲרֹךְ לָךְ כֵּל
הַפְּלִי מִהַחֲלִילָה וְעַד קוֹץ שָׂזָהוּ אֲשֶׁרְךָ לָךְ שֶׁלֹּא יִסְתַּר מִיְיָ דָּבָר
וְעַקִּידָת יִחָק וְעַד קוֹץ וְהַלְבֵּד שֶׁלֹּא אֲכַלֵּה אֶתֶּם כּוֹשְׁאוֹי וְנִפְנִי
שְׂאוֹרֵךְ חַיִּי אֵל צֵדוֹי מִהַפְּלֵל אִנִּי מַלְפֵם לְזִכְרוֹת צָבֵל יוֹם וְיוֹם
שֶׁאֲהַפְּלֵל לְפָנֶיךָ מֵרֹב חַיְיָוֹתָה עוֹלָם :

עוֹד

יִרְלֵם אִשְׁרֵי הַעַם שֶׁכָּכָה לוֹ וְגו' הֵנָּה נוֹדַע מֵעוֹלָם דְּרֻזְלֵ
עַל לְדוֹד וְזִמְזוֹר וְלִפְנֵימֵי שְׁמוֹת הַזִּמְזוֹר לְדוֹד שִׁיקָדִים
הַזִּמְזוֹר לְדוֹד עוֹלָם לְדָק לְבַשְׁתִּי וְיִלְבַּשְׁתִּי הַזִּמְזוֹר שִׁים בְּאֵת לְדוֹד
וְדוֹד הִים בְּאֵת לְמִזְמוֹר וְיִדְעֵם לָבֵן מַלְפִים שְׁלוֹבֵשׁ בְּגָדֵי מַלְפֹּת
כּוּוֹן אֵת הַאֲדָם יִהְיֶה לְהַשְׁלִיל לְהַשְׁלִיל אֵל כְּשִׁיעֶשֶׂה אִיזוֹ מַלְפֵם אֵל
לִיגוֹד הוֹרֵם וְסוֹף רַעַי יִדְעֵם לְאֲדָם מְכַוֵּשׁ שְׁלוֹבֵשׁ בְּגָדֵי מַלְפִים
שֶׁהוּא וְהַצְּבָדִים מִתְנַגְּסִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר כִּי צוּם יוֹבֵן מֵם שֶׁהִקְרוּ לְכֹן
שֶׁאֲחַר קִיּוֹם מִקְבָּלָה לְוֹנֵר דְּרֻזְלֵ עוֹלָם מִקְבָּלָה פְּלוֹרִית

יחזק עלן וכו'
כשתשיחן מלכות
שאלו נזכרו
פלונית יחזקן עו'
ותחלות שלני עו'
ותחלת בני עו'
האם לחזקו חסו
חזקת יחזקן עו'
לחזק עלני עו'
ניק יחזקן עו'
וחזק לחזק עו'
זכור עם זכר עו'
והחלות לו דייח
חזקת על עו'
והחזקת וכו' עו'
זכור עם יחזק עו'
כשחזקת יחזק עו'
קח חזקת וכו' עו'
וחזקת לקח עו'
קח עו' עו' עו'
קח עו' עו' עו'
קח עו' עו' עו'
קח עו' עו' עו'

תהלה לרוד

מ

והדרך עלן וכו'. ואני טעמתי שיש חסידים ואנשי מעשה
 כשחסידיהן מלותן בקופס ולולג ופנוכה ומגילה ועומר וכיולא
 שאחר גומרם היו מנשקין סמלים ואומרים הדן עלך מלוא
 פלוניה והדרך עלן וכו'. והכוונה שמתפללין להשייח שיהיה סדר
 ותפארת שלנו על אותם המלות שסיף התפאר בנו ויהיה לה
 תפארת בנו עיי שנסים ראויים על דרך לדוד תזמור טסיה דוד
 נלה למזמור חסו סדן עלך שנסיה אכחנו נאיש עליך ואמיכ
 חומרים והדרך עלן שנסים ראויים שיהיה הדרך והדרך ראוי
 להיות עלינו עיד תזמור לדוד לזו רמו אחד שאמר אשכני וישני
 ציחק ויסללוך שיחפלוו סס צציתך צא לומר לא כל פצא לנשיכ
 ואתפלל ונאמר כי אם דווקא אשני העס שנסיה לו . הכוונה
 שכהה סס דברים הנזכרים ישנה צמיכה וסמלם וכן למוד התורה
 והמלות לו דייקא תסיה אותם לו כבלוצס יסיה לו תפארת
 ומונה שלא יהיה כלוצס בגדי מלכים וכנס בתוך חלריהם
 ולעירוחם והוא כזו ומכוער כזו זהו צאף חזיר שאדרכס
 יתגפה כהס יותר על מה טסיה . ואמר אשני העס טהי אשני
 שגס השייח יתפאר ויתכבד צו לסקרל הי אסיו כמיס ישראל אשר
 צד התפאר וכן אמרו צוטר שפסכיה אומרה להשייח חי צנאי
 צרל אחיכא לקמד שגס השייח יתפאר צו לסקרל שמו עליו חסו
 אשני טעס טהי אסיו שהשייח צעלמו יכנס שמו עליו ויתנאס צו
 וכן פירשו פים זה אי ואוסו אומרו זה אי שיחכבד ויתפאר צי
 שיקרל אי ועוד אכי ואטרוס ריל אני נאס לו שסיף בנו נוטריקון
 אכוסו אני נאס לו על דרך לרק לצמתי וילנשני :

עוד יכלס אשני יושני ציחק עוד יסללוך וכו' סנס כודע שס
 שהחמירו צוטר על סמדנר צצייכ וקף שלא צשעה
 שתפלה ועכסו אמרו לית ליה חולקא צאלתא דישראל ככודע
 שלא אמרו תשעני צתפלה חלל צני כרישהא קתס . ולזו רמו
 אשני יושני ציחק שסיף ישנה צייכ וצא לומר לא כל מי צבא
 ויש צצייכ אשני חלל לריך לו דצד אחר וסוף עוד יסללוך

מחמדים
 כפוד
 עור
 כס כודע
 הכוונה
 העבודה
 שמוע
 זיל עיי
 לשמוע
 וייצייח
 קל לומר
 תך של
 לסיח
 דך מרת
 טענ קו
 דך לך כ
 ינס דצ
 שאי עפ
 יוס ווס
 ייש רזי
 שיקדים
 חלה לדוד
 וילכוס
 מלוס
 די מל
 תקנו לכו
 פלוני

ההלה לדוד

לישיבתם אחים סלול שיקרא אחים ומזמר או הנכה כדי שלא יראה שנכנס בה להנחמו :

א ירלה אשרי יושבי ציחק וגוי אשרי העם וגוי הנס נודע שאלוה להנחות מעשרה ראשונים כו"ש בגוי כשכנס הקצ"ה לבה"כ ולא מלא שם עשרה מיד כועס שנא' מדוע נאחי ואין אים ואנרו חיצת אים ר"ח אמן יהא שמיים כאו אמר ואין עשרה שיענו קדים וידוע שבה פאר"י ז"ל שאלות העשרה ראשונים דוקא אס יתפללו בלוחה בה"כ שאס נענה מעשרה ראשונים בה"כ אהה והלך והתפלל בה"כ אחרת אין לו מלות עשרה ראשונים ועיי' ברי"ה די קל"ג ע"ב לזה רמז אשרי יושבי ציחק חיצת אשרי אמן יהא שמיים רבא כאו אמר אשרי'ס ליושבי ציחק קודם תפלה וראוי'ס לעניית אשרי'ס שהם עשרה ראשונים אצל עוד לריך עוד להם דבר אחר שיקראו להם אשרי'ס והוא עוד לריך להם שיהלליך סלה שיהלליך ויתפללו בנקוס שכלתרפו לעשרה ראשונים שאס ילערפו ולא יתפללו שם אין להם אושר של העשרה ואמר עעס וועלח העשרה הראשונים מפני מה גדלה מעלתה הוא אשרי העם שככה לו לשון ומאח המלך שככה לשון פכוך חמה שאס לא מלא עשרה מיד כועס ואו העשרה שככו ורגזו חמתו של השי"ת :

א אשרי יושבי ציחק וגוי אשרי העם וגוי ירמוז למ"ש בגוי במעש דר"י הנכנס לסודרה וסאו איהו ז"ל מה קול שמעתי בחורבה זו א"ל שמעתי צ"ק שונתמה כיונה ואומרת אזי שהחורבה אה ציחי ושרפתי אה סיכלי וכו' . א"ל צני חייד וחי ראשך לא טעה זו בלצד חיוורת כך ולא עוד אלא בכל יום ויום ג"פ חיוורת כך ולא עוד אלא בכל זמן שיטא ככנסין לנחי כנסיות ולנחי מדרשות ועינין אמן יהא שמיים רבא עברך הקצ"ה מענעב ראשו ואומר אשרי המלך שמקלקים אותו בציתו כך רבו . והנה כשיראה רוח'ס שהשי"ת מתפאר בקוקס לריכים הם לימר אהה אשרינו שצאנו לקלקך . לזה רמז אשרי יושבי ציחק שהם העשרה

אין לת
ס הלוח
צציתוך
ס וארי
ליח ליה
גמלהו :
ס כבודך
בו אשר
י וחני
צא על
גצ צני
ס ציחק
להתפלל
ס צני
האקוק
דישרא
שנקראו
צ כאשני
ס ציחק
די אלו :
ל ישיבה
לא יכנס
שיקרא
א יכנס
לקרות
אז יוכל
ז אשרי
צבל
ד

תהלה לדוד

פאומרים קדים ועונין אישיר הרמח צחינה אשרי אמן יהא שמיה
רבה וחסה אורח עליהם וגוי אשרי המלך שמקלסין אותו צדימו
כך שאסה מחזיק לנו עונם ואשור לומר אשרי העלך וכו'. ארצה
אחמנו אומרים אשרי העם שכנס לו אשרי העם שזכה לככה לקדם
שעך ולקלסך :

או ירלה אשרי יושבי ציתך וכו' עמיש צמורח חסידים
הראשונים היו שוקין טעם אחת קודם תפלה וכו' ונח
סבי מיני ארציל דאמר קרא אשרי יושבי ציתך עוד יסללוך קלה
וארציל המהפלל לריך שיפסח טעם אחת לאחר תפלה שכאמר
אך לדיקים יודו לשמוך ואמיכ יצבו ישרים אח פניך הכס הטעם
על שתי השפיות עיפ הקבלה הוא שניי החפלה עושים יהוד
הויים אדמי קצים ושכינסים טהור עיקר תפלתו וניי שיטסו
קודם תפלה טעם אי מקדימין היחוד טעם אי ועיי שיטהו לאחר
תפלה מאחרין היחוד טעם אחת וכלו הם הוסיכו היחוד שלשה
פעות ולכן שכרם גדול ולכן רמו אשרי יושבי ציתך שהם המחשבים
צנח"כ קודם תפלה כמיש צמור וטעם העכנס הוא יסללוך קלה
הכס אחיות יסללוך הליל כיו הלל עם אדמי טעולה קים שהוא
קיי הלל וכו' שם הוי"ה טעולה כיו שהוי"ד של יסללוך היא יוד
תפועל כמו חיצת יוכלו ידברו יהלכו שאין סיוד שורש אה על
תפועלה מהאחרים באו הוא יסללוך יסדרו הליל כיו שאקדימין
היחוד של הוי"ה אדמי מעת שיצתם ולאחר תפלה רמו אך
לדיקים יודו לשמוך יצבו ישרים אח פניך . הכס השכינה נקי אה
כמיש ליחזקא ואשאע את מדבר אי כבודע ולאך אך לדיקים יודו
לשמוך כשיתפללו גיכ יצבו ישרים יתעכבו לאחר תפלה כמיש צמור
ואפעם שניי שיצתם ועכזם אח פניך השכינה הנקי אה התעכבו
פרס צפרים שוארביין היחוד צישינתם ולכן שכרם גדול :

וביה יתבאר אשרי"ל חסידים הראשונים היו שוקין טעם
אי ומהפללין כדי שיכונו אח לצם לאציהם שצמיים
אומרים צלשין הם יכונו אח לצם לאציהם שצמיים דבר כוסף כי

כאמור כינוי זה
מכונה בקרב
עם ארמי המדי
היה וכן סיו חת
יהי כמיש אדמי
אל ילם אשרי
תפלה
אחת צמורח
לם עי תפלה
עיי לומר שדוך
למים וכן כתב
עיי טהור טהור
הנך . וכן לאחר
היינו כמעט
אשרי צמורח
התורה היות
כזה שחלם צמור
הנך כן רח
היה לומר שיי
לם לך
עוד ילם אשרי
טעם שם א
וי צמורח וטעולה
אליהם עינים עם
ענינם כי זה חת
רשעונים חסידים
קוף שם וצמורח
התורה צדק נחת
עם ללם העולם לה

משאננו יכוונו את לבם ודלי הוא לאצופס שנשמים והנה נודע
מששכינה נקלחה לב זה הוא כדי שיכוונו את לבם שהיא השכינה
שם אלנו מכוונים ומיחדים אותם לאצופס שנשמים שהוא שם
הוי"ה ולכן היו מקדישין ומתעבדים קודם תפלה שעה חי להקדים
יהוד הוי"ה אדפי' שיסיו שמיסס מכוונים ומניסס איש א אחיו :

א

ירלם אשרי יושבי ציתך וגוי אשרי העם שככה לוגוי הנס
התפלה הופכה מד"הד למד"הסר כשתהיה בכוונה . והנס
חיחא צנהרתי' שהנה יש גי' אלמים ומקפרס חרין וכשימשיכו
להם ע"י תפלתם גי' הויות שמוקפרס ע"ה יהיה מקפר שניסס
שלי' לרמוח סהדין נמתק וכהפך לרחמים צ"ה חבור הסויות
צ"הים וכן כתב מי שמלס חלוס דע יכוין צ"ה ויסס לך שלום
שלי' שהוא חבור גי' הויות צ"ה ס"הים . ולא החלוס הרע
נמתק . וכן נאמר צ"ה צ"ה צ"ה ויפרסרני . הכוונה שמתחלה
הייתי נספע ומשלה שונא שלים מחבור הגי' הויותעם ת"הים
והייתי בשלות גדולה ועתה ויפרסרני לחתיכות שאלייניק ת"הים
צ"התפרסר הסויות מהס לזה רוח אשרי יושבי ציתך עוד יסללוך
קלה שהולכים לציתך ומתפללים אלל עיקר האשוי"ר הוא אשרי
העם שככה לו ר"ה שלי' כשיוכלו בכוונה תפלתם להפוך
מד"הד למד"הסר ע"י שמיחדים הסויות צ"הים ויתעקרו סדינים
לזה לריך לומר אשרי אופר אחר אופר :

עוד

ירלם אשרי יושבי ציתך , וגוי אשרי העם וגוי אשרי
העם שהי' אפי' וגוי ע"ס לשלשה אשרי ס"ה המתפללים
גי' מדרגות ומעלות זו למעלה מזו יש צ"הם לב"הם ומתפללים
ואינם מציינים מה שסס אומרים רק ששהותיהם נעוה ואינם
מציינים כי זה אינו יכול להפוך סדין לרחמים אפי' על עלמו .
יש מציינים הדברים ונותן לב לכל מה שהוא אומר מתחלה ועד
סוף צ"הם וצ"הם אלל אינו יודע לכוין צ"הם הדברים ועומק
סדברים צדך כשתר זה יכול להפוך סדין לרחמים על עלמו ולא
מהני לכל העולם להסתייגם צקו הרחמים . יש מתפללים צעמון

ח שמים
צ צ"ה
ח צ"ה
ס לקדם
מקדים
כו' ונח
לך קלה
שכחמר
ה סעס
ס"ס יחוד
י' ש"ססו
הו לחמר
ד שלשה
שעכבים
לך קלה
ה שהוא
היא יוד
לא על
מקדישין
גמו חך
נקי אה
ק"ס יודו
ש צ"ה
התעבב
יול :
ין טעם
שנשמים
צוקף ר

תהלה לדוד

של דברים להכניס הצולמות וליחד כבודנות זה מהני הפלחו
 לכל העולם שההכנס על פי קו האולעי מלת הרחמים . וככה
 נודע לפכמי האמה . אות **ו** שלשה קויה רומזים להקד ודין
 ורחמים שקיימם חד"ל וכשהחברו שלשתן יהנהג העולם עפ"י
 הרחמים והם חקד ודין שני כתוצים הנוכחיים זה את זה ואין
 העולם ונהנהג עפ"י אחד מהם . אבל כשיצא . הכהוב הגי שהיא
 צחינת הרחמים וכדוע ציניהם ויתנתק הדין והעולם צלום
 עולמות העליונים והתחתונים ולכן בזמן שאין הדור הבון ורולם
 להחריב העולם מציא הקצ"ם הקשת שהיא הלח גוינין לכן אדום
 ירוק חבור שלשתן ציחד ואז מנהיג עולמו צאלעי . לזה רוח
 אשרי יושבי ציחיד הולכים לצ"הכ . ועוד יהלליך שיתפללו גם
 הוא על הצחינה הראשונה שמהפללים צלח הצנה שעכ"פ
 התפללו אבל אינם יכולים לנתק הדין אפי' מעליהם שהני אין
 לפס כי אם פה לצד שהנה ה' מולאות הפה הוא ה'
 האחרונה שהיא דין גאדם כזה אינו יכול לנתק הדין . ויש
 מעלה שניה בהפלה והם שנאמר עליהם אשרי העם שככה לו
 לשון וחמת הנולך שככה שיכולים ליהק הדין אבל אינו מכל
 העולם כי אם לעלמו והם שככה לו לו דוקא אינו נשכך כי אם
 נומנו שהפלתו מתקצלת והוא המצין מה שאומר שומבר הרלון
 והפוחצנה הפנימית שהם רחמים עם ה' מולאות הפה שהיא ה'
 אחרונה הרווחת לדין אבל אינו מכל העולם כי אם נמנו ולזה יש
 לו אושר שני ועל המדרגה השלישית הויכיון לעומת הדברים
 וחבור העולמות והיחודים אחר אשרי העם **ו** שהיו שגורם
 שהי' ית' הנחייג כל העולם כולו צלשה קוי **ו** שהם חקד
 דין רחמים שלשה גיוני הקשת שהיא ההנהגה של הרחמים כציכול
 צכל העולם כולו חסו שהי' אהיו ולא אומר **ה** אהיו שהי' ית'
 ונתנהג בחבור הגי קויים ככ"ז :

א ירלת אשרי יושבי ציחיד וגו' הנה אר"זל כל מי שיש לו
 צ"הכ צעירו ואינו ככנס עם להחפלה נקרא שכן רע שכא'

כח חלד הי' לו
 הסתכל צבתי
 הקוים קודם
 נה נסות
 נמול שחור צב
 לו תנוחה וז'
 נעשה נמול ק'
 לוח רוח חשו ית'
 צמחם ודמ'
 להכליל וכו' י'
 שני חשוי נחמ'
 נה הסתים וכה
 חשוי להחלל
 ציחיד וחקים
 שפיי וז' להל'
 נה הסתים וזל'
א ירלת אשרי
 חלם ככמ'
 וזל' הסתם אשר
 עם תהא חמתי ו'
 ית' כמ' גי חשוי
 כלמו נכחו כמ'
 צמחתי כי אם
 וזל' להחמתי שח'
 עם יחודים ושוני'
 נחור צמ' חזק'
 וזל' נוח יונק'
 נה אשרי יושבי

בה אשר ה' אל כל שכיני הרעים הנוגעים בנחלה . שהנה
 הוחפלה צצה"כ בעשרה ים לו נח להמשיך אורח העליונים
 הקרואים קודש כמו צומן צהמ"ק קיים צנוקלה כי לכן נקראו
 צחי כנקיות . ואסי להם לנודקש ונעע . והו חומרו הנוגעים
 בנחלה שהו צהמ"ק הנקרא נחלה כנ"ש כי לא צאחם עד עתה
 אל הנוגעה ואל הנחלה זה שלא נכנס לצה"כ להחפלה שם
 בעשרה נמלא קל צעניו צהמ"ק ונקרא שכן רע נוגע בנחלה .
 לזה רמז אשרי יושבי ציח"ד הנכנסים לצה"כ ושם יהללוד קלה
 בחפלהם ואמר אשרי העם שצכה לו לנ"י שזוכה תמיד שלא
 להחפלה וכו' כי אם צצה"כ והטעם הוא שאשרי העם שה' אהיו
 שמי שאינו מחפלה צצה"כ נקרא רשע ואין הקציה מוכנה שמו
 על הרשעים וכאלו אין ה' אלהיו ה"ו שאין מוכנה שמו עליו אבל
 אשריו להחפלה צצה"כ שאז נק"י ה' אלהיו וצנ"י ה' אהצחי מעון
 ציח"ד ומקום משהן כבודך לצוא תמיד להחפלה צציח"ד כדי
 שצ"י זה אל תאסוף עם העמים נפשי וגו' שאז אקרא רשע ח"ו
 כמו העמאים ואנשי דמים ואשר צדיקים זוה וגו' שהם הרשעים
 ואכי ח"ו מוכה עונתם :

א ירלה אשרי יושבי ציח"ד וגו' הנה ארז"ל אין חפלהו של
 אדם כשנועה אל הצצה"כ בלצד שגא' לשמוע אל הרנה
 ואל החפלה אשר עבדך מחפלה לפניך צציה וגו' צמקיס רנה
 שם תהא חפלה והנה בחפלה ים צ' דצרים צצחה הסלול לשמו
 ית' כמו ג' ראשונות וגו' אחרונות וכן הונויות וכיולא ויש צה
 שאלה לרכיו כמו י"ג חולעיות וכיולא . והנה החקיד חינו מלפה
 בחפלהו כי אם שיקובל הלולי הונויותו ליחד צמות הקדושים
 ולא להנאחו שהקובל שאלת לרכיו שאפי' אחם שאלות . לדיכס
 שם יחודים ושמות הקדושים כבודע . והמקיד ישים מגמת פניו
 ליחד צהס מדותיו ית' והוא יעשה את שלו לעשות רלן קונו
 וכחה רוח ליולוו ואינו שם מגמת פניו ללודך עלמו כלל כי לזה
 רמז אשרי יושבי ציח"ד שהולכים לצה"כ ששם נהנה החפלה

רבי המלח
 ימים . והנה
 להקד ודן
 עולם עמי
 אה זס ואין
 ב כגי שהו
 לם צצחה
 הן ורולה
 לכן חתם
 לזה רמז
 חפלהו שם
 שפנים
 שמי אין
 הוא ה
 הדין . ויש
 שכה לו
 חינו מכל
 כך כי אם
 חצבר הלון
 ה שהיה ה
 ונו ולוה ים
 הדצרים
 חו שגורם
 צהס חקד
 ים כציוול
 שפי ית'
 יי שיש לו
 רע שגא'

לעורר רחמים למהק סדין . אשרי העם שהי אהיו כנגד הפלח
ערצית שהיא רחמים מרח יעקב ולכן אמר שה' אהיו עם הוי"ה
חקד ולאסיו דין שחוק שניהם כאלה דין ירחמים . ומאחר שכל אמת
היא צומן ועת צפני עלמו . ולכל אי פעולם צפני עלום אשרי
מי שהפלל כל ימיו כל אי צומנה ולזה נרמזו ג' אשרי כנגד ג'
תפלות כל אי צפני עלמה :

רבי תימא ואלחר שהפלה ערצית היא רחמים כנגד יעקב א"כ
היא נוצרת וכל הפלות שהיא קו האולעי . דע כי
אין ערצית חקד וגבורה כי אם כנגד קו האולעי לא חקד ולא דין
לא רחמים נדור צפני עלמות ואינה פועלת כפעולת החקד והדין
כסיוו צהכרע קו האולעי ומעוררים יחד טאז היא הנסגה
גדולה ומעולה . וכי תימא אם יתפלל ונחה שמים של שמרית
ונחה אדכא יותר פועלת שהיא ונחה דין ומערכ עוזה של
שמרית שהיא כנגד החקד דע כי כשהפלל שמרית צומנה אוחה
עשה הפלה של שמרית אינה הפלה החקד כי תזמן אינו זמן החקד
שכבר עבר והוא מתפלל למרעון חוצו דווקא ואינה פועלת פעולת
החקד צומן ההוא וכן נחה צערצית שכבר הזמן עבר ואינו
פועל כי אם יתפלל למרעון חוצו :

והנה כל יום צפני עלמו עושה פעולתו צהכרע גדולה
ע"י סג' תפלות כמו שכי צומנה חדש מי כפוא סהנתיק
תחלה סהעוררות סימן ואח"כ לריך לעורר השמש לחצירו ואח"כ
יעורר האולעי ומקשה אותם צימד כמו שלשה פסוקים של יצרכך
יאר ישא עיי"ש . וכן הפלה שמרית היא מעוררת קו ימין מרח
החקד ובהפלה נחה מעורר השמש ומחצרו עם החקד מעורר
אוחה בהפלה שמרית ובהפלה ערצית סהכרע קו האולעי צין
שניהם כנאל כל יום ויום צפני עלמו עושה הכרעה גדולה :
אמר חכמי המוסר כי המתפלל שמים צטביל שבוכה אמת
לא עברה זומנה שהיה ערוד ולמה לא יקח ק"ו
והנסתה אכילתו ושהיהו שלל שכה פעם אחת ואלאכיל או אם

ה' בכל מעשה עבודתו . עוד ארז"ל כי הוחלל שחיים אפילו
 שאומר אשרי ותהלה לדוד בין תפלה להפלה לא העלה לו לגי
 פעמים שבכל יום לא דווקא לוחלל ואיך תהלה לדוד בזמן
 תפלה הלא . לזה נוח אשרי יושבי ציחך . או יושבי לשון עכצם
 כמו בקובות חסדו . ותשבו בקדש . הכוונה בלא ציחך הוא
 העיקרי אללם ולא יעברו זמן וזמני תפלהם ולכן זכר ג' פעמים
 אשרי כנגד הג' תפלות וקודם לה"כ תהלה לדוד ארומוך אפי
 פוילך שזהו שאומרים בתפלהם תהלה לדוד בזמן תפלתם ולא
 יעברנהו אשרי לזה שאז ע"י זה והאללם שמוך לעולם ועד
 שהוא עושה"כ הנקרא עולם ועד כמו שבחצ"ד רמ"ק ע"י שלא יעברו
 אף וזמני תפלתם ואומרים תהלה לדוד בזמן תפלתם מוצעת אפי
 הואללה שמוך לעושה"כ שהוא נקרא עולם ועד :

ובזה

כראה לפרש ערב ובקר ולהרים אפייה ואסונה וישוע
 קולי פדה בשלום נפשי וגוי הכה כזכר כחצ"ד למועלה
 תפלתם תפלות היום הם הכרעה שלימה שכל יום ויום כשתפלה
 כל אף בזונה עושה הכרעה של חקד ודין ורחמים זה לפנהגת
 העולם אין לך למועלה וזונה שחריח חקד וזונה דין ערביח
 רחמים . והם נקראים אז שלום שנתוודק השלום בעולם עוד
 נודע ויש"ש הרב בכוונות בתחלת החזרה שהחקד והדין והרחמים
 שהם כנגד ג' אבות נקראים רבים לזה בלא לרנוח ערב ובקר
 ולהרים שהם ג' תפלות שבכל יום אפייה ואסונה ולא יעברו יום
 אף בלא שלשתן אלא כל אף בזונה שלא תפלה שחיים כי כן
 ושתועות ערב ובקר ולהרים שלא תפלה שחיים בזמן אף וזנה
 פדה בשלום נפשי ודין גיהנם ומוצעת שאפי צעם"כ ואמר
 בשלום שהוא הסכרעה של חקד ודין ורחמים בטיהו כל אף
 בזונה בזכות השלום שנעשה בעליונים פדה נפשי ונעבור בשחת
 ונקרצ לי צעה וולחונהי בנקטרגים שהרי כי ברבים היו עוודי
 שהם הג' הנקראים רבים היו עוודי להמוך ציווי :

או

יכלה אשרי יושבי ציחך וגוי הכה נודע שתפלה צה"כ

הייחודי עשה
 הלא תפלה
 ר זמן תפלה
 בראה שמו
 ברוב חקדך
 שתי עמ
 שתיים ולא
 שוקיו נג
 תלה ותפלה
 ולא יעברו
 חס חקד ודין
 בצקר צנה
 ואל דין וסחה
 חקדך שא
 ד ולריכס
 קו האולע
 הרחמים ק
 זה צבל יום
 כל אחר
 על שלום
 ואח"כ
 כל האומ
 בן עושה"כ
 וכו"כ . וכו'
 ה שלא צבל
 יום ומוצעת
 בד תפלה
 עיניו יראו

תהלה לרוד

לריך ליטב צעירא שסיא ונקדש נעט ונקדשי תיראו .
ואקור להסתכל בדרכ גאור וצו זשיצתו ולא ייח ידיו על כעטרו
אלא יסבז בדצרים שהם ונכניעים את הלז ומכוונים לצו לחציו
שצשונים ויקיר כל תענוגי העולם ואלזו כוונת צש"ע עוד יקהכל
שהוא יחוש קטן ומתפלל לפני חציו שצשונים והוה שרצו חשתי
יושגי ציחיד ר"ת חצי . עוד יסללוד קלה קי"ת דכה טיקהכל
רונוות חציו שצשונים ויהיה דכה וכפה רוח וחד ויקהכל
צשפליחו עוד יסללוד קלה ויושז ציחיד טיקיר הגאור ונגד עיורו :

עוד

יחתי חשתי יושגי ציחיד עוד יסללוד קלה . קי"ת דכה .
הכה נודע שלפים לערא אגרא שאין חתה יודע ונתן סכרן
של נולוח . והנה יש לך דרם שראשו כואז עליו או יס לו חונק
חחר ואשפי"ן קן חונק עלמו והולך לצה"כ זה סכרו כסול ואוטר
שלו כפלים אי סכר תפלים שהתפלל . והצי סכר האונק שאנס
את עלמו והלך לצה"כ וכל מה שיהיה צלער יותר ונדוכה ציקורין
כך ומסקל פעולתו בארשה התפלה ואצירו כסול ומתפל . והה
שרצו חשתי יושגי ציחיד שאינס ומתפללים כי אם ציחיד ושס
יסללוד קלה . ואמר עוד יסללוד קלה קי"ת דכה ע"ד תשז חונק
עד דכה עד דכדוכה של כפס שאפילו הפ צלער ומדוכים ונעונים
ציקורין ואטוקים גייכ חונקס עלמו לסללך ציחיד לילך לצה"כ
ולאדם כזה חירו באוטר אי של התפלה לא כסול וה"ש פעס
אחרת חשתי העם שככה לו אשור אחר כופף שהוא כדכה ומעוטה
ומיוקר והלך לשס שהכל צודת ובמשקל ואמר חשתי חשתי העם
שהי אסוי סודת תקצ"ה אינה כוודת צ"ו סודת צ"ו חס עושה
לחצירו שום חסן צין אשע ארכשהוא נמחת צין חס עשאו כשהוא
צלער שכרו שום ולא יוקיף לו על סכרו כלום אבל צידון דידן
חשתי העם שהי אסוי . וידו מלי"ה ורחצה ונוואן דלי"ה ל"ס
את צעי :

והנה

ארו"ל לא תיכר אהבתו של ונקוס עם האדם כי אם
צשפוחו האלי"ה וציחיד דוחק ובער הרי זה ונקיס

אהבת השם . כי האהבה היא נכרה בשלשה דברים . הא' יש לך
 אדם שטורח עם אהובו וכשלא כדו כלל ולא חשבו לכלוש
 משליכו ואיני עושה לו פעם אחת זה אינו נקרא אהב . כי
 האהבה הגדולה בין אדם יבדלו אהובו או יצאו עושה רלונו כי
 הוא רוצה רלון אהובו . הב' אפי' אם אינו פורע לו כלום כי אם
 בחנם אינו מניחו והולך . שאפילו אם לפעמים מהנהו הצירו
 רוצה בלא נחן לו לדקה שרוצה עלמו אם עורח הרבה עם הצירו
 בלא לא עשה לו כלום להיות חייב לו הצירו לשלם לו על טורח
 שטרח עמו . ג' אם כשהוא צנחת יטרח עם הצירו וכשהוא בלעז
 אינו עושה רלון הצירו זה אינו אהב כי האהבה מרוב אהבתו
 צמצמו לא ידגיש צטום עורח ולער כנגד אהבת הצירו כי לזה רמז
 שלשה דרך האהבה לומר שצלעדה לא יקרא אהב ואמר לרופא
 אמרתך מאל ועבדך אהבה לעיר אנכי וצנח סקודיך לא שכחתי
 לדקתך לדק לעולם וגו' לר וולוק ואלאוי מלוותיך שעשועי . כי
 הנה אער לרופא אמרתך מאל ועבדך אהבה שאני עושה אמרתך
 כי אם וותך אהבה ואהבתי נכרה בג' אה . הא' לעיר אנכי
 ונצח שאפי' אם לא הכדני והשינוי לעיר ונצח פחות מכל
 הכנרואים סקודיך לא שכחתי . והב' לדקתך לדק לעולם כי כל
 ערמי אין לי עליך כלום ומה שאהה נותן לי אני וואה שצדקת
 נהת ולא צעוה"ז דויקא אה לדק לעולם שאפי' לעוה"ז אין לי
 עליך כלום כי איני מרגיש צטום עורח כלל . ומה שאהה נותן לי
 צתורת לדקת בין צעוה"ז בין צעוה"ז מרוב חשקי ואהבתי כך
 ובסקודיך . והג' לר וולוק ואלאוי אפי' כשאני בלר וולוק מוכה
 אשים ומעונה ציקורין ואוכסיס לרית הלצ והגוף . ג"כ מלוותיך
 שעשועי שלא חשליך המורה מוני כי בג' אה נכרה האהבה :
וא ילם אשרי יושבי ביתך וגו' הנס כום הפרש בין ההולך
 לבס"כ קודם זמן הפלה הן ועע הן רב ומהעכב שם .
 לצין שאינו הולך עד שיבא זמן הפלה בלמלוש כמו הפלה המנחה
 כל זמן שרוצה השמעת צראש האילנות אומר עוד היום גדול עד

יוראו
 בגל סעורו
 בצו לחצו
 דוד יקחלו
 רמזו אפי'
 ש שיקחלו
 ד ויקחלו
 נבד עיניו
 ש"ח דבס
 ונתן סגון
 ש לו חנם
 גול וואה
 וקס שאנס
 ה ציקורין
 ושל . וה
 ביהך וס
 חשב חוט
 וועניס
 לך לבס"כ
 זי"ש שס
 ה ומעונה
 אשרי הנס
 אה עובד
 ו כשהוא
 ידון דין
 לרית לים
 ש כי אם
 מקי"ש

תהלה לדוד

פתשקע החמה מה מורה שאין לו חשק בתפלה ויהא כעשה עליו
וכ"ש שהולך להקביל פני שכינה באש הולך להקביל פני גדול
היה הולך ונחשב כ"ש פני שכינה. עוד ארז"ל מדה הקב"ה אינם
במדת צ"ו מדה צ"ו הקטן ומוחין לגדול שהעבד נוקדים קודם רבו
ומוחין לו. וסקצ"ה כציכול ומוחין לצאים לצאי"כ כצ"ש ז"ל
שכינה קדמה ואחיה כי הנה הקב"ה אחר ליחזקאל לא אל
הנקעה וכחצי וחלל אל הנקעה והנה עם כבוד ה'. ולא
יחמר היאך השכינה ומוחנת לי. וה"ש אשתי יושבי ציתך לטון
עכבה כמו והשצו צקדש צקוכות חשבו שהולכים לציתך ומוחעכבים
עם שנקדיוין לצוא קודם זמן הפלה. ז"ש עוד יסללך קלה
כמו עוד היום גדול שאפילו שנסאר זמן עוד להללך שעדיין אינו
זמן הפלה. ואמר אשתי העם שככה לו היצת שככה כמו כן
דהיינו אשתי העם שכמו שנקדים כך נקדיוין לו כמו שהוא
נקדים השכינה קדמם ואחיה קודם ונונו. והוא שככה ג"כ לו
שככה עינים לו וויי הנקדים לו להעתיך לו קודם צואו. ואמר
אשתי העם שה' חלסיו בעלמו עושה לו ככה להקדים לראותו
ואיך לא יקח ק"ו צנו של ק"ו להקדים הוא להפעכז עם קודם
זמן הפלה אם מעט והם הרבה. וכן רמז יראה כל זכוכך ארז"ל
צגוי יראה יראה כדרך שצא לראות כך צא לראות שאומר
כמו בראה עושה לי אני עושה לך שאם אהה צא ונקדים
לראותי אני נקדים יותר מנך לראותך :

ובן

יהצאר פי האות לצו נהת לו וארשת שפתיו כל ונענת
קלה הקדונו צרכו טוב השיח לראשו עערה סז .
שהוא צא לצד להשיית שכי"כ הלדיק חצי עליו שהאות לצו
נהת לו ולא אמרת הנו לו ואל אראם פניו אלא וארבה שפתי
כל ונענת כלה שזכיה אותו לצוא לציתך להתפלל לכך ועוד
אהה עושה לו כי הקדמנו כ"כ קודם שיצוא לציתך השכינה
קדמא ואחיה. והוא כי הקדמנו ג"כ קודם ציאהו לקדונו
צצרכוחך המיוצים א"ב עשית אותו כמו חלך שנקדיונים לו

תהלה לדוד

להמחינו עד שיבא זהו השם לראשו עטרת פז עשיתו כמו
וולך ואם אתם עשיתו לו כך לכצדו כלצד כוונת הוא לריך לקדמך
ולעשות לריך זונס וליילת לא ישבות וזם גמול ישלם לך :

ועוד

יכלה אשרי יושבי ציהיך וגוי אשרי העם וגוי הנה
ארז"ל פ"ק דברכות ע"פ את ה' האומרת היום והי
פאמריך סיום אמר הקצ"ה אהם עשימוני הטיבה אי צעולם אף
אחי אעשה אהכם הטיבה אי אתם אומרים ה' אלהינו ה' אחד
ואחי אומר ווי כעמך ישראל גוי אחד בארץ וכו' שכל מה שיעשה
הלדיק להקצ"ה כנגדו יעשה לו כוונת גמול וכן הקצ"ה ונהפולל
שכאי ופועהים צצית הפלתי הפלחם לא כאמר אלף הפלתי
ומאי מללי יה"ר אלפני שיבצו רחמי את כעסי ויגולו רחמי על
נודתי ואתכהג עם בני צומת המקד וצומת פרחמים ואכנס
להם לפנים ונעורת הדין . וכן צצצם שהם משצחים להש"ת
כנגדו הקצ"ה ונצחם ואפי' הפילין אמרו כנגד כל צית וצית
ונפארצעה צתים של הפילין הקצ"ה משצח את ישראל שצח צפני
עלמו כי מי גוי גדול וגוי אשריך ישראל וגוי ולהתך עליון וגוי
כו"ש צפ"ק דברכות וכסידע האדם צדצרים האלה ויעניק צהם
יונם וליילת לא ישבות ועצודתו ורלוני יה' . לזה מוז אשרי
יושבי ציהיך צצה"כ . ושם יהללך ונהפוללים ונהפוללים אהך .
ואמר אשרי העם שככה לו . אומר שככה שכן זונס . כמו
שנהפולל ונהפולל כך הוא יהיה ונהולל ונהפוללים עליו . זהו
שככה דקאי על יהללך שככה זונס יהיה לו ונהולל ונשוצח
ונהפוללים עליו . ואמר אשרי העם שהי אלהיו ככוונה הדע
מי הוא המהפולל ונהפולל עליהם ואמר אשרי העם שהי אלהיו
שכמו שעושים כך הוא עושה להם ככה ונהפולל ונהפולל עליהם
ראוי לנאוקר כפשו וכל זונסו על הפלתי ועצודתו שהש"י ונשוצח
ען האדם והאדם ונשוצח זון המקום :

ובזה

יזן תהלה לדוד ארומנוך אלהי העולך . הוא מה

תהלה לרוד

יח

גדלה ונעלה היריאים עם השי"ת :

ובזה

נראה לפרש יקראני ואענהו ענוו אנכי בלרה חסללסו
ואכצדסו . הוא דבר כסדר הוודרגות חסלה אשר
על שקראם ריעים וזהו יקראני ואענהו כסיקראני אני עונה
אותו כדרך הסצירים וסריעים ספעצד אינו בקריאה ועניה שאין
קוראים ועונים זה לזה כי אם הריעים קסם סנים כבוג ונעלה
אחת . על השנית אנו ענוו אנכי בלרה שהוא על שקראם
אחים ואח ללרה יוולד באמור . ועל השלישית אשר חסללסו
אשר חסללסו ואכצדסו פעשיתי לו כבוד שקראתם אני ולחוני
אלי האינו כי סצן וקצל צרכת אנו :

עוד

ירלה אשרי יושבי ציתך וגוי אשרי העם וגוי סנה סככס
לצה"כ לריך לעשות תשובה קידס לכן כדי שלא יאמר
עליו ווי צקס זאת ויידכס רווס חלירי . וכן כשיתפלל לריך לעשות
תשובה קידס לכן כדי שלא יאמר עליו . וכתנה עלי צקולה של
כן שבאחים . כו"ש על פסוק כי קולך ערב ונראך כאור . כי
סנה סבא לסתפלל כונו סנוקריצ קרבן ססתפילות כנגד חוידין
תקנוס . ובלא תשובה זכה רשעים הוצנה . כי סתשובה צוקוס
קרבן סטעלה ואח"כ סתפלס דורון צוקוס עולה ועולה ססי
סדורון אינה בזה לא לאמר סטעלה לזה אשרי אשרי יושבי
ציתך סככס לצה"כ . ועוד יסללוד קלה סהוא וסתפלל אצל לריך
לזה סנאי כדי סיקרא אשריו סבא לצה"כ ואשרי סתפלל . סהוא
איונתי סאשרי סעס סככה לו . לסון ומונת סוולך סככה סכבר
סכך סרובו וסחינוס עאל ססי"ת ע"י סתשובה כנגד קרבן סטעלה
ואח"כ ככס לציתך וסתפלל דבלאו סכי זכה רשעים הוצנה . ועי
צקס זאת ויידכס וגוי וכתנה עלי צקולה וגוי וזה נראה לפרש
סרכבת אנוס לראשני בזהו בזהו וצעים ותיילאו לרויה אצוא
ציתך צעולות וגוי סנה נודע ססעויות סס כונו מוב על סאלס
סלבן כקראים מוצה סעיווד לספרע וונוו . וסעוונת סס צי ויניס
אי חוס סיי"ת בלא תעשה . וסאלת קרינות סתעלל וליק"י

תהלה לרוד

העשה ולא לעסוק בתורה כי לכך יש שני ויני גיהנם שהאחת של
אש כנגד חמום הילכה"ר צהלאוין והא' גיהנם של שלג כנגד
המתעלל והעבודה וועסק החורה . לזה רוח הרכבה ארוש לשון
נוטה צמצירו שהוא חוב שיש עלינו חובות שאנחנו מייצים לך והם
שני ויני חובות והם צאלו צאש וצויים מהם לאוין וחמום הילכה"ר
והם ויני קרירות ופל עונות העללות בעבודה ועסק החורה
והעולות . אבל תקנה לנו דרכי התשובה . והו ותולאנו לרוח
שהיא התשובה העללת נאש וויים הנזכרים וכשאקחכל צזה
וחקיימה אז אצוא ציהך בעולות אש צזונן צהמ"ק קיים עולות
דוכון אחר התשובה . ואם צזונן הגלות ג"כ אצוא ציהך בעולות
שהם הפלות והקצנות שצמקום חמידין תקום שחחילה לריך
לעשות תשובה שהיא קרצו חטאת ואח"כ אצוא ציהך בעולות שהיא
דוכון לצללו הכי וצח רשעים חועצה וויי צקס זאח רגוי :

או

ירלה אשרי יושבי ציהך רגוי אשרי העם רגוי ירנוח לנאש"ל
אל"ל לר"י איכא קצי בצבל חוס ואמר לנאשן ירבו וייכס ויווי
צניכס על האדמה כתיב כיון דא"ל ונקדנוי ונחשכי לצי כנישתא
אמר היינו דאהכילא להו . ואמרו עעם וון הטעויות שארץ ישראל
ובתי הכנסיות והמדרשות הם ונעפר אחד שנטל הקצ"ה עפר
וצרקו לבתי כנסיות וכו' וא"כ הדר צצה"כ כלא דר צא"י וקרין
ציה על האדמה . ועוד שנקרא נקדש ונעט ונפני דירת השכינה
עם כמו שהיא דרה צא"י . עוד אורין צונק' כתובות פרק י"ג כל
הדר צא"י דונה כני שיש לו אה וכל הדר צח"ל דונה כני שאין
לו אה שכל' לחת להם אה ארץ כנען לסיות להם ללהים רגוי
וכן צדוד הוא אומר כי גרשוני היום מהקפח צנחלה הי לאמר
לך עבוד אהים אחרים לומר לך שכל הדר צח"ל דונה כלא עובד
להים אחרים . ונ"ש דונה הוא שהשפעת ח"י על ידו ית' חניד
עיני הי אהיך צה רגוי וח"ל השפעתה ע"י קרים ולכן אומר
דונה וכו' לזה רנו אשרי יושבי ציהך שיוצבי לשון עכש שהם
חניד מרובצים צצה"כ אף שלל צזונן הפלה כלא דירחם עם

כעו ותשצו בקדש צפוכות השצו כו"ס לעיל שהם מקדמי ונמשכי
 לצה"כ. וכן אמרו בגמ' שאשרי יושבי ציתך ומקדמי לצה"כ כחסידים
 הראשונים. ועי' מל"ה זו עוד יהללוך קלה אומרו קלה לעולם
 שחבו סיהללוך קלה שיארכו כל שנים הקלוצים ולא יגרום להם
 איזה עון וימותו בקלרות שנים צכח מל"ה זו א"ל יארכו יוה"ס
 וזהו קלה עד קוף כל יוה"ס. אשרי העם שככה לו שיושב צצית
 השם להשעבצ עם ועעם לאריכות ימים הוא שאשרי העם
 שהם דרים. צציתך צנוקוס פתי אהיו עם נקרא ה' אהיו כמו
 שנקרא צא"י להיחל לכס לאהים נאמר שהיא מקדש נעט ונעטר
 אחד והדר זה בלא דר צא"י וקרינן צה למען ירצו יוה"ס ויג'י
 צניכס על האדום. וזהו שרמז ושצתי צצית ה' לאורך ימים.
 או' ושצתי שמורה על השעבצ כו"ס על אשרי יושבי וגוי
 ששהעבצ עם לקדם ולמשך וזהו לאורך ימים שגורמת אריכות ימים
 בלא דר צא"י שהדר צה נאריך ימים :

ובזה

נראה לפרש אה"ס אי אחת אשחרך לאלה לך כפשי
 כמו לך צצתי צחרך ליה ועיף צלי מים וגוי הבורח צה
 לוור אי אחת אשחרך צכל יום ויום שמורה על ההקדמה כמו
 ישחרונני שאקדם צכל יום לשחרך ומהשתוקקתי צך כמו ארץ
 ליה ועיף וכי ומל"ה מים כן צקדש מזיחך כשאצא לצה"כ ואראם
 ארץ עם כמו ליה ומל"ה מים כן כשאחזה ארץ צקדש ואוורו
 צקדש מזיחך ששכינפ קדום ואח"כ שאני כשאצא לקדש מזיחך
 עם שאתם הקדמת לצא ואמר לראות עוף וכצודך שאני יודע
 המוקדים לצא צקדש נאריך ימים אחי אין כוונתי להכילתי צאריכות
 הימים א"ל כוונתי לראות עוף וכצודך ונרצו השתוקקתי לראות
 צמפארה עוף נשכן השכינפ. ואמר כי עוב הקדך נמי"ס שאני
 עוב לי המקד שעשית עוני לצא לציתך לשצחך וחר נההיים ששפתי
 ישצמוך זס די לי והוא חסדך גדול עלי :

ויתפרש

צה אשרי אדם שיוע לי לשקוד על דלתותי
 יום יום לשמור נחמיות פחתי כי עול'י אלא ח"ס

מדה זו היא הענוה לפי שכשהוא עניו אפי' יהיה נעלב מכל אדם
 אינו מרגיש בעלזתו ולא יהיה לו שום שנאה צעולם עם איות
 אדם . עוד אמרו ז"ל הענוה היא מדה השנית שכמה הוא עלוב
 וצני אדם שכמה שיפיעם הם מכעיסים אותו וקובל ואינו מייבט
 ידו או רגלו או וקווא איתו לא הוא מפשיעו צעת הכעקתו אותו
 ומחזיק אצרו ולמה לא יקה האדם ק"ו לאהוב את חצרו כאהבת
 השנית לישראל שקראם אחי ורעי . ואיך הוא מתנהג עם ריעו
 כן ינהוג עם חצרו . והוא ואהבת לריצד כבוד אכי ה' דיו לעבד
 להיות כרצו כעו שאני ה' כהג עורך כך אהה תאהבו ריעך ותנהג
 עמו כענהגי אחי עורך . והה שרמה אשרי יופצי ציתך שמוקדיוין
 לצה"כ ונתפללים . והוא עוד יתלוך קלה דקאי על התפלה כמיש
 בגגורא על חסידים הראשונים שהיו שוקין שעה א' ונתפללין
 ונשקוק זה . ואמר אשרי העם שככה לו . שהנה כחצו הנוקבזלים
 שככה ונקפר ונשה . ואמרו עליה מה שאמרו ולפי דרכם שאחר
 מדבר צמקוק הקודם על השכונה צה"כ ותתפלה . צא לוור
 שהתפלה לריכה דבר אחר . והוא אשרי העם שככה לו ונקפר
 ונדה שהיה משורש מדה ונשה עניו מאד ומוקר כפשו על כל אדם
 מישראל . והוא אשו"ר נוסף להנחפלה . ויהיה לו מדה זו וקראם
 עם לשון יחיד כמיש הנה עם אחד וכן עם בני ישראל רב ועלום
 שהם לשון יחיד וכן מפני העם כי רב הוא . עם ילא מוולרים .
 והכוונה אשרי העם שמוקבזלים צתפלתם ונורה זו לפיות שככה
 לו ונכה מרעה צידיו ומהפלל ואמר אשרי העם שה' אהיו
 האשו"ר נוסף יש לו להתנהג צודת ה' אהיו שהוא עלוב וקובל
 ון הפל כך הוא . לא ישמור נקיום ונטירה על חצרו כי דיו לעבד
 לפיות כרצו להתנהג דבר שה' אהיו ונתנהג זו :

ויראה

להת עעם אחר לקיום מלות ואהבת לרעך כבוד
 קודם תפלה יותר וכל עשיית שאר המלות שלא
 הזמירונו כ"ככונו קודם תפלה . הפרט הוא לפי שהצא להתפלל
 הוא צא להעלות וליחד הדי עולמות ונעולם העקיה להעלות

תהרה רדוד

עד האלילות ומהחזרה ואילך ונאשרי ואילך מוריד השפע ועולם
לעולם ומהאלילות עד העשים י והדי עולמות שרשם צדי אוחיות
הוי"ה וכן נשמות כל ישראל הם מהדי עולמות יש מאלילות .
יש מצריחה . יש ויזירה . יש ונהעשים . ולכן אם הוא אינו
מוחזר עם כל ישראל צולות והאצת וקושר נפשו עם כל ישראל
איך יוכל לקשר ולהעלות העולמות . והוא מפורד מהם ולכן עיי
שייחד נפשו עם כל נשמות ישראל הרי כל הנשמות שמדי עולמות
מוקשרים יחד ויוכלו להעלות ולקשר ולחברם זה בזה וכן מיוחד
די אוחיות שם הוי"ה שמשם שורש נשמות ישראל כי לכן רמז פי
ואהצת לריעך כמוך אני הי . אומרו אני הי צא לומר שכשחקיים
נביות . והאצת לרעך ותכלול את נשמתך עמהם הוכל ליחד
שמי די אוחיות והוא אני הי ומאחר שאחת מחובר עם כל הנשמות
שנכתהו נדי אוחיות שם הקודש :

ובזה

יחבאר חברים ונקשרים לקולך השומיעיני . הכוונה
צא לומר היושבת צגנים שהם הצתי כנקיות אם
אחת חברים ונקשרים זה לזה שיהיו נשמותיהם מיוחדות
ומוקשרות אז יש צבם כח לקולך השומיעיני בחפלה שתוכלו
ליחד העולמות להעלותם ליחד שמו יתי ואם לאו תפלתכם
אינה עושה פעולה שההפרד אינו יכול לחבר . והוא רמז צאוונם
אחת אחד ושמוך אחד וני כענוך ישראל גוי אחד בארץ . הכוונה
שישראל יחדו צכל יום שאתם אחד ושמוך אחד באחדות אחד
שים להם כח ליחד שמותיך הקדושים שהרי וני כענוך ישראל
גוי אחד שהם הניחדים הם נייחדים וכלם כאיש אחד ולכן
יוכלו לעשות פעולה יסוד שמוך ליחד וליחד שמוך צבם אחדותם
כאמור :

והנה

כודע מה שאמרו המקובלים כי וני שאינו מיוחד עם
ישראל הוא ועלנוא דפרודא עולם ההגורות ואינו
מונין הקדושה שהיא נכות היסוד יסודו של עולם וכן אחד
שלום לנו הכחוצ והאצת לרעך כמוך אני הי בצזה אחת צדק

צי ע"י אהבה מצניחה אהם תדמו לי אני ה' רבות היחד ולא
 מעולם המעוררות ולכן אמר אחר זה את הקוץ השמורו בהמתך
 לא תרביע כלאים שדך לא הזרע כלאים וצגד כלאים וגוי הנס
 הקח רחיה וכל דבר מין צשאינו מינו שפאוי סוף אהי ואס כן
 אהם נשמה שלכם מעולם היחוד ודי אותיות שם הקודש יחידו
 של עולם רשות היחיד . ואס לא תעשו כך ס"ו אהם כמו מעולם
 השמורה . ולכן אמר ואהצח לרעך כמוד שפרי אני ה' יחידו
 של עולם וכשמותכם מדי אותיות שמי המיוחד וחקמו רחיה מנחם
 שלייתי אהנם אקור הכלאים שהוא מעלמא דפרודא ואהם
 הדבקים צבי אלהיכם . לזה רמז אשרי העם שכתב לו דקאי על
 העכוה והשחצה כמרע"ה שצולה שכתב כמש"ל שהם עושין
 עלמם עם אחד ואז יש להם אשור נוקף . אשרי העם שהי אלהיו
 שאז יש להם אנהג ודרך ה' אלהיו עולם היחוד וראויים לחיות
 עם להי אהיו שהוא רשות היחיד והם מאותו רשות מרכזה לוי :
א ירלם אשרי העם שכתב לו אשרי העם שהי אלהיו הנה
 נודע מ"ש המקובלים כי כשיהיו ישראל צלמדות שלימה
 מהתיקים כל הדינים כי הנח צומן שהיו רשעים וכל צד אחד וכלם
 כאחד היו עולים למלחמה ונלחמים . וכשהיו עוקקים צחורה
 ואינם כל צד אחד שלעורין היה צניהם היו עולים למלחמה ונלחמים
 כי מאחר שהיה הדין נמתק היו נלחמים ואס לאו כל הדינים
 צמקומם הן עוודין והיו נופלים :

והנה

נודע משלשה אלה"ם חקפדם חרין והמוריד להן ג'
 הרוי"ח למתקם שוקפדם ע"ה יהיו שלי' לבון שלוח
 וחסו וידעת כי ה' הוא האלהים שחזר צמעשיך לגרום שהקם
 הוים יחצצר צאלהים להמתקו ויהיה רחמים צעולם . וחסו
 ואהצח לרעך כמוד . וע"י אהבת הריעים הגרמו ע"י זה אני ה'
 דייקא שם הרחמים לצד ולא יתעוררו הדינים לכלותם ס"ו . לזה
 רמז אשרי העם שכתב כמו שהוכחנו לעולה שכתב חקפד ונ"ה
 כמ"ש המקובלים והעם לבון יחיד שאחזים שורש מרע"ה מדה

שאצמוד ואחפבל תפלתי שכלה זככות ונעם לאמירת הזמירות
 שהיא הזמירות של השי"ת קודם תפלה הוא לעולם ועד כמי"ס
 זה שזי לעולם וזה זכרי לדור דור כנודע בצציל שלא יחנו וכן
 היחוד העליון שעי"י הזמירות נקמית עיניהם ולין להם חפ"י
 הנאה ראיה והקתכלות וכן כשצבל יום הצרכך כשאצמוד ואחפבל
 זככות התפלה אחריה אהללם שוך ג"כ אחזור נומר אהלול
 והשצח שהם הזמירות . והטעם ג"כ הוא לעולם ועד מפני
 היחוד שנעשה ע"י התפלה יחוד הוי"ה אדנות הנקרא עולם ועד
 כאומר ומחלקים שפע לעולמות שלא יפיה להם אחרים ויניקם
 צאוחו השפע השפע וסיחוד עליון :

ובזה

יתפאר על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מלא רך
 לשטף וים רבים אליו לא יגיעו אהם קהר לי מלך
 חלרני רני פלט תקוצצני קלה . הוא אומר שיפבל כל חסיד
 אליך לעת מלא חקף כשימלא עת התפלה יתפלל כל חסיד ואני
 מצקש מונך רק לשטף וים רבים שהם הקליפות הנקי שטף וים
 רבים וים הזדונים אליו לא יגיעו שלא יתאחו צתפלה וציחוד
 שנעשים וזה אליו לא יגיעו לא יוכלו להתקרב אליו . ונפרק
 אהם קהר לי מלך חלרני . ר"ת קנאל"ל כנודע שתלרני חס"י
 וקיעתו שלא יתאחו צתפלת וסיחוד שאני עושה שלא יהיה לו
 הנאה מומנו כלום וצאיה כח חני צא אליך לעזרני רני פלט הנאה
 רני הנון לירי ולא חירק לשון הרענות שהים שצציל צי הרענות
 אחת קודם תפלה והיא הזמירות ואחת לאחר תפלה מאשרי
 ואליך צזה פלט תפלו את התפלה וסיחוד מונעת ק"ו ושטף
 וים זדונים ואור תקוצצני קלה שהנה ע"י שצחי השי"ת אהנרני
 גורמים להוריד אור וקיקף לעליונים ולתחתונים שלא יוכלו
 ההמורות לזון עיניהם והקדושה כלל . והוא תקוצצני קלה
 צאור נקף הקדום וע"י זה קננת את עיניהם שלא יגיעו אהם
 צי וסיחוד :

ובזה

יתפאר פקוק ה' צקר השנע קולי צקר אערוך לך

ל יודע
 שם שבת
 הקו הדי
 סוף שבת
 ג' כל י
 ויש לש
 ה' ה
 ח' וחס
 א' ויה
 צ' הנמו
 ד' הנה
 וכן חר
 ט' עני
 י' הומו
 כ' הנחה
 ל' שיה
 מ' ונכ
 נ' לה ל
 ס' תפל
 ע' שצ
 פ' נק
 צ' שמו
 כ' הש
 ד' עני
 ה' קוד
 ו' נל
 ז' חמו
 ח' הזמ
 ט' אה

תהרה לדוד

ואלפה. אומר אערוך לך ואלפה ע"י שאקדר הפלתי
לפניך כקדר סקדורה לנו. תהלה שבצחם ואמ"כ תפלה ולאחריה
שבצחם ע"י זה אלפה לשון לפוי שירד אור וקוף לעליונים
ולתחתונים שלא יהיה להמורה שום יניקה וז"ש כי לא א חפץ
רשע אהה לא יגורך רע לא יגור במגורך רע לצא להתקרב ח"ו
ולישנות תאוחו היחוד והשפע וע"י עריכת הפלתי כקדרה כנו
שהקנה לנו לומר תחילתה ואחריה הכלות אלפה ואכסה את
הקדושה שלא יתייצבו הוללים לכגד עיניך ולא יגורך רע :

או

יראה שבא לרמוז ארומנוך אהי העלך ואצרכה שונך לעולם
ועד. הנה ארז"ל על פקוק ויצרכו גם כבודך וערומו
על כל צרכה ותהלה שאין צריכה יכולה להללו ולצרכו כפי גדלו
ורומנוו שהוא ערומו ונישא יותר ממה שאין הפה יכולה לדבר
כמו שפירש"י ז"ל לכן אחר שאנו אומרים צקדיש כעם לשונות
של שבח וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלה ויהסדר ויהעלה
ויתקלל וכו' אנו אומרים לעילא מן כל צרכהא הכוונה שהוא
ערומו ונישא למעלה מכל הצרכות והקצרות והתשבחות יותר
ומה שאין הפה יכולה לדבר. ולכן כשבא דוד לסדר תהלה זו של
תהלה לדוד שכולה עיני שבח והלולים להשי"ח ולא יש צה צקשה
רלון כלל אחר החלת הכל ארומנוך אהי העלך שאחשוב שאתה
ערומו ונישא על כל מה שאני אומר ומצדך ונהלל. ואמ"כ אפהח
פי ואצרכה שונך וכן כשבכל יום אצרכך ואלהללה שונך תחלת הכל
ארומנוך שאכניס בלבי ואחצנה שאתה ערומו ונישא על כל זמ
שאני אומר כדי שלא יראה כשאשחוק ואקיים שאו הם צרכותיך
והודאותיך ח"ו אלא אפה ערומו ונישא עליהם יותר ממה
שהפה יכולה לדבר :

ובה

נראה לפרש פי ערומו תפח לשוני הכוונה רומנוו
שהוא נישא ורם מהוה החת לכוכי שכל מה שיבצח
וידע ויהלל וישאר לשוני מהום תחתי וערומו לומר שהוא ערומו
על כל מה שאני אומר בלשוני הכוונה צד זה קצוע בלבי וצבכלי

באו אחסו בלשוני רוננוחו שהוא ניסא ורס על כל וס פאומר
 ובוה יתבאר פקוקים לו עם הקדמות אחרות. להגיד צבקר
 חסדך וגוי עלי עשור ועלי ככל וגוי כי שומחתי הי צפעלך
 צועסה ירך ארנן מה גדלו וועשיך הי וגוי איש צער לא ידע וגוי
 צפרות רשעים וגוי להשמודס עדי עד ואחסו מרוס לעולם הי .
 קדנן של כתובים נקדים עוד שנודע שעי שצח והלול השי"ת
 נכנעים הקליפות כו"ש לעיל שהס הזמירות האכזביים התמורות
 כשחנו ונשצחים ומסללים לשמו . והנה אין לנו עוזה על השי"ת
 כשנהלנו כי הלא הקול והלשון והגיב שפתיים הם וועשי . לזה
 רמז להגיד צבקר חסדיך צכל צקר נגיד חסדיך ואמונתך צלילות
 עלי עשור ועלי ככל עלי הגיון צכנור שנהללך צשומחה צנצלים
 וככורות ואנו אין לנו שום עוזה עליך בשנהללך שפרי צועסה
 ירך ארנן . וס שארנן הוא וועסה ירך שאלה ילכו ושוות פה
 לאדם וקול הצרה הכל מונך ומידך נחנו לך . מה גדלו וועשיך הי
 וגוי שאין אדם יכול לקפר גדלך כי עלמו מאלד אצל הכסיל והצער
 איכס יודעים כח השצחים וההלל צנצלים וככורות להשי"ת ולשומחה
 מה זאת עושה הנה כסיל לא יצין את זאת שבי"כ כהה גדול
 שצפרות רשעים שהס הקליפות כמו עשצ ועעו וועט וילילו כל
 פועלי חון לשון וליץ מן החרכים לי הצטה שרולים לראות ולהליץ
 צעורך וכצורך ולהנות מן הקדושה עיי שצחינו והלולנו צשומחה
 עלי עשור ועלי ככל להשמודס עדי עד נכנעים ונשומדים על כל
 מה שאנו ונשצחים ומרכינס . ואחסו מרוס לעולם הי שאלה מרוס
 ונישא עליהם על כל מה שאחנו ונשצחים ומרכינס אתה מרוס
 ונישא עליהם :

או

יכלה ארומוך להי הונלך וגוי הכה וועלה הונקבל דיני
 השי"ת צשומחה גדולה עד מאלד בי הנה אנווה המקובלים
 ע"פ הי נהן וסי לקח יהי צס הי מצורך הנה הנהינה פיה
 צשס הרחמים וזפו הי נהן והלקיחה וסי לקח הוא יצית דינו
 הכוונס הציה דינו הוא צס אלני והוא כו"ה . והנה כצונקבל

תהרה לדוד

דיניו יחי צנעמה נעשה יחוד הוא וצית דינו הוי"ה ואלדני מאחר
 שנקצצו הדינים העליונים אשר צפכניה עליו נעתקו דיניה
 ויסיג יחוד ולכן אמר איוב לאשמו למה נסרה אחר גודותיו חיו
 ולא נקבל הרע כי הכי והי לקח הוא וצית דינו שנעשה יחוד הוי"ה
 אלדני ולריך נקצמה צום יוחר משסים לנו רב טוב ורפו יהי שם
 ה' ונצורך שם אלדני נקרא שם שם הוי"ה צ"ה קוראים אותה
 בשם אלדני והוא נקרא שמו ורמו יהי שם ה' יחוד שם שהיא אלדני
 יהוי"ה ונצורך ולריך לקבל עליו צנעמה שגורם יסורין שלנו
 ליחוד הענין. עוד נודע ששם הוי"ה ואלדני נקרא עולם ועד
 כנודע לילדני חן. וכן הסי' רמו זה שמי לעולם הוי"ה זה זכרי
 לדור דור אלדני לזה רמו ארומוך אסי המלך אסי אס תהכה
 עמי בשם אהות שהוא דין וצדקא דמלכותא וזהו המלך עיד
 המלך המושפט ג"כ ארומוך ואודה אה שמך וליוור כל דעצדין מן
 שמיא לטע ולפעמים יש דינא דמלכותא שלריך שאצרכה שמך עליו
 לצדק על הרעה כעין הטובה ג"כ ארומוך ואצרכה צנעמה על
 דיני אסוהך ומלכותך והשנאה היא מפני יחוד לעולם ועד שם
 הוי"ה ואלדני הנקרא עולם ועד כי השנאה ציחודך ואצדק על הרעה
 מעין הטובה ועל הכל ארומוך ואודה אה שמך ואומר כל
 דעצדין מן שמיא לטע :

ובזה

כראה לפרש אפסונו הצלי עות ומלרי שאול מלאונו
 לרם ויגון אגלא וצמם ה' אקרא אגא ה' מלטי
 נפשי חנו ה' אלדיק ואסינו ורחס. הנה שם הסו"ה אור וליק
 לשון משפט כפי הדין וצאלתינו שהוא דין אור ורחס ככוננה
 צא כומר אפסינו הצלי עות ציסקין קשין ומלרי שאול מלאונו
 לרם ויגון אגלא אכרין ליחד ע"י זה הוי"ה ואלדני והיה וצמם ה'
 אקרא ליחד השם שהוא אלדני כמפורש עם שם הוי"ה ואקרא לשם
 ואומר אגא ה' מלטי נפשי דייקא הכפס הרוחנית ממליט
 והתקנה ציסקולין שהיא כפרה נפשי ואין אפי חס על גופי כלל.
 וזהו שיחתו כי ע"י קבלת היסורין צנעמה נעשה נודה"ד לודה"ר

וזו חנון הי ולדיק אפי' מדה"ד שהיא לסינו ורחם שנספכה
לרחמים ע"י היסודין:

או ירלה ארומוך אפי' הנולך ואצרכה שניך לעולם ועד צפסוק
זה הזכיר ארומוך קודם הצרכה וצפסוק באחריו אומר
לספך בכל יום אצרכך ואח"כ ואהללה בוך לעולם ועד . הכה
נודע שאי' מן הטעמים שהקנו לצדך על ההלל החלם וקוף וכן
על הזמירות וההפלות שצבל יום תחלה צרוך שאמר קודם הזמירות
ולאחריה ישתבח . כי הנה לרוב זעלמם שלא יערכם שום הנאה
צעולם ולריבים צרכה לפניהם ולאחריהם כצרכה שאר צרכות
הנהנין שצרכים על ההנאה תחלה וקוף שיהיה האדם שומע
צהלול הש"ת יותר ווכל הנאות שצעולם . לזה רמז הפלם לדוד
ראה כמה גדול וההללך צפי שכשארמומוך אלהי הנולך אכפר
רומונהך צתהלות ואצרכה שניך אפי' וצרכך צרכה גמורה עליהם
לאחריהם כצרכה הנהנין ולא לאחריהם דווקא לא בכל יום אצרכך
החילה עליהם ואח"כ ואהללה שניך אכפר וההללך שהם הזמירות
הרי צרכה לפניהם ולאחריהם צרוך שאמר וישתבח כצרכה הנהנין
שהם חיי הגוף ואי' חיי הפש ואפי' נהנה ונהם ושומע צהם יותר
וצרכות הנהנין . וזהו יתבאר כי טוב חסדך ורחמים שפתי יצחוקך
כן אצרככה צמ"י צשנך אשף כפי כנו חלצ ודשן השצצ נפשי ושפתי
דנכות יהלל פי צא לווד כי טוב חסדך ורחמים עשית עמי חסד
ואפי' רחם אורה טוב ורחמים שאפי' מי צהם כששפתי יצחוקך
ששאתצח אהך אפי' שומע שומע גדולה יותר ורחמי . ובראיה על
השומע שהרי כן אצרכך צמ"י שכל זמן שאפי' מי אפי' וצרך שניך
צרכה צהם ומלכות על השצמים שלך כמו ההלל והזמירות והטעם
הוא צשציל הנאה הגדולה שכונו חלצ ודשן השצצ נפשי כאו אפי'
אוכל וצעדני ונל"ם ואצטרך לצדך לפניהם ולאחריהם :

או ירלה ארומוך אפי' הנולך וגוי' הכה נודע שלריך האדם
שלא יזרוק צרכה וצפי' שקודם שיתחיל הצרכות לריך
לספסכל צרומוותו יהי' דחיה' רצ ועליו רצוי' ויכהכל צפסלות

ורעדה והלחלה להיות זע ומרד עהדין הנסתר :

ובזה

יתבאר פי יצוא אהינו וא יחפש אש לפניו האכל
 וקציציו נכערה ואלד דרשו רז"ל כחוט השערה . ולפי
 דרכם יהבאר הכי יצא אהינו וא יחפש אש לפניו האכל וכי חיי
 השם ההוי"ם הוא רחמים גמורים ואהינו ונרחם והוא ונקוד
 הרחמינות ח"ך האמר אש לפניו האכל לזה אמר וקציציו כשהקצצ
 ההוי"ם על אותיות אחרות שדרך להתחלף בהם תוכלאני נשערה
 מאלד ומדקק כחיי השערה הנורה על הדין שרמו לך צשמו
 ההוי"ם שם הרחמים כשהקצצו על שאר אותיות אמהחלפות
 יהיה נלפ"ץ בוקסר ח"ש וזהו שאמרתי אש לפניו האכל ומדקק
 כחיי השערה שהדין לפון והשועה רואה פנים שפוקות ואינו
 כותן לז לדין הלפין ואינו יכיר וזהו יוצן דעו כי ה' הוא אהים
 הזהרו ודעו כי ה' הרחמים הוא אהים מולא ומנו ונלפ"ץ נקסר
 אהים דיודין שסדינים לפנים :

בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד

א הנה

האלם חייב לברך מזה צרכות בכל יום וכן שאר
 צרכות שיתחייב בהם ויש כמה דברים שאינו
 חייב לברך עליהם והם מועזות ה' עליו או הרויחו איהם דבר
 או היה צאה לרה והלילו וכן שאר דברים וכן כשיראה איהם
 דברים שהם מנבלאות ונוראות ה' שאינו מתחייב לברך וכן
 כשיראה השמים והכוכבים איהם שנוי קלת שלא חייבו חכמים
 לברך עליהם עכ"פ יחייב להודות ולשבח ולהלל לשמו ית' ויאמר
 מה רבו מעשיך ה' וכן שאר לשונות של שבח וכן אמר דוד ע"ס
 כי אראה שמ"ך ומעשה אלבעוהיך ירחוכוכים אשר כוננה האעמי
 שאינו חייב לברך על זה איהם צרכם . עכ"פ אשצחך ואומר ה'
 אדוכיני מה אדיר שמך בכל הארץ שחייב אני להודות לך עלי
 פעולתיך וכן ארז"ל ע"פ כל פעל ה' למענכו לקלקו כל מה שצרח
 פעולמות ללורך הסלל והקצח וכן אמר לכבודי צרחתי ילרחו

מצוהת ויהר יחוייז האדם להודות ולשבח לצורא בהם הם
שכר ירדפו ויין ידליקם ואח פועל הי לא הציעו. למה עשה
כן בשבחי הזונים. ונעשה ידיו ע"ד שמוך מעשה אלצעותיך לא
ראו ונתנו לבס לזריחת השמש ושקיעתה למה עשה כך להודות
ולשבח לשמו בעשאהם ללורך העולם והם באותם השני פתים
הראויים ציותר על ההודאות שותים יין ותוף וככל וגוי :

ב' או

יראה בכל יום אצרכך וגוי הכה ארז"ל על איזה
נאות שיש להם שכר צעו"הו. כמ"ש הזהיר צל"ית
זוכה לט"ית נאה. הזהיר צמזמה זוכה לזירה נאה וכן הרבה
ואמרנו על הזרכות שאם אדם חטף זרכה וחצירו חייב לו עשרת
הזבים שכל זרכה וזרכה שברה צעו"הו "זוזים. ולד"קים
הקצ"ה וולפין הזהזים שלהם לתת להם צד הנאות להם
לצו"הו. והנה האדם היכא חקור לו לעשית הנאות בשביל
שיתן לו שכר עליה 'לזה צד לומר בכל יום אצרכך זרכות שאני
חייב לזכך עליהם בכל יום ונלכד שאני איני וולפה לשום תועלת
ושכר הזבים לא אדרכא אני ורוב שאני שמה שזכיתי לזכך
שוך אני נותן שכרה ואין לי כי אם לשווי להללך וחסוואהללה
שוך מודה ונשבח על שזכיתי לזכך כשם שמהללים ונשבחים
על הנוליה והשלל כזו זה שאמר דוד הצענה שפתי תהלה
כי תלונדני חוקיך אמר אני כשאעקוק ואלמוד תורה ונלכד שאני
ולפה לשכר על שלונדתי חוקיך ונלוותיך לא אני הצענה שפתי
כעשין הנוצע בתהלתך על שזכיתי ללמוד וליהנות בחוקיך פמו
קקונה דצב ונפת לופים ולריך לשלם שכר ואני אין לי כי
אם תהלה לשווי שזכיתי ליהנות בתורתך וחוקיך :

ובזה

נראה לפרש וי"ש ז"ל נעשה ונשוע ארז"ל צענה
שקדיוני ישראל נעשה לנשוע צאו ששים דבוא של
ונלכדי השרת לכל אחד ואחד וישראל וקטרו לו צי בתים אחד
כנגד נעשה ואי כנגד נשועי אוונרם שהקדיוני נעשה ואי כ"ג
נאות ההקדוה. לא הוא הדבר אשר דברנו בנצ"ה ק"ה

שנג לעולם ועד וכדי שלא תחטוב שהוא נפרד ונשמו חיו ושמו
איו הוא . לכך הלל אותם בשכי ימי הסנות . לכך בא פי שני
והסך . נחן הזכרה איו בכל יום אזכרך ו והסלול לשמו .
ואסללה שנג ליתן את של זה צום . ושל זה צום . לומר הוא
ושמו אחד . ואינם נפרדים לעולם חיו :

ובזה

הוי"ה כ"ש כשהוא נזכר לריך שייחד הוי"ה ואלדכי
שהוא שמו ושמו הוא כתיבתו הוי"ה וקריאתו אלדכי וכיון
בשניהם יאסדוקה"י והוא יחיד השם . וסקורא אזכרה צלא לז
ולז שאינו נווליא ופיו כי אם אלדכי . והנה ופיו ילא צלא
ונחשבת הוי"ה בלא נרגן ופריד אלוף . והו שכחז הש"ע
אלריך שיוין בקריאת הוי"ה היה הוה ויהיה . אדון הכל .
ככוונה היה הוה ויהיה על כתיבת השם בהוי"ה ואלדן הכל
על הקריאה שהיא אלדכי וסיינו אדון הכל . וזו שאינו עושה
כן נרגן ופריד אוף . ומקלץ חיו כנעישות ועובשו גדול עד מאלד
אלריך ליחד קב"ה ושכינתיה . וסינו הוי"ה ואלדכי לזה רוח
אשגבהו ללדיק לזו שיקראני וידע שזו שאלינו ידעה לשון זיווג
ויחוד כמו וידע אדם עוד את אשתו וכמו ואיש לא ידעם וכן
הרבה . לז"א אשגבהו כי ידע שזו שייחד וזווג את שזו בקריאתו
הוי"ה ואלדכי כאמור ולכך יקראני ואענהו שידע לזו קורא
שלא היה נרגן ופריד אוף וכיון ליחד ולזווג את שזו בקריאתו .
וכן אנו ישעיה לצד כך נזכיר שנג . שלא נזכיר שנג צלא
אתה ולא אתה צלא שנג לא לצד כך דווקא כך וצשנג . דסיינו
הוי"ה כך ונזכיר שנג כך בכוונת הקריאה והכתיבה כאמור וכן
הצו להי כבוד ועוה . הצו להי כבוד שמו . אנו שהוהו מאלד
לנכשכס . כשתתבו להי כבוד ועוה ואזת גדולה והודאה שלא
הסיו נרגן ופריד אלוף אלף ג"כ הצו להי כבוד שמו ענו" .
ששמו שהיא אלדכי א הפרידו וננו שמה תחידו חיו :

ד' א'

ידלה בכל יום אזכרך ואסללה שנג לעולם ועד

תהלה לרוד

גדול ה' ומהולל נאד ולגדולתו אין חקר . הכה
 חרזיל ע"פ לעובד כפלאות גדולות לצדו . אין צעל הכס וזכיר
 צנפו . כונה צבי אדם יבנים על נוטה ומילס ומכנה נחשים
 ועקוצים . וכמה צבאים מהרגבות לצד צעולם והקצ"ה מליכנו
 מידם והוא לא ידע כי הוא אמר וכל לעדי הקפור כי הכה אפי'
 כל פקיעה ופקיעה של האדם בהבגה פרעית וקופרס . זה
 כדי שיכשל . והה כדי יכשל וכן כונה ומנה מקרים צעולם .
 והקצ"ה מדרכו ומיעלו ליך דרך שלא יכשל אינו כונת צ"ו
 שני שנוטה עונה עם חצירו ונלצד שמודיעו ונוסף לומר יוהר
 על מה שנוטה עמו . האל מדה הקצ"ה לעובד כפלאות גדולות
 לצדו צלי ידיעת האדם . והנה היצח גדול גדולות מורה על
 סחקים שהחמד נקרא גדול כי חסדך גדול עלי וכן מה שאנו
 חומדים בחפלה האל הגדול הגבור והכורח הס חסד בצורה
 רחמים כדוע . לז"א בכל יום אזכרך אמה שאני וצדך בכל יום
 הצרכות שאני מייצ זהם בצרכות שהם וכיולא על החקדים
 שעשית עמי אצל לריך שואהללה שונך לעולם ועד . ולא יפקיק
 כי מי יודע חקדיך וכפלאותיך עמנו בכל עת ובכל רגע שהי'
 גדול ה' ומהולל נאד ולגדולתו שהם חקדיו הנקי גדולות אין
 חקר ואין מקפר אין מי שיכול לחקור אחריהם ולהשיגם עד שאתם
 עושה בשכבו ובקומו ובשלוחו ובצואו ובלאתו אין להם לגדולתך
 שהם החקדים ונקפר ולא שום אדם שיכול לחקקן בכל רגע
 ובכל עת שאתם עושה הכפלאות לצדך צלי ידיעת האדם ולכן
 חון וצרכות שאני מייצ לצדך עליהם על העוצות שעשית אס
 אהללה שונך לעולם ועד עד המיתה ולא חספיק . לז"א איצו עי'
 עושה גדוליה עד אין חקר וכפלאות עד אין ונקפר כן יעבור עלי'
 ונה אראה אהם ויחלוק ולא אצין שנוטה לצדו הגדולות
 והכפלאות שאינם לפניו לכלום ונוטה אהם צלי ידיעתו :
ודנה כמה לריך אחרים גדולה לצל יגלה מעשה עבודתו
 לצדי האדם כי הכה הקצ"ה עושה עמו גדולות לאין

וסמו תנו לני
 וסמו וקפוד
 הסוים ונה לבב
 ומה מנהלוח
 לסמור ורבי ד
 אלה שגורו
 ופלה שגורו
 שם אלה ומה
 שמה שני ואין
 וקו כי נק
ודנה אהלי
 חותם
 וצדעולתה שמה
 ידעו כפלאות
 אין לו חון ומה
 שמו . אל המי
 שני חון שמה
 ולא חקדי כלם כי
 שמה לו מי
 כי שם שמה
 אהי רודו לאלה
 שמה חוש שמה
 חסד ומהת למה
 שמה חסד שמה
 שמה חוש למה
 כדו שמה חסד
 שמה כפי חון

וחסר וצלי לגלות חסירו לעלמו לא יגלה לו מה שעשה עמו
 בשכחו ובקומו וכו' והוא וחסירו וא"כ סוף כשעובד עבודת
 השי"ת יגלה לצני האדם מה שעשה הפך ומה שעשה עמו הקצ"ה
 והו שרמו איוב ג' לגבר אשר דרכו נקתה שלריך כל אדם ואדם
 להסתיר דרכו דרך ה' לצל יגלה לאחרים מה שעשה שהרי ויסק
 אלוה צעדו שהקצ"ה ויכסו צעדו על ומה שעשה עמו ציוס
 וצליהם בשכחו ובקומו ועושה עמו כפלאות לצדו צלי ידיעת
 שום אדם ואפי' צלל ידיעהו שהקצ"ה כסה וסכך צעדו כל מה
 שעשה עמו ואיך יגלה הוא דרכי עבודתו שלריך להיות דרכו
 דרך ה' נקתה כמו שהשי"ת עושה עמו בהסתד :

והנה

ארז"ל ונאי דכתיב סודו לה' כי טוב סודו לנוי בגובה
 חובתו צטובתו עני צטיו יחוס צצילתו אלונת
 בתרנגולתה שהשי"ת ונפלאותיו וחקדיו הגדולים עם האדם צלי
 ידיעהו כשרואה את האדם לריך יקורים אינו פוגע צנפשו שאם
 אין לו מנוח ונשפיע לו טובה וכוטלס מננו כדי סילעער ויהכפר
 עוונו . אצל המנוח לא כשפע לו כי אם כדי ללקחן מנונו שלא
 יפגע הדין צנפשו והו חקד יחקדי המוקוס עליו שנתכפר עוונו
 ולא הפקיד כלום כי הלא איתו המנוח לא היה ראוי להסתן לו אלא
 שיתן לו כדי לפרוע צו חיבו . לזה רנוו הפקוקים סודו לה'
 כי טוב ע"ד שארז"ל בגובה חובו צטובתו שפשיעם לאדם ואמר
 אח"כ סודו לאלהי האלמים . סודו לאדוני האדונים . שאפי'
 שאתה רואה שהתכהג עונך צאלסות וצאלטות שגבה מנוך הטובה
 סודה והטבת להשי"ת וז"ש אח"כ לעישה כפלאות גדולות לצדו
 שום הדבר שעשה עונך הוא אחד מאלותם הגדולות והנפלאות
 שעושה אותם לצדו וצלי ידיעת האדם שנהן לך החלה טובה
 כדי שיגבה חובו ולא יסאיר עלרך חוב ואחם לא סיייה ראוי לאותה
 הטובה כפי מולך ונהן לך כדי לפרוע חובך ואין אחם יודע
 החקד שעשה עונך :

ד' א'

יגלה צכל יוס אצרכך והאללה סונך וגו' סנה

תהרה לדוד

אמרינו צגוי א"ר ישמעאל כשנכנסתי לבית קדשי
הקדשים ראיתי וכו' השם אלהי ישראל . א"ל ישמעאל בני זרכני .
חמר לפניו יר"ע שיכצשו רחמיך את כעסך ויגורו רחמיך על
גדוהיך ותתנהג עם צדיק וכו' ונענע לי ראשו . והנה מה היא
הצרכה שצרכו והלא לא צריך כי אם לישראל ועוד הקצ"ה
מוקור הצרכות ומס רלה צצרכת צ"ו לא הכוונה לפי שהש"ת
מוקור הצרכות ורולה להטיב לצצרכ"ה לעליונים ולתחתונים. אבל
מד"הד מעכבת מליכד כי אם טיפין טיפין והקצ"ה כל חפלו
ורלונו להריק צרכה ושפע עד צלי די להשפיע לעולמות ורבי
ישמעאל ידע כוונתו שרולה להתפלל לוחק הדינים ולהגביר
הרחמים וזהו יריק השפע כולונו והיא צרכתו של הקצ"ה
והנחתו . ולכן כשהתפלל ועשה כוונה ר"י להמתיק הדינים
צהודת ג' בהו"ת לשלטה אהים . ואמר יס"ר שיכצשו רחמיך
את כעסך שהם הדינים התקפים ויגורו רחמיך שיודו הרחמים
והחקקים העליונים ואז כל צעלי דינים נכפפים והדינים חוזרים
להיות רחמים ונענע לו ראשו שהודה לו שזאת היא צרכתו
האנוחית :

והנה

צכתני האר"י זלה"ה שיש ג' אהים והם דינים גמורים
ומרים כולל וכשהאדם ע"י ונעשו מוריד להם ג'
הו"ת אז מנהקים ונהפכים לרחמים . ולכן ג' אהים עולים
ח"ן לקון חרון אף וכשהחצרו עושה ג' הו"ת היא שליח וקפד
שניהם שלום והשקט והם ענין עזיבת הלחם של הנו"א
צהולת שיכון האדם שהלחם וקפדו ע"ה כווסק ג' הו"ת ג"פ
כ"ו ג' לחם . ומנצלם צולת שיכון לחצרו צהשלטה אלהים
שהם הדינים הרמזים לנולח ויהיו שלטה שמוא שלים יאהוריה"ם
חצור הו"ה אלהים וג"פ הם שליח ולכן אמר אתה הראית לדעת
כי ה' הוא האלהים אין מולצדו . הכס אחר שקפד צכל אשר
עשה לכם ה' אלהיכם צמלרים לעיניך שכל הטובות שעשה לכם
הוא לריך . לך לדעת כי ה' הוא האלהים כל הטובות שעשית

ק"ה ח"י צמור
צמור ח"י צמור
לך ענין ח"ה
ואותו הצרכ
מה היא צרכת
והוא מקור הפ
סגולה צכת
וב"י יודו זה ה
ר"ה שלי צמור
ר"ה שלי צמור
לענין וזהו
לכעס ול"י
כעס ח"י צמור
לך צכתו עולה
והוא יריק לחם
מה שצמור וק"ה
ל"י ש"י לחם צ
והו"ת ח"י צמור
ל"י ח"י צמור
צמור ח"י צמור
הצרכות צכת
והו"ת צכת
ר"ה צכת ח"י צמור
צמור ח"י צמור
ל"י ח"י צמור
והו"ת ח"י צמור

צחותי הלול הוא לעולם ועד לחבר פס הוי"ה ואלכ"י הנקראים
עולם ועד . כי הנה כוננת צדק הוא הוי"ה וצדק שמו אלכ"י
והאנון ג"כ הוי"ה אלכ"י וזהו שכל הלול כוננתי ליחד עולם ועד
שהם הוי"ה ואלכ"י כאמור :

וּנְרָאָה

לפרש צוה פקוקים כי פס ה' אקרא הצו גדל
לאהיו הלור תנוים פעולו וגוי טיחת לו לא צביו
מונים וגוי הלפי הגונו זחה עם ככל ולא חכם הלח הוא אציק
קנד וגוי הנה צח להודיע להם עונשו של האנון שהנה ונאן
למדו רז"ל ונחוייב אדם לענות אנון שנאמר כי פס ה' אקרא הצו
גדל לאהיו וצח להודיע עונש וי' שלא יזהר בענייתם או שלא
יענה אותם כהלכתו קלרה וקטופה וחטופה ויתוניה שהחמינו
דבותינו בעונש הצרכה וכן צוהר הפליג לעשות . והנה ארז"ל
העונה אנון העיפה שמטפה בחחלתה כלא קריאת האלף נחטפת
יתחטפו יניו . העונה אנון קטופה טקטף אותם וקטופה שחטק
קריאת הכו"ן שאינו מולאו צפה היטב יתקטפו יניו . העונה
אנון קלרה שאינו יוכל לכוין אל מלך לאנון . יתקלרו יניו . העונה
אנון יתוניה שאינו יודע איזה צרכה וצדק הוצדק יתייתמו צביו .
יש לשאול מאי נפקא מינה חלוקי הארבעה עונשים והם עונש
אחד אם יתקטפו אם יתקלרו אם יתחטפו והם הפרש יש צביהם
ואפי"ן וי"ש יתייתמו צביו ג"כ טינות הוא ויהיו צביו יתוניה .
וכראש לומר כי הנה נודע שאם יהיה האדם ונוולטל ודוחק
ובלער אינו מרגיש שחיה באלהם הימים כו"ש יעקב לפרעה נעט
ורעים ימי שני חיי כי לא נקרא חי כי אם נשאלה את יוסף כו"ש
וימי יעקב צוללים שבע עשרה שנה אלהם הימים שלא היה
בלער . וכן ויהיו חיי שרה וקפרי ל"ז כנספר ויהיו . ונשולל
לחם עד שנעקד זהו עיקר חיי שרה ימי חייה . וכן נראש לפרש
שרנונו יתחטפו יניו בחחלתה שיהיה לער ודוחק בחחלתה כלא
נחטפים ונאנו יניו ודה כנגד ודה . כמו שעשה בחחלתה האנון -
ומ"ש יתקטפו יניו שיקרא לער ודוחק ועלגול צדוק יניו כלא

ארתו ופני זה שאמרו לו למה כל העם עוין את צרכת המלך
 אמן ואחיה שותק . ואחר כך בא צחלוס להכניס וא"ל עונש זה
 קרא לו ופני שהיה ונזלל צעניית האמן שאחר צרכת החינוך .
 אחיה הראית לדעת כי אם לצטר ודס כך עונשו לצרכת הש"ת
 יתעלה שמו לעד עכ"ו . לזה אמר אח"כ הלהי חגונו זאת עם
 פבל וגוי ה' התימה והלא אם לנזלל צ"ו אחס הייחס עי"שם כך
 וזה היה ונגיע לכס ואחס הלהי וולך וי"ה גווליס זאת שלא
 תדקדקו בגדלו לענות האוננים אחר צרכותיו ותתנו גודל לאסו
 כפי הלורך :

י ערך

ירלה צכל יום אצרכך וגוי כודע וי"ש הש"ע קי
 וי"ז לא יקרא פסוקים קודם צרכת התורה אעפ"י
 שהוא אוננס דרך תחוננים וי"א שאין לחוש כיון שהוא אוננס
 דרך תחוננים ויש לחוש לקצרה הראשונה עי"ש . וכודע עונש
 זה שלא יצרך על התורה כאלו הוא ונזלל צה שאינו חושב
 להנאה פו"ש על פסוק על עוצם את תורתי ולא הלכו צה שלא
 צרכו על התורה שלא השבחה אללס להנאה ופעשוע הששונה
 ולא צרכו עליה וחסו ולא הלכו צה לשון הנקמה צנחת ועיול זהו
 לטין הליך כנו והתהלכתי צתוכס ואר"ל שאע"ל עינכס בג"ע .
 וחסו קיצת עוינתה שזהו שמוז הפ' על עוצם את תורתי ועש
 עוינתם אותה שלא השבחה לכלום שהרי ולא הלכו צה שלא צרכו
 עליה ולפי שהיתה קלה צענייהם עוצה . לזה רזו צכל יום
 אצרכך תחלת הכל אצרך ואח"כ ואהללה שונך שהם פסוקי ההלל
 והשבחה כנו התהלים שאני חסר אפילו פסוקי ההלילים איני
 אונר קודם צרכת התורה עד שאצרכך שהנאה גדולה עלי
 הנחמדים וזהו ונעז וגוי ונחוקים מדצט ונופה לופים . וזהו
 נראה לפרש צרוך אחס ה' לנדני חקיק צשפתי קברתי כל
 ונשפתי פין צרוך עדותך ששתי כעל כל הון . צפקידיך אשחם
 ואציעם אונמותך צחקותך אשהעשע לא אשכח צצריך שהנס
 כ' הש"ע כ"י וי"ז הנהרהר צצברי תורה איני לרוך לצרך וכח

תהלה רדוד

השנה"ט ק"ג להרהור לאו כדבור דוני. לפי' וישליחם לאותם
 שלוונ'ים צעיון ונחוד הספר שזהו להולי' קלה דצרי תורה
 צפה אחר הצרכה עיי"ש. עוד לריך שיעסקו צתורה בשמחה
 ולצדק עליה בשמחה רבה. כי הצרכה היא על ההנאה ואם
 קורא צתורה ואינו שונח בקריאתה ח"ו על וזה וצדק עוד נודע
 שאם האדם קורא ואינו נוהג לז' על וזה שהוא קורא לא הרויח
 כי אם גיף בלי כשונח. עוד ונדרכי לווד ההורה כי ווי שאינו
 לווד צחסק הוא לווד ושוכה באדם האוכל לדומק חכילה שאינה
 עריצה לו ודומק עלמו לאכלה הוא ונקי' אותה וכנוי ששמה
 ופניו המורורים מרוב שפשו קלה צהם ונקי' אותם לזה רנו
 צדוק חתה הי' לנדכי חקיק כו"ש ז"ל שתחלה צלבי לפנתי
 חונתיך אבל בשאצדק צדוק חתה הי' אז לנדכי חקיק ואח"כ צא
 ללונדנו האמה בשפתי ספרתי שלריך אני להולי' ופי' דצרי הורה
 קלה ד"ת אחר צרכה הצורה כדי שלא תהיה לצטלה אבל אני
 צפפתי ספרתי כל וצפפתי פיד כשאני ודגורם אני וולי' אותם
 צפפתי כי חיים הם למול'יהם למול'יהם צפה. ועל השנית
 אנור צדק עדותיך ששהי כעל כל הון צאני שונח בקריאתם
 צשונח ונרוב כל והצרכה היא על ההנאה הגדולה שאין כוונה.
 ועל הג' אנור צפקודיק אשיחה ואציעה אורחותיך כשאשיחה
 בצרכתי אני נוהג לצי לונח שאני חונר וזה הוא. ואציעה הצנה
 כלב והשכל. ועל הד' אנור צחקותיך אבהעשע לא אשכח צצריך
 עיי' שכשאצקו צתורה ונרוב השונח שאני שונח ואשתעשע צה
 עיי' זה לא אשכח צצריך :

ח' עוד

ירלה בכל יום אצרכך והאללה שונך לעולם ועד.
 הכש נודע ונ"ש ז"ל כל האונר שירה צעוה"ז
 זוכה לאונורה צעוה"ב כו"ש אז ישי' ונשה שר לא כאנור לא ישי'ר
 שעהיד לשיר צם צעוה"ב שכל וזה שיעשה האדם צעוה"ז זוכה
 לעבות לעוה"ב כו"ש גבי ילכו ונח"ל א חיל יראה א אהים צליון
 כי כלדיקס אין להם ונחמה צעקס צתורה צעוה"ב וילכו וסיל

מל וכן צנה
 לזה ויש צנה
 דוקא לשיח
 כמו למען חר
 לזכר בני צום
 ויהי
 קים
 פזקים חלום
 צעוה"ב חודש
 דמי וק שר
 לשיח וכל שון
 הוה לקי ליעת
 לנדיס סודות סג
 צפפיות חלום
 צעוה"ב לודס
 סודות צפפיות
 וצפפיות צעוה"ב
 צנה קדם לכן חר
 צעוה"ב הצנה
 ליל סגן ודוק
 צעוה"ב חלום
 חר ונכר וזה חר
 סגן צעוה"ב כל
 חלומות צקד סג
 סגן חלומות חר
 צקד חלומות
 חר

א חיל . וכן זכתי האר"י זלה"ה שאם בעל האדם קביעות החורה
 אחת ימים צעורה כנגד אחת הימים וגרשין אותו ונתיצתא
 דרקיעא לעוה"צ לזה רוח צכל יום הצרכך יהי רלון שלח גרום
 העון לונעני אחת יום ונלצרכך ויה שאני חייצ לא צכל יום
 הצרכך כדי שגם כן ואהללה שונך לעולם ועד שהוא עוה"צ שלח
 יחסך לי יום חי צעורה"צ ונלהלך :

והנה לריבים אהבנו לדעת ונאחר שכמו שיש קביעות צעורה"
 כן יש קביעות צוה"צתא דרקיעא וכן באגראם שכנו שיהו
 הדיוקים הולכים ונחיל א חיל צעורה" כן יראה א להיס צליון
 שצעורה"צ לומדים ונתיצתא לנתיצתא בגם שם יש נתיצתא
 דרעצ"י וכן שאר הנביאים והתנאים . א"כ ויה הפרש יש צין עיה"ז
 לעוה"צ והלא כיון שנה אדם נעשה חפשי ונן התורה והנורח
 הנה לריך לדעת ו"ש רציו האר"י זלה"ה ששם צעולם הנשנווח
 לומדים קודות העמוקים של התורה שהם נשנווח התורה וטרשים
 צקפירות העליונים ונשתעשעים שעשווע רצ אשר עין לא ראתה
 שצעורה"צ לומדים גופי התורה וצעורה"צ נשנווח התורה הפרשים
 הרנוזים צקפירות העליונים והם דרכיו יתי ונפגם דבקט
 ונשתעשעת צתענוג כפלא . ויא זם רוח והיה עקצ תשנוען וגוי
 שהנה קודם לכן אונר היום לעשותם וטכרם צעקצ צקוף שהוא
 צעורה"צ השכר לומדו רבותיו ודיוקא דקרא היום לעשותם ולנאחר
 לעול שכרן ודיוקא דהיום ונ"ש והיה עקצ לפי דרכיו כי הנה
 השנויעה ולינו לשין הצנה כנוו הסכת ושנוע ישרא וכן הרצה
 חין ונספר ולזה רוח היום לעשותם שתעשו הנולוח עשייה לצד צלא
 הצנה שרשים כלילית וקוכה ולולב וקופר וכיולא חצל ההצנה
 האמיתית צקוד שרשים היא והיה עקצ צקוף שהוא עוה"צ שהוא
 עקצ תשנוען את הנשפטים לשון הצנה שצציו הצנה אמיתית
 צקוד שרשים העליונים הקטורים צקפירות העליונים :

מי יראה צכל יום הצרכך ואהללה שונך לעולם ועד
 גדול ה' ונהלל נואד וכו' הנה הנאם צרכות שחיי

הנה הנאם צרכות שחיי
 גדול ה' ונהלל נואד וכו'
 הנה הנאם צרכות שחיי
 גדול ה' ונהלל נואד וכו'
 הנה הנאם צרכות שחיי
 גדול ה' ונהלל נואד וכו'

תהרה לרוד

אדם לצדק בכל יום נראה שיש בהם כוונה צרכות שאינן לרדיק
 לצרכים בכל יום כמו שלא עשני גוי . שלא עשני עבד . שלא
 עשני אשה וכיוצא שכוון לצדק אותם פעם אחת בימיו והודה
 עליהם להשי"ת ולוזה ילמדך לצדק אותם בכל יום ויום . והנה
 טעם וכן הטעמים אנו שאלו"ל כל יום ויום האדם יהיה צריך
 חדשה כאן הוא מה צלילה וכבר ציוס וחדש בכל צדק כו"ש
 חדשים לצדקים רבה אמונתך ועל כן אכתוב וצרכים המוזר
 נשמות לפגרים וחסים כי הסיבה היא אי מששים צויתה וטועם
 טעם ויתה כו"ש צושה על הליכה כו"ל עלווא טעוין טעווא דמווא
 וכי . והרבה שכתבו ולא קמו ועל כן כל הצרכות והסודות
 צדק עליהם אמונול הם חדשים ליו בצדק כאן צדק מהדש
 וחייב לצרכים בכל יום ויום . עוד ארו"ל ע"פ והנה טוב מאד והנה
 טוב זה ונלאך הטוב ואלד זה מ"ה שהויתה נקי ואלד כמו שכבר
 לקוין צע"ה . לז"א בכל יום אצרכה אוי בכל יום שאותם הצרכות
 שאני חייב לצדק עליהם בכל יום ומה צרכות חק ולא יצבור לצדק
 כל הצרכות שאני חייב לצרכים . והאללה שמוך בצרכות והסודות
 שבהם שצכלל הוואה צרכות ואם יאמר האומר שיש בצרכות
 והסודות קפה צרכות שבראה שאינו חייב לצדק עליהם בכל יום .
 לז"א שלא ידעת כי גדול ה' ונהולל מאד שהוא ונהולל בכל יום
 שפעל ועשה אפילו צויתה הנקראת מאד והוא ונהולל
 ואלד אפילו צויתה וכל יום ויום אכתוב טועמים טעם ויתה
 כנאלא כל יום חדש הוא אללינו כאלו צדק אותנו וחדש ולכן
 בכל יום אצרכך צוואה צרכות והאללה צויתה הצרכות בעלום
 ולא יעדך אחת ומה בכל יום ויום :

ובזה

יתבאר נפשי אויטיך צלילה אף כוסי צדקני אשמך
 כי כאשר ונשפטך לארץ לדק ילמודו כל יושבי הצל .
 ותחלה נבאר למה הויתה לורך לאדם ונקי טוב ואלד שונלאך
 הטוב נקי טוב והרע של הויתה נקי טוב ואלד הכוונה הנכס
 נודע כי כשזרע האדם צדקקע אינו נוילא פירות המרובים

והגדולים עד שיסרה אותו הגרעין וכך היא המדה הכודע ליוצאי
 חן ועם הקצ"ה היה צונה עולמות ומחריבן שאם לא היה מחריב
 בתחלה לא ילא עולם המוחקן וכן האדם ע"י המיתה ובגוף
 הגוף מוליא הפרטים העליונים והפירות לאין חכליה בעולם
 הנשמות . ותראה בחוש ומלמד מהשינה שהיא אי משנים צמיחה
 שהאדם יצא בערב עייף ויגע וישן ובשיקץ משנתו יקץ צריח כי
 לכך אכחנו שייצא לדרך זרחה הכיתה ליעף בח שע"י השינה
 ניתוסף בחיכו על זמן שיסכנו שהיינו עייפים . ואם לא היה
 השינה היה עייף ויגע והולך ומקר ונעט ונעט והיה כלה והולך
 כולא השינה שהיא אחת ונקי צמיחה כך ניתוסף זה בח גשמי
 בגופו כ"ש המיתה עליוס בכליון הגוף עאל"ו שרשיו יכסו ארץ .
 עוד כודע שבשעת השינה נוסחלקת הרוח ונשארת הנפש צאדם
 שהיא מקומה ונחשטת בגידיו ובעיקרו הרוחם שבו ובשיחזור
 הרוח לחיכו יקץ האדם עיד וכן על זה הדרך . לזה רמז נפשי
 לויתך כלילה הנפש בכל לילה ולילה שהיא נשארת בגופים
 חישן בתאוותך ולכן אמר נפשי ואח"כ אף רוחי בקרבי שחחזור
 רוחי בקרבי שאיקץ ואז אשחידך שאקום לשחר אוהך . והנה
 אכחנו רוחים שישיגים עייפים כלילה . אמילו כשהייתה הרוח
 בקרבנו ואחר שנקתלקה הרוח וחזרה וצאה בקרבנו כחופף בחכו
 לזה אמר כי כאשר משפטיך לארץ . כמו משפט והנהגת הארץ
 כי הגרעין הנמוך בארץ לא תוליא הארץ פרי עד שיסרה הגרעין
 בתוכה ולכן משטעם האדם נעם וייתה כלאת הרוח ונמנו והיה
 מגרעות בגוף ואח"כ כשיחזור הרוח יתוסף כוחו כי זה אנו
 לנודים ומשפטיך והנהגתך שעשית לארץ ואמר לך לנודו כל
 יושבי הצל שנתאונת מזה לכל יושבי הצל ולנודו כי כל מעשיך
 לך שאמילו המיתה היא טובה לאדם ולדקה אחת עושה שהיא
 גורמת הפחית הרוחנית ששעשוע הנשמות שחמגוג נפלא :

גדוד ה' ומהורג מאד ולגדודתו אין חקר :

שחשו לך
 בענין . של
 בענין והור
 יום . והנ
 היה כג
 בקר כוונ
 בים המוח
 יתה ועו
 עושה דווח
 והסודות
 נבחר מה
 עאל והנ
 כמו שכת
 חס הכרמו
 שבור לבר
 והסודות
 צרכות
 בכל יום .
 כל מו
 ונחולל
 עש ויחה
 חתש ולק
 צעלות

הזרה לרוד

הנה

פ' זה נחוצו עם פקוקים הקדומים ארומעך אלפי
 הונלך וכו' בכל יום אצרכך וכו' גדול ה' ומהולל
 ואלד הכונה שכל וזה שיקפר האדם גדולות השי"ת ויכללנו
 יונם ולילה לא יצות לא יחשוב שהוא נוספיק א' מאלף אלפי
 אלפים וכו' כדודע שכל וזה שיהלל אינה צורך גדולתו ורמו לנו
 צהורה באומרו צפי' מה ה' אלהיך שואל נענוך כי אם ליראם
 וארז"ל אל הקרי וזה אלל וזה טעם דאפקה להנאה צרכות
 צאל תקרי וזה ולא אור צפי' וזה לרמו שהנאה צרכות שהיי
 אהם לצרך לא יבואו א' וני אלף וזה שאתה חייב להודות לו
 ולצרכו ואם היית חייב לצרך בצרכות על כל וזה שטעם עמד
 במנהגו שונתהיך בטובותך ושומיך בלאהך ובואך בכל יום ויום
 כל יו"ך לא היו נוספיקים בצרכותו א' וני אלף. ולכן הנאה
 צרכות שהייצנו לצרך בכל יום אפקה בלשון וזה כנו ואחר
 וזה הוא הכונה הנאה ששואל נענך וזה היא כאלו אור וזה
 וזה היא שהפסוק אינו יולא ונשנועוהו כאלו אור להם הזכרו
 לפחות בהנאה צרכות וזה היא הנאה שאינם נחשבים לכלום
 וזה שאתה חייב לו ונענך כי אם ליראם חת ה' אלהיך הכונה
 להודיענו שערך הצרכה היא הכונה שלרך לצרך ציאה עד
 ומפני שני כיחם הוא שלריך שידענו צהוליו ומפיו אזכר
 השם שלא יהיה חיי נצרך צקפתיו ולבו ריחק וננוו אדרכא
 הויה כצרכה לצטלה כדודע ולזה אחר שאמר וזה צרכות שואל
 נענוך וזה הם הנאה צרכות צעך חיוצך שאתה חייב על
 טובותיו עליך ואמר וזה וזה צרכות שרליהי נענוך אין לי עיקר
 וזה כי אם ליראם חת ה' אלהיך יראם השם הנכבד והנורא
 כהוליו ומפך באינה ציראם זהו העיקר אללי ודבר שפתך
 ערתי לזה רמו ארומעך אלפי הונלך וכו' הכונה ארומעך וכו'
 והאללה שונך לעולם ועד וכן בכל יום אצרכך והאללה שונך
 לעולם ועד הכונה אם כל ימי חיי יום ולילה אצרכך והאללך
 לעולם ועד כל ימי חיי לא אפקיק לשלם לעוצה חקדיו כלום

חסו גדול
 פתקים
 ולגדולתו
 חקר ויח
 חללק
וקרוב
 תצד לב
 הצרות
 לטעם שמו
 וקבל חסו
 נתן לה וכו'
 וידע כאלו
 שהאדם
 נמלה שחיה
 ואלו לא דוד
 שאל הרע
 אלו לצרכה
 לה שפקה
 נפשי
 טעמי ולי
 טעמי וכו'
ערך
 רמו
 ידע
 ויקחך לדרך
 לטעם שחיה
 ואלו לא דוד

וזהו גדול ה' ומהולל מאלד סנס הגדולה והגדול הס מורים על
 פחקדים ככודע וזהו אומרו גדול ה' עדין חקרו גדול עלי סהרי
 ולגדולתו סזס סחקדים סעושה סנקי גדולות חין חקר חין להס
 חקר ונחפר וחין מי סיכול להסיגו וסס ח' ונ' אלק ולכן חס
 חסלנך לעולם ועד וחזכרה לעולם ועד עד סחיסה צלי סספק
 ח'י נקסיק :

וקרוב

לזה רוח ספי חזכרה חס ה' צכל עת חנייד
 חכלתו צפי צפי חסלל נפסי . סנס כססלס
 חצרך להסי"ת י"ס צלצו מה סור יחוס קטן סצצרך לעקור
 הצרכות ולחלל לסמו ונמלח סיס לו חסלה ללדס כססלל
 להסי"ת כמו סחמרו ז"ל חס נחכס חלסס הקדוסין ללדס חקור
 וקבל סיונס וקודסת צהסח סכס סקצלתו מוננו כאלו סור
 נתן לה וכנ"ס ע"ס ויקחו לי חרוונה סנס סכותניס ח'י וקבל
 ויידס כאלו סס לוקמיס ולכן לא חמר ויחנו חלל ויקחו נעלח
 סכלדס חסלל להסי"ת וקצ"ס וקבל סלול חלדס יחוס קטן
 נמלח ססלדס ומהולל ציוחר לזה כססלטינו חס דוד חלל סחול
 וח"ל צח דוד חל צח חחימלך וצטנותו חס טענו ויגדסו וינך
 סלח חריגס צו חמלך וסרגו וצח דוד להלל להסי"ת וחמר חס
 ח'י חזכרה חס ה' צכל עת יוס ולילה וחנייד חסללו צפי חין
 לה סספק סנס צפי צצציל ססצצח להי קס ונשח חרצח חסלל
 נפסי . נפסי סח חמהוללת ומונו . וזהו חסלל נפסי צקצלתו
 סלולי וח"כ מה בנייל חסלס לו על סקוצה סעסח עמי וסלילי
 סלח יס לי גמול כי חס כ"צ ספתי ונכ"צ ספתי נפסי סח וסוללת
 מוננו וח"כ חנייד להי חלדקה ולנו צוסח ספניס :

עוד

רוח ספ' סי יספר חלקהי כל סוס ססועתך כי לח
 ידעתי ספורות חזוח צגצרות ססס לסיס חוכיר
 חלקהי לצדך לסיס חלחתי ונעורי סכוכה סי יספר חלקהי חס
 חספר חסלל חלקהי ונחלל ססועתך יומס ילילה עד סלח
 חובל לספיר חמלליס חרוב סחגי חרצח לספר צחס חל חזוח

תהלה לדוד

צגצירות ה' אהים כשצאזא לעשות חשבון בצצורות ה' אהים
שסס הגצורות הכפלאות שעשית עמי לא ישאר צידי וואווה וכל
שכפתי לא אזכיר לדקדק לצדך זהו שכשאר לך ה' כלדקדק
שהרי כל וסללי הוא אדרצא נפשי ומהוללת ונוד כמיש לעיל
ועוד מעס אחר שאין לי צהלווי כלום שהרי אהים למדחני ונעורי
ושננעתי וצטן אמי אהם למדחני ונענה לשון וכיז שפחים
ונונד הוא למוד שפתי ונענעתי וצטן אמי וא"כ מהסלל הוא
מידך כחמו לך ולא כשאר כי אם לדקדק עלי לצד :

ב' א'

יכלה גדול ה' ונעולל נאלד ולגדולתו אין חקר הנה
כל מין וסלל ושצח של הש"ת כולל הרצס וסללים
רצס אין חקר ואין וקפר כי הנה האדם אהם אומר עליו גדול
יש גדול צמוון וצקטין גדול וכל צבי קדם וילך סלוד וגדול ויש
גדול ונעלה כמו כי האיש ונדכי הולך וגדול וכן יש גדול ציוס
וכן על זה סדך בצצורה יש בצצורתו צכך ויש בצצורתו צכך וכן
צכל וסללים כמו ונעווס וכיולא האדם כי אין לו ונעלות כלס
כי אם יש צכך ויש צכך אצל הש"ת כשאחש וסללו צאחש וסס
כל א' לצדה אין לה חקר ונעפר לזס רנוז גדול ה' ונעולל נאלד
וא"ת ולינו שאלס צ"ו ג"כ נקרא גדול ונעס יתן ונעס יוסף
שאחש וסלל הש"ת גדול לזס רנוז ולגדולתו אין חקר אותס
הגדולס לצדה וסללים להש"ת אין לה חקר ונעפר ואין אדם
יכול להשיג כמוס גדול יש צס וכן על זה סדך בצצורה הווארי
סלולים כל א' אין לה חקר ונעפר לכל א' ואחש צפני עלנוס :

לזה

נראה לפי לך ה' הגדולה והצצורה והתפארת והכלס והסוד
והסוד וכו' לך ה' ונעולל וכו' ונעווס על כל צרכס
ותסלה כי הנה כשצא דוד לצכך אש השס צלו התוארים של
סצח לך ה' הגדולה והצצורה והתפארת והכלס והסוד וכו' וכן
לך ה' ונעולל וכו' לאחר שסללים כל התוארים של השצח
אמר נאל יאמר האומר והלא צלו התוארים שאחש הגדולס
הצצורה והתפארת והכלס וכו' ונעולל וכו' והלא אף לצ"ו

קורין כן גדול או גבור או מפורא או מתנשא ומה יוקף ומה
 יתן שצח הש"ת צאו התוארים לז"א לא כן ידעה שצחי תוארי של
 הש"ת שהוא מרום על כל צרכה ותהלה שכל צרכה אי או
 תהלה אחת צפני עלמה דהיינו תואר אי מפורא התהלות לכן
 לא אמר תהלות כי אם תהלה אפי' תהלה אחת ונויני התהלות
 הוא מרום על כל מה שאתה קופר ונוכה זה גדולות צאותם
 התהלה לצדה לא תוכל להשיג קופה שעדין הוא מרום עליה
 שלא תוכל להגיע לקופה שאין חקר והקפה לנאספר ויני הגדלות
 שבהתלה אחת מן התוארים של התהלות של שצחיו ומשא"כ האדם
 יחוש קטן יוכל לקפור אי או שתיים וכל תואר ותואר של
 השצחים ומושאלת מונכו יתי :

ג' א' י יכלה גדול ה' ומתולל מאל ולגדולתו אין חקר דוד
 לדור ישצח מעשיך וגבורותיך יגידו . עוד תוכל
 לומר צא"א על השגה הקודמת סמ"ל כי הנה ולינו שהשצחים
 של הש"ת כמו גדול גבור מתנשא מפורא וכו' ולינו שגם צני
 האדם נקראים כן גדול גבור וכו' וא"כ מה יוקפו שצחיו יתי
 זהם הוא ע"ד שכתב מוהר"ר אשיך על אומנם אתה קדוש ושמוך
 קדוש וקדושים בכל יום ישללך קלה הוא לפי שמלינו שהלדיקים
 נקראים קדושים וכן עתידים הלדיקים שיאמרו לפניהם קדוש
 וא"כ מה תוקף קדושה שאנו אומרים קדוש לפניו והלא גם
 הלדיקים עתידים לומר לפניהם קדוש ופירות שהאומרים לפניהם
 קדוש שהם הלדיקים הם צעלום אומרים לפניו קדוש זה מורה
 שקדושתם הוא מושאלת מונכו וקדושתו שתיא רצה צלי הכלית
 וכן אמר אתה קדוש וכו' ובי ה"י גם הלדיקים גומרים לפניהם
 קדוש ומה הפרט יש לכך אמר וקדושים בכל יום הם צעלום
 ידוך קלה בלשון הזה שאומרים לפניך קדוש זה מורה שקדושתם
 היא מושאלת מונכו וישיגינה ע"ש וכן נמי בכל התוארים של
 השצחים כמו גדול גבור שאומרים לפני אדם והלא אותו שאומרים
 לפניו לו התוארים הוא מודה ואומר להש"ת ומצבחו לי צאותם

ח' ה' א'
 די מואים
 לך ה' ה'
 ידך כוונת
 לנודתני ונני
 ין ובי שמה
 ים התהלה
 גלי לצד
 ין חקר ה'
 ל תכנס התהלה
 אומר עליו ה'
 ה' ודוד ה'
 כן שגדול צדו
 וצדו וכן
 לו מנחת
 בלוי בלתי
 ה' ותהלה
 ין ומה יתי
 חן חקר ה'
 וקפדו וכן ה'
 ק' נגלה ה'
 זה צפני כוונת
 התהלה ומה
 ומה על כל צדו
 התוארים ה'
 והסוד ומה ה'
 יים של ה'
 חצונית ה'
 כלה אף ה'

תהרה לרור

החוארים שאוננים לו זה מורה שמה שיש לו ויהארוהו הוא
מושא מאתו יתי אשר תאורי שצחיו אין לה חקר וגזול. לזה
דע גדול ה' ומהולל מאד וכי והלא גם הציו וההללים ארתו
ואוננים לו גדול ומה הפרש יש לכן אמר לגדולתו אין חקר
שהרי דור לדור ישצח מעשיך וכי שהם כל הדורות דור הולך
ודור בא והם בעלמם ישצחו ונשיך וגבורותיך יגידו שמודים
ונשצחים אותך באותם השצחים בעלמם שאוננים להם זה יורם
שגדולתם וגבורתם היא עמך ומושאלת מאתך ושלך אין לה
חקר וגזול :

ובזה

נראה לפרש לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת וכי
לך ה' הממלכה והמתכשא וכי והעושר והכבוד וכי
ועתה אסינו מודים אנחנו לך הכוונה כי אשר שכפר וקדר
תאורי השצחים ואמר לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת וכי
והממלכה והמתכשא וכי שמה יאמר האומר והלא גם הציו
נשצחים אותו בלשונית לו תאורי השצחים גדול כבוד וכי ומה
יתן ומה יוסף תאורי שצחיו לזה אמר אשר שקיים השצחים ועתה
אסינו אנחנו מודים לך הכוונה אנחנו הצני אדם בעלמנו מודים
אנחנו לך באותם החוארים ומהללים לשם תפארתך באותם
החוארים של השצחים בעלמם שאוננים לנו אין זה כי אם
להודות כי ננוח הכל וכל מה שאוננים לנו הוא מושאל מנך :

ד' או

יכלה גדול ה' ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר
וגוי דור לדור וגוי הדד כבוד הודיך וגוי ועוז
בזריותיך וגוי וגדילתך אספירנס. הנה כתיב וגדלוחך כבא
עם מייש בגי' שהיא דמחית קמיה דרבי חנינה אמר האל
הגדול הגבור והתנור האדיר האמץ העוז וכי המתין לו עד
דקיים כי קיים ח"ל קיימתהו לשצחים דעאך למה לך כולי האי
ששחא ונה הכי תלח הגדול הגבור והתנור אי לאו דאמרינך
נרעיה באורייתא ואתו כנסת הגדולה ותקנתה בתפלה איך לא
הם אמרינן ואם שצחיה כולי האי ושל לאלך שהיו משצחין

ואתו באלף אלפין דיכרי כסף ויהי לו אלף אלפין דיכרי זהב וסלה גנאי הוא לו :

דגדג לריכין אהבנו לדעת למה הגדול הגבור והנורא דיומים
לדיכרי זהב ואם יהערצו עמכם שאר הו"ר השמים
ידעו לכלי כסף והוא שכבר נודע שאהבנו צהפלתנו לריכס
צהחילה לישב המדרגות שקיוונם חד"ר חק"ד ד"ן רחמי"ם
שהחקד והדין הם צי כחוצים המוכחשים זה את זה ולא יתישב
לא העליונים ולא ההמתונים צה צד שיצוא הכחוצ השלישי
שהוא החמנים המזונז ויכריע ציהם וזהו קיום העולם והנהגתו
לכן חנו חומרים צהחלה חלחי חברה חלחי ילחק חלחי יעקב
שאברהם חקד וילהק דין ויעקב רחמים צחיים . לכך צמ"ו חלחי
יעקב לתורך ציהם וחל"כ פעם אחת ח"ו חזרים ועושים הכרעה
אחיה והם השרשים של ה צרות ונאמר ה"ה הגדול הגבור והנורא
ונודע שג' חיות לו הם כג' מדרגות שזכרנו גדול חקד גבור
גבורה דין והניחא רחמים חלעני וחבנו עושים הכרעה
והכוונה לעתק הדין ואי אפשר ותיחק הדין כי אם צהזכירם
על הסדר החלה חקד הגדול וחל"כ הגבור וחל"כ והנורא חל"כ
לחברו עמכם ויתיישב הכל על מוכנו ולכן מרע"ה זכר לו השלשה
לצ צעת הפלס וכנסת הגדולה תקבום צהחלה ג' לו
לצ לכן כל המוס"ף צה צהחלה הוא גירע שאלו הג' הם
הכרעה ועיקר הכל ואם יוס"ף עליה נוולא שאין כאן הכרעה
ג' חד"ר חקד דין רחמים ולכן הואו דנפית אחר שאמר פאל
הגדול הגבור והנורא ועשה ההכרעה צהחלה החפלה והיא עיקר
הכל שהעולם עומד עליהם דומה לאף אלפין דיכרי זהב וחל"כ
כשאמר האדיר החזק החנוץ וכ"ו צלצל הסדר הוא ועש"ה
כמו דיכרי כסף שדומה לוי שקורא צפני עלמו שלא צשעת הפלס
שהכללהם ח שאוונר כל מה שירלה ולא הכרעה צהחלה העמיד
ולכן קדר זה צהחלה אין להיסיף עליו ואין לגרוע דווקא צעמידם
שאנו אז לריכס זה צהכלס שג' ענייניהם צהכרעה שהנה שלשה

ואתפנה לשון ונספר אוכל לקפור הגלות כל מה שאוכל לקפור
שאין כאן הכרעה כי לא ניהקנה הסכרעה כי אם בחפלה :

והנה

כשהדבר בקדר הכרעה פסיננס מדר חקד דין
רחמים אם לא יעשה בקדר הזה תחלה יונין ואח"כ
פניא ואח"כ חונעי חוץ מונה שאינו מוחק כלום לא לדבר
ונקלקל ונענש כי הנה איתא זוהר חדש פי' נפוא כיון דש"ל
עניד ללויה ואתא לצרכא צרכתא דכהני ופוי לצרכא לשמא
קדישא צעוצדא וצמילולא קסיר קשרא דימודא ויטהבא דעל
ידיה מוצרכין עלאין ותהאין וכדין צעי ש"ל לנייור וישונך
לאסתכלא ציוניא דיליה לאמטכא חוטא לסקד על עונא קדישא
צקדמיתא ולצחר איך ויחך יסתכל לקטרא דשמאל דיליה ליחדא
ציוניא וכדין כל קטרא דשמאל אסתלק ולא הוי נקא כלל וכדין
ישא ה' פניו איך ויש לך שלום . ודא היא ללווא שלים . ואם
יסתכל צקדמיתא לקטרא דשמאל דיליה יתעורר קטרא דדינא
צקדמיתא וע"י היא פרודא ולא קטורא דיימודא וצרכתא תליא
דצורא וצמילולא דפונא וכולא תליא צעוצדא ואי פגים עוצדא
ונולולא לא אכתבא אתר לשרייא ציה צרכתא ולא אידי ללווא
ללווא ואחפגים ההוא בר נש לעילא ותהא ופוי ע"ש :

וצריבים

אנחנו לדעת ונ"ש צעוצדא דהיינו יעשה מעשה
העורר קדר הכרעה חקד דין רחמים שהוא
הקשר היסוד יונין ושואל ואמלע אצל נ"ש צמילולא איך כחמו
צג' פקוקים של צרכת כהנים קדר ההכרעה חקד דין ורחמים
ונראה לפרש שהג' פקוקים של צרכת כהנים הם וכוונתם
למעשה מעשה והם רומזים לחקד דין ורחמים כי הנה פסוק יצרכך
לא חוכר צו פנים כי אם צרכת ושעירה שהפנים קווקא וחורא
לא ואדום לפעמים אדומים צקוד דין ולפעמים נמוגים ג"כ צמורא
ולכן פי' ראשון של יצרכך נולולא דיליה כנגד לך יונין שכלו חקד
נקוד הצרכת והשעירה . אח"כ יאר ה' פניו הוא כנגד ה:צורה
שהפנים קווקים הם וולד הדין ולריבים הארם וולד הימין מעשה

תהרה לדוד

ע"י החשוררות הימין תחלה שעתה צ"י ראשון שנטה לכל ימיו
וכעשו הפנים ונאזרים וחורין מכל לך כלל כוונקא וזהו יאר
ה' פניו הארס דווקא מלך הסקד . פי ג' יאר ה' פניו הוא
אונלעי ופי' יאר ה' פניו יקלק רוגזו מונך לרנוח שזעזע לא י
נוקא וכו' . והנה ע"י הקשר היחודא שששים והגברת הרחמים
ויסם לך שלום פרי רנוח מלולא כמו צעודלא מוטע :

ק"ה

אנרו ונאן דחזא חלנא ולא ידע מאי חזא ליקום קני
כהני ולינא סכי אני שלך וחלונותי שלך וכו' ולקיים
צדדי כהני דעבי לצורא חנן . ולמס יקיים צדדי כהני עד סוף
והלל בכל פסוק עומס . חנן ולמס ינהין עד דיקיינו כהני פי'
פג' לא הוא הדצר אשר דצרנו שכל עוד שלל בשלום קדר
הסכרעה לא אסתלק נוקא ולכן עד דיקיינו כהני פי' ג' ואסתלק
נוקא אחר שזעזעית הסכרעה ויחודא יקיים עומס ויאנרו עלים
חנן ונחמק חלוננו שאז תגזרת הרחמים אחר עשיית הסכרע
דייחודא . וכן תקיעה צברים תרועה היא כנגד חד"ר פנוכרים .
ואנחנו עומס עוצדא קטורא דייחודא לייטצ העולם ולהגזיר
הרחמים ואם הפך הרי זה ונקלקל ולא ילא וצפל הסקרים התקיעה
קודמת לצורר הימין תחלה כי לכן אנרו הפסוק יום תרועה יהיה
לכס ולא הזכיר תקיעה לא הוא הדצר אשר דצרנו שעיקר הכל
הוא אונלעי הוכריע והיא תרועה ולפן קרא התקיעות והכל
צמס תרועה שהיא עיקר הסכרעה וקטרא דייחודא וכן אנרו אשני
העם יודעי תרועה . ולא זכר כי אם תרועה ואנרו יודעי שלא
יופכו הסדר וידעו לקטרא קטרא דייחודא וישיעו לזס לעשות
הסכרעה כקדרה וכונתה ולא קראס כי אם תרועה כאנור ע"י
זה צאור פניך יתלכון ע"ד טאנור יאר ה' פניו שיאירו אז הפנים
מכל לך כהורחא ולא יש כוונקא ואורס כלל ומ"ש צשלטה פקיעות
שאחר שיגנור פקיעותיו יחן שלום לשמאו תהלה ואח"כ ליינו
ואח"כ לפניו איך אנרו לשמאו תהלה לא הכונתה הסכרעה שהיא
אינה צאדס עלמו כמו צרכת כהנים לא ציינן וצמנא על השכינה

ולכן יתן לשמואל והיה ימיו השכינה ועורר ימיו השכינה
 תהלה ואח"כ יקשר השמש ציווין שיהן שלום לימיו שהיה שמש
 השכינה ואח"כ באלול וכוס יעשה שלום עלינו וכו' שההכרעה
 ההיא היא השכינה עליוה שלפניו וכו'. ונ"ס צענון הנטילה שלריך
 השמש לשמש את היווין ויריק השמש לימיו הנה כדי שלא יהיה
 התעוררות של השמש תהלה ויקלקל ולא יתקן לכן אמרו שלריך
 ליכול הכלי תהלה ציד ימיו ויהנו לשמשו לפריק כולל שיעור
 היווין תהלה שהיווין לקח הכלי תהלה צידו ונחנו לשמש. נעשה
 ההכרעה שליונה וקשרה דייחודה אבל כשנפרדה הצילה שאין
 עם כהן ונווילא לא יש הכרעה. קורא ישרא צמקוס כהן ולא יעלה
 אחריו לוי. וכתב גור"ם אבל ראשון יוכל לעלות ואחריו ישראל
 וכי תינא שהלוי הוא שמש איך יוכל להיות ראשון להשעור תהלה
 השמש הוא לפי שדוקא כשיע חדר שהם הצילה שליונה כהן לוי
 וישראל. אקור לעורר השמש תהלה שלא להפך שאו ונקלקל אבל
 כשנפרדה הצילה ואין כאן הכרעה אין לחוש כי אז לא רוחו
 לעשות קשרה דייחודה :

ובן שחרית ונחה וערבית הם הכרעה וקשרה דייחודה חל"ד
 שחרית חסד ונחה דין ערבית רחמים וכל יום ויום אהנו
 עושים קשרה דייחודה ע"י שלשה הפלותינו ולכן כשיש שהות
 להפלה ונחה אקור להפלה ערבית קודם ונחה שהוא ונקלקל
 קדר ההכרעה אבל כשעבר זמן ונחה ונפרדה, הצילה ואין
 כאן הכרעה יתפלה ערבית קודם ונחה לפי שהוא ונחה ונחה
 לפרעון הוצו ואין כאן קלקול :

כ 140 כ"ל נ"ס איוב שמש צעבותו ולא אהו יעטוף ימיו
 ולא אהאם הנה כידע שהראים היא ואחיוון חסד כו"ס
 צקדור הכוונות על פי אשר יאמר היום צהר ה' יראה שעי'
 התעוררות אהרם תהלה והלך ולקח את יחס לנחק הדין
 וכשנחצרו שניהם לעשות העקדה כנחק הדין לכן אמר אשר
 יאמר היום צהר ה' יראה שעתה נחגלית הראים העליונה 24

ספס חס היחה עלייהם צלל הסכנות גי קשני דייחודל
 לא היחה עלייהם שלימה חזל לפי שהיה עלייהם ציד רמה סהוא
 קו האמלעי המתויד לקשרל דיחודל והוא השלישי המכריע בין
 הגדולה והחזקה עלייהם עליהם שאין על ונח לחזור . ולכן רב
 כסאל כי איכאל לערל צעלמל שגבר השמל ציותר היה מכווין חוץ
 וכוונות שששה צבי רלשוכות קשרל דייחודל לנתק הדין סנוי
 דצדו וצמחשצתו אל ג"כ היה עושה וצטפה חמי צלצרו ספכר
 ידיה סנוחצק ידיו ונכיה הימין על השמל כנגד גופו ספיה מדה
 האמלעית קו הכחמים וחו קשרל דייחודל חף צמטפה סיחקצלו
 סלס לרכיו והיה כטיס דין צעולם ציותר על המדה היה עושה
 קשרל דיחודל חף צלצרו כנוי חוץ מדבור סצרכות וכסלל יס
 דין ולער ליכל צעלמל סזכרת סצרכות דצבור קשרל דיחודל היה
 מקס ק צלל טיעסס רוח לקשרל דיחודל גס צלצרו חז סרמוז
 ואני ספלותי לך הי עת רלון להיס צרוצ סקדיך ענכי צלמח יטעיד
 סכוונה צל לומר אימתי אני ספלותי לך עת רלון כסלכווין להיס
 סהיה מדה סדין כלולה צרוצ סקדיך וסחצרו סדין עם סקס
 וחס"כ ענכי צלמח יטעיד סהוא סרממים מדה יעקב סקן חמת
 ליעקב וזו סענכי מדה חמת סהוא סמלעני דקשרל דיחודל :
ד' או ירלס גדול הי ומהולל מאל וגוי דוק לדור וגוי סדר
 וגוי ועזח וגוי זכר רב סודך וגוי והוא לאמריקן
 צפי ע"פ וכי מלחר דלכאל הלל סגדול מ"ט אמריקן סחי ר"ל
 מלחר דלכאל יותר משובח ופוא כ"ו כי לעולם סקדו דכתיב
 כוהן לחס לכל צקר . מ"ט אמריקן סחי סללוים סללו עצדי סי
 וגוי חר"י עפני טיס צו הי דצרים . יליחל מולרים . וקריעה יס
 סוף . ווחן חורס . וחסית סומים . וחצלו סל מטיה . יליחל
 מולרים דכתיב צלחל ישראל מולרים קריעת יס סוף דכתיב היס
 רלס ויטוס . מוחן חורס סרנים רקדו כאלים . חסית סמיהס
 חסהלך לפני סי צלרלות סחיים . חצלו סל מטיה דכתיב לא לנו
 סי לא לנו . לזה רוח גדול הי ומהולל מאל ק"ח סלל לרמוז

כשעורר
 וזהו וכל חס
 סהוא הימין
 וישוב לא חלל
 סקלקל רחל דר
 וטעסס דין סנו
 דור לרלס וסנו סו
 ח ולמח לא סק
 סכצני לעיל סס
 לפס קוים ויחן
 סלי סחי סרנס
 ר וסטיח סססס
 גי סעומס צלמח
 כס וז סחכר סנו
 סיקר סחוק סו
 דח ססס סנו
 כווין סנוסוסס
 כוסים יס סנוסס
 יכיו סחי סלל
 סלכך לא טסס
 ח וכל סללל
 דיחודל סקדי
 וצרכווי ולי
 סתח רחל סנו
 סכר ידיה וז
 ססד דין דין
 קרלס יד סנו
 סלס ציד וז

תהלה לדוד

שאווריס לכבו הלל הגדול . והכל זה שאווריס אותו . דור
לדור יטבח ונעשיך וגבורותיך יגידו . שדור הולך ודור צל כשנעשה
לכס איזה נס וגבורה אז יטבח ונעשיך וגבורותיך יגידו זה הלל
הגדול כזה . והטעם שאווריס זה ולא אחר לפי שיש בו ה'
דברים . האחת הדג כבוד הולך היא ונתן תורה . שהיא הדור
של הקצ"ה כמ"ט וכתב ונעשיך עליו שהקנינו אותו בתורה . כי
ודברי כפלותיך אשימה אלו הנקיים והנפלאות שעשית עמכם
במלכים . ג' ועוז נוראותיך יאונרו קריעת ים סוף כמ"ט נוראות
על ים סוף . ד' וגדולתך אספנתה הוא הצלו של נשיא שאוור
בו והתגדלתי וסתקדשתי שהוא השם הגדול שעליו אלו אווריס
יהגדל ויהקדש שמים רבא . ה' זכר רב עוזך יציעו שהוא צולם
התחיה שעליה נאמר מה רב עוזך אשר לפנת ליריאך שנקרא
רב עוז וזהו זכר רב עוזך יציעו . ונפשי שאלו הם דברים
הגדולים נאמרו בו אווריס אותו ולא אחר . ואמר אחר כך
ולקחתך יכנוו סבל וזה שהעשה הוא חסד ולקחם ואין לשום
צריה עליך כלום :

והנה

עמם קריאתו צעם הלל ולא ושלל או הלול שהנה
ההלל גי' ק"ה אדכ"י וכן דברים סינניס נאמר ואוור
כל העם אונן והלל להי' שהלל גי' אדכ"י ונחברים אותה צעם
הוי"ה וזהו והלל להי' . והנה רמז שמוצרכים על ההלל . וזה שאמר
ואוור כל העם אונן שיענו אונן ואח"כ והלל להי' ונתחילין לוור
הלל וענייית האונן שאמר הוא ענייית אונן על זככת ההלל בג"כ
עולם האונן הוי"ה אדכ"י ואווריס לגמור את ההלל שבגוריס
את השכינה שפנהקת הדין שצב ואלו תתיחד עם שם הוי"ה
וההלל לפש"ת גורס יחוד והתקת דיניס כמ"ט צוהר על דוד
שאמר הקיד אני שהיה ונתחמד עם קינו שהיה ונחבר שעי'
ההלל והתשצחות וניחד ונחבר אדכ"י עם הוי"ה ולכן יכרן שעי'
קריאת ההלל יהיה יחוד הוי"ה ואדכ"י שזהו תכלית ונגמתינו כי
לכן נאמר לקשר צליאית ונלריס שעי' קשור יל"ז נלריס

שאווריס
הכבוד והג
אותו זה ה
למקובלים
היפה זה ה
צליחת וכל
הי"ה אדכ"י
גורס יחוד
צליחת וכל
לכתיב ובי'
ככתב שצב
שהוא ונשי
א
שהוא עורר
שהוא ונכר
הענינה סניג
צבתינה ונסיב
ענייניו שאלו
הם לענינתה
או צולת הקב
ידו ונעשר החל
סודע עם ונצי
ננו ולינס ודעיס
צשקב אצני כמ"ט
אחור לנס דות
הסודות לכס
אזי לום רמז גדול
כל עתה ונלריס

שאנחנו נשפטים להשי"ת יהי יחוד הוי"ה ולדכ"י כונו שרנו
 הכתוב והגדה לנכך ציוס הסוף לאמר צעזור זה . שהנה נודע
 ארת ז' הוא ו' ועטרה צראכו רנו עטרה צראש לדיק כוודע
 לנוקובלים והוא כללות דס הוי"ה ופי' אחרונה היא דכ"י וא"כ
 תיבת זה הוא ו' ה' הוי"ה דכ"י לזה רנו והגדה לנכך שהספר
 ציליאת ונלרים צעזור ו"ך קסס ו"ך על סס הוי"ה שהס
 הוי"ה דכ"י שתיחדו ע"י הסצפה והסיפור של יליאת ונלרים אחס
 גורס יחוד עליון זה סרנוו דצרות קדסס וכל הנוצרה לספר
 ציליאת ונלרים הרי זה וצוזה אוונרו זה ופי' די לוונר הנוצרה
 לקספר וכו' וצוזה אלא לרנוו כל הנוצרה לקספר ציליאת ונלרים
 צכח הסצפה והלל להשי"ת עושפ יחוד וצוזה ורנו צתיבת ז"ה
 שהוא ו' ועטרה צראש לדיק סס ה' אחרונה שהס הוי"ה דכ"י :
ו' י ירלה גדול ה' ונהולל ואלד ולגדולתו אין חקר . הנה
 ארז"ל צכל לצכך וכו' וצכל ונאודיך צכל מדה ונדה
 שהוא נודד לך הוי' נודה לו צאאוד ואלד שמוצרך על סרעה כעין
 שהוא וצכך על סעוזה והלא צרכת סרעה דיין סאצת וצככת
 סעוזה סעוז והוועי' אלא סכוונה ועין סעוזה שמוצרך ארתה
 צשנוחה ונהיכן צאה השנוחה והלא הוא כונו ששופה סמיס
 נורוים שאינו וצכך עליהס אלא אינו כן כי כל הסיקורים של האדם
 סס לעוצתו של האדם ואף אס סס נורוים הלא נרפא לעלאותיו
 או סכולס הקצ"ה להציאו לאיזה עוצפ או לאיזה ועלה אס לא
 יכד וילעער חחלה לא יוכל להעלות צין צעוסי' צין עופ"צ שהוא
 סידע ניה וציח על האדם וכמו"ס הסצצים ניה זאת עקס אהיס
 לנו ואינס יודעים כדי להחיות להס לפליטה גדולה ציוסף וכן
 ציעקצ אצינו כאונר למה האונר יעקצ וכו' נקתרה דרכי ניה וכו'
 שאונר לנה רוח הקדס כיטלו נמוכי א"ל אני הולך להעליך את צכך
 להחיות לכס לפליטה גדולה ואחה אוונר לנה נקתרה דרכי
 וכו' לזה רנו גדול ה' ונהולל ואלד אוונרו ואלד לשון צכל ונאודיך
 צכל מדה ונדה וכן גדול ה' ונהולל ואלד צכל מדה אפילו צודה

תהלה לדוד

דעה שהוא מודד הוא מהסולל שמזכרין אותו על הרעה בשמחה
כמו הטובה וכי תי' היאך יצרך בשמחה ותיא רעה . ולזה אמר
ולגדולתו אין חקר שאין האדם יכול לחקור ולהשיג מה שפועל
ועושה ומודד לו שאין חקר לגדולתו וועשוו שעישה עד עת הרע
ואינה אה טובה והוא המציא יודע מה מציא על האדם שאינו
מציא כי אם דבר שמזכרין עליו בשמחה שלא לחקור ולהשיג
גדולתו וועין זה על הייסורין :

איתא

צילקוט תהלים ומזמור כ"א למנלה על איילת השחר
אמר ר"י צ"ר קמון בית שיש צו נחשים מציאין קין
של איילת וועעשנין צחוכו ועיד הנחשים צורחים כך כשבא
אסתר צרה סמן . הצט נא ואלה כנפלאות תמים דעים שהנחש
הוא נושך את האיילת ומולץ את דמה כמ"ש צורסר . והנה יש
לה שתשמערת את הנחש כשנעשנין צריה הקרן שלה שהכל ללמד
לאדם דעת שאפילו שיראה האדם בעלמו כדק' מן הגויס או
משאר ייסורין שגברו עליו ע"י הנצרות הקליפה ששלט האדם
צאדם דקדושה ויעקב'והו הנחשים ויסוצוהו כדבורים סוף סוף
הוא ומכניע את הקליפה לרע לו דהיינו לאדם בליעל אלא
שהקליפה קדמה לפי וכן מושלת יעקב ועשו שיעקב ידו אוחזת
בעקב שמלכותו היא צדוק ואין אחרים לער וכן כרמו ענין זה
צפי הוא יוסף ראש ואתה שמופנו עקב רנו כשהקליפה שולטת
על הדיק אינה יכולה לכלותו מן העולם אלא מיקרתו כמ"ס
ח"י כלים והם אינם כלים אצל הדיק כששולט על הקליפה
לצדוק הוא יבלה אותה ויצטלה לגמרי כמו נשיכת הנחש הוא
נושך צעק צדוק האדם . ציני ציני יכול האדם לעשות לו
הרעה אצל האדם כשכורג את הנחש ומקלץ את נוחו ומצטלו
לגמרי מן העולם לזה רנו לקליפה הוא יוסף ראש הדיק ירלץ
את מופך ומצטלק לגמרי ואתה שמופנו עקב דווקא ודע לך
שלרעתך אתה ומתגרם צו :

וקרה

כראה שרמו הקב"ה לאיוב חולל אילות המזמור שלא

החיה על
האילת ואלו
ומלמן בלב
התחיל שבו
וחיו חולל
ומה יצא
הקרן שלה
שנעקב
וקרה
לעולם אותה
ועקב אדם י
בחסיה ממש
לעמד לאדם ד
ויסוך למות
קם המוח לל
עלם את חס
ישרה שם צו
כמעט ובי
ומונה וישע
הנחש אלו ו
לדבר המוח
צריה אין מוש
לעש אצל כש
וישע וכן אמר
הקרן שאינו
לזה יו צו או
לחיות הוא מש
קב"ה

תחיש על יקוריך ותהרהר אחר מודתי שהשומר בלצנך ענין לילת
 האיילה ואז לא תהרהר אחר מודתי. וזהו חולל איילות השומר
 ותלפון בלצנך ולא תשבחנה כדי שלא תצטע יקורים שלך שהנה
 תקהכל צעיך האיילות שהוא כרוך על עקבה לנשכה צעת לידה.
 וזהו חולל איילות לשון חיל כיוולדה שנושך אותה הנחש ומוצץ
 מדמה יבא זמן שיצרח הנחש ואשיי אס יסיו נחשים רבים ונעשן
 הקרן שלה. כן הלדיק ברוח שפתיו יניח רשע ופוא העקילות
 שבעקץ מהם ונקודם שהם יקורים שקצצוהו גם קצצוהו :

והנה צעור ששורש דף י"א ע"א **ידנהג** אכן רכה
 וחלושה ומולאש במוקס הנחשת וס"א קס המות
 לטותה אותה וס"א תועיל לטותה קס המות או לנשילת נחש
 ועקרב ואס יקח אדם זבובים וישחקם באזן הזאת יתפא וימלא
 צחוכה נחשת ונעורב זה עיי"ש ראה והצטו בנפלאותיו שהכל
 ללמד לאדם דעת כענין האזנים שהנה אס סיה תחלת צקס המות
 והולך למות היאך ישחם קס המות אחר ויתפא שס"א בעלמה
 קס המות לאדם כשישתה אותה וכו'. הכל דמז לאדם כשהוא
 בלרה אס תצוא עליו לרה אחרת היא תשועתו כו"ש צענין
 ישרא שהם בגלות שסיו לצווי וצווי לצווי (עיי' צקוף וק'י
 כחוצות) וכו' ס"א סיבת תשועתם ולכן לאור ועת לרה היא לעקב
 ותמנה יושע. אומרו וממנה סכוונה ומפני אותה הלרה סחירה
 הבאש איו. וס"א אומרו ועת לרה היא סכוונה אין ריווח בנהים
 אדרבא וממנה ומפני אותה סלרה יושע וכן כרוז לנו בכלל האומרו
 צחורה אין ויעוט אחר ויעוט אש לרצות שויעוט ס"א סיה אף
 למצט אכל כסיהים עוד ויעוט אחר אינו אש לרצות שמומנה
 יושע. וכן אמרו צילקוט תהלים ומוור כ"א למנלח על איילת
 השחר ס"איו וס"איר לעולם אש צשעת חסיהם שאף על ס"שס"א
 לילה יס צו אורה סלצנה והסוכבים ככסיהם והמזלות הולכים
 אינתי הוא חשך צע"ה וכו' אותה שעה אין חשך גדול הינונו ואו"ש

קצ"ה ונעלה את השחר ונחך החשך ונאיר לעולם

תהלה לדוד

ונראה

שרונו שמי באיוב ענין האזן המזל ואזן ילד
נחשת קץ עם לחשך ולכל תכלית הוא חוקר . כמו
התהלה באזן שבחתי וסוף היולא בחוכה נחשת המזל שאותה
האזן היא עם המוח לאדם הואך ונפשה כגינת הכזשים
והעקרבים והסם המוח מצלע אל למוח לך כשיחברו על האדם
הלכות ויטורי הקליפה שהם הרלועה ציפא זה אחר זה הוא
לעוצתו ונחש יודע לך שקץ עם לחשך שהגלות ויטורי הלדיקים
הוא צוקף רצוי החשך וכשיחשך פרצה הוא קופו וקלו שהעיקר
הוא ההכלית שהכלית רוב הלכות הוא פדיון והללה . והוה ולכל
הכלית הוא חוקר אחת איך רואה כי אם לפי שעה אזל השיח
חוקר ההכלית והכלית החשך הגמור שהם היטורים הרבים הוא
אורה ואיך על רוב יטוריד הצדק עליה צמחתי וענין טעוזה
שהכליתם טוב :

וקרוב

לזה ירמוז שמי קץ עם לחשך ולכל תכלית הוא
חוקר אכן חופל וללמוות כהצ שער השמים ד"א צ"א
על אכן שבו שהוא ונאצני האפוד הנקרא צערני אקבג והיא
כנולאת באזן ונחש וסודו והיא שחורה ונאל והיא זכס ורכס וקלה
להשבר כחוכיות ותועיל לכהות העינים ולעיני הזקנים עיי"ש וחס
צא ללמוד לאדם דעת שלא יצענו ציטורין שהאור אינו צא אל מן
החושך שעיקר אור הנפש הנאציר ציטורין הפך החשמוגים כי
הכס חקק ראה ונאאזן הואת שהיא חסובה עד ונאל וקבולתם
לסאיר העינים ולמה לא בראם הצורא יח' לצכה וצריאה למוח
לנו שהשחור שהוא הדין וסיטורין הם הנאצירים עיני הנשמה
לזה אחר שאמר קץ עם לחשך שכל יטורין שהם דוונים לחשך יש
להם קץ ועיקר תכליתם הוא לעוצת האדם והוה ולכל תכלית
הוא חוקר שאין חתה יודע ההכלית כי אם הוא החוקר והיודע
שאלרצח החשך שהם היטורין הנשפעים עליך תכליתם לעוצה .
וחקק ראה ונחש שבחתי צעולוני אכן חופל וללמוות שהיא
אכן הישבו החסובה עד ונאל כללמוות וקבולתם לסאיר

העינים ו
השחור
והנה
ונגזרות
אומר
ואפילו ח
האיהב הו
עצם נצור
יושבים הו
צושים שיה
שכל הדינים
על השכינה
שהלכות וזו
חוקר ולכו וזו
הנצרות עליה
והקולס הנצור
דמו זור לך
החוכמים
כמו שיש להם
ונצרותך יצי
לגיה שיושבים
הנצרות של ה
קבלה נצרות
צלה ה
והנה
גיה
השמים תל

העיינים ולמה לא צראתיה לבנה לא לרווח לך שאדרכא חלד
השחור שהוא הדין הוא הוואר חס הנפש וא"כ תכלית הסיקורין
הם לעוזה :

והנה

קרוב לזה נענין הדלים המוקבלים לערס צמנחה והם
נקראים מאכין חצירין רמו דור לדור ישבנ ונעשיך
וגבורותיך יגידו הנה חסיד אחד שהיה ימן רעב לפעמים והיה
אומר צנקה לפני השי"ת בכל יום ערוס נעשהני ורעב ישנהני
ואפילו אם השרפני לא אוסיף כי אם האהבה צד כי הנס
האובד הוא קובל לער חצירו . והנה השכינה הנקראת אדניי
יש צה גבורות ודינים . והמוקבלים יסורים צעוה"ז קובלים הלער
דוושכים הגבורת הדינים על עלמוס וקובלים אותם כמו שכתור
צמשיח שיצא צ"א אכן חוליכו הוא נשא ומכאזינו הוא קבלס
שכל הדינים הראויים לירד לתהוים הוא קובל אותם ומקל
על השכינה דינים וגבורותיה ולכן סיחה כיונת המחשבים צע"ר
שהלבנה רמו לקס אדניי וער"ח חסוזה וואד שרקה הוא דין
שחוק ולכן נותנים ומוקבלים וקובלים הלער שלה שמונשיכים
הגבורות עליהם והם שומחם שמוחם צקבלות הלער שהם
ומקילים הגבורות והדינים שצטינה והם הנקי אחוצי עליון . לזה
רמו דור לדור ישבנ ונעשיך ר"ת דלי"ם שאפילו הדלים
המודוכאים צערוס וצחוק כל ישבחו ונעשיך
כמו שיש להם רוב עוצות וטעם שומחה שיהלנוך צהם הוא
וגבורותיך יגידו ההגדה היא לשון ושיבה כו"ש למה נקרא
אגדה שמונשיכים לנו של אדם כו"ס והם וגבורותיך שהם
הגבורות של הדינים יגידו ר"ל יושיכו על עלמוס לקבלס . ועיי
קבלס גבורות השכינה שהקלו וועלים גבורותיה הם שומים
צל"תם ובלערס כי בן דרך האובד האוהי .

והנה

כמוקבלים הלדיקים הדינים והגבורות שצטינה או
גורמים ימוד שהדינים כוחקים שהם ה' אלהים
שומקמם ת"ל כי לכן נגזר להיות נקראל גולים ה"ל שמה וצריח

תהרה לדרוד

בן הצחרים . ועיי וזהוק טלהס אז ונתחברים עם הסויות עיי
קבלת היסורין חסו זווג שם הוים ואלהים סנק' שווא שלים
ולכן ה' אלהים ית צפ' ויהי ציונים הרבים סהס ויאמחו בני ישראל
וגוי ה' אלהים מוכר צפרטה זו ועיי יסורי ישראל צחוור ובלצנים
קבלו דיני השכינה ונתימדו האהים עם הסויות ח"ש צסוף
הפרטה ודע אהים שתיצה וידע לשון יסוד חווג כמו וידע אדם
אח חוס אשתו והנוכך לא ידעה . ולכן אמר וידע אהים שעי
שישראל נאמחו וון טעבדה וידע אהים נתימד וכזווג שם אהים
סזוא צחי' הדינעס הסויות וננתקו כל הדינים וזס ילאו
מונלים :

וּנְרָאָה

לפרט אצור צגזרות ה' אהים אזכיר לרקחך לצדך
אהים לנדחתי ונעורי וגוי טהנה כצר הקדונו לעיל
ססיקורים סס לעוצת האדם וקופס לעוז כי הנה לא תהיה
עליה כי אס כשיהיה ירידה צתחלה טהויעוט אחר ויעוט אינו
לא לרצות . וסנה יקח האדם ראה וטהיניים של האדם שאס
לא יפלו שני הנעורים לא היה כח צשיניים לעולם . אזל עיי
ביפלו יעלו טוונות אחרים חזקים עד ואלד וכן ראה יקח
האדם ליסורין טהס לטחצחו ולעוצתו כי הנה התיק בשולפס
אוחו לעשות עונו טובה לחזקו הוא טובה . וכן כטונקין אוחו
לעשות עונו טובה ורחלים אוחו טובה עד ואלד וסכל הוא לעוצתו
כי אחר סיגדל ידע כל ונה טעטו לו הוא לחצחו ולעוצתו
לזה רנו אצור צגזרות אדני אהים אס אני נכנס צגזרות טהס
הדינים הנתהוים ונכס אדני' אהים לא אחרעס ח"ו לא אדרצא
אזכיר לרקחך לצדך לא אזכור בלעדי לרקחך טאדרצא עטיה עווי
לרקח וחסד צאחס הגזרות וסדינים טהצאט עלי ומהיכן
לנדחתי זה . אמר אהים לנדחתי ונעורי לנוד זס לנדחתי וויני
הנעורים צהנהגה הנערים והקטנים טשיניסם טניפלים הוא
לעוצתם להלויח סחזקים צוקווס וכן כל ונה טעושים לנער
הוא צויה וסכל לעוצתו כך היסורים טבאים על האדם הוא

ההלה לדוד

ודבני גבורותיו אז יודע לכל שהוא צעל היכולת וכל זמ
שוקפריס נדור לדור הוא אמת ואין נקמה ח"ו . וכמ"ש דוד
שמונים וקפריס כבוד א . היאך השמים וקפריס . אלא הדברים
המתהווים צמחים רעמים וכו' ובוכבא דשצניו ושנוי הכוכבים
כלו השמים צמלום וקפריס כבודו והם וגידיים כבוד גדול
נפלאותיו . לזה רמז דור לדור ישצח ונעשיך שכל הדורות יאמינו
ציועשיך שקדונו להם וכל דור נקשר לדור אחר ומשצח ונעשיך
וכשיך וכלם ונאמיים שאתה הוא צעל היכולת והכוחות כלם
שהרי אם יש צני אדם שיש עקמונית בלצם הלל וגבורותיך
יגידו . הכוונה גבורה שאתה עושה שמוצרכים עליהם שכו
וגבורתו מלא עולם והם גבורותיך כמו רעמים וזיקים וזוועות
וכולא הן הן יגידו ויודיעו וקפריס ונעשיך וכלו הם השוקפריס
ונעשיך שלא יפלא ונמך כל דבר . ועי"ז אין דור שאינו ונאמיין צונה
שיקשר לו דור הקודם לו והעקום התפשט עקמונותו והוא
צמחתיך על צמחתיך להטותם ודרכך הרע לדרכך הטוב :

והנה

הלדיקים והצעלי אמונם החזקה אינם לריבים לזה
שלא יש עקמונות בלצם להחפשטו כי זה הוא לשאר
צני העולם לזו שיש עקמונות ונייעוט אמונם בלצו . והם שרמו
חקדי ה' עולם אשירים לדור ודור אודיע אמונתך צפי כי אונתי
עולם חקד יצנה שמים חכין אמונתך צהם . כי הנם אונר לדור
ודור אודיע אמונתך צפי וצלי ראות ארות השמים . הרעמים
זיקין ושנוי הכוכבים כי צפי לצד אודיע אמונתך הצל לפי שיש
איה צני אדם שיש עקמונות בלצם ואחז חפך חקד לכל צאי עולם
חזרו כי אונתי עולם חקד יצנה . שאונתי אני בלצי לפי שאתה
צרת העולם צמקד וכולה לקרצ כל הצד ות לדרכך הטוב והאמונות
לכך שמים חכין אמונתך צהם עשית ארות צמחים הרעמים וכיולא
שהם המסלימים הכנה אמונתך צהם לפשט עקמונותם :

ובן

נראה לפרש פי וידוע שמים פלאך ה' כאלו השמים הם
עלמם וודים פלאך שהם וועידים ונגידים שאתה צעל

היכולת ע"י אוחותיהם . וזה לינו ללדיקים ולקדושים כי הרי
אף אמונתך בקהל קדושים . שאמונתך תקועה בלב הקדושים
ונבלי הודאת טוים פלאך ע"י אוחות השמים הרעמים וכיולא
לפסע עקומותם ואינם אלא לנוי שאינם קדושים צניעות
אמונתם ולריבים לפסוע עקומותם :

ב' א'

ירלה דוד לדור ישבח ונעשך וגוי סכוונה עו"ש
ז"ל שלא יהיה האדם כפוי טובה לנקום ח"ו
פעל כל הטובה שעושה לו חייב להודות לו ולזכרו ואז ע"י
הקב"ה עושה עמו הנניד נסים ונפלאות אחרים ונאמר שלא היה
כפוי טובה לכך תקנו חכמים בצרכת הגומל לור אשר גומלך
הוא יגמלך לעד כל טוב חן וחסד . הכוונה נאמר שהודית
להש"ת על טוב שבגמלך הוא יגמלך לעד ונכאן ואליך בזמן
שחלטוך והנה כל הגדה היא הגדה מחודשת כמו ויגד ליעקב
ויגד לאברהם ויגד לנולך ונלרים שמועה חדשה שלא נשמעה
עדין לזה רמז דוד לדור ישבח ונעשך כל דור ישבח ונעשך
לדור אחר ולא יהיה כפוי טובה . וע"י וגבורותיך יגידו . שזכו
להביד ולקפר הגדות חלקות וגבורותיך שמעשה עוהם עוד :

ז'הו

שרנו ה' אז יסיר נזסה וצני ישראל . את השירה הזאת .
הכה ארז"ל שר לא נאמר לא יסיר שכל האומר שירה
בעוה"ז זוכה לאונורה בעוה"ב . ולפי דרכנו אפשר שרנו שעי
שירה זו ששר לה' ולא היה כפוי טובה עתיד לשיר שירות אחרות
שיעשה לו ע"י זם נסים ונפלאות אחרים והוא יסיר ויודם
וישבח עליהם :

ז'הו

ועם זון העומים שנלכווינו לקפר ציליאת נלרים .
כדי שיחקים כיוני לאחך נאחך ונלרים ארלכו נפלאות .
שעי" ספור שבה המקום ציליאת נלרים מתעורר גא' לחינו . ולזה
לזמן הזכור את יום לאחך נאחך ונלרום כל ימי חיך ימי הייך
העוה"ז . ע"י שחזכור וחסבה והודה להשם בעה"ז היא קיבא
שחזכור לימות המשיח בזכות הזכירה והשבח וההודאה שאז

תהלה דוד

ונחשורכה בצורה השם . ולזה רוח זאסים אהלל דבר צהי אהלל
דבר . כשאהלל דבר ר"ל שלא אהיה כפוי עוצה לא אהללנו ואודנו
היא קיצה שצוד צהי אהלל דבר פעונים אחרות וזהו שכל העמן
לומר האמת גורמה האמת :

או ירנח זאסים אהלל דבר הנם ארז"ל כל הנוקיים את
המורה מעוני קופו לקיימם מעושר וכן כל שאר העבודות
הלריכות וידחוק עלמו לקיימם מעוני קופו לקיימם מעושר לזה
רנח כשאסים אהלל דבר הכוונה כשהשפעתו בלעז מלך הדין
אל אהים ואהלל דבר אעשה דבריו כהגון וכשורה ואקיימו לקוף
צהי אהלל דבר שהיה השפעתו נשם הוי"ה ואהלל הדבר ומתוך
השפעת הרמזים שהוא מעושר :

או ירנח זאלהים אהלל דבר צהי אהלל דבר הנם נודע
וי"ש הראשית חכמה ע"פ רכנו לדיקים צהי ולא אור
רכנו לדיקים להי לא צהי כ"ו הם מרכיבים ומהללים צסם הוי"ה
מושם שהקול היולא ונהלצ עד שיחתך צספה הוא כרנו לשני
הוי"ה ונאלא כ"ו הוא מרכן צסם הוי"ה מושם . ולכן הארנן
יסים לצו לנגד השם צעה ונהללו לשם שהוא מרכן צסמו מושם .
והנה הלצ הוא כנגד אות יו"ד ה' ככפי הריאה הוא ה' ראשונה
והם מוליחים קול מהקמפונות צבה והלשון הוא ו' והי מולאות
הפה ה' אחרונה זה וצפנים וצחילניות על האדם שם אהים
כוי"ש צקדור הכיכות א' . הוא בגלגולת שלו . ל' . ג' כל אחד
צזי רגליו וגופו . י' . הוא צרית קודש שסם גנוזה העפה כוי"ש
צזוסר י' שריא צפוס אונם . ס' . שהונה נוער את הצרית .
ולכן האדם כשיראה פניו וצחילניות לנשם הם דומים וצא
לנגן ולשורר ולסודות להי הלא יאחזהו פללות וחיל כוולדה ויתן
צקולו קול עוז צאינה ויראה ורעדה . והוא קקרא ככור על
הש"ה שמונן צו . והכוון ליחד שם הוי"ה ושם אה"הם צפ"ויי ת
וחליכותיו ויהיה שמוא שלים הוי"ה אה"הם וצזה יתוצקו כל

הדינים וזהו שרמו זאסים אהלל דבר בזה אהלל דבר לא אומר
 לזאסים אהלל להי אהלל לא זאסים בזה. זשם זאסים בחליותיו
 זשם הרי"ם שזשזיוויזיו אהלל דבר זאשזז לשזזו יתי כלו חני
 זאהלל זשזיזם זיחד זאזי זוכוין ליחדם זלהלל זשזיזם זשזזז
 זלים זיחד. זלפי ז"ש לעיל שהלול הש"ת זשזזז גורם עוד
 זאהלל זחר זכסיס זחרים זיעשם לו הש"ת :

ונראה

שזזה רוח הפי בשוך זאסים כן תהלתך על קלוי
 זאך זדק זלזם זיזיך. זכס זאזזרו כשוך זאסים
 זשם ר"ל. זוז זודע זשם **ה'י"ה** זזחדזם זלזות עוד זויזם
 זחרת זי זכס זזות זי"ד כשזזלזכזם **י"ך** זשזם שני זידין
 זזזותיות **י"ך** זשם זזכפר זי עשזם. **ה'ה'** כשזזלזכזם זשזם
 זי זשין. זכן **י"י** זיזם שני זויין. זכן **ה'ה'** זחרזכזם זשזם זי
 זשין. זזם רזוז כשוך זאסים כזוז זשם זקדוק שזוז שוי"ם
 זכשזזלזכזם זשזם זי זויזת. כן תהלתך על קלוי זאך. כל זשזלם
 זזזזזותיך זשזם שתי זשזזת שזשזלם זזזת גזרזזת זשזלם זחרת
 זי זלז זדק זלזזם זיזיך זככך. זלז זדקות זזעין זכזכזיך לז
 זיכזז זיזיזי זולך זזזחדזם לעזלם :

ג' עוד

זלזם זוכ לדוד זשזז זעשך זגזזזותיך זיזוד.
 כזז שז"ע ק"י רי"ח ק"ם זי שזעשם לו זכסיס
 זזזזם זזגזזעו לזי זכל זזזקזזזות שזעשם לו זכ לזיך לזזכזר כל
 זזזר זזזקזזזות זיכזלול כלז זזזכזם זי. זזם שרזזו זוכ לדוד
 כשזשזז זעשך לזשזך על זיזם זלז שזעש"ת לזיך זזגזזזותיך
 ל' רזיזם זיזוד שזליכזיז לזזכזר זלהגזר כל זגזזזותיך שזשזת עזזשם
 זלכזלול זזזת זזזזת זשזז. זזם שרזזו **זשזזי** זקול זודם
 זלכספר כל זלזזזותיך שזשזשזזיז זיזם זודזשם זזזם שזעש"ת לזיך
 לזכפר כל זלזזזותיך שזשזת עזזי עזם זזזת זזודם זשזי זזכפר
 זזשזזיז זזזם רזוז זזכזר זעללי זם זי זזכזר זזקדס זלזיך זז
 זזזר זזי כשזזכזר זיזם זזפעל זזפעזזת זי שזעשם עזזי זזיזי
 זזכר זזזת זזוקז לז זעללי ז"ם ל' רזיזם זזעזם זי זזכזר זזקדס

תהלה לדוד

פלאיך שאני זוכר כל פלאות הקדומים שעשית עמי יקודם ולכן
המיד כשאני מודה אני מודה על פלא אי כי לריך ללך עמי שאר
דברים שעשית עמי וקודם ולכן אזכור תמיד ומעללי ים לשון
רבים בלרוף חדשים עם ימים . וכן רנו **נרנא** תהלות עושה
פלא שאשילו בוקים מתעשה פלא אי אחת נורא תהלות לשון רבים
יש לך תהלות הרבה שלריך ללך עם אחי הספא כל פלאות
שעשית עם האדם ולכן בכל פעם יהיו תהלות רבות :

ד' א' ירלה דור לדור ישבה מעשיך וגוי . הדך כבוד
הודך הכה ארז"ל ע"ש וזה יתרון לאדם בכל עתו
שיעוול אחת השמח כל מה שמשבח האדם כל ימיו אינו מקפיק
על מה שמזרח השמש לבני העולם ובאחתה הכאה שנסתה ומאורה
אינו מקפיק כל מה שמשבח ונודה כל ימיו וזה יעשה לשאר
עובדיו עם האדם שאין להם חקר ונוסר . לזה רנו דור לדור
ישבה מעשיך הכה כל הדורות הולכים וצאים ומקפרים ומשכחים
מעשיך ולא יקפיקו להדך כבוד הודך שההוד הוא אורה כו"ש
וכמה מהודך עליו ותרגם ומיד שלוחי יקפיק כל השבח להדך
כבוד ההוד שהוא יו האורה שהורחת להאיר לעולם וזה יעשו
לשאר עובדיך ומקדיך עוה"ס . וזה וגדלתך אקפנתה . הכה כי
וגדלותיך וקרי וגדלתך . הכונה גדלותיך אין להם חקר ונוסר
על החסדים הגדולים שאחת עושה עם צדוטיך והם רבים אין
מוסר אצל הלוואי שאקפיק וגדלתך אקפנתה שאקפיק לספר על
גדולה אחת וכל הגדולות הרבים שהלוואי הוא ידי שאוכל
אקפר כל ימי מהלל תהלה אי וכל הגדולות שעשית . וזה נורא
תהלות עושה פלא אי תהלות לשון רבים . ופלא לימד הכונה
הלוואי שקפיק בכל תהלות שאנו ושללים כל ימיו על פלא
אחת וכל פלאותיך :

ד' א' ירלה דור לדור ישבה מעשיך ובצורותיך יגידו
וגוי הדך כבוד הודך וגוי עו"ש ע"ש אשר אכני
ומיד יהיה כל יום ויום יסו חדשים אללך לא כדיועגמא ישנה

(פי' ונאות הנוסף בזה צומכת עיי' קש' דברים ו') שאינה
 נקראת בחשק אלא כל יום ויום תראה אותה חדשים אלנך .
 והנה כל מה שיהיה הכתב נכתב מאלה גדול ונאוים וכו' ואל
 אהוב לו אהבה עזה אם יקרא דבריו בכל יום ויום הוא
 ושתעשע בו אפילו שכבר ידע וזה כחוב בו ואפילו יקראו בו
 כונה פעמים יראנו חדש ונהנה נקראתו ודברו כאלו הוא
 ודבר עמו אף כאן אם הוא אהוב את השם הנכבד והנורא
 אפי' אם יקרא דבריו יומם ולילה איננו ויראנו לנגד עיניו
 ומאחזתו בדבריו יתעשע בהם כאלו הם חדשים אלנו . לזה
 רמז דוד לדוד ישבח ונעשך ונברואת העולם דוד הולך ודוד בל
 והכל רואים אותם כאלו הם חדשים וזהו ובזכותך יגידו כל
 הגדה הוא דבר נחידש שלא נשוע עדיין כמו ויגד ליעקב ויגד
 לאברהם ויגד לנוך אלרים ויגידו לו לאור וכן הגדה אף כאן
 ובזכותך יגידו כאלו הם חדשים בהגדה ונחודשת וזהו נכר סדר
 כבוד הודך שנוצב כבודך והדך יתעשעו בדברך ונעשך
 ויראום כאלו הם חדשים אלנך . לזה רמז כי עובד חקדק ונחיים
 שפתי ישחוקך כמו חלב ודשן תשבע נפשי ושפתי רננות יהלל
 פי אם זכרתיך על ילועי וגוי הכוונה בל לומר חקדק עשית עמדי
 יותר ונחיים ששפתי ישחוקך ואני יש לי בהם חשק נמך
 צשחך כמו חלב ודשן תשבע נפשי שהאלם יאכל אותם כונה
 פעמים ולא יקץ בהם כן אני אפילו שאתמיד בהם תראה אותם
 כחלב ודשן ושפתי רננות יהלל פי . והנה הם ערבים לי יותר
 מהחלב והדשן שהרי אם זכרתיך על ילועי באשמועות שהגם
 כך שהנה החלב והדשן הנאכל ותשבע האדם מונו לא יוכל עוד
 לחזור אליו לחבלו לתיאצין כי אם לפחות יעבור עליו ששם שעות
 לעיכול . ואני אם זכרתיך על ילועי בתחלת הלילה בגי' שעות
 הראשונות באשמועות שהגם כך . צעת אשמועות אקום לסגות
 כך עמלי הלילה ואלנך ויראה כאלו הם חדשים ונאמרים בחשק
 רב ונשאיב החלב והדשן הנאכל בגי' שעות וכן הלילה אף יוכל

תהלה לדוד

לחכול במלי היללה לתיאצון זהרי סס יותר וחסכלב וסדקן .

הדר בבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה .

ועזוז נוראותיך וגוי זכר רב עוצך יציעו .

א' הנה הסלול להסיית והקצפה גורם יהוד עליון עיי

מתוק הדיכיס צאמית הסצחיס וסירי הסייית

זכן היתה כוונת דעטיס סאצרו צוהר דוד הים ונתקסד עם

קורו ונכו מתקסד עם קורו קהים ונחצר חורה סצכהצ וקצטיס

שסס הוייס אלכיי עיי סירחא וסצצחחא והכס נודע טעי

היחוד נעשה סשפעס וצרכס רצס צכל העולמות כי נוס

הטעס הנצחיס סצכוריס לצחמייק לא יספיק להס הודלות רב

עוצ שנתן להס לא היו מודיס ונשצחיס על כל הכסיס והנפלות

שעשה עמסס ונקודס וסומריס ארמי אובד אצי וגוי ויהי סס

לגוי גדול וגוי ויסנע ס' אה קולינו ויולחנו ה' מנלריס וגוי

ויצילנו לול הנקוס הזס וגוי ועשה סנס הצחתי אה ראשית וגוי

כיונחס הוא טעי סשצח הפלות שעשה סייית יתייחד סנו

הוייס אלכיי וסחא הנורס רב עוצ לצית יסרלל סיעללו ידיסס

לונר ססקיפס ונמעון קלשך וון ססנויס וצרך אה עונך אה

יסרלל וגוי לזה רנז הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה

וכן ועזוז נוראותיך ילונרו וגוי ועיי סיסור צבורותיך ונפלותיך

זה גורס שזכר רב עוצך יציעו אחרי כן סיהיס להס רב עוצ

ויודך על רוב עוצך טעי היחוד הנעשה צכיסור נפלותיך

יהיס צרכס רצס צעולס ויודך ויזכירוך על רוב עוצך . שחשפי

להס ונסיודוך על רוב עוצך ולקקך יכנו יסצחו ויכנו שנתח

להס צחוקת לקס שאין לצריה על צורחה כלום לזה רנז

זכר עשה לנפלותיו חנון ורחום ס' ערך כחן ליריאויו וגוי

סכונס טנה שעשה סקציה ולזה להודות לו ולצרכו על נפלות

שעשה ויזכירוהו עליסס אינו אלל ונרוב חנונותו צנצרחיס כלי

צעי יסיה יסוד ונתוק הדיכיס ו סיה צרכס רצס צעלוניס

תהלה לרוד

מן

וזחמחומים וסוף ללורך החמחמים ולהשפיע להם השפעת
עזומחומים וערפס . לזה רמז זכר עשה וגוי וזה ששקס זכר
לכפלאותיו סלום שזכירוהו בכל כפלאות ששקס ויודו ויזכרו
ויפארו לשמו הוא חנון ורחום הי גורז רחמנותו ומחיתו
בחמחמים שהרי עיי' עקף נתן ליראיו שישפעם זכרם וסללחם
ונכח היחוד הנעשה עיי' הסודלחם והשצח :

ב' או

יכלה הדך כבוד הודך ודברי כפלאותיך אשיחם
לשון יחיד . ועמו כוראוחיך יאמרו לשון רבים .
וגדולתך אספרנה לי יחיד זכר רב עוצך יציעו לי רבים . הנעם
שמוכיר פעם יחיד ופעם רבים לרנוה לוי'ש צענין הסלל שאחד
אוורר והשאר עינין אחריו . שהשצח והסלל ונחצד ונחעלה
צום . לכן רמז הדך כבוד הודך שזהו הדך כבוד הודאוחך אי
אוורר והשאר עינים . והסו ודברי כפלאותיך אשיחם לי יחיד
תחלה אחד אוורר . ואח"כ ונחו כוראוחיך יאמרו לי רבים .
ואח"כ וגדולתך אספרנה לי יחיד שאחזור ואענה ואח"כ עינים
אחרי . והסו זכר רב עוצך יציעו שזהו הדך כבוד הודך בהשצח
של וסללך . והסו לכך נחקן הסודלחם שחייב להודות צעורה
כי להאדיר ולהגדיל הסודלחם לריך לאווררה צעורה :

וזרו

שננו רבות עשית אחת סי' אלהי כפלאותיך
וונחשבוחיך אלינו וגוי' זבח וננחה לא הפלח אזנים
כרית לי עולם וחטאה לאשאת או אירתי הסה בחתי צמנילח ספר
כחצו עלי לעשות רליכך וגוי' צשרתי לך צקל רב . הכוונה שזה
ליוור וזה גמול יוכל האדם לשלם להשי"ת על נקיו וכפלאותיו
עם האדם כי סלל עולם וחטאה לא צקס ונבעל סקס . ואם
יאורר אשלים לו גמול לצקוק צחורה וסלל צלחו סכי הוא חייב
לעקוק צחורה וסגית צויוועם ולילם לפחות שיצרך ויודה צכוונה
וצחשק רב וצדדים לפירס גדולתו לזה רמז רבות עשית אחת
סי' אסי . אומו אחת סי' לייקא שרצית עשית אחת סי' צלל
ידעתי . שאחה עשית עמי ואני איני יודע וזה עשית ונצד ממ

תהלה לדוד

שאי יודע זהם שבפלאותיך ומחשבותיך אינו לעשות עונות חניד
וכי עלתו ומקשרו אחי צומה אקדם פניך לשלם לך אם אקריב קרבנות
זבח ומנחה לא חפלת . הלא חפלת אזניש כריח לי . שאנחה
הלא שמוע ומנחה טוב שזסו דווקא וזה שמפלה מוננו וא"כ על
כפלאותיך שעשית צומה נקדמך . אמר אז אנחתני הנה באתי
צוגילה קשר שאצוה לקדם פניו בעסק התורה . וזהו צוגילת
קשר . הלא הוא כתוב עלי כבוד וסגית . צו יונס וליהם ובלאו
סבי אני חייב לעסוק בתורה ולא אהצטעל ומננס . כי הלא לעשות
לדוכך אהי חפלתו אפילו בשארלה לעשות לדוכך באחס מלס
כקורס וכיולא שלמי שעה אלעריך לצטל מחחורס . ג"כ אני
חייב שיהנהך בחוך מעי להכסר בתורה . וזהו בחוך מעי .
כל זמן שאני מחצק שאפילו אחוה הצח של עשיית לדוכך לריך
הסיה תורהך בחוך מעי וא"כ איך אקדם פניך בעסק התורה
על כפלאותיך שחעשס עמי שבלאו הכי אני חייב שלא לצטל
ומננס אפי' צמח עשיית ונליתיך ודלדוכך שלא אעשס ומננס הסמ
הדעת ואין לי כי אם הסודלות לשמן הגדול ולפחות שבשכתי
לךק צקסל רצ לכדז אח מהללך צרציס ולהודות בעשרה
שכשאודס יסא צקסל רצ :

ג' א' ירלה הדך כבוד הודך וגוי והוא מחובר עם פ'
הקודם לו דור לדור ישבח מעשיך וגוי הנס ב'
צקדור הכונות כי וס שאנו אוננים הודו לס' קראו בשנו קודס
צרוך שאנור הוא שעי' שבחי הש"ת שהוא גדול על כל אהיס
נפרדים כל הקליפות ועל הקדושה ולא יתאחו ח"ו בתפלת
ישראל ולא צנילוני הקדושה שאנחו ועלין בתפלתנו . וכן כתב
ומעס זה אנחנו אוננים שצח של עלינו לשבח לאדון הכל עיי
שצח הש"ת צום ומחחקים הקליפות לצלי יוכלו להחאחו
וליהנות ומחשפע הנשפע מנח חתפלת א העולמות . וסנה
נודע כי שקליפס יונקתמן הקדושה ח"ו הוא דרך הסוד . וסודי
נשפך עלי למשחית (דניל ?) כי לכך השגן לא סיה יכול לשליט

צמח
ובי שבת הש
לקיים שם
הקליפות ולא
כצח מעשך
הוא כד כצח
שגו שחא
ל
ובו
שח
צמח שו
צח אהל דבר
שגו שח
חיהרתי עלי שגו
שי שצח כל
סגילת כל
ונל להקדש שו
יונו חס סגילת
ועינת שגו
י

ציעקב כי אם צנגל שחאל שהוא כנגד הסוד לפי שהוא דינים
 וע"י שצח הש"ת נחתקים הדינים כי לכך נהנה הנפש והשירים
 להלויים שחס הגבורה לנחק דינים וכסנהקן הסוד אז צורמים
 הקליפות ולא ינאלו נקיס להחלשז וליהנות לזם רעז דור לדור
 ישצח ועש"ך וגבורות"ך יגידו וכונת שצח ועש"ך וגבורות"ך
 הוא סדר כבוד הוד"ך סדר וכבוד הסוד שיתקן . צזם והדינים
 שצו שהוא צקו שחל והו סדרו וכבודו שלא יוכלו הקליפות
 להחקצו וליהנות ממנו חר לא יקרצ :

ובזה

נראה צלמים אהלל דצב צה' אהלל דצב שכוונת
 שהוא חומר כשאהלל דצב נשלל ושצח הגורח אהללו
 צימוד שני שנוחיו צלמים וצטו"ה חסו צלמים אהלל דצב
 צה' אהלל דצב שצ"י פהלו והשצח הדינים נחתקים ויחידו
 שני שנות הו"ה אסי"ס . ואלו צלמים צטחתי לא אירא אפי'
 ונו"הד אני צטוח שהרי נתיחדו סדן והחקד . הו"ה ואסי"ס
 ע"י השצח של הש"ת ונעתה ויה יעשה אדם לי שהוא אדם
 סבליעל של הקליפס ויה יוכל לעשות נחשר שסדן נחק ולא
 יוכל להחקצו עוד ליהנות מאל הסוד . והנה לזם רעז וחקידך
 ירכנו הנם הרינה ללו"ס שהם קוד הגבורות ע"י נחתם ונשללם
 וסיחם עשו צהינה פקדים שנכללו צחקד חסו וחקידך יכנו :

ד' עוד

יכלם סדר כבוד הוד"ך ודצבי נפלחות"ך אשיחם
 הנם וי שנעשה לו נק ופלא לא יאמר ויפני
 זכותו נעשה לו נק כ"ש אם יאמר צמני העולם הנק שנעשה
 לו וכונתו להנחה עלמו כדי להתגדל צפניהם לוונר שהוא ראו
 לעשות לו נק אז שראוי הוא שישלו כל אויביו לפניו שחפסר
 הנק לכבודו הרי זה נגובה ומכין לו מזביותו ככודע . אבל
 הסיפ עיקר כוונתו צקפיר הנם לכבוד שנו ית' שיהיה מסולל
 צפי הצריות שהוא צעל היכולת ואדצבא יאמר שהוא אינו ראו
 והגון לעשות לו נק לא הנם הוא צכות אחרים . לזם רעז סדר
 כבוד הוד"ך חחלת הכל אני משים סדר כבודך לנגד עיני לסיות

תהלה רדוד

והסולל ונתקדש ונתגדל צעירי סכריות ולא להנחתי להחגל
חיו וזו ודברי כפלותך חשיה חספר הפלא צרצם להיות
מכובד ונתסולל לעין כל בני הערובת הנחתי וכבודי כלל אלף
דוקא בצוד הדך :

והנה

נלינו חזקיה שחלה בזכותו זכור נא אשר התהלכתי
לפניך חלו לי בזכות אחרים. לנעמי ולנענ דוד עבדי.
נשה שחלה בזכות אחרים זכור לאצרכם ליחק וגוי חלו לו
בזכות עלמו לולי נשה בחימו וגוי הנם אוננים שחלו לו בזכות
אחרים הכוונם כאו הוא אין לו זכות וכיליל בזכות אחרים. וכ"ש
אוי לו לנני שעיסה צהפך כשתצוא רעה אוננר צעון אחרים ונעשה
הדור. ואינו אוננר צשלי הסער הגדול הזה. וכשיהיה חזם נם
מהפאר לוננר בזכותו. שכל הנהפלה להש"ת ורואה עלמו כאו
אין לו זכות ורואה לדקה ונהנת חנם ונאח הש"ת אין ונכין
לו ונזכיותיו שהרי הוא לא רלה אף לדקה וננתה חנם כראות
עלמו שאין לו כלום. וכן נלינו צנרע"ם ונחחנן א' ה' ארזיל
חפלה שהיא בלשון זה הוא צקשה וננתה הנכ כשרואה עלמו אין לו
זכות ואז נרעמים לו צחנם ואין ונכין לו ונזכיותיו אם נרע"ם
שאל חנם לפי שראה עלמו אין לי כלום כל שכן וקל וחוננ
שאר בני האדם :

ולזה

ננו צדק ה' כי הפליח חקדו לי צעיר ונלור. ואני
אוננתי צחפני נגרותי וגוי הכיונה צא לוננר צדק ה'
כי הפליח חקדו. ואני אוננתי צחפני סנורב הפלא שאתה עושה
לי נגרותי ונגד עיניך שנתקבלתי כל סכרי ונרוב הפלאות כי
שעושים לו נם ונכין ונזכיותיו אכן שנעשה קול החנוני צשועי א"ך
צשע"ם שנונתי צחפלה לשוע לפניך שנעשה קול החנוני
שהתפללתי עד ונחחנן א' ה' שראיתי עלמו ערום ונן הזכיות
ושאתי וננתה חנם בעני הנהחחנן ליתן לו לדקה שגזא לא נגרותי
ונגד עיניך שלא ינכו לי ונזכיותי שלא יהיה שאלתי בזכותי
שראיתי עלמי שאין לי זכות ונאחר שאין לצרים כלום אלל צוראה

תהלה לדוד

מט

אלא בקשתי נחמת חסד לפי שאין לי לכך לא כבוד וכבוד
ונחיותי כלום :

ה' א' א'

יכלה הדך כבוד הודך וגוי חסד בכל ויני הכס
והנצרות אשר לשונות של שמים בכל אחת ואחת
כי הנה כשזכר בצירותך אשר יגידו . ובדברי כפלותך אשר
אשיסה ובענין כוללותך אשר יאמרו וכפלותך וגדולתך אשר
אשכנה . וכפלות זכר רב עיניך אשר יצאו וכלדןך אשר
יכנו אצל זה הדך כבוד הודך לא אשר כלים לאחירה ולא דבר
ולא ספור ולא לשון אשר נשאר לשונות כי אם הדך כבוד הודך
ושחק . ולא תאמר דקאי אקוף פקוף שקיונו ודברי כפלותך
אשיסה . כי קיים הודך זאתנחמת והוא פקוף פקוף צנוע
זה . כי כל ונעור זה כל פקוף אולעיהו נחלק בפני עלמו .
וראש חלי הפקוף וא'ו חוץ ונח'יה וקו'ף כנודע . והכוונה כי
הנה ארז'ל על פקוף כבוד אלמים הקתר דבר שהם קודות
התורם הנקרא כבוד אלמים הקתר דבר שלא ניתנו ליאמר בדברים
כי אם צינו לצין עלמו כנודע . לכן כשצא לקשר כל עוביות
הצדק בצדקותיו וכללותיו ונוראותיו וגדולותיו ורוב עיבו ולדקתו
בעם הצדיות לכל א' וא' אשר לשון אחד של המלם . וכשצא
לומר שגם הודיענו קודותיו הנקי הדך כבוד הודו שכן קראם
בפירקי ר' ישועאל כבוד הודו וזיוו ונשצח להשי'ה על ככה
שזכינו לכבוד הדך הודו ולא אשר הדבר אשיסה או הפקר או
אגיד אלא אשר הדך כבוד הודך ושהק שלא ניתנו לקפור ולהגדה
כי אם בלבו וצטלו .

ובזה

נראה שרנו כי אם צתורת ה' חפלו וצתורתו יהגה
וגוי א'ו תורה ה' ואח'כ וצתורתו כי הנה תורה ה'
הוא הסוד הלפון שלא גלשו . ולכן אשר גם חפלי ולא אשר יהגה
ויקשר כי אם חפלו לשון הפץ וקשצנה ורלון שהיא חשק הלצ
כנודע לכך אשר גם חפלו ולא אשר יהגה אצל וצתורתו שנומרה
לו שהיא פבע'י ההורה אשר יהגה . הגה וקפור שצראש הוויית

ההלה לדוד

2

18

לעשות רלוך אלהי הפלתי כשאתי עושה ואלה שאיני יכול
 לעסוק בתורה בשעה עשייתה כמו עשיית קובץ וכיולא
 שצווי עושה אותה ומתקנס עכ"ל לא אשכ צפל אה ותורחך
 צחך ועי שאשכ צד"ה צהרהור לצי וידי אני עושה המלות :
 ירלה לעשות רלוך וגו' חנה ארז"ל דברים היולאים
 מן הלז ככנסים ללז שכשאלה הדורש ומימיכה
 הקינים הדברים בלבו וסיח וקיינס ואורנס צחשק וקירות לכו
 פכנסים בלבות בני אדם ולא הם מן הספס ולחון ג"כ אין להם
 בזיל כי אם עד לחון ואין ככנסים ללז **ישל** לאורס שאינס
 מוושכת ילולותיה כי אם לעיניים שהם ג"כ אורס ססורא דצק
 צוינו ומחלוך מזה לזם זה וקבל מזה כמו אור השונק והלצנים
 ואור חנה לעיניים בן לבות בני אדם דבר היולא מן הלז ככנס
 ללז הדוונס לו . לזם רמו כשאתי דואס שחורחך צחוך ועי
 אדוקס בקירות לצי ולא מן ספסם ולחון אז צהרהי לזק צקהל
 רב לאורס לצי אדם מאחר סגס קס יסומעון ויכניקוס בלצותם
 אבל אם אינה מחך ועי ויולאס מן ספס דוקא איני מנצקס
 בקהל רב שמתקתי יפה לי מדבורי מאשר שאינס עוסיס פועל
 ורושס שאינס ככנסים ללצותם :

עוד

ירמוה לעשות רלוך אלהי הפלתי . כודע מ"ס רז"ל
 הלומד על מנה ללמד מספיקין צידו ללמוד וללמד וכו'
 זהו לעשות רלוך אלהי הפלתי אני כוונתי בלמודי לעשות
 רלוך לעשות עשייה צפועל לומד על מנה לעשות . ולכן ותורחך
 צחך ועי שאזכס ללמוד ולא אשכח הדברים אלא צחך ועי
 ועוד צס שצפחתי לזק בקהל רב שאזכה ללמוד וללמד זהו צפחתי
 לזק בקהל רב :

19

ירמוה לעשות רלוך אלהי הפלתי וגו' סכודע שאין הדבר
 כגור לעשות יחוד כי אם כשיהינס בנחשכס . דבור .
 ונעשה . כנגד **נ"י** . שצשלסס עולמות **בי"ע** זה שרמו
 לעשות רלוך אלהי הפלתי זסו המעשה . ועיד ופירחך צחך

תהלה לדוד

ועי זהו הלצ . סהיא ונחשבת הלצ . שאיני עושה ונלות אנשים
ולוומדה אלא תקון עשייתם צחוק ועי . ועוד צברתי לדק
צקל רב . הנה שפתי לא אכלא לס ליא הדברים ופי . ועיין
הי אלהי אהם ידעם לשון יחוד חווג **הוייה אדני** כמיש
הרב ז"ל על וידע אלהים שהיחוד נקי צלשון ידיעה כונו האדם
ידע והמולך לא ידעם שעי עשיית הדברים צנ"ן נגזרים
וגוונים יחוד :

ועזוז נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה

א' הנה קרי וגדלתך וכתיב וגדולותך . כי הלא נודע
כי כל הנקיס והנפלאות שעושה השי"ת אלא
צני אדם רואים אותם פלאות רבות . ונגזיה ידידי ית' בלא
חשיבי . כמיש רבות עמיה אהם הי אלהי נפלאותיך ונחשבותיך
אלינו . כי רצוי הנפלאות הם אלינו צערכו . שאתם אין עיוך
אליך ואלנך אינם פלאות . **וכן** אמרו על פי סוף ורובצו רוח
ציס לא אמר סוקים ורובצים אלא כי אם סוק ורובצו סכלם
נחשבים לפניו כקוס אי ורובצ אחד . לזה רמו ועזוז נוראותיך
יאמרו אמר נוראותיך נוראות רבות וכן רצוי גדולותיך כונו
הכתיב לשון רצים שצענינו פלאים רצים . אבל וגדלתך לגבי
דיך כאלו גדולה אחת אספרנה לשון יחיד כאלו כלם אהם
לגבי דיך כאלו אמר וגדולותיך וגדלתך קרי וכתיב רצוי הגדלות
ומוניכם גדולה אחת אספרנה לגבי גדולתך :

ובזה נורא תהלות עושה פלא אוי תהלות לשון רצים .
ופלא לשון יחיד . הכוונת שאתם נורא תהלות
צנוראותיך . לגבי דיך לריך להלל אהיה צהתהלות רבות אין ונכבר
ולגבי דיך עושה פלא הכל פלא אי אלנך . וכן יבאר הפ'
והגיתי בכל פעולתך לשון רצים . וצעליותיך רצים צפירות
אשיחם שאתם עושה פעולת רצות . אשים צקדס דרכך כל דרכך
ונחשבותיך הם צקדב לשרא הקדושים וי אל גדול נאבים

עושה להם גדולות עד אין חקר וכל הפרטים האם לגבי דידן
אנחנו וההללים הנפלאותיך ועלילותיך הרבים . אבל לגבי דידך
חמה האל דייקא לגבי דידך עושה פלא כלם פלא א' ולא יפלא
ויעך כל דבר :

ב' או

יכלם ועוזו נוראותיך וגוי' חכם נודע שלגדולתו
וכבודו ית' שטישוע האדם האחרים נוראות
וכפלאות לו איזה נק' ועשה סטי' צעולם . וזוהי לקפנתם
הוא גי'כ צפני אחרים כדי שיחגלל שנו צעולם בנו שאמר דוד
צפתי לך צקל רב שאהיה כמצטר לאחרים איזו צפורה צד
אבשר ואשינוע סלקל שלך צקל רב . לזו רמו ועוזו נוראותיך
יאורו בשיאורו צני אדם עוזו נוראותיך לפני אבי לא אשתוק
ונלאוורם צפני אחרים אלא וגדולתך אקפנתם מפני גדולתך וכבודך
אבי גי'כ אקפנתם צפני אחרים :

והנה

האקפר שצחי סטי'ת ווהללו על נוראותו עושה ויין
נוקצין והסעוררות לעירר בצורותיו ית' צעולם וכמו
שלא יהיה ונער על הארץ עד סיהיה אידים כו'ש ואד יפלא
תחלה ואח"כ הוטר ויין דברין כמו כן סהסלות והשצח הס
סהעוררות ונלמטה לנעלה אידים סנקי' מיין נוקצין ווהעוררים
אז בצירותיו יה' לעבות נקיס וגצורות צעולם וזוהי רמו **עם** זו
ילרתי לי תהלתי יקשרו סילרזס להלל לשוני ולכבודי בהלתי
ולריך קריאה להללני וקודם כדי לעשות הסעוררות ואח"כ
שאצטע להם רלונס להללני על פעולתי ובשגיתם אינם נוסרים
כי הלא ולא אותי קראת ונתחלם קודם עשייתו הסעולות ואח"כ
כי יצעת צי אחס יגע כדי להלל ולשצח ולכן אמר צצ' לסוונת
קראת ויועת לא קריאה וקודם לסהעוררות ואח"כ עללות
שיגעים וצייסם ווהלל ולשצח

עוד

ירמוע עם זו ילרתי לי תהלתי יקשרו ולא אותי קראת
יעקב כי יצעת צי ישראל . סכוונס הוא סטרע מי'ש צווסר
ישראל סיר אל . לרמוע שישראל וקפריס תהלותו וסירותו וסצחו

בשאר עלינו פעולתך בלא כלום וחסד עשיתו לנו :

ובזה

נראה עם זו ילדתי לי תהלתי יסערו ולא אותי קראת
יעקב וגוי סבוונס על כל עונותי שעליך לא נקשתי
דבר כי אם תהלתי יסערו ולא אותי קראת יעקב אפי' בקריאה
בעלמא שחס תסלות וחסדא ואפי' אם היית קורא יומא וליגס
עדיין לרקתי עליך ותכסך בוסס סמרי לא העזתך צונחם
ולא הוגעתך בלצונס שלא ליתי לחסדי איזס מומן על עונותי
שעליך ולא תאמר בשביל שאני טורח עמך אני רולם להלל ולקצח
שאני לא אינעף ולא איגע ואין צעייני לכלום בכל מה שאני עושם
סאיגעע שלי איננס כי אם העזתני בהעזתך הוגעתני
בעוונותיך שאז בלעכך שאניא עליך יסודין קלני מראשי קלני
מזרעותי . ועוונותיך דווקא סמיגעיס אותי ציפורין שאניא
עליך :

ד' או

יכונה ועזו כדלאתיך יאמרו וגדולתך אספרנס .
סנסנס נודע אוי לו לנו סצטעט סנוהלל לסתו
ית . וכוונתו ליתנות מצני אדם בקולו או לעלום סן חיו סנסנס
סבסר הוא מהלל לס . וסנוחטנס ספניעית לצני סלדס . ולא
ססא כסנת כסודקית . וסנס אונרו על וולך ססיד סטיס מולס
וסניאוו לסכיו מפורר סחד וסיה מוספר כפללות ס' וסיס עניס
צולך לראות אם יערצו לו סירוסיו וסעלך סחזיר סניו מנו .
אונרו לו למלך וסלא טוב הוא אוננו למס לא ערצו לך סירוסיו
סאיצס ואיך יערצו לי וסוא מהלל לסס . וכוונתו סיערצו לי
סאכור לי לסמסס וכיו לזס רנו ועזו כדלאתיך יאונרו כשיאעורו
סלול כדלאתיך לריך לסזסר בעלמי לסויות וגדולתך דוקא אספרנס
לכבוד גדולתך וסדךך ולא ליתנות מצני אדם בקול או לעלום
סן חס וסלום :

ורזה

נראה עם זו ילדתי לי עם זו דווקא יצא סקדושים
תהלתי דווקא יסערו ולא להיות לסס סננס
ונתהלתי . כי הלל ולא אותי קראת סבוונס סאס לא אותי

תהלה לדוד

הקריאה לא בעציל הנאחד ונבי אדם בקריאה שאיך נקרא
שקראת אותי אז תקרא צמס יעקב עקבה ולצר אבל כי יבנת
כי סבל יגיעהך בקריאתך כי דווקא ואין כוונתך לנולא מן
ונבי אדם אז תקרא ישראל סיר א שער סלך לא הוא :

ה' או

יכלס ועוז כוראותיך וגוי הכס כודע שמי שיש לו
דבר חביב הוא קופר אותו ומוכר אותו כדי שידע
שחס יחסר יפס אחריו . ודבר שאינו חביב בלא ונין . שלמי
שהוא גרוע חף אם יחסר אין קפידא לזר רנו ועוז כוראותיך
יאונרו בל לומר שכ"כ חביבין עלי כשאשונע עמו כוראותיך או
נצי בני אדם או נפי ספרים ונפי סהם כוראותיך לכבוד גדולך .
אספרנה לטון וקסר כדבר החביב בסופרים ונונים אותו שאל
יחסר כך אני נוסר צמס שלא אשכחם כאלו תמיד חכי קופר
אותם אחת אחת כדי שלא אשכחם ונלהלל אותך צמס צפרות :

ובזה

ואסנת את ה' אלסיך בכל לבבך וגוי הכס ארז"ל
ככל ואלך בכל ומוניך וצא לומר לפחות תכסוג
צמס כנסתגת ומוניך האחת והיו מדברים האלם אשר אנכי
נויך היום ארז"ל וכי היום לזה אלף בכל יום ויום יהיו מדשים
אללך . והנה המעון אם יונס אותו יומם וליילם לא יקון
צונינו ערוב חגיבותו וכאלו לא ראה עדין ונוון ונינו ורואה
אותו מדע ולכן אם אחס אונס את סעם בכל ואלך שהוא
ומוניך לרד לסוזר ותסיס כאלו אנכי וניך היום סכל יום
ויום יהיו מדשים אללך **הב'** על לבבך שכתו ומוניך היא ונני
וחסרונן אללך שלא תשכח ונמו ומונים אפי פנועם אחת קצועים
בלבך וחסו על לבבך **הג'** וסננתם לטין מדוד . הכס האדם כשקופר
פרופות וכיס סרובים נוצר צונינס ונוקס צמס היעב שלא
יעבור אחת יחסר וס לבת וניסו כך אם אחת אונס את ה' בכל
ואודיך שהוא ומוניך . וסננתם לי מדוד תוליאם ונורודים שלא
תנועם בלוחת ה' בהנלעם . **הד'** ודברת צמס צמנתך וגוי וכלכתך
וצמכך וגוי הכס כנו המעון שחשבו צו תמיד צין בהיותך

צצית צין צהיפה צדק צין כשהשכב צין כשהקיץ משנתך . חקך
 יחא סנונין לכגד עיניך . וכל השבטותיך זו כן תאהוב את השם
 צכל מאודך צכל מאוכיך לריך שתדבר צם צצנתך וגוי וצלכתך
 וגוי וצצכך וגוי וכל זמן שלא תראה כך הארצות עדות האמורים
 חין אתה אהב את השם צכל מאודך :

והנה

צעוה"ר קים בני אדם שלא די להם שאינם ומתחלים
 צעבודתם צצנתם וצקוונם וצלכתם כל היום אלא
 צם צעה תהפלה שטיח שעה אחת לעבוד את השם גם צם הם
 ומתצבים צמוונם וצלכתי גופם ולפתות אותה שעה תהיה ללולם
 וצקיה כמו עבודתם עדי ערב שלא יכניקו צם חיים תורה
 ומתשבת עבודה . **וְלִזְהָרָה** רוח ה' צקר חמוץ קולי צקר אעריך
 לך ואלפת כילא א' חפץ רשע וגוי והוא צא דוד לומר שכל היום
 ילא אדם לפעולו ולעבודתו עדי ערב . והתפלה היא צצקר צצקר
 זמן מועט והוא צקר אעריך לך . וכל היום לסעולי . ולפתות
 לריך להיות ואלפת לשון כקוי תהיה וצוקס שלא יעבור צה
 ומתשבת עיני ומווני אלא תהיה וצוקס כמו שיכפו הלחם תחת
 הקל שלא יבואו כלבים ותלדות לגרור מונו . והוא אעריך לך
 חפלה . ואלפת אותה צכיקוי סיט . והעטם כי לא אל חפץ
 דעע אתה לא יגורך דע . לא יגור צנוגורך דע שלא אערב
 צתפלת ומתשבת זכות של העוה"ז . ותהיה עוב רע ויסו
 הזרים קהם הקליפות מונת לכן חכמה אותה שלא יבואו
 כלבים לאכול לחם :

ו . א

יכלה ועזו ונדאותיך יאמרו וגוי הנה כשהלחם
 קורא שצחיו צל מקום כמו תהלים וכוונ שירה הים
 דכולא משבת הצורא ונדאותיו לריך טיקראנה צתנועות שמונים
 חשק וזריות וחיות . אז כצקיס צלצ צמועיהם . אבל אם
 קורא אותם צעללות וצנמיכת רוח צלא זריות ומשק אינה ניכרת
 גדולת הצורא צקריחתם ואלחר שהוא כמו מתנונס צלא חשק
 וזריות ואינם צצקיס צלצ שמועיהם שהוא כמו מתנונס .

תהרה לרוד

אצל צנועות זריות שגראם כאלו נרעו ונרעד וכוונת חשק
 זריות וסדברים יולאים וקירות הלצ . אז איפת הצורה ככנס
 בלב כל שומעיהם וכו' . לזה רמז ועוז נוראותך יאמרו צני
 העולם . וכל אחד ואחד יאמרו נוראותך צבגונן אחד . והם
 וחולקים בקריאתם . ואני וגדלתך אספרנה . שכשאספרנה
 ואקראלם לאותם נוראות אקראם צנועות זריות וחשק .
 המורים גדלתך ורוממותך אקראם צנועות זריות וחשק
 וקירות הלצ טבום תהים גדולתך כיכרת צהם וככפת בלצנות
 כשאספרנה **ע** זה רמז והוא קרוב למ"ט צברתי לדק בקפל
 רב הנה שפתי לא אכלא ה' אלהי אתה ידעה וכו' לדקתך לא
 כסיתי צחוק לצי אמונתך וחשונתך אמתתי וגוי הנה האדם יראה
 לעיניו וה' יראה ללבב . והנה מלך צ"ו כשאספ מקפר עמו
 אפילו אם צענה קפורך לצך פונה אכה ואכה הוא אינו רואה
 כי אם פיד שאפילו אם תצרכו ואתה ונקללו בלצך אין קפידא
 שהוא אין לו אלא מה שיואל מפיך . אצל הצומן כלות וכליות
 צהפך כי אפילו אם פיד יענה . ולצך יסיה ככון עמו . הוא
 אינו מציב כי אם צדברים הולאים מן הלצ . והוא שאמר צברתי
 לדק האחת כשאספר הלק שפתי לא אספרנו כמו שאני
 ומתנאם ומתעלל אלא באדם שיש לו צעורה עוצה לצבר
 לאחרים הוא וצבר צריות וצמחת לצו והם הוא צברתי לדק .
 כמו חנועה הוצבר שלא עלינו וצבר צנועות עללות . לא יצבר
 צנועות זריות וחשק . כן אני צברתי לדק . השנית הנה שפתי
 לא אכלא ה' אלהי אתה ידעה שכשאתי וקפר לדקך לא כמו
 הוקפר לצ"ו צמחותיו ואין קפידא אם לצו צל עמו . אצל
 אתה הצומן כליות . הנה שפתי לא אכלא שפחותי וקפריס
 ואתה ה' אלהי אתה ידעה מה שיש בלצי וצומותי לכך לדקתך
 לא כסיתי צחוק לצי . כי מלצי אני אומר ושפחותי ולצי שיש
 כי כמו שלדקתך צמחותי כן לדקתך צחוק לצי . כי עי"ז אמונתך
 וחשונתך אמתתי בזה אני צענה שאספר תפועתך באו אמונתך

זכר אמת
 אמת
 עור
 שם אלהי
 בשלש
 ונדולתו
 והנה
 גי שאל
 צברתי לדק
 שפתי
 וני אלהים
 אלהים צני
 א
 כשאספר
 וכוונת
 שפתי
 עמו לו
 קריעות
 עשרה
 כלות
 לאדם
 קרי וכוונת
 נס או גדולת
 זה ה'

ב"כ אונתי עונה שהכנס אמונתך בלב כל שוועה . שתועה
אונתם וקפורם בשפתים ובלב אני מכניס אונתך . בלכות בני
אלם וזו אמונתך ושוועתך אונתי ביחד :

עוד

יכלם בשרתי לדק וגוי אונתי בשרתי לדק וגוי
הוא שרודע מ"ש בשפלת איהו לדק ולכותא קדישא
סס אדני . והלדק הוא דיכא דמלכותא דינא ואוקידת עלמא
בשלהבזוי ובדיכוי דלדק כמ"ש בלדרא . והנס אונת שצחי הבורא
וגדולתו הוא מונחק הדין ומחך שונך שכס כמו שכת' לעיל .
והנה יש ג' אלים וקפסר **הרן** וכשמונתהקים יורדים
להס ג' סויו"ת ומחזרים עומס . ויהיו כלם שלי"ו
ג' שוא שלי"ו יאהלוהי"ס ומחקים הדינים שבדק . לזה נח
בשרתי לדק אני כונסר ללדק העליונה בשורה : והוא כי **הנה**
שפתי לא אכלא ר"ת **שר"ו** שגס שוא שלי"ו ג' סויו"ת
וגוי אלים שכשתי וקפסר בשפתי שצחי הבורא אכיון למחך ג'
אלי"ס ג' סויו"ת כונסר ר"ת הלא שפתי לא אכלא וזוה חמת
הונך שכס . והוא בשורה ללדק העליונה :

ז א

הנה כתיב גדלותך וקרי גדלתך . הנה כודע
כשקצ"ה עושה נס לאדם אונת שגראה נס אי אצל הוא כלול
מכנה נקיס והקצ"ה עושה הרבה ואומל ועמ . שהנה אכ"ל
פינחק שגראה שנעש לו נס אצל כשתערט הנקיס כוזה נקיס
נעשו לו עד שגילול . ואם היו חקרים לא הים גילול . וכן
קריעת ים סוף שהוא כונסר נס קריעת ים סוף לנס אי . אצל
עשרה נקיס נעשו לאחזונו צים סוף . וזוה כנה נקיס שהם
כלולים נס בחוך נס אין וקפסר . וכן בכל נס ונס שיעשה הש"ת
לאדם כשתחקור צה תולאם כלולים ונקיס הרבה לזה צאה
סקרי והשחיב גדלתך גדלותך הכיונה שגראה שאתם כשתעשה
נס או גדולה אי צעולם נראית גדולה אי ונס אי אצל לא גדולה
אי היא . צא הכתיב וגדלותך אקפסרנס לשון רבים . שגילול

תהרה לדוד

כמה גדלות ונקים הרבה. אחת שאין צעיריך לכלום חכלול הכל
בגדולה אי. אצל אני לריך וגדלותיך אקפמנה אקפמנה אהת
בפרטות ואראה לכל כל גדלותיך הרבים הכלולות זה. **וביה**
גדול ה' ומהולל ואל שתיבה גדול מורה על המקדים שעושה.
עושה גדולות וכשאתה רואה גדול ה' שעשה איזה גדולה וחסד
צעולם לריך שנהללה ואל ואל מהללים הרבה. כי לא גדולת
אחת היא שמרי וגדולתו לאותה הגדולה האחת אין חקר. אין
לא חקר ונקמר שכוללת כמה גדולות שנקי ונפלאותיו כלולים
כל אחת ונכונה נקים כאומר :

ובזה נראה מהלכות עישה פלא. אומר תזרות לשון רבים.
ופלא לי יסיד. והוא שיוונה לומר שעל כל פלא ופלא
אי ונפלאיו לריך לו תהלות הרבה אין נקמר. ולא תהלם אחת
מאחר שכל פלא שלו כולל ונפלאות רבות. **ונראה** שרואה אחת
דבר אלהים שהים זו שנועני וגוי ולך ה' חסד וגוי הכוונה אחת
דבר אלהים שכל נק ונק וכל פעולה וחסד אחת שדבר אלהים
וכתב אותו צהורה. ולפחות שהים זו שנועני מוננה שילא
עשאתה שהים שלפחות האחת שלו יהיה כולל ושתים נק צחוק
נק שכל חסד ונק אחד כולל מצי נקים כשהחקור בהם. והוא
קוראו אחת הפך הציו שאומר שהים. ולגורבה אינו עושה כי
אם אי והעעם כי עזו לאלהים שבידו הכח והגבורה. ולגביה
ידיים אינו לכלום ולכן אפי' שהוא כולל קוראו צעם אי. **ובן**
ולך ה' חסד וגוי גיב נראה חסלוונך אחת והוא כולל כמה
חסלוונך שהרי האדם עושה נורה כללית ומלכד שתתן לו סדר
נורה אלא גם סדר שנחת כנגד סדר נורה וכן סדר המחשבה.
כמו סדר הנועשה. הפך הצער ודם שאפילו כמו שאמר אינו
נחון וכי' לא יתן יותר. לזה רמז כונו שאחת דבר אלהים שכתב
כל נק אי הכחוצ צהורה לפחות הוא שהים. ולגבי דרך קוראו
צעם אי כן לך ה' חסד הגדול ולפנים ונורה הדין כשהשלים
צ' אי כוונתהו. לא אומר השלים ונעשהו אלא כוונתהו שתחפש

לו הוציאת ונחזק ותחן לו שבר עליה כמעשהו כנו שפחת הוליה
 וכונת המחשבה וכיולא שהקצב לו עליה שבר בוליה עלמה .
 חסו תשלם לו ונחזק כמעשהו שלגבי דידך סכל לאי נחשב :
א ירמיה אחת דבר אלהים שמים זו שונענו . **הנה** אחז"ל
 אחת דבר אלהים שמים זו שונענו . הוא על זכור ושמו
 דצבור אי כאלונו ויה שאין ספה יכול לדבר ולא האון יכולם
 לשיוצ דצבור אחד שמים צי דצורים צבת אי . ושעשם שקצבים
 רלם שיהיו זכור ושמו דצבור אי . הכוונה שנודע שזכור ושמו
 כנגד הוי"ה אלכ"י . זכור הוי"ה ושמו אלכ"י ולפי שיהיה על
 יחודם הגמור לכן הוליאם דצבור אי שיהיו יאסדונם"י לאחדים
 וילמד האדם וזה שמים ונמנהו בכל עשיית ווליותו ליחד עם
 הוי"ה אלכ"י כי זה ונמנה פנינו בעסק החורה והמלות . והנה
 כנוח הוי"ה ואלכ"י צהיבת זו כי הנה כחוצ צכוונת שאלת **ה**
 לריכס ליהות **י** וי' ומטעמה ונחזרתן . כי הנה הוא"ו הוא עם
 הוי"ה שהוא"ו הוא הכולל עם הוי"ה נקוד בריח התיכון בחזק
 הקרשים כנודע . והוי"ן הוא עם אלכ"י שבה דין ולסוף כלי
 זין . ועוד היא נקי צת שבע שפיה שביעה כנגד השבת שהוא
 שביעי ולכן כשאונו אחת דבר אלהים וגוי שהוא על זכור ושמו
 דצבור אי כאלונו כנוש"ל צא לתת טעם לנוה דצבור אי כאלונו
 לזה רנו שמים **י** ש' שונענו ולא אנור זה . הכוונה כדי שנסונע
 שצין שפיה ליחד הוי"ה אלכ"י שנונוו בלותיות זו כאחד .
וכן עם זו ירמיה לי . קלא ירמיה ונחזקו בלוונה זו כי אם
 כדי שיהיו הוי"ה אלכ"י צמעשיהם ונחזרתם הכרונות צנו
 ולכן לא אנור עם זה אלא עם זו וכן עם **י** קניה שאלת ויה
 שקניה את ישראל לחלקך ולגורלך הוא כדי שיהיו הוי"ה אלכ"י
 הכרונות צהיבת זו :

ח **א** ירלם ועוהו כולאובין יאנוו וגלחך אספרנה .
 זכר רב עובך יציעו ויהי הנה אחז"ל יסדרא"ם שאלו
 של וקוס ואח"כ יתפלל מנחן ונמנה ואחזקן ל' ה' וגוי שבה

תהלה גדוד

להחלל אור גדלך ואת ירך החוקה אשר נ"א . הם כנגד
 ג' ראשונות ואח"כ אור אעצתם כח וגוי והנה צוהר אורו על
 סקרא דוד עלמו עבד ג' פעמים צמחור חפלה לדוד הטעם אפי
 אורך וגוי שאנחנו איערים וממור זה בכל יום . כי הש"א אלה
 אדוני ומשנה ומצדך ומחלל כעבד לרצו ואח"כ שאל לרכיז כעבד
 המצדק פרס מרצו ואח"כ חוזר ומשנה כעבד המוקבל פרס מרצו
 שאח"כ ג"כ מחלל ומצדך ומשנה והם כנגד ג' אחרונות של
 העמידה שהם ג"כ הודאות ושנה . והנה תראה כמה הפרש בין
 מדה סקצ"ה למדה צ"ו כי הנה צ"ו כל מה שמשנה ומחללים
 ומצדדים לא יתן כי אם עקלת כנגד מה ששנהו וצרכו
 אבל סקצ"ה אומר לאדם שאל מנני י"ג ויני שאלות שהם
 האולעיות י"ג ויני לרכים והם נק' י"ב אולעיות שלמלשינים
 ציני ר"ג תקנות . ואני איני רולם מומך להודות לפני ולקצוני
 כי אם חלי ויה ששאלת שאלה לרכיז י"ב מיני ואני שאלה
 ג' ראשונות וג' אחרונות שהם ויני שנה והודאה ח"י ומה ששאלה
 וכלם נקראים ויני אי של שנה שהטעם שלוש ראשונות כאחד
 חשי"ב לפי שהם ויני אי של שנה והודאה משל"כ שאותך ויני
 הרבה . ולא עוד אלא הם כפלים על פרעות ההודאות שהם
 ששה . לזה רמז גדול ה' ומחלל צרכת אצות וכו' וגבורותיך גידו
 אלה בצור ועזי בורחיתך כנגד אלה קדוש והם כנגד הגדול
 הגבור והנורה . והם קדור שצחי של נוקס . ואח"כ זכר רב
 עוצך יציעו לשון שאלה הם הצעיון צעיו שאח"כ שואלים י"ג
 האולעיות הסוללים רב עוצך לצני ישראל ואח"כ חוזרים ולקפח
 כשקצלו לקפח כעבד המוקבל פרס מרצו שאח"כ ירכו מורים
 ומרכיזים ומשנה לשם כבודך בשלש אחרונות . ואור צשנים
ונדרלתך אספרנה לי יחיד ובשאלות הלרכים אור זכר
 רב עוצך יציעו לי רבים והנה ויעיני רבים טנים שגדולתך
 שאני ומשנה צמחתינו היא אלה ושאלה רב עוצך פי טנים
 אכחו שאלים שאו שאלה ואל י"ב מלכד ולמלשינים שנקנות

ציני ר"ג
 אלה חנו ו
 מ שונני . ו
 וסני עבד
 והאני קצלו
 בהפלה וצ
 אלה שנים
 ומה רמז
 ומלשינים וק
 קצלו חשי"ג
 וק' ה' הק' ב'
 ומלש' לוי כ
 כ"ש ששאל כ
 ואני ח"ך לא י
ובמה
 ונני
 עוצך לחזר לאל
 לצני שאל עקרו
 דיו וחלש עיני
 עקול גדול וכן
 אלה ועוקב ס
 לצני לשון עקרו
 ח"י לה לחמה צ
 עקרו לחכ ל
 ומה ששאלתי
 שם ההודאה וי

ציני ר"ג . ורוב חסד ורחמים שיש לך עם ישראל והוא שאנו
 אח"כ חנון ורחום ה' וגו' **לזה** רנוז אחת דבר אלים שחיס
 זו שנוני . והנה חיצה שנוניו לשין קבלה כמו שהרגם נעשה
 וכשנוע נעבד וקבל . הסוונה שהקב"ה דבר ורלה מוננו אחת .
 ואנחנו קבלנו מוננו פי שנים על ווס ששאל שרלה לעבוד אותו
 בהפלה ודבר ה' לעלמו לשבחמו ולהודוהלו . ושחיס דסיינו על כל
 אחת שחיים קבלנו מוננו שהס שאלה לרכינו צ"ג אנולעיות .
 ולזה רנוז ז"ן שנוענו וקספר י"ג שהס י"ב אנולעיות עם צרכה
 ולמלשינים וקרא שהצח אחת שכלס מין אחד של שצח . ואנחנו
 קבל מוננו י"ג וינים כמקספר ז"ו ורוב רחמי וחסדיו ה"ש אח"כ
 ולך ה' חסד כי אחת חשלה לאיש כנועסו . הסוונה בשחמה
 מושלם לאיש כנועסו ולא יוחר ג"כ הוא חסד שהכל הוא שלך
 כ"ש שחשלה כפליים על וועסו . שהיא צחמה ואחיה צשנים
 וא"כ איך לא ישים נפשו צכפו שחפלתו להחפלה ולקסר שצחו
 של ווקוס וקירות לצו :

ובמה

מהצוטה יגיע לאלס כשאינו מוכין צצרכת אצות
 וגצורות וכ"ו וצשאר שצחו של ווקוס כ"ש צאצות
 שלריך לחזור לראש כאו לא החפלה . כמו ישגהו צוטה כששוא
 לרכיו שואל וקירות לצו . כשאומר פוחה את ידך פוחה שתי
 ידיו ותולה עיניו לשמים ללורך ומותויו . וכן חכנו ועננו ליעק
 בקול גדול וכן כמה דברים שהס ללורך האדם . אומר ושואל
 אותם וועמקי הלצ . וצצרכת אצות שהיא עיקר החפלה לא שס
 לצו לשצח וקירות הלצ . ואומרה צלא לצ מן השפה ולחון
 איי לה לאותה צוטה . לזה רנוז ולא אחיה קראתה יעקב צתניה
 שקריאחד ללרכך לא הייתה אותי צתניה . שקראת אותי שחפלהך
 לתת שאלותיך . וא"כ דווקא יגעה צי דייקא דבר שנוגע לי שהיא
 שצח הסודלה ויגעה ולא אמרת אותו צכוונה וועמקי הלצ ולא
 שמה לצך :

או

יכלה ועזה נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרכס .

תהרה לדוד

הנה נודע שכלל ולא קודום לחזיר בהם היא
בשחאדם הוא צקולר לב ולצו ור . או שלא יוכל לישן . ורואה
לקצר איזה מעשיות של כפלאות או יספרו לפניו בדין להשחשע
בהם לענג עלמם . שלא כהוגן הוא עושה אלא כל ספור מעשה
כירא שצעה השי"ת כשיספרנו לפני העולם . או כשחארים
וספרים לפניו תהיה כוונה לפרסם גדולה הנורא ולא להנאח
מעשוייו . או להנאח מעשויי אחרים . שבהם יהיה ספורם
ווליה . ובספק ספורם אין צו ווליה . ואדרבא ענוש יענש
פעשה שבאי השי"ת ונוראותיו קודום לחפור בהם להנאח בני
הדם . וכן ארז"ל שבעש דוד על שאמר זמירות סיו לי חוקיך .
שקרא איהם זמירות . באלם המזמר ונגנן להטיב לבו להנאחו
ולחנכו גופו . לזה רמז ועוז נוראותיך יאמרו כשיאמרו בני
העולם כח נוראותיך ומעשים שעשית ואשוענכם איני וגדולתיך
אספרנכם . לא אספרנכם כי אם לשם גדולתיך שיתגדל שוך
באומיכם . ולא להנאח אחרת בשום דבר כלל :

והנה

האלם שיש לו דאגות בלבו . או איזה לרם או לעני
ישנה בזכרו שהיא לעוצתו . ע"ד חלקי סי' אומם
נפשי . ואשנה שאני חלקו ודצק צו ולא ידאג בשום דאגה בעולם
אפי' בשעת מיתה . וכשיהיה לו איזה לרם ליזמר וליזיל כו"ש
בגוי' ואלן דסקלו גלומים בדינא ליזמר וליזיל שנילוול מוחזותיו
שהם חייב ופרע חוצו בדין . כן האלם אפי' שיצא לו לרות
רבות ורעות ליזמר וליזיל ומעם פעעון חובו להשי"ת . וכן לא
ישנה על רצוי הטובות או איזה נס שנעשה לו לא ישנה להנאחו
ולחנכו בו ברותו הטוב או הכס שנעשה לו אלא שהיה שונתו
צנקים שנעשו עמו שכתגדל עמו של הקצ"ה בעולם וצריבו
עוצות ישנה על קיום ווליה שיעשה בהם והורם שערסק בהם
בהרצתה שלב :

לזה

רמז לדוד אודך בכל לבי נגד אהים אומך וגוי' אשחמום
א היכל קדשך ואודם את שייך על חסדך ועל אומיך

וי תוולת על
מומתי צוה .
אודך בכל לבי
בכל ימי
האנחות שחיות
העש . כעין
עוים שחיה
אפי' שהנחה
דקלים לגוי'
במחיה א' רב
כאחיה למרות
שעשית עמי .
שוך שמתגדל
חסדך חגל אומי
סי למחם בשרם
יוד א'
גזול על איזה כ'
ימים של השמים
שירמם ישמם .
ויקד לרדל ולתו'
אדם מעשה גבו'
ויקד לרדל ולתו'
סח חלתי שונתי
במחיות לא אומי
חלתי איהם בשם
עלמם לאו הם
איני עושה כלום
עומות וקבלתי

כי הגדלת על כל שונך אצרתך . אומרו כגד אהים אצרתך ונת
 כונתו צוה . ועוד וסרו על כל שונך אצרתך . הכוונה צו לומר
 אודך בכל לצי אני תמיד אודה אותך ואשגחה כך . ור"ם אודך
 בכל לצי אצל . סכוונה אפי' שיש להגם ויגון בלצי ציני
 סאבלות שסיו עת לרה עכ"ז אודך צאוחס סיוניס אודה על כל
 סרעס . כעין סעוצס . וכס"סיה לי לרות רבות ורשע מדיני
 סוויס ססוה סס אהיס ג"כ אומר ואיזיל . וסו כגד אהיס אצרתך .
 אפי' סססגסו צסס אהיס ודיני סוויס ג"כ אצרתך דסאי ואלן
 דסקליס לגליוניס צדיכס ליזמר וליזיל על סעסח סרעון סוכו וכן
 כסאצוה א סיכל קדשך ואודה אח סונך על חסדך ועל אמתך
 כסאצוה לסודות לך על איה סקדיס ועוצות או כסיס וכפלחות
 סעסית עמי . וסו חסדך ואמתך סעסחי סו כי סגדלת על כל
 סונך ססחגדל סונך צעולס צעססס כסיך וכפלחותיך . ועוד ע"י
 חסדך סגדל אצרתך ססס ססורס וססולות ססוכל לקייס אונת
 סי לרוסס צססססס סלצ זסו סעסחי ולא ופני גופי ס"סססג :

יוד או

יכלס ועזו כורחותיך יאמרו וגדלתך אספססס .
 ססס נודע סכל וס סעססס סססס וצסרטו דבר
 גדול סל איה כס וגצורה סכל ונמרו ית' . ססס סססס נקרא
 ידיס סל ססי"ס ססועל צו כמו סגרון ציד ססולצ צו סכל וס
 סירלס יעסס . ואיך יסססר סגרון כווי"ס ספי וצידך כס וגצורה
 וצידך לגדל ולחזק לכל כי ססס סגצורה סו צידך ואס ינלא איה
 אס סעסס גצורה צעולס סו נקרא ידך ואחס ססולצ צו וסו
 וצידך לגדל ולחזק לכל כי סלא אס סרלס ססססו כסגר וס . כי
 ססס וליכו סעסרע"ס ססוה סיה ססול"ס וססווי"ס וידו עססס
 כפלחות לא אומר צסוס סעס וססעסמיס ליסר"ל ססוה עסס לא
 סולה איהס צססי"ס אסר צידו סכל וכן כל סלציקיס כולס וואיס
 עלאס כ"ו סס גרון צידו סל עקוס וסו ססולצ צסס וסלסס
 איו עוסס כלוס . לזו רוח ועזו כורחותיך יאמרו כסיאמרו איה
 כורחות וכפלחות סעסית לא אזכור צס סוס אס סנעסית על

תהלה לרוד

ידו לוור שהאדם עשה חיו כ"א וגדלתך אשפרנה שגדלתך לנר
 היא העושה הכל כי האדם הנעשית על ידו אינו כלום כי צדק
 לגדל ולחזק לכל ולכן אמר דוד הנועיה לפלשתי ואנכי בא אף
 צמס ה' לבאות אסי ונערכות ישראל אשר חרפת היום הזה יסגך
 ה' צדי והכיתוך וכו' וידעו כל הארץ כי יש אלהים צישרא בא
 לומר שלא האמר אני יש צי זכות לעשות ולחונה כי אם נפילתך
 תהיה צבציל אסי ונערכות ישראל אשר חרפת שאתה תפול צעוק
 ולא אנכי תופילך חיו כ"א אסי ונערכות ישראל ומה שלא בא
 כנגדך לסלחם אורח אדם גדול וגבור כ"א אני יתוש קטן כוונת
 כי הלא לרכו של הסי"ת להפיל הפיל ציתוש קטן . וכן עיניו
 ציתוש . וכן צן כווציא צדקווא. והטעם כדי שידעו כל באי עולם
 כי אין הדבר מצטי שאם היה גבור בגבור היו אווריס העולם
 היה הדבר מצטי . לזה דנו היום הזה יסגך ה' צדי דייקא
 יתוש קטן כוונתו ולא ציד גבור הוא ופני שידעו כל הארץ כי יש
 אלהים צישראל . ויד ה' עתה זאת ונשא"כ אם תפול ציד גדול
 וגבור היו אווריס העולם מצע הוא קטני גבורים על כל פנים
 סוף סוף אחד כולל האחד :

י"א או ירכה ועזו כוראותך וגו' הנהאמדת צ"ו לא יוכל

לעשות שתי ונלאכה צבת אחת ואפי' שיעשה מלאכה שתקפין
 לה יד אחת . אז לא יוכל לעשות בהאחרת מלאכה אחרת ד"ו
 כשיכתוב ציד האחת בלוחה שעה שכותב . ידו האחרת אינה
 יכולה לעשות כלום . כ"ש בלוחה הוד שכותב בה לא יוכל לעשות
 בה שום דבר . אבל מדת הקצ"ה עושה שני הפכים ציד אחת .
 בלוחה שעה שיד ימינו עושה חקדים גדולים . בה בעלמה
 מחקס וטונאלו כו"ש צענין קריעה ים סוף שציד טבע המלכיים
 צים . אורה הוד בעלמה הושיעה את ישראל וכן תמיד מחנב
 בעולמו צונן אחד וצנגע אחד . נקונה לזם ומקדים לזה . לזם
 רמז ועזו כוראותך יאנרו כשיכירו שעשית כוראות ונקונות
 באויבך טעל ידם תהיה כורא . אני על אותה שעה שעשית

טענות צדק
 שם חקקים ה
 וצנגע או . צ
 חקים מחקקים
 חקך לנשיב
 נקטם צונקו
 חקים
 ודוד
 צונקו
 חקקים כוונת
 דוד לך לך דוד
 וכל וכל מידות
 חקקים בה בעל
 אלה שחששתי
 ומה ישאל את ה'
 נודע שהשיב
 צונקו קטות ויר
 חקקים לך ולא
 חקקים ליעלאל
 וכן ה' עושה
 לפעול בהם פני
 עמ צדקות הוד
 צונקו יבנה לעבוד
 אל נבצר כי ה'
 חקקים לזו דוד
 חקקים הודות צונקו
 לזם חקקים ונחיה
 חקקים עינים יבנה
 חקקים ויורה וי

הנוראות באויבך . גדולתך אספרנה . טעמית טמה גדולות ג"כ
 טסס חסדים הנקי גדולה טעמית נוראות וגדולה בטעה אחת
 וברגע אי . ז' ספכים זכה אי . ולזה רנו ספלה חסדיך וטשיע
 חוסים וטחוקוטוים זיווייך וזה רבו וטשייך סי כטחתה ספלה
 חסדיך להטשיע חוסים זך . זאותה טעה וטחוקוטוים טעה
 כקמה זטחוקוטוים . ולא זיד אחת כי חס זיווייך . טחוטשיע
 חוסים ותעטה זטחוקוטוים סכל זיווייך :

ולזה

רנו וירא ישראל אח סיד הגרולה אשר עטה סי
 זטולרים הוא כודע וי"ט זחטלה אליהו דחית לדק
 ווטטע כפוס עובדיהוין דזני נטא ודין אי הו גזורה וכו' חזל לאו
 דחית לך לדק ידיעא דחיו דין ולא וטטע ידיעא דחיו רחוי
 ולא וטכל מדות חלין כלל . סכוונה טחויין זעלמה טחיו
 סרמניס זה זעלמה נקמה זחויזים טחיו לא כטחית לעולם .
 חלה טרמטיס וטפטיס ודח טרמניס לנדח טדין . לזה רנו
 וירא ישראל אח סיד הגדולה טחיו יד חסד הנקי יד הגדולה
 ככודע טחוטשיע זה אח ישראל זה זעלמה אשר עטה סי
 זטולרים נקמות ויראו טעס אח סי זראותה טחולס הוא סחטפך
 רמניס לדק ולא יט טנוי זעליונים כלל . לזה רנו יוין סי
 רוטוטה לישראל . טחיו סימין הגומלת חסדים עוזים זם זעלמה
 יוין סי עוקה חיול לאויזיו טסס סחטפטיס סימין לטחול
 לפעול זסס פעולה סחחול זועטיסס וכן יווייך סי . נלדרי
 זכה זאותה סיד זעלמה יווייך סי חרען אויב . וזה טחין
 זרים יכולה לעשות . **ויהנה** רנו הפי וידעת היום וטטכות
 חל לזבד כי סי הוא החלחיס זטניס וטועל וכו' . סנה כזר
 סקחוטו לאו דחית לך לדק ידיעא דחיו דין וכו' טסס הוא
 וטחיג סמדות זומפעלו זכסס לא יט טנוי כלל . **מיטל** לפטמס
 אשר אורה וטחחטה לא יטחנה כלל . וסנה חלדס כטניס לו
 כח : עיכ'ס יראה חותה זומחלס וטכונס וכן כטיס זכ קדחת יראה
 סטמס ירוקה וכן עז"ס כפי טנוי סחול' זכני יראה סטמס

תהלה גדוד

צדאיתא משוכה אזל תשנוי איש כח צו . והראיה שפסחים
צריח לא רחם השמש ושוכה ויניו . והנה ארז"ל שהשמש נקי
יום כי לכן היום נקי יום ע"ש השמש שבו וכמ"ש ע"ש וזכר
כיום מכירה צרורה כשמש . וכן קראו אותה חז"ל יומא כמיש
האי חירגא דיומא . וכו' כמו כן הקצ"ה נקי שמש כמיש כי
שמש וזמן סי לבאות שהוא חין צמודותיו שכו אזל סס לפי
המקבלים . לזם רוח וידעת היום חן לבך לדעת צהשמש
וצמראיתא . ואז עייז וסצרות אל לבצך כי סי הרחמים הוא
האלהים צעלמו ואין שכו צו כלל . שאל חלטים סי . וסי הוא
האלהים והנהגת הדין והרחמים הוא ונהתחזקים ושנוי שם
צהשמש וצמראיתא . היא לא נשתנית כי אס עיניסם נשתנית
נחמת המולי :

זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו :

א' הנה

האלם בש הוא מדבר דצרים יולאים ושם הוי"ה
נונץ החסום צפניויות האלם ואוי לו לוי
שפוגם דבורו כנוגע צם הוי"ה שצפניויותו כי לפן אקור לדבר
צצית הכקא אפי' שאינו מדבר דצרי קדושה כי הנם תחלת הדיבור
יולא ושלצ שעלה צלצו לדבר . והלצ רוח לאיה י' של שם הוי"ה .
וחנקה אונות הריאה וקמפונות שלה . שסם ונעיונין הקול . ולכן
נקרא בלי סגנון קמפוניא צדינא . ונכניסין הקול צקכה . והם
רוח להי הרחשונה של שם . והלשון שלו רוח לוי של שם הוי"ה .
ואפה להי אחרונה . ונם סי וולאות הפם שסם סי אחרונה .
הרי הוי"ה . ואך יצבר האלם דצרים ונכופרים . והוא ונשתמש
צפלי סגנון של השי"ת שלא לרצונו . ואמרו ושל למלך ע"ש לו
כלי נגון ויוחד לוי והוא שרצונו של מלך מי יערצ א לבו נגשת
לנגן צו לפני שוכאי המלך והמשל ונצן מאליו כי לא נתן הפם
לדבר כי אס דצרים הלריכים לעצודתו של השי"ת וללכוד מזונותיו
שאף הם גורמים לעצודתי . וכתב ראשית חכמה ע"ש שז"ה רכבו

תהרה לרוד

שנתחם בהמ"ק כי לא יזכה לצניינו . כמ"ש לו הכזיא כנך אשר ילא
 נורך שהוא שלונה העמיד לצנות הציב עכ"ז בנתינתה שנתחם לשם
 שמים שלא על זנות שום הנאה . ואומרו שמהם גדולה . שלריך
 האדם לשנות בשנות נתינתה שלדקס יותר ונשפחה ציה הכנסת
 המנוון בידו בשעת השפעת ברכתו לבני אדם ברוב ננוון כי הנה
 הירא את דבר ה' אדרבא לריך שידאג ויפחד בהשפעת הנורונה
 שנה יכנו מזכותיו ושמה יאכל ויעולנו בחייו שהוא מחלקו לעו"ה
 אבל בנתינתה יוכל לצטח עליו . וכן עשה דוד אשר הכדנה
 וירך דוד את ה' לעיני כל הקהל כמו שנזכרים ונודים על הטובה
 שעה הנאמה . ולכן הודו וקצרו על נתינתה טובה אותם השי"ת
 לתת לדקס . ולכן בזכר רב טובך שהוא הודאתם שנתן להם רב
 טוב . אשר יציעו שהנה הצעת שפחים היא בלחש כמו כי שפחים
 ששפתותיו דוצרות בקול נורך כמו נציעה המים שנזבע בלחש
 ואינו נוליא קול . רוח שאין ראוי לשנות הרבה כי אם מן הששה
 ולחץ יציעין ציהם שלריך לדאוג ולירא שמה יחסרו ונחלקם
 לעו"ה כמ"ש ז"ל ולכן הרב טוב יש בו סגנה ודאגה ושבת שלו
 לריך שיהיה מן הששה ולחץ גדאגה וקול נורך כאדם הירא
 וחרד . אבל ולדקתך ירכנו בנתינתה שלדקס ירכנו בקול רם
 שהרינה היא בקול שישנותו בנתינתה וישגחו וירכנו בקול רם
 על נתינתה שזו שלו באמת ולא יבא נתינתה כי אם הטיב
 והשלום ציה"ה וציה"ה ולכן לריך שירכנו ולא יעשו ח"ו הפך .
 שבהשפעת הטובה ירכנו ובנתינתה שלדקס תרע עינם ח"ו . ואמר
 ולדקתך ולא אמר ולדקתם כי הכל שלך כי נורך טבל ויירך
 נתנו לך . האדקס שנותנים אינה שלםם אלא שלך ולכן לריך
 שלפחות ירכנו שיתנו אותה ברנה ושנותה שהיא שלך ואחם
 ושבש אותם שלים לעו"ה :

ולזה

רוח שפי הכני ונעטיר לכם לחם מן השמים וגו' לננו
 אכסנו הילך בחורתי אם לא . ארז"ל אין והיה אלא
 לטן שמהם והוא צא לומר הכני ונעטיר לכם לחם מן השמים

שמהם רב
 הם נכון .
 חלם יוכל לעו"ה
 לירא ולחוב
 והיה ציבם
 סלקם חסד
 בהשפעתם
 שיעקב נתינת
 ונשפיע לננו
 והוא מה על
 לריך הכנסה לה
 מננו
 ציה"ה חסד
 ונה לריך לה
 המנלום .
 ונך שמהם .
 מננו . שיעקב לננו
 לננו יראו יש
 וחיותם גדאגה
 חוק ונאמר שיעקב
 כחם שים עיני
 לננו רוח חסד
 עיבן שמהם
 והנשפלות שיה
 ואשר ולדקתך
 וירך

שהוא דבר השפעה רבה אבל לריך לדאוג ולירא בהשפעה שיש
 בה כסיון . והוא למען אנחנו הילך צחוכתי אם לא שאין כל
 אדם יכול לעמוד בנסיון השפע כי שונה יפקיד כבודו ולריך
 לירא ולדאוג להזכיר הרבה צונעס עבודתו אבל השמחה היא
 והיה ציוס השש' אין והיה אלה לטון שונה שישנה בנתינת
 הלקח הוול'יא לעניים צע"ש אז לריך לשמח בסולחתה ולא
 בהכנסתה שכל יום ששי ישנה בשמוליא מההשפעה לעניים
 שעיקר נתינתה צע"ש כמו שתי' שששי הוא יקוד ויקור הזכות
 והשפע לעני שהיא לך ונאמר כללנו כדמותינו ציוס ששי
 והוא רנו על העשיר והעני סקף' ללונו ודמותנו כבודע סס
 לריך הכנעה להציל אותה עמו לעולם הכלמי לעו"ב . וחן
 מנחה אין לו כלום בכל ההשפעות שלו :

ג' עוד ידנוז זכר רב עוצך יציו ולדקח יכנו סנה
 כודע שעסק התורה לריך להיות בשמחה כו"ש
 בגו' תזלם סיס אומר לרצון ולי דדיחותא וסדרפתח בשמעחתא .
 והנה לריך לראות ולחזן עם סוף וילי דדיחותא למכניס
 הכפלאים . והוא סנודע מ"ש בגו' אין עוודין לסמפלל אלא
 מחוך שמחה . וכחז ששי' ס' ל"ג מחוך שמחה תחמוצין סל
 תורה . סנווך לגאולת וולרים או סנווך לתסלם לדוד סכתוב צו
 רלון יריאיו יעס שומר ס' את כל אוסביו . סהלדיקים שמחהס
 וסדוותם כראותם סס"ת דרכו להטיב עם ישראל . וגואלם
 סזק וסומר ישראל ועוטה רלונם . עוד ולינו ססתורה קף' לךס
 כו"ש עי' שמעו אלי אצירי לב סרמוקים וולךס ססי' ססורה .
 לום רנו סתלם זכר רב עוצך יציו סציוו ויזכרו צפיהס רב
 עוצך סחתם עוטה לישראל סהס עניני סגאולה וסנסיס
 וסכפלאות סעסית עוטה והו וילי דדיחותא סל סלדיקים
 ואס"כ ולדקח יכנו ורנניס צחורה סקף' לךס סעוסקים צס
 צשמחה צלוירת סרנה :

וידה רנו כסדוף עין סדוף כחום דונג וספי' אס יאצדו

תהרה לדרך

פשיעם ופני אלהים ולדיקים ישמחו ויעללו לפני
אלהים וישקו בשמחה . כי הנס נודע שבר השמחה בעסק
התורה והנולדו כונו מלואם בעלמא תחשב ויחזר מונס כו"ש על
אמרם ופני זסיר צולא קלס כפשוטם . אומרנו ופני זסיר
שתעסק ארתם צוסיכות חריות שמורה שומס כי וני שאין שומס
הוא נחשלב בעשייתה . ולכן אמר זסיר שתעסק בשמחה שהיא
הזסיכות שאין ארת יודע וכן שכן של עליה שמה שבר הזסיכות
והשמחה צולא יחזר ושמולאם בעלמא . ולכן אמר הפי תחת
אמר לא עזרת את סי אלסיך בשמחה . בעוב לבז מרוב כל .
הכונה כל הפושטם שאמורים לא מפני טלא עזרת את סי .
אלא עזרת . אצל לא עזרת בשמחה כי אס בעלצון ובלאגס
כמתאוננים לכן ארת ראוי לעונש והטעם לזה כי רבה השמורות
והקליפות סס מורים צבים ויללס ועלצות ודאגס כנודע .
והקדושה שומס ורלון ומדוס . ולכן אס יעסק המולא או עסק
התורה בלאגס ובעלצות יהי אחרים לתמורות בעסק תורתו
ונוסו ותפלתו . וכשעובק בשמחה נרחיק כל מלרי דיצנה
ויללס ולא יהי להס יניקס כלל כי אס מללס זו חרנס זו
כשקדושה שומס הקליפה צוכס וכן להפך חיי :

והנה

תפלין מולס פסטיס והוא פסטי ושמורה פס כ"ב פולא
מצרכת בהניס כנודע והנה תפלין נרחיק כל קייא
והשמורות כו"ש וראו כל עמי הארץ כי פס סי וגו' וראו מונך .
והנה תפלין מולס ת"ף קיי . כגד נחכות ליליית שעולס פ"ף
וקיי צחי' סוכר לרמוז שהרשעם צעטן תכלס . וזכר וכקס .
ולכן כרלס שלום אמרו בגו' כשרלסו בל מוצא . א"ל לא קבירל
לך לתיער ככל עלב יהי מותר . א"ל תפלין קא נחמל ותפלין
צעלמס לריך לרסק את הקליפת קיי ות"ף . ואס אהעלב חיי
גורס חיי לסיות להס תקיומס לינן חיי מן הקדושה כאמור
לעיל . לזס רוח כהקדוף עטן כהקדוף כהקדוף דוכג מפני אס
יאברו רשעים מפני אלהים שהרשע צעטן תכלס מפני הקדושה

דמינה זס
שגורס ופני
או נחמיקס
שמתחילת
לח צעיל
אלמס
ד' א'
כסני
יחסי לני
דכ מונך
חוזר לתחילת
ומתקס .
שהוא
ובוה
עס
שני הוא
לח לא יע
עשיו עו
הוא כושפת
לוח רח ויל
הלים . וכן
כל מקור
יום יתן מעי
נעלה לוי
מתקס והל

קייצת זה הוא הלדיקים כשישמו יעללו לפני אלסים כשעוזדים
 עבודתם וזהו לפני אלסים והם לפני ומקמטים ושומים ועוללים
 אז נרחיקים כל מארי דיצח ויללם מפני הקדושה . ולא תאמר
 ששמתם אין זה סכר לז"א וישיבו בשמחה עתידים לשוש לעתיד
 לז"א כשזיל אותם השמחה שבאותה השמחה ששמו כשהם לפני
 האלסים צמטתם עבודתו קיבע להם סכר עקום אחר לעיה"צ
 כגוף המלום עלום :

ד' א יכלה זכר רב עוצר יציעו ולקתך ירכנו . אומר
 יציעו הוא סכודע סתתתה הלדקה ק"א דומה לעיני
 סכודע שמעין העומד אין מימ"ד תחרצים וכל עם באתה מחסרו
 יתוסף לכך אנוהו קסממון חקרנו הוא יתכנו . לזה רמז זכר
 רב עוצר יציעו . אומר יציעו לשון אבע מיעך שחוסם הצליון
 אומר להתחתון אבע מיעך סרצ עוצר וספעך תמיד הם נוצעים
 ומתוספים . וזהו ע"י סולקתך ירכנו שייכנו צמטתם הלדקה
 שהיא קיבת נציעת רב עוצר קסממון חקרנו יתרכנו :

ובזה יל מים מדליו וזרעו צמים רבים הנה עם שעני עושה
 עם צעל הציט יותר ומתם שבעה עמו צעל הציט כי
 העני הוא קבת מיען טוקצין כמו ואל יעלה מן הארץ . וכל
 אל לא יס מער . והוא קיבת האל העולה כע"ש נבי אל אשר
 עשיתי עמו היום . ולא אומר אשר עשה עמי כי הנה העני
 הוא כנשתת של המעין סגורם סיתרבו מיעיו וכלל זה יעמוד .
 לזה רמז יל מים הזלת שספע סכרמו לנשים הוא מדליו וקייצת
 הדלים . וכן דרשו ז"ל וזהללים תלא תורה . ובאן אומר שהספע
 של מקור הצרכות הגורה לנשים הוא מדליו הדלים והעניים שעל
 ידם יפון מיעין הצרכות חולה ורעו צמים רבים סזריעת הלדקה
 כנשלת לנשים רבים שאם הם עומדין אינם מתרצים ובחקרונם
 מתרצים והולכים נאלל הזלת הנשים והספע הוא מקצב הדלים
 שבהם :

ד' א יכלה זכר רב עוצר יציעו ולקתך ירכנו . ר"ת

תהלה לדוד

כִּי עַם הוֹיִים . הִנֵּה נִדְעוּ וַיֵּשׁ הַמִּקְוֹצִלִים שְׂנֵי
הַלִּקְסָה וַיַּחַד עַם הוֹיִים זִים וְהוּא תִקּוּן גְּדוֹל עַל הַיּוֹת וַנְּפִרִיד
אֲלֹף צְעוּכֹתָיו וְהוּא עֲסֵפְרוּטָה כְּכַגֵּד י' עַל עַם הוֹיִים . וְס'
אֲלֻצְעוֹת הַכּוֹתֵן הֵיא כְּכַגֵּד ה' לֹאשִׁינָה . וְהַזְרֹעַ עַל הַכּוֹתֵן הוּא
וַאֲיִן . וַיֵּד הַעֲנִי הַסִּי אֲלֻצְעוֹת הַמִּקְצֵל זִהֵם הוּא ה' אֲחֻרֹנָה .
לִזֶּה רָוָה זָכַר רַב מִוֹצֵד יִצְעוּ וְלִקְסָד יִרְכְּנוּ שְׂנֵי נְתִינָה הַלִּקְסָה
לְרִיד לְרַן וְלִשְׁמוֹת הַרְבֵּה . שְׂעִיז וַיַּחַד עַם הוֹיִים זִים כְּכַוּוּ
זִים יִצְעוּ וְלִקְסָד יִרְכְּנוּ הַסֵּךְ הַיּוֹת כְּכַגֵּן וַנְּפִרִיד אֲלֹף :

וְהִנֵּה כָּבֵד עֲשִׂיתִי שִׁיר עַל זֶה וְהוּא
בְּשֵׁרִיזֵן הַצְּדָקָה קוֹם עֲדָה נֹא .
וְאַחַר תַּחֲזֶה פָּנַי שְׂבִינָה :
הִיָּה תָמִיד מְכוּיִן בְּנִתִינָה .
לִיחַד שֵׁם הוֹיִיָּה עַל מְכֹנָה .
אֲשֶׁר הוֹיִד פְּרוּטָה קִטְנָה .
וְהֵה"א הֵיא בִידֵךְ הַחֲנִינָה :
וְהוּא"י הוּא זְרוּעֵךְ רַעֲנָנָה .
וַיֵּד עֲנִי לֵהָא אֲחֻרֹנָה :
וַאֲיִךְ תִּפְרִיד בְּכָל זְמַן וְעֹנָה .
לְשֵׁם הַשֵּׁם בְּחַטָּאת הַצְּפוּנָה :
וַיִּדִי קוֹם וּמַהֲרֵ תִקְנָנָה .
בְּמִצְוֵי לֵךְ וְאַתָּה הֵיא עֲדָנָה :
לְזֶה רָוָה וְסִים וַנְּעַסֵה הַלִּקְסָה עֲלוּמֵר וְסִים . הוּא

תהרה ררוד

החין . וך צי ויין . התי אחרונה ג"כ שני החין כולא טס הוי"ה
כשתחללנו ימים צי סרווח . לזה רנוו והיס משנה טקס הסרווח
סרווח צחיצת והיס הוא משנה . ימים צי סרווח כשתחללנו כן
נחיכת הלדקס סכרווח צחיצת והי"ס תהיס משנה על אשר
ילקטו יום יום סיחוסקך לך כפליים על ויה סכחח כמו טקס הוי"ה
סרווח צלדקס צמלואן ימים כפליים כן ימים לך :

א י ילח זכר רב טווצך יציעו ורלדקתך ירנכו . סנה יס
טחי צחינות צרכה . הלי כמו צרכה אלישע צמון
סכיון סהענידים ידם ולהריק מהסאקך טען . או ויעמוד סמון
סאפי סאחי"כ יציאו עיד כלי לא יריק מאשר ספסק ידו . ויש
צרכה כצרכה אליהו כד סקווח לא כלתה ולפחה סמיס לא סכרה
סאזילו סויצטלס ידו ולהריק כל זמן סתלס להריק סווח
והריקס לעולם . הוא נחכו טעס מפני סצרכה אליהו סרסס
סיהס מן כה סלדקס וכה אליהו כי הנה כסאונרה סאסס חין
לי כי אס מעור ואכלטוהו ונחכו . א"ל אך עשי לי עוגס קטנה
צראשונה ולך ולבכך תעשי צאחרונה . והלא חין לה כי אס ויעור
ולפחה תעסס לה ולצנה מקודס וחי אחיד ענד . אינו סייצ
ליווח ולחן לאחר אלא סיוונה סרל"כ אליהו להריק לה צרכה סלא
ספסק ואף אס סוקקת ידם ולהריק תחזור והריק לעולם ורין
סיסיהס צה כה סלדקס ג"כ . לכן אור לה אך עשי לי עוגס קטנה
צראשונה כוונתו סעי"ז יציא צרכה צלא ספסק . והנה אוחס
סיויס סיו ימי דין ורעצ צעולם . והלדקס סופכח ודה סדין
לודה"ר כוסי"ס ע"ס ססקיפס וועען קלדך מן ססוויס סכל
הסקפס לרעס סוך ומו לונר סאפי יסיו ימי דין ורעס ע"י הלדקס
סנותניס לכסניס מהפכיס ודה"ד לרסוויס . לזה רנוו זכר רב
טווצך ר"ח רי"ו מקסר גבורה סאפי אס יסיו סיוויס ימי דין
וגבורה והכסגחס מן סדין ג"כ זכר רב טווצך וטפעך יציעו כוועין
סכויצ סאינו פוסק אף מלוקיס ידיהס מונכו סוור ווריק חסר
f סייסיהס צכה סלדקס ח"ש ולדקתך ירנכו ע"י סנותניס סלדקס

בכמה
סיו אליהו
והי"ה
כמה
סמנת טעול
ענות חווס
טעוס צלח
לוקס סוויס
והי"ה ורין
הס טעמ
צמוניס ספסס
אן י
סוויס לא סס
ימי לח לוקס
לוקס לי צמו
סמון סל לוקס
לוקס סלוקס
סמנת ולי סס
סמנת סמי וס
ידי עוויס וס
עוויס לוקס
צל לוקס לוקס
לוקס סמנת
סמנת סמנת
סמנת סמנת

בשנתה . והנה גורמת שאפי' אם יסיו הימים יתי לין וגבורה
 כיוי אליהו הועין על הצרכה יציעו ולא יסקו מימיו :
ולזה ינוח הפסקי כי כאשר נשפטיך לארץ לרק למדו כל
 יושבי תבל הוא אומרו כי סיס משפט ודין בעולם חסו
 כאשר נשפטיך לארץ . וק"ה כי כאשר נשפטיך לארץ ק"ה ס"ך
 שהנחגה העולם תהיה צטיך דרים שהם סי פעמים דין מחמסם
 גבורות תרומה שלםס הוא לרק למדו כל יושבי תבל ע"י הלדקס
 שנושים צחותם הימים חסו לרק למדו סנלמדים עלמס לעשות
 לרקס ועוררים הרחמים וטרסס העליון הרמוה צריח יושבי תבל
 ה"י שהם די יודין דסס ע"צ כל אי כלול מעשר עם עקרה אוחיות
 שהס וקסר ה"י כוקסר קד"ש שהס שרס סחקד וסרחמים
 בעליוכס ספעסכס בעולם וימי סדין כהפכיס לימי רלון וקלום
 כבודע :

ז א ילאס זכר רב עוצך יציעו ולקתך ירכנו . סכוונס
 כי הסס נודע שכשישא האלס וססי"ח מזונות עוקר
 וסכרווחס לא תהיס בוונתו לתצנוג גוסו ולהפאחר אלס תהיס
 כוונתו לתת לרקס ולעסקוק צתורה ולעבוד מחוך הרחצת לצ כך
 אור תן לי זכות כריוח לעבודתך ולכך אהננו אומרים צצרכת
 סוחון כי אס לידך הרחצת העסירה וספתוחס מזונות כריוח
 אנו סיאליס מונך מוחס שלא נצוש צעוה"י . ולא ככלס לעוה"י
 שכשתתן לנו סשפעס כריוח מידך הרחצת תצורנו לעשות
 צהשפעס כפי מה שאנו חייבים לעשות צהשפעס כדי שלא נצוש
 מונך צעוה"י ובעוה"י . וכן צצנונו צית אומרו צורה אס אין
 כוונתו ליחד לו ונקוס לעסק החורס לאור עליו הוי צונס ציהו
 צלא לרק . לזס רנו זכר רב עוצך יציעו חיצת יציעו לשון שאת
 אס תציעון צעיו . וסכוונס כשואלין מונך רב עוצ לתת לסס
 מזונות צהרוחס כוונתס סיה כדי סצלקתך ירכנו סישמחו
 צלדקס העמידים לעשות וסירכנו בעסק תורתך סנקי לרקס
 להיות להס דעת רחב צצביל סז"ס אלו שואלין מונך רב עוצ ולא

עד שנטשה בגדר זה . הוא אומר ארצה כ"ב גזלתיו וערפתי
עמו איך יסרה עלי שנגדיל אשמתו כשזכרים לו מוצותיו שקדמותו
מוקדם . ומדת הש"ת הולא רחמים ארצה אלו הדברים הם
קניגורייא לישראל . כמו שגילינו בגדעון בן יואש כשגברו ודין
על ישראל שאמר ואיה כל כפלאותיו אשר ספרו לנו אבותינו
הלא ונולדים העלכו ה' ועתה נעשנו ה' ויתכנו צבא ודין ויפן
אליו ויאמר לך צבאך זה והושעת את ישראל מיד ודין . שלא
די שלא אומר לו ארצה אם הולאתים ונולאתים עד היום
הזה איך קוראים עלי אלא ארצה א"ל לך צבאך זה צום הכח
שלומת קניגורייא על ישראל והושעת את ישראל שכסניגורייא
הזאת נעשה כמו ויין נוקצין ואל והתעוררות גדול להנטיך
הרחמים . ולזה רנו זכר רב עוצב יציעו כסניגוריו ויציעו צפיהם
זכר רב עוצב שעשית עוהם ונקדם ולדקתך ירננו שמוזכרים
לפניך כל הלקות שעשית עוהם אעפ"י שלא היו ראויים לא
די שלא יגדל הסרחון צום כמו הצ"ו לא חנון ורחום ה' שצ"ו
פחון והרחם שנעשו לו הדברים כמו ויין נוקצין ואידים
ל התעוררות הרחמים ונרוב חולתך ורחונותך על ישראל . **ובזה**
ירמוז הפ' חקדי ה' אזכיר תהלות ה' כעל כל אשר גזלנו ה' ורצ
טוב לבית ישראל . אשר גזלנו ברחמי וברוב חסדיו ויאמר אך
עמי הוה וגוי ויהי להם לנושיע . הכוונה לומר ראה חולתו
על ישראל . שכסניגוריו חקדי ה' אשר גזלנו ורצ טוב שעשה
עמנו . לא די שלא יגדל הסרחון ויאמר ארצה כמו צטר ודם .
לא אומר אך עמי הוה וגוי ויהי להם לנושיע צום שיהיו
הדברים שהם ונגדילים הסרחון אלל צטר ודם יהיו לסקצ"ה
לימוד קניגורייא והתעוררות גדול להללה .

ט א

ירמוז זכר רב עוצב יציעו ולדקתך ירננו . הוא
שהנה נודע שכסניגורייא עושה נס לאדם או איזה
טובה ולא יהיה כפוי טובה ונודע ונשצח להש"ת עושה עמו
פעם אחת כי לכן חקנו בצרכה הגומל הוא יגמולך וכו' עשתיד

תהלה לדרור

סה

עושה לך ה' חקד כשתשלם לאיש כמעשהו חכין לו ומחלת
יעניו סמומיוס לאחד בשבת עד זא יום השבת ותשלם לאיש
כמעשהו בעולם שכלו שבת הכלאי :

או

ירמוח אחת דבר אהים שמים זו שנוענו וכו' אמרו במדרש
חכו מנוחקים וכלו מחודים . יט לך חך ומחוק וזה ענג
שבת וימים טובים ואני אקבע לך סכר לא די שלא יענש ויאמר
עליו זריתי פרש וכו' . לא קובע לו סכר על האכילה והשתיים :
וזהו שרמו אחת דבר אהים שמים זו שנוענו וכו' ושומר בדבור
אי' כאלו לומר וזכור את יום השבת ומחזק שבת לשבתך ונהי יפה
זו לשבת וכונה חקדך גבר עלינו לא די שהמכות סיפות לא יהיו
פרש לא ולך ה' חקד כי אחת השלם לאיש כמעשהו כלא עשה
מעשה ומולות ה' מוולות עשה כי גבר עלינו חקדך :

או

ירמוח אחת דבר אהים שמים זו שנוענו . הנה אמרו
המקצצים **מ"ל** ונלאכות לשבת העובר עליהם יכנס
הקליפה הפך הט"ל ל"ט לשון ארור כי תרגום ארור ליע ואם
שור ונלאכות השבת שלא חלל לא אבות ולא תולדות . ככנס צט"ל
ארורות של הקדושה . ועליו נאמר כי ט"ל ארורות עליך לעוה"ב .
עוד השונד שבת כהלכתו ומחלים לו על עוונותיו . לזה רמו
אחת דבר אהים שמים זו שנוענו שומר וזכור דצבור אי' כאלו
לומר שקבע הקצ"ם סכר לשנוירת שבת ונלחלו שהם הלאוין
כנו זכור שהוא עשה צט"ל ארורות ומחלים לו עוונותיו . ואפי'
שלא עשה מעשה צטוירתו כי אם שלא חללו קבע לו סכר על
כל אי' ואי' דאחקוס שומר לזכור והו שומר ולך ה' חקד בזה
כי אחת השלם לאיש כמעשהו זה שלא עשה שום מעשה צטומר
כי אם יצב ולא עבר עזירה ואתה ותשלם לו כמעשהו כלא עשה
נוש שקובע לו סכר על וניעתו ונלחלו כנו מעשה :

עוד

יכלה אחת דבר אהים שמים זו שנוענו כי עין לאהים
ובוי הנה כודע שארז"ל כל ונה סזוליא האדם הולאוח לשבת
בוחנים לו כפלים ואמרו קז או שרמו צנושנה שבת יליאות השבת

תהרה לדוד

שמים שסן ארבע שילוחות לשון הולאה כל זה שילוח כופלים
לו וזהו שמים שסן ארבע אס יוליא שמים כותמים לו ארבע וכן
מועד שלשה אחריות אחרונות כפל האות הראשונה כמ"ס
הרי חמדת יונים זהו זכור חסדו הגדול שלל די שאכל ושתה
והשתכג וכוחן לו תמורת ההולאה לא ג"כ כופל ההולאה וכוחן
לו פי שנים לזה רמז אמת דבר אלים שמים זו שומענו שמור
והכור דדבור אי כאנרו וכמו דדבור אי שלך כלול ושמים צענין
שמור וזכור כן צנתינה שכן של שמור וזכור לך ה' חסד כשתשלם
לאיש כוונתהו כפי ונה פעשה והוליא לכבוד זכור ושמור האי
הכפול אותה לשנים שמתן לו יליאתו שהוליא למלות זכור ושמור
שמים כאמת כמו דבורם כשדצרת אותם כן מתן שכן שמים
צטביל אמת :

עוד

ירלם אמת דבר אלים וגוי הסה כחצ האר"י זלח"ה
ששמור וזכור שמור כנגד הלילה וזכור הוא כנגד היום.
שהלילה העלים היא לשם אדכ"י שמור לנוקצם . וציוס העלים
לשם הוי"ה זכור לדבורא . ולכן צלילה צולעים ון השחחונה
שהיא כנגד אדכ"י שמור . וציוס ון העליונה ולכן נקרא קעודה
הלילה קעודהא דחקל תפוחין קדישין וא"כ לפ"ז לריך להקדים
צחורה שמור קודם זכור שכן הוא השחלת שצת שמור צלילה וזכור
ציוס . ולמה דצצרות הראשונות אמר זכור וצאחרונה אמר
שמור הוא נשכי קדר המעלות שזכור הוא הינין הקדימו צחורה
קודם שמור שהוא השמאל וצחורה כתובים כפי קדר מעלתן זה
ינין זה שהוא נשכ"כ צועשה לילה ריוס הלילה רעונו לנוקצא
והיום לומר לכך קעודה הלילה לשמור וקעודה היום לדבורא .
וכן חולא צפסקוקים וציוס השצת פי אי אמר ונככו לשון זכר
דצ"י שני עולת שצת וגוי ונככה לשון נקצם . שהוא אמר על
קדר המעלות והקדים הינין לשמאל . וכן הרשב"י ע"ה ונה
הקעודות לפי קדר המעלות כבודע לזה רמז אמת דבר אלים
שמים זו שומענו שזכור ושמור דדבור אי כאנרו ליחד אדכ"י והוי"ה

הדוקים צוהשגתו וכל פנייתו אליהם כאלו כהו צוהשגתו ית'.
 ולתתק עליון וכו'. ווי גוי גדול וכו'. כאלו הם כתובים צבחים
 והוא נמשל לזכרוננו צוהשגתו ית'. ואם לא יתפלל הוא צבוחה
 חיד יתפלל עליו הסי"ח. יהי לון וכו'. ואחר שהפלתו חין לה
 כה לעשות ההעוררות ואידים לנפש. וזו שרמו צאמרס
 ע"פ י"ד כל זכורך את פני הארון וכו'. דרשו יראה. יראה
 כדרך כצא לראותך כן אתה צא לראותו. רוח שכנו צבא
 לראותך והוא מתפלל עליך צבוחה שלימה דברים היואלים ופיו
 ית'. כן לריך שהצוא לראותו צבוחה שלימה צהפלתך את אתה
 צא לראותי צבא כוונת הלצ חין אתה עושה רועס וגם הוא
 לא יתפלל עליך שיכצשו רחמי את כעסי וכו'. כנולא שהאדם
 הנתפלל כאלו יש לו צילנות אחת חפלתו והצ' הקצ"ה ונתפלל
 עליו וכנ"ה מן הצבחה ילצם צושתובלימה וי שאינו ונתפלל צבוחה
 הלצ אוי לה לאותה צושה וכ"ש שנוצטל אחת חפלה ונתפללותיו.
 לזה רנו אחת דבר אליהם הנה צהצ"ח אחת כרונו שלושה חפלות
 היום דשחרית רמוזה צאות א' שהיא חפלת היום כמו האלף ראש
 האותיות ואות ב' רמוזה ערבית צקייס היום כמו אית ת' שהיא
 סוף האותיות ואות ג' היא חלי חפלה נכחה ונחלות ואלך.
 וזה רנו חפלה אחת לכל זמן דבר אליהם אצל אנחנו קצלנו שמים
 שיש קצלה צידינו שכל אחת שמים צידינו וזהו שמים זו שוענו.
 אחת חפלתנו והשנית הקצ"ה וניתה חפלין ונתפלל עליו. והו
 כי עז לאלים חין עז לא חפלין כו"ש צרוש עזו שונת חפלין
 ונתפלל עליו. ולך הי חקד כוונת חקד גבר עליו לא די שחמה
 ג"כ ונתפלל עליו לא גם חקלם לאלים כוועשהו חקצע לו שכל
 שהחפלל כפי ערך ויעשה חפלתו שהקצע לו שכל לכל חפלה
 וחפלה ונתפללותיו :

יראה אחת דבר אליהם שמים זו שוענו. ארז"ל אכני
 ולא יהיה לך מפי הגבורה שוענים ויש חקירה אחת
 קשחרו כי יש הרבה נולות צהורה שמתכלל לאו אתה שומע סן

תהרה דוד

ויכלל הן אהם שונע לאו כמו אנכי ולא יהיה לך שאם היה
 אומר אנכי ה' אלהיך לצד ויניחא שניעין שלא יהיה לך אלהים
 אחרים שהרי לוס אנכי ה' אלהיך וכמו ז' ימים ואלות האכלו
 ויניחא ל' האכל חוץ וכן ה' צ' . ואמרו העשם שאמר הסי ה'
 הפן למען לדקו ואמרו ה' **הקצ'ים** לזכות את ישראל לקצוע להם
 שבר הרבה לפיכך יגדיל היתה ולא עשאה בקיבור וכלל לאו
 אהם שונע הן . וכן ים ואלות שכפל אהם שתי פעמים היא כתי
 לזכות את ישראל לקצוע להם שכר על כל דבור ודבור . לזם רוח
 אחת דבר אלהים הים יכול לומר אחת אנכי ה' אלהיך ונעם לא
 שהים זו שונעו בכהכללת לא יהיה לך באלוהו דבור של אנכי
 ולמה שדמן בדבורו לשמים הוא **עפני** שולך ה' חסד חסדק רבים
 ה' כתי שתשלם לחיט כמעשהו כנקסר הדיבורים ואם היתה
 מקלר דברך כלל הים השכר מחיטעו . **ואב'י** רזה גם רחם עד
 היכן הגיעה האצת הקצ'ים עם ישראל כי הנה אה'ל ילמד האדם
 לדבר בלשון קלרה ומה שעקם הקצ'ים ה' אותיות צעין ונהצתמה
 אשר איננה עשורה ולא כי העונאם היא שלא להוליא דבר טונאם
 נפיו . אבל לעולם לשון הקלר הוא מוצחר כ"ס בדבור הקצ'ים
 לריך להיה דריך קלרה וא"כ נוחה תראה כונה הקצ'ים חפן
 לזכות את ישראל שהאריך צוקוס שאינו לקלר שאני ולא יהיה
 לך הים יכול לכוללם בדבור ה' והאריך זה לנעניחם שאין
 בצדו להאריך כי אפי' האדם לריך לדבר בלשון קלרה וסוף הא'
 שונעו בתים כתי לזכותם ולהטיב שקיינו שתי ואלות :

ולזה

יענה שם אנכי על אהיך כמולא שלל רצ באונר
 דוד הארכת בדברך שדד אי אונר אהו צננים
 ואפי' שאין הדיך כך צעיל האבתך צישראל להרבות שכרם
 הארכת לנעניחם ואני ונה אונר ששעח שלנו אינא צעיל
 השכר שאננו אין לנו עוצדין על גנת לקבל פרס . אלא
 ששנחתנו היא באהרתך היתה להשתעשע בה ולישא וליסן
 צם זו היא העליאם הגדולה שלנו . לז"א שם אנכי על אהיך

שיהיה לטוב אה
 קן האדם יבי
 אה נוחה יבי
 כי לזם ירח
 ויהי לנעם הנהיג
 כי הלא לזם עשתי
 כי לזם צדק ונה
 וזה הכל שכן אפי'
 הכס . וכן אהו
 זה ביהמה והכנה
 וזה שם צעין קן
 וזה האדם שיהיה
 חן וזם נעם אה
 וישו כס אהו רצ
 והוא לזם שלמה
 ויהיה בלוקם הך
 ונענו הים שלמה
 לזם אפי' שיהיה
 חן לזם שמונה כי
 ואלוהיך ענה אהיך
 ונעם אהיך לך שם
 ויהי
 אהו

תהלה כדוד

סח

היתירה שאתה אונת חכמי ונא יהיה לך הדבור אחד יתר אני
שם באתה האונת היתירה כמולא שלל רב . ולא בשביל הנחת
שכר כי באונתך להשתעשע בה ולשנוח בה היא הנוחלת
הגדולה שלי :

יוד עוד

יאלה זכר רב עוצר יציעו ולדקדק וכו' .
כי הנח האדם אין ושלם גמול להש"ת כלל
שאפי' לטובו אשר נשנה ונוודם ואותה הסודאה והשנה אינה
עון האדם ג"כ הם של הנוקם . וי עס פה ללדס או ויישוס
לס צורח ניצ שפחים וכלאו הכי לא היה יכול לפחות פיו .
כי לזה ירנח **אדני** שפתי הפתח ופי יגיד וכו' . שאמר אני
רובה להביד תסלתיך צפי ואין לי צוה כלום אפי' בהסלה שאהללך
כי הלל אדני שפתי הפתח פתיחת שפתי מונך היא אני אין לי
כי אם צטר נוח והניצ שפחים ופתיחתם אחס הוא הפותחם
וא"כ הכל שלך אפי' הודאתי ותהלתי . לך ה' סלדקס ולכו צושת
הפנים . וכן אמרו והקנו כנסות כל מי צוה נקדס פניך ה'
לס בהודאה והשנה הלל רוח ונשננה סנפחת צאפינו ולשון
לשר שנות צפינו פן הם צעלום יודו וישצחו וי צרא הכיז והלשון
ופלוג האצרים הנוחילאים קול דבור הלל אחס הוא לצדך וא"כ
אין לנו עליך כלום אפי' בהודאתי . לזה רנח זכר רב עוצר
יציעו כשיזכרו רב עוצר ויציעו צפיהם ונהללך זאת הצעת
ונהללך אינה שלסם כי אם שלך וזהו ולדקדק יכנוו הם
ונרכים בלדקס שלך שאתה שנות צפיהם ניצ שפחים יותר
ונבעלי ח יש שאינם מדברים ווידך נוחים לך ואין להם עליך
כלום אפי' בהודאתם . וצוה **כי** שנוחתי ה' צפעולין צנועשה
ידיך ארנן הכוונה כי שנוחתי ה' צפעול שפחים עומי כסיד
ופלאותיך צוה אקדס פניך לס צסודאותי הלל צנועשה ידיך
צעלום ארנן לך סניצ שפתי ולשוני וי צראו הלל מונך ונועשה
ידיך נוח גדלו ונעשיך ה' וכו' :

ובזה

אצוה בצבורות אדני אליהם אזכיר לדקדק לצדך .

שחתחייב לחת להם :

ובזה

כי תקדונו ברכות טוב חסית לראשו עטרת פז . וזה גדלו חסדיך ורחמיך הרבים כי תקדונו ברכות טוב חתם הוא חסדך לאלה ברכות ואין מי שקדוך . וא"כ מלוא שעיסה אח"כ הם חסדך ואין לו מנוח כלום ועם כל זה חסית לראשו עטרת פז בעוה"צ . לדיקים יוספים ועמדותיהם בראשיהם חתם קורא אותם עמדותיהם אבל היא סלך וחתם חסית לראשו עטרת פז כי לא עסק חסדו כלום שחתם קדומו ברכות טוב ועסה בשלך :

ודנה

כשיסתכל האדם בזה גדלו ונעשו עם הנצחיים ורוב חסדיו כי הנה ארז"ל כשתסתכל בצולות חתם כלם הם לשמירת האדם . לזה לו מעקה שלא יפול . מזוזת לשמור מן פגעים רעים והמשחיתים ונמנמכות חסרות כולם מתיקים לפשע ולגוף כנודע . וכן חקש לכל השאר כנוו שהארכיבו זה צעלי חסדך . וא"כ לא די קטמורים בצולותי שלא יזקו משדים ונורחות רעות ומסכנת מיתה וזק גופם . אלא כותן להם על כל חתם וחתם שבר פרטי לעוה"צ . ולא די אלא זרע להם ונעשיהם לעשות פירות להרבות בהם ריוח גדול . לך ה' חלוקה ולנו צושת הפנים כהיום הזה :

ובזה

אורחי ה' שנאלו רע שונור נפשות חסדיו מיד רשעים ילילם . אור זרוע ללדיק ולישרי לב שונחה . והוא שונור אורחי ה' שנאלו רע ואם הרע טוב לעינים אינו כן הלא שונור נפשות חסדיו כל מה שילוח השי"ת הוא שמירת לאלה שישונור בהם נפשותיהם ונן חסבות . ועוד מיד רשעים ילילם שהם הקליפות הנוטוטים לאלה להכשילו לופם דשע ללדיק . ועל ידי שמירת מלותיו כענין חוכה ונלחך ה' סצצ' ליראיו שהם חולות כענין הילית וכיולא שצזה לא יחגרו בהם וחולות ים הרשעים המוכרים ויחללם ונהם . חאי לדקתו וגודל חסדיו ורחמיותו . לא די שהוא שונור בצולותיו שצחה שונור נפשות

ולא הענישם . לכן אור הפרט גדול בזה שאני חוויד עונך
 אחזה ציד יוניי ובעלתך תחמיני נחת לי עלה ושכל ואחס חוויד
 עוני להספיעני בדעה וספכל ואס לא עשיתי כן מה שייטב
 בעיניך ונכה הסכל ועלה סנתת צי אני ראוי לעונש ואין אחס
 חייב לזון ארתי . כחזור לעניין אחר כונה ואריך אפו עם האדם
 שאפילו אינו הגון ועובר על דבריו הוא זנו וגדל עליו חסדו אף
 באחס הימים :

ובזה

ה' ה' אל רחום וחנון ארך אפיים ורב חסד ואמת
 נולד וכו' . שתסלה סדר ונדחיו הרחמים עם האדם
 ואמר אל רחום וחנון ע"ד וחנותי את אשר אהון וריחנותי את
 אשר ארחם . אעפ"י שאינו הגון ונאלד נחנת חנם אהון אחרו
 וכו' . כמ"ש ז"ל ואס יחטא עוד ארך אפים אאריך אפי עמו
 עד שישוב ואף באחס הימים שחטא ואינו סז ורב חסד הגדיל
 עליו חסדי ואהון אחרו ואפרנסהו זה ורב חסד . ואמר ואמת
 פ"י רש"י לקבל סכר טוב . הכה נדת צטר ודס כשהוא חייב
 בנמון לאחרים תופקים ונמורו וכל נקום שרואים נמון הלוה .
 אבל נדת הקצ"ה אפי"י שיחטא לו האדם חנו אס יש לו זכויות
 הוא ואמת ושלם סכר טוב על מלית טעשה ולא יכס אחרת
 נפסי חוצו טיש עליהם :

ואמר

נולד חסד לאלפים הוא שהרחמים האלו נשתעי
 על מי שעושה תשובה . כמ"ש צקוף וקס להשבים
 וכו' . ולכן אמר על מי שצושים תשובה שאמור צקוף סי"ג נדות
 וקס נולד חסד לאלפים . הכוונה הכה לא נעלם שהנוקצלים
 פירשו תיבת לאלפים שנות הנוחילים צאל"ף . והכו לאלפים
 לשון אל"ף והס אפי"ה אלה"ס אדכ"י . ולפי דרכס נאמר כי
 הכה נודע שהעוונות הס ג' ויניס חטא ועון ופצע פוגג ונמיד
 ונודד . והוא פוגס בג' נוקמות צחטאים פוגס צקס אדכ"י
 וצכפס שהיא משס . בעוונות פוגס צקס סו"ה וצרות שהיא
 נקס ונגציר דין אלהים . וצפשיס פוגס צקס אפי"ה וצגשמות

תהלה לדוד

שהם וזשם וכשהאלם עושה תשובה אז צבם תשובתו אז ונוריד
שם הוי"ה לשם אלהים ושם זה (ונוק) ונונו ונתערין דייכס ואז
ע"י ששם הוי"ה ישחלצ צו לא יתעוררו דייכס ונונו ונוריד שם
הוי"ה לשם אלהים וישחלצ צו ואז כוהקים כל הדיכס ונוריד
שם הוי"ה לשם אלהים וישחלצ צו ואז כוהקים דיני אלהים ונתקן
צחי שורש נשמתו ורוחו וכפשו אשר הלויים צלשה שנות
אלו אלהים הוי"ה אלהים . והנה שם הוי"ה נקי חקד כנודע .
לזה רנו ויה שהשי"ת עושה לאדם לתקנו ולנקותו כולל חקד
שומר ונחצר חקד שהוא שנות הוי"ה לאלפים צלשה שנות
המתחילים צאלף והם אלהים אלהים אלהים לתקן שלשה ויני
חטאים . חטא ועון ופשע החלויים צהם שמשם נרין . חטו
ונחצר החקדים שהם הוי"ת צאלפים צשנות המזכרים שמהחילים
צארותיות חלפין . וצזה כושא ערין ופשע וחטא"ה שלשה ויני
חטאות שפגמו צהם וצזה וקסא שנקס האיש ונעון לגנורי . ושצ
ורפא לו כי"כ הקצ"ה ונטיצ לאדם לנועלה ולנועם :

ב' א'ו

ירמוז חנון ורחום ה' ארך אפים וגדל חקד . והנה
ארז"ל ארך אף לא כתיב אלא ארך אפים צין
לרשעים צין ללדיקים . דצשלנא לרשעים ואריך אפו ואלהענישם
אלא ללדיקים ונאי אריכות אפים יש הוא לפי שרואה את הלידיק
צלער צעולם ונחאפק ונלשלם להם נעט שבר צעוה"ז . אלא
שומר להם הכל לעוה"צ והסתאפקות היא לריכח ארך אפים
שאפילו נרע"ה אורז ואחחנן א ה' ליתן לו נוחתה חנס כי הוא
יודע שאין ללדיקים צעוה"ז כלום . לזה רנו חנון ורחום ה'
שנתהג עם צריותיו צרמונות ומנינה הכאונרת על מי שאינו
חייב ליתן וכוון . כנ"ש ע"פ וחכותי את אשר אחון ונאולר מחנות
חנס וכי חינוא צשלנא לנני שאין לו אחס לריד ליתן לו צחנס .
אצל ללדיקים למס ילערך ליתן להם צחנס והלא יש לדיקים שכל
העולם מוכין צכוחס חסן להם צכוחס . לכן אורז ארך אפים
לא אורז ארך אף אלא אפים צין ללדיקים צין לרשעים שאף ללדיקים

אחי אהרין אחי ונחאפק ונשלם להם כלום וזכותם צעוה"ז. וא"כ
 וזכרה לתח להם בחנם ורחמונות צעוה"ז לא נופני שאין להם
 וצום וגדל חקד ללדיקים שאחה עשית עומה חקד גדול עשכרה
 לא יתכנה ונונו כלום וזכויים בחנם צעוה"ז :

ומענין זה ירמוז ויאמר ומכותי את אשר אחון וכו'. לא
 תאכל לראות את פני כי לא יראני האדם ומי וכו' .
 ויאמר ה' הנה וקום אחי ונצבת על הזור והיה צעזור כצודי
 ושמתיך בנקרת הזור ושכותי וכו'. והקירותי וכו'. והנה לא
 יראני וכו'. הנה רנוז לו כשאמר לו ומכותי את אשר אחון
 וריחמתי את אשר ארחם לוונר פי וני שאין לו אחי כותן לו ונחנת
 חנם ונפרכנו צהורה חקד אכל דאכיל דלאו דיליה צהיל לאתחבולי
 צאפיה ולכן אמר לא תאכל לראות את פני ונחנת צושה . כי
 הנה הלדיקים עשו צעולם הנשמות הוו צהלי לאתחבולי צהכינה
 ונחנת צושה . ולכן אמר הקב"ה לנשמה לא תאכל לראות את
 פני ונחנת צושה שלא יש לך עתה כלום עלי דצר שאחה ביזון
 צו צחייצו . אכל יודע לך **כי** לא יראני האדם ומי שהולך לעוה"ז
 להרויח ויהנה ויגיעו . אכל אם יהיה בלעד אז יזכה ליהנות וחי
 השכינה בלא צושה . לא לדיקים יושבים ועטרוהיהם צראשיהם
 ונהנים וזיו השכינה שרואים אותה בלא צושה . אכל לא יראני
 האדם הנחיה עלונו צעוה"ז ר"ל ונענג עלונו כי אם יוית עלונו
 לעוה"ז הוא חי לחיי עוה"ז . ולכן אמר יראני האדם ומי כי
 אם אדם כונה צעוה"ז **ויאמר** ה' הנה וקום אחי עתה קודם
 צהפרידך מוכי לשלחך לעוה"ז להרויח וקוונך אחי . אכל לא
 תאכל לראות פני כאומר לנעלה דאכיל דלאו דיליה אכל זאת
 אעשה לך **ונצבת** על הזור אשלחך לעוה"ז הנקי לור קשה
 ושם דינים הקיפ"ם קשים פקלע . כי הנה קם אלהים ונלא
אל"ה למ"ד ה"ה יו"ד מ"ם עם הוולה וקספר
 לו"ר ששם גנוז בחוק הזור . ואמר **ושמתיך** בנקרת הזור
 שהזור בלא נקירם אינו נו"יא אש אכל בנקירם נו"יא אש .

לכשמה ושמותיך בנקרת הבור כח הדין שמוילא אט
 בעוסי" שתחנהג גדין . ושכתי כפי עליך . שכל זמן שאתה עומי
 אהה כזון ויחמד עלי הנקי כף אהה פהס הי חקדים הנקי הי
 אלצעות . והשו ושכוחי כפי עליך שהיוון ונהחקדים . והשו עד
 עברי . עד עברי עמד שאפרידך ונלפני ואשלתך ונלפני לעוסי" .
והסירותי אה כפי וכו' . יודע לך כשאשלתך ונלפני
 לעוסי" שאעצור ונוך הפרד ונהחמד ותחנהג גדין . והנס
 החמד נקי פנים והדין נקי אהור . והשו שאמר כשוהסירותי
 אה כפי שהוא החמד ונעליך ואשלתך לעוסי" . ורליח אה אהורי
 לא תוכל לראות כי אה האחרים שפיה נחית הדינים הנקי
 אהור . ופני שהס החמד והרחמים לא יראו קם עד שהצוא
 לחיים טובים ולשלום שמה ועוז לצ לאור הזרוע ולפני לך :

ג' עור יראם חנון ורחום הי אהך אפיס וגדל חמד .
 הנה נודע דרך העולם ומדה צ"ו כששואלים
 עוננו ונחיות פעם ושמים אינו מראה פנים מאליות כמו הקודם
 כ"ש כשישאל פעונים רבות חומד הולכים ומחמעינים פנים
 הלהצות שלו עד שאינו יכול להסתכל צו . כי לזה אמרו
 המלפס לשולחן חזירו עולם חושך צעדו . שלפי הצושה לא יכול
 לראות בפנים של צעל השולחן . והשו עולם חושך צעדו שלא
 יכול להציע דאכיל דלאו דיליה צהיל לאסתכלי צאפיה .
 ומדה הקדוש צרוך הוא אינו כן שכל מה שיהיה לאוי לקבל
 וישל עמנו ככל מה רגע מאליר פכיו יוחר על הקודם כמיש
 ע"פ יצרכך הי וישמך ויחונך יחון איתך צחנס וכל מה שיוון
 איתך ויתן לך צחנס יאר הי פכיו א"ך . יראם לך פנים מאליות
 הפך הצ"ו . והנס אמרו צוסי"ק על אהך אפיס מאליר אהך אפיס
 אקווחא דאנפין לשון מרפה וארוכה . והכוונה כשיש צהס
 דינים פנים קוומקין וכשנרצה הרמנים צהס ומאלירס ומורין
 מכל דה נקראין אקווחא דאנפין שנמחקו ון הדינים ומורין
 ומאלירין מכל דה . לזה רמו חנון ורחום כמו שכתבנו לעיל החנינים

תהלה לדוד

והרחמנו את ה' אלהינו וכל ויש פנתו ונתעורר ליתן הכל הוא
בהארת פנים . והוא ארך אפים בנשים צוה"ק אקוותא לחנן
פנים חורין ונאירין להנקבל הנהגות ובלבד טהור ונקבל הפך
כצ"ו ולא פעם ושתים ושלש דווקא . לא וגדל חסד שכנגד
גדל החסד והנהגה שלו . כמו כן האקוותא לחנן ונאירים
פניו ונקבל יותר ויותר כפי גדלת החסד שהיה :

ולזה

יכונו ה' כי לדיק ה' לדקות אהב ישר יחזו פניו
אוננו פניו ולא פניו הכה כצו הנקובלים צעקו

מ' פתוחה **מ'** פתוחה הוא לעולם אור **מ'** רוחה לקס ארמי
דינא דנולכותא וכשהיה פתוחה רוחו לקסימת השפע כי לעולם
לא תתחבר **מ'** פתוחה אלל אור **י'** ונלפנים מאמר שהיה סוף
הינה כי ה' הוא צולל עם הו"ה הנחמד עונה ואף שיצא
י' קודם **מ'** פתוחה אינו מורה על היסוד כ"כ כי היסוד תחלה
התעוררות מים התוכים שהיה אור **מ'** . ואח"כ יצא הוא
מים העליונים אל **מ'** פתוחה רוחה כשהיה ותייחדת והיא
פתוחה להריק צרכה בהשפעה ולא בהזעה בעלמא נפיש
נפיש כמו שנוזע הנפושת והוא רוחו להו"ה הנתחבר עונה .

זה שפירש כי לדיק ה' לדקות אהב אורב לעשות לדקות יותר
ולא עם האדם ואינו כוונת צ"ו כמדתו פעם ושניה אינו
יכול להקח כל בפניו כי ישר יחזו פניו רק שהיה אדם ישר ונאיר
לקבל יחזו פניו ולא צה"ל לאקח כולי באפיה . ולזה אור פניו
אפי' שהלדקות וההשפעות תמיד בני הפסק יותר ונאירי הכוונת
במ' פתוחה ונחצרת עם **י'** ג"כ יחזה פני **מ'** ולא יצו כלל :

ולזה

יכונו אלהים יחננו ויברכנו וכו' הנה אור אעפ"י
שאלהים יחננו יתן לנו ונתת חסד ולא פעם ושנים .
אלא ויברכנו בצרכה שאינה פוקקה אינו כצ"ו שלא יצו פניו
הנאירות . אלא יאר פניו אהבו קלה . בהארת פנים הלהוים
ונאירים כאלה השונה בנתינתם . ונוה ליעת בארץ דרכך
שאתם מודיע שדרכך הם בארץ . והוא שדרכיו של הקב"ה הם

פדשים העליונים וקפירותיו ועל פיהם כונו דווחם עשה כקדר
 הולות והמודות הקדושות לישראל כדי שצטעוהם הולות
 יתעוררו הפרשים המכוונים כנגדם ויריקו זכרותיהם על צלי
 די . ולכן הקצ"ם נאחזים פניו להתחזותים שהרי על ידם
 כפתחו הלכות הקדושים לזעלה וא"כ לא צהילי לאסתכולי .
 וגם הקצ"ם נאחז להם פניו שהם קצת פתיחה הוועיין . לזה
 דנו מהארת פניך אתה מודיע שכל דרכיך העליונים הם צארץ
 דמוזים ומכוונים צארץ התחזותה ששם ישראל העושים הולות
 המכוונים כנגדם הוועוררים שרשיהם העליונים וויריקים זרעם
 צעליונים וצתחזותים . ולכן הם לא יצושו להסתכל ואתה נאחז
 להם פניך שעל ידם תעשה העוז והזר והצרכות :

רזיה

ימוז חם צחקותי חלכו וכו' . ונתתי גשמיכם צעהם
 וכו' . ואכלתם לחובכם חווערו גשמיכם לחובכם והים
 צריך לומר גשמים ולחם . ובי הגשמים והלחם הוא שלהם לומר
 גשמיכם לחובכם והכוונה הוא לומר שאלם צחקותי שחקתי
 לכם צחורתי המכוונים לדרכי העליונים זהם חלכו . אז נקראים
 הגשמים והלחם שלכם שאחם ע"י וועשיכם גרווחם לפתוח
 ויקור הצרכות ולא תצושו ולא חכלנו :

וביה

ואכלתם אכול וצצוע והללתם את שם ה' אלהיכם
 אשר עשה עוכם להפליא ולא יצושו עמו לעולם .
 הנה נודע שע"י הצרכה פותח וועיין הצרכות וויריק לעליונים
 זלתחזותים כנודע . לזה דנו ואכלתם אכול וצצוע ואח"כ
 והללתם את שם ה' אלהים הצרכו זרכת המזון וא"כ ע"י זה
 לא יצושו עמו לעולם דזהיל לאסתכולים צאפיה דאכיל דלאו דילום
 שאחר שע"י הצרכה אתם גרווחם לפתוח ויקור הצרכות ושלכם
 הוא . ולכן אמרו צפי **והארץ** נתן לצני אדם הוא לאחר
 צרכה . שקודם זרכה לה' הארץ ונולאה והוא הנוהן צחורת
 צדקה כונו שמזין לחיות ולצחמות ולדיך לחיות צהיל לאסתכולי
 אצל לאחר זרכה שהם גרוויים לפתוח ויקור הצרכות ונולא

תהלה לדוד

שהם קצת לירות המזון וכאלו שלחם :

ולזה

רנו ואכלתם לפני ה' אלהיכם ושמתם בכל משלח
ידכם . הנה נודע שהמלפס לשולחן חזירו עולם חוקך
צעדו . עוד נודע עמי' הלקק פותח וקור הצרכות כמי'ם
ובחכונני לא בזה אס לא אפתח לכס את ארצות השמים וכו' .
וכן הצרכות וועשה המלכות ובפרט הלקק שמותר לנסות זו
כזה רנו ואכלתם לפני ה' אלהיכם העורך לפיכס שולחן ולא
הצוקו כאלס המלפס לשולחן חזירו עמי' ושמתם בכל משלח
ידכם והיא מלכות הלקק הפותח וקור הצרכות . ועוד כל
שאר מלכותיכם שהיא וועשה ידיכם הפותחים וקור הצרכות .
ולכן כאלו הוא השולחן שלכם ותאכלו לפני צמחה ולא בצמק
ובלצד שיהיה בכס וזרות הללו שלחות ידכם לעשות מלכותו
וצרכותיו והלקק :

ד עוד

ירנו חנון ורחום ה' איך אפיס וכו' . ע"ד שארז"ל
כמה טובות עושה הקצ"ה עם האדם טובה בתוך טובה
והוא מכעיסו כנגדן . שה' הוא מערנפו וזן אורו . וסז' מלילו
מהחוקרים רעים המתרגשות צעולם וכנגדן עושה הפך רלונו
והקצ"ה זורא ונלחך רע וועעטיס הרעים ועומד לועלה לקטרב
עליו ואס הקצ"ה שולחו ולא יזון לונקטרב ההוא הים יורד
ועומית האדם שזכרו שפניחו בלא מנוכות . והקצ"ה צמנלהו
על האדם עומד וזן אורו כמו שמזין לכל הקליפות ומזין לצהמות
הטעואות שנתהור . והו וירא ה' וינאץ ואמרו צוסיק וירא ההוא
לקניס שעומד לקטרבו חויד . ולכן כשיסתכל האדם בזה יצט
ויכלס כנגד הכמלא צומחתה . לזה רנו חנון ורחום ה' ראה
חמלת הקצ"ה על האדם האמת שיחון שהיא החנינה של
המוכות וסז' ורחום שהוא נרחם עליו להלילו ונכמה פגעים
רעים המתרגשות לצור צעולם . וכנגדן עושה להפך שיליטכך
הקצ"ה להאריך אפו צז' צמינה של אריכות אפיס אחת לאדם
שעבר על זכרו . וספניח שרואם שזכרו שהוא הנולחך רע

הכצרה צעונו עומד לפניו הרי צי אריכות אפים ולא עוד אלא
 חסוד תראה כוונת ח"ו עלוב הקצ"ה עם בני אדם שילמדך שיהיה
 וגדל חסד קרי וגדול וכתיב וגדל כאלו אמר צי פעמים וגדול
 חסד וגדל חסד . שילמדך לעשות חסד לזון שנים צחסדו אה
 האדם והאם הנקטרג שגראו ונשם וזון הנקטרג והוא ס"א .
 אמר טוב סי לכל ורחמי על כל מעשיו טעובותיו ומוכותיו אפי'
 להס"א . וכן ורחמי על כל מעשיו אפילו צהמות טענאות
 טענאות וטורט ס"א . הצט וראה כוונת עלוב הקצ"ה מן
 האדם הלא יצט בכנצ הנמלא צמחרת :

ובזה

ירמוח ידיכס דמים ונלאו רחלו הזכו הקירו רוע
 מעלליכס ונגד עיני חדלו הריע לנדו הטצ דרשו
 ונשפט . כודע ששני פעמים ד"ס הוא פ"ח והוא כשדמים דמים
 נגעו טסקליסה יוכח טהקדושה אז דמים דמים נגעו והיא פ"ח
 לאדם . עוד כודע ונז"ל צעכן דוד כשאמר חטאתי וקטיצ לו
 הכציה גם ה' העציר חטאתך לא חנות . א"כ לזוט כ"כ הרצה
 צקגופים עייתי צלוס כפטי וכו' . כי אשר כלחם אכלתי וכו' .
 וכן הרצה פקוקים המורים טעטה דוד קגופים הרצה . ואמרו
 כי הנה הכציה חטיצו גם ה' העציר חטאתך ולא אמר ונהם
 לגמרי . אלא ע"י הטצוטה טעצירו לחותו הרע הנקטרגו טעומד
 לפניו כדי טויחא ה' ויחאץ . אצל ע"י הטצוטה העציר חטאתך
 ונלפניו אצל עדיין הפ"ה פרוק ודמים דמים נגעו . ואח"כ ע"י
 הטוצ טעטה נוחס לגמרי . ולכן טשיצה קור ורע וטעצרת אה
 הרע ונלפניו וכטאתרים יעטה טוב נוחס הרע לגמרי והפ"ח
 כשכר . לזה רנו ידיכס דמים ונלאו שני פעמים ד"ס גינעטריא פ"ח
 והוא טגרונחס טסקליטה העומד לפני הקדושה ולינכ ונונכס
 ע"י הנקטרגים טצורחם צעכותיכס . ולכן טעה הקירו רוע
 מעלליכס ונגד עיני דייקא טהס עימודים ננגד עיני ויחא ה' ויחאץ
 וזה ע"י ונה חקירו אותם הוא חדלי הרע כטחחדלו ונהרע וטעשו
 טצוטה קור ורע . אז יקורו רוע מעלליכס טהס הנקטרגים

תהלה לדוד

הטומאים מנגד עיני . אצל עדיין ספ"ח סהוא צי פעמים ד"ם ללך
אהבם ולהכסילכם . ואם תרלו למצור אח ספ"ח למדו הטב דטו
וושפטו אטרו חנוץ תעשו טוב שתהא חשיבתכם גם ועשה טוב
אז נצבר הפסח לגמרי . ולכן ר"ה למדו העצ ד' רשו מספט
אטרו חנוץ ר"ה כמספר פ"ח סע"י עשיית הטוב למדו הטב
וכו' הפסח נצבר ותתאלטו לגמרי :

טוב ה' רכל ורחמיו על כל מעשיו :

א' אמרו ז"ל אין פורענות צאה לעולם אלא בצביל ישראל
ואין טובה צאה לעולם אלא בצביל ישראל .
כו"ט ז"ל **משל** לאדם שיש לו פרנס כשהוא נזקק . ונשקק
כולו כשהוא עורך אינו עורך אלא לעוצים שצדק . וי"י חוקרים
לומר מינה צומן כהנו"ק קיים עיקר הטובה היא לישראל וצבילם
ונשקק כל השדה . אצל צומן שאין כהנו"ק קיים וישראל עניים
ודווים וקחופים בגלות וכל הטובות וההשפעות הם לאו"ה הן
טובתן של ישראל ואין להם כי אם התולית . הכוונה כשהוא"ה הם
רעבים פושטים ידיהם בישראל . וזה עושה הקצ"ה ונשפיעם לחיה
ונושפיעם בצביל ישראל שלא ידחקו איתם וימנעו ויערירדו ולא
יוכלו לעצוד ה' ככלונס . נמלא הטובה שירדה לעולם ככל ונקום
שהיה תכליתם בצביל ישראל ע"ד צאנורו ע"פ הללו את ה' כל
גוים וכו' . כי גבר עלינו חסדו . הכוונה אפילו שגבר עלינו חסדו
דווקא ולא עליהם . ג"כ הללו את ה' כל גוים סע"י שגבר עלינו
חסדו אין אהחנו פושטים ידיו צדק . כו"ט צענין דוד כשאומר
לו עונן ישראל לריכס פרנסה אומר להם פטנו ידיכם בגדוד
וכסאיהם לריכס פרנסה אין פושטין יד צא"ה . והנה הקצ"ה
אינו קורא ונעשה ידיו כי אם לישראל . כו"ט נלך ונעשי מעשה
ידי להסתפר שאינו קורא ונעשה ידיו כי אם צדק שנתפאר צו .
לזה רמז טוב ה' לכל אומרנו לכל אף לאו"ה עושה להם טובות
והשפעות אצל לא נרחמוותו עליהם אלא הוא בצביל פורחמיו על

כל מעשיו שהם ישראל הנקי ונעשה ידי להחפזי . העושה של חו"מ
 הוא צעזילס דווקא כדי שלא יחקוס ויערודוס :
שבוה נראה לפרש . אף חוצצ עומים כל קדושו צידך וחס
 תוכו לרגליך ישא מדברותיך . הכוונה צא לומר אף
 חוצצ עומים צעצת חצתן של א"י כה"ש ז"ל ופירושו חוצצ עומים
 חצתן של אינ"י ולפי דרכם צא לומר שנראה כנחצצן ונשפיע
 להם השפעות רבות צגלות כי אינו צעזילס שאתם אהב חתם
 כי אם צעזיל שקדושו צידך צעזיל ישראל הקדושים שהם חתם
 ידיך ונשותיך והם תוכו לרגליך הסיצלים עולך ונשאים דברותיך
 ועול נשותיך ולם לא תשפיע להם שנראה כאו אתם ונחצצן
 ידחקים ועורדים אותם ואינם יכולים לקיים נשותיך ועולך כראוי :
או יראה אף חוצצ עומים וכו' . הנה נודע שהגלות הזה נקי
 עקבות ונשיחא והוא עד שנחלקים כל הנשמות שבקדושה
 נראש ועד סוף והסוף הוא עקב שנחלקים גם התלויות צעקב
 והנה כבר נחקנו נשמות העליונות וציוני הנציחים והזקנים
 התחלים והאנוראים ונלועלה לנעה ונשאר נשמות התלויות
צעקב וכשנשלמו צלע נמות לכלל והנה עתה יניקתם ונן העקב
 והם חוקרים צנאסר לאותם הנשמות שלא יחקנו שאל נחלקים
 יתים צהם כליון חרוץ והנה תיקון של נשמות העקב לריך צורה
 גדול וכחות גדול נאחר שהם צעקב וקוס הקיום ששם ונחילין
 הם . יחסו שרננו **נה"ש** כרוך על עקבו שהנחש הוא כרוך
 צעקב הקדושה ונעכב ונלההקן וכחו ונשם על ידי יניקתו
 ונהקדושה . לזה רנו אף חוצצ עומים ע"ד שדרשו אף צעצת
 חצתן של אינ"י שהוא ציוני הגלות הנור והנמהר ישראל הקדושים
 חתם ידיך ונשותיך שהם צבים לא ישקרו . ואמר עד נתי קץ
 ספלאות שחפסקו חצתן של אינ"י אמר והם תוכו לרגליך לשון
 רגלים שהם נעומים ונחוכים עד סיום הרגלים של הקדושה
 שהוא עקב הרגל סיום הרגלים שיתחקנו כל הנשמות אשר שם
 ואז ישא מדברותיך יחשאו ויתעלו כל קפירות הקדושה הנקי

ההלח לדוד

נשמת הדברות והוא אז ישא נדברותיך וינבאם כל יוני עולם :
ובזה יגורו ילפינו הנה עקבי ישוורו שהקליפות שוונים
ואוקרים בנאקר ובנשנור זה עקבי שלא יתקמו
נשמות שצקצק על ידי שהם קרובים לחטא שהנה כל מה שיהיו
נשמות עליונות רחוקים מן העקב כך הם ורחוקים מן החטא
שהקליפות הם ונתחילין נקייים הקדושה ונשמות אשר הם הם
קרובים לחטא . ולכן הם עקבי ישוורו בנאקסם שלא יתקמו
ויהצטלו על ידם . ואמר כאשר קוו נכפשי כמו שנקווים לנק
ולתהטות ונכפש דוד בחינה אחרונה הנקי רגליה יודת ונת
בהחלח הקליפות הם ינקתם מן הנשמות שבטוף העקב ולכן
שמים וננחתם לשונם בנאקסם . עוד פירשתי יגורו ילפנו ילפנו
כחצי ועיין צו"ש צק' שערי דק אשר לי דק רפיה ע"א :

ב עוד

יראה טוץ ה' לכל ורחמי על כל ועשיו . יודך
ה' כל ועשך וכו' . חנה הוונרו טוץ ה' לכל
הוא אפילו לנני החיות והבסמית והעופות וכו' ורחמי על כל
ועשיו שהם חיים בלתי מדברים כנ"ש ז"ל . חנה נודע נ"ש הנקוי
וסלא ורחמי על כל ועשיו כנ"ש צענין רצונו הקדוש שאנחו
היתה נכבדה את ילדי החילדה יל"ל ורחמי על כל ועשיו וא"כ
איך החר שחיטהן ואמרו שאדרבא זו היא רחמים גדולים שנוטה
עוהם שע"י שחיטהן יעלו נדרגה אחת וצבל חי בלתי נדבד
לצבל חי נדבד . שהיא האדם שע"י שיוכל אותם האדם יהיו
נושש בנדרגת אדם . כי כן העליות שתחלם כורע הדווש שהיא
הגרעין כורע בקרקע ויהיה לוונח הרי עלה מדרגה ה' וכש"אכלו
הבסמות את הליוונת . הרי עלה מדרגה אחרת שהיה צחי' צבל
חי' בלתי נדבד וכש"שחטו ויאכלו לבני אדם הרי נתקנו לגמרי .
וא"כ הרי הוא רחמים גדולים וכן הויתה לאדם דק בשרשים
העליונים ולכן הנשמות נקראים ונלבושי השי"ת כנ"ש על פהוק
ברבוי החליפם ויחלופו שיש נשמה בגלגול כמו שפוטט
מלפוט ויש נשמה שבאם לעוה"צ וכלו הוא מחליף לבוש אחר :

לכל חלקי המדות
ממך כולם יקוי
כי נק החלש
מדת הדין
נמר הכוח הרחי
לפני כשך
הנחות וכל
לם הם יחזרו וכל
וכו חזרו וכל
רובו רק את
שם ק' צענין
קיל מה שיש חיה
והי יודך ה' כל ועשיו
נבט סמכים צענין

אכל ליתקן הכסמות עוד לריך תנאי אחר שתכווין נאלד צצרכותיו
 שומצך תחלה וקוף צכוונה שאם לא בן אדרכא כיוזק צאכילתם
 כי לבן ארז"ל מטעם שאמרו עם הארץ אקור לאכול צטר כמ"ס
 מורינו האכ"י שאין לו כוח לע"ה לצרר ודרכא כיוזק שאם יש
 צצטר ההוא איזה רוח שהיה צצהמה הוא ומחטאו או מנוטותיו
 ומש"כ כשצרך צכוונה ולבס שמים הנאמה גדולה שעי' נחקרו
 הרמות ועלו למעלה הכילולות ומצ"י צלתי מדבר לצח"י ומדבר.
 לזה רמז ורחמי על כל מעשיו שהם הצהמות והחיות והעופות
 וכמו שדקדו ז"ל ובי תינא אם רחמי על כל מעשיו איך ישמרום
 ויאכלים לבן רמז צרי"ת ורחמי על כל מעשיו ר"ת הדי"ן
 שהוא קו"ל שכתעלו מדריגה ששמיטת ומצ"י צלתי מדבר מצח"י
 קו"ל כמו צח"י אדם צעל קול ודבור. ולריך עוד נזה תנאי
 והוא יודוך סי' רל מעש"ך ומקדיך יצרכוכה ע"י סידוך ויצרכוכה
 צרכת מסקידים צכוונה תחלה וקוף אז מנהקים ועולים ומדרגה
 למדרגה :

והנה ארז"ל שהאובל ומצרך צכוונה כהלכתה הרי הוא
 כלא הקריצ קרצן כי לבן קראו לסולתו של אדם
 מוצח כמ"ס והמוצח עץ ויאמר אי זה הסולתן אשר לפני סי' לומר
 לך שצומן צהמ"ק הים המוצח ומכפר ועכשיו צגלות כי זה ראה
 יחזקאל הכציא צגלות וא"ל כי עתה זה הסולתן אשר לפני סי'
 הסולתן צעלנו כמו המוצח ומכפר עליו הכוונה שהקרצן הוא
 כוחתו להעלות ולמטה למעלה שהדוונס לצעל חי מדבר. כי
 הנה הקרצן יש צו דוונס הוא המלח כי לבן נלעווינו על כל
 קרצך הקריצ מלח ויש צו לוונס הם המנחות של הסולת ויש
 צו צעל חי צלתי מדבר שאם הקרצנות והמי המדבר הם הכוונס
 המנהקים הקרצנית וא"כ כשיעשה האדם בוונס זו צאכילתו
 ומצרך כלא הקריצ קרצן מונס. ומחכפר לו. לזה רמז הפ'
אכלתי יערי עם דצעי שהתי ייני עם חלצי אכלו ריעים
 שמו ושכרו דודים. והנה הדוונס והלוונס כנגד ו"ה דקס

כצדקים שהבי וסם דרך הוא סם דרך ומועבר ג"כ ומועלה למוטה
 שריק הצרכות על ידי צרכותיו סוף ונוסם שהעלה ומוטה למועלה
 הכילולות ג"כ הוא סם דרך שפחה סדרך הסתוס להריק
 לתחתונים ולכן ארחנו ציסע אהים סהוא נהפס ונאותם הצרכות .
 וזזה נראה ואכלת וסצעת וצרכת כסחכלל ותצרך אהס עושה
 פעולה כאו אהס עווד תויד על סארץ הטובה צארץ ישראל
 ומוקריב קרצנות אפילו ציווי סגלות ססאכילס עם צרכותיה
 סס כמו קרצן :

עוד

יכלס זוצה תודה יכצדכני וסם דרך ארחנו וגוי . וסוא
 ע"ד סארז"ל כל הזוצה ילרו ונחודס כאו כצדני צצ
 עולמות יכצדני אין כתיב כאן וכו' . וסוא סנודע ססחשוצה סיא
 חסוב ד' אחרונה לגבי ר' ועוד חסוב ד' ראשונה לגבי ר' .
 וסנס ד' אחרונה נקראת עם"ז וד' ראשונה עוס"צ . ולזס
 הזוצה ילרו ונחודס סעושה סשוצס גוורס ססיא עם זציתת סילר
 סרי סוא ונכצד ססס צעוה"ז סחסוב ד' אחרונה הנקי עוס"ז
 לגבי ר' ונכצדו צעוה"צ סחסוב ד' ראשונה הנקי עוס"צ לגבי
 ר' . ואנר וסם דרך הנס סדרך סוא סיסוד כמ"ס ע"ס סנותן
 ציס דרך סעשה יסוד ד' אחרונה עם ר' וסראשונה עם ר' וד' .
 אחרונה נקראת אהים ססס וד' ראשונה נקראת אהים סייס .
 ולכן לפי סחצר צ' אהים וסס צ' ססיין עם ר' ועם ר' לכך ארחנו
 ציסע אהים . אהים ססס ואהים סייס :

א

ירווח זוצה תודה יכצדכני י הנס איתא צקדור סכוותת
 צעניין ונזנור להודס . הנס ונזנור זס כנגד קרצן תודה
 ואף ססרקצנות סס צעולס סעשייס סקודס צרוך סאנור לא
 קצעוהו עם סאר סרקצנות ססנס כל סקצצנות סס צעולס
 סעשייס ססס סנפס ססנועלות סיא תוות וכלס עתידיס לסיות
 צעליס לעוה"צ סוף ונזננור זס וסוא צעולס סיליכה ואינו צעל
 לעולס סאינו צל על סנא וקצעוהו כאן צעולס סיליכה סנוסס
 עסחיל אילנא דסיי . ולזס רוח זוצה תודס יכצדכני סספסרס זוצה

תהלה לרוד

חודה כפשוטו שהוא הזבח קרבן תודה שהזבח שחר קרבנות
שהם חייבים הם ונכדים אחי צעורה"ז דווקא שכלם יתצטלו
אבל הזבח תודה שאינה צמיחה לעולם אף לעת"ל כנאלא הוא
יכצדפני צעורה"ז וצעורה"ז :

ג' א' טוב ה' לכל ורחמייו על כל מעשיו . הנה נודע לך
האלה לרחם על הצריות ואפי" על שחר צעלי חיים
שאסור לאדם ללער צעלי חיים . והנה מלינו שכענש רצינו הקוץ
כשלא ריחם על העגל בן צקר ואפי" שלא ליער לא לפי שלא
ריחם וכחפא על ידי שריחם שאמר לשפתחו שהיפה וכצדה וכו' .
ורחמייו על כל מעשיו כחיי שחם לא יעשו לו הזק אסור להרגם
כנודע וכן מלינו צימי האר"י זלתי"ה אשה אחת שלא היפה
ומתעצרת ואל"ה הטעם שיש להם חרנגולים בצית וריחה ומיחמת
צוקוס שאינם יכולים לילך לפתוח מים וכו' . חרש ותקפה הדבר
ההוא וכחעצרת . לזה רוח טוב ה' לכל לפעמים ומי"ז הקצ"ם
לצני אדם שצציל מלות זו שהיא ורחמייו על כל מעשיו שהוא רחמי
שאר צרות החיות ובהמות ועופות שצציל שורחמים עליהם
הקצ"ם ומי"ז להם כמו רצינו הקדוש ובאותה אשה . וכ"ש הונחם
על אדם כמותו שהוא צללם ודמות . **והנה** מלות הרחמנות
גדולה לחין קץ כי הוא מנחם כל הדינים . כי הנה רח"מים
ר"ה מ"ם ר"ח הוא ילחם בצורה . מי"ם חקד שהפך הדין
לרחמים ומעורר צרכות העליונות ומיחד שנותיו ית' . כי הנה
ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן . עם י"ן אותיות הם וקספר **ר"ח**
והם עולים וקספר הצרכ"ה כי עם לוח את הצרכ"ה . ולזה ידעו
הפי' ונתן **לך רחמים ר"ה ר"ן** שהוא וקספר ע"ב ס"ג מי"ם
צ"ן . הכוונה ע"י שחרסם שארז"ל ונתן לך רחמים ר"ל אשה
חרסם כמו שלידו וזה כל הונחם על הצריות וכו' . שכל ונתן
לך רחמים . הכוונה כשאתה נרחם על הצריות אתה מעורר לו
הדי' שנות העולים **ר"ה ר"ן** ר"ח ונתן לך רחמים ששם י"ן אותיות
שלהם יהיו וקספר **ר"ח** להריק צרכה לתחתונים . ואמרנו בגמ'

ודעמם צדמות הערצ להם וחינה צהמות וחיות שאינם ומוטים
לצל צהמות וחיות המוטיים אך יודו וישצחו על עשייתם ואיך
קבלו עליהם צלמות ומוטות . ואמר שעי"ז ומסידך יצרכוכה
כדי ששילאו אותם החסידים שהם ישראל הקדושים יצרכוכה
עליהם ונשנה הצריות וצאת הצרכה סגרמו צעולם הם מודים
ונושצחים על עשייתם :

וביה

כראם שרמו ולא אמר איה איה עושי נוח זמירות
צלילה . ונלפכו ונצהמות ארץ ונעוף השמים . הכה
אזינו לעיל שהלפרדע ראה את דוד שאמר חלות לילה חקום
להודות לך ואני כל הלילה לועק וקורא ומודה ונשצח . וא"כ
וה יעשה האדם הדלה תקוב על לירה ועלל על ונעחו וכן טבע
הקוס שאינו יסן יופר ונשתין נשוי כי כן סינה הקוס שהוא
והנמונס ואינו יסן . לזה אמר ולא אמר איה איה עושי נוח זמירות
צלילה . שזה הפ' נאמר על וי שאינו קם צלילה לעקוק צהות
והפ' חנה עליו והלא ונלפכו ונצהמות ארץ שלא לוד זה ונשצמות
שהקוס ונחמונס ולא ייסן סינה ארוכה . והלפרדע לא ייסן כל
הלילה ולמה יהיה גרוע ונצהמות ארץ ונעוף השמים שיש כוח
עופות שאינם יסנים צלילה כמו הכוס והיגשוף שלועקים
צלילה . כו"ש ז"ל :

והנה

כמו שיש מדות עוצות צצני אדם ויש שומדותיהם רעות
כן שאר הנצחאים . כי הנה תראה שכתבם צהורה
זוג זוג אחד רע ואחד טבעו טוב . הרחונה והשלך הנה הכחם
ונצקר טוב לצני אדם . כו"ש לנעלה והשלך שולה דגים ונוניתם .
והחסידים והאכפס ארז"ל למה נקי' שנה הקידה שפושח חסידות
עם הצרותיה צמוזמות והאכפס היא רגזנית וסדוכיפת והעטלף
סדוכיפת סודו כפות תרנגול הצר והוא נגר טורא כל כך יש לו
כוח שנגר ההר לחתיכות ע"י שיצא השמיר ועכ"ז סודו כפות
כרבלתו כפולה מורה על השפלות : והעטלף אין אורו לא צלילה
רמו לרשע שאין לו אורה אלא צלילה לעוה"ש כו"ש ז"ל ונשל

תהלה רדוד

לחכמה והעטוף צוסי סנהדרין ולכן עליו האדם שילמוד
מוסדות המצויים ביו שאנו עלוב הוא אם ילמוד והכונה .
ולא די לו שלא ללמוד מווי טבעים טוב לא ללמוד ומוסדות טבעים
רע . וזה ואני בער ולא אדע כשאיני ככל ואצער ולא אדע
לצחור הטוב והרע הלואי טבעות הייתי עונך הלואי שאהיה כחט
אללך כבהמה ואף שאף הם יש בהם נודות רעות אני גרוע ויהי .
שהרי ואני תמיד עונך אחזת ציד ימיני בעלמך תחכמי טכנת צו
שכל וצניע לדעת ולהבחין בין הטוב והרע אבל טבעות והיה
והעוף אף שיש בהם נודות ומוסדות אין להם עלה ותצוקה :

יודך ה' כל מעשיך וחסידך יברוכה : כבוד וכו'

א' הנה

הוא צן העו"ס . שכל טבעות והיות
והעופות זפרעות כל אי ואי והם נשצח את הקצ"ה בפקוק אי
וכן כל זכרואי הקצוים והארץ והים וכל אשר צו וכל אי ויהי
פקוק וניוד . והנה כשהאדם אומר פרק טירה בכל יום ורואה
שכל הכזראים כולם נודים ונשצחים להש"ת ואף כי הם אינם
נולדים ואין להם סקר ועונש לא ישנו את חפקידם והודאחס
יום אי . כ"ש שהוא נועתד לעזכרים ונעציר חסלתו ותורחו
איה ימים ללורך הנאחו ואינו נזהר בצרכותיו והודאותיו וע"י
טרוחה פרק טירה לכל הכזראים כלם נשצר לבו וכנע . והנה
האדם הנוצק ונודה להש"ת ולבו כל עמו . כונה גרוע והשכלי
חיים שהרי הם נודים ונשצחים שכל לנס ונחשבות אף שאינם
נזכרים אומרים כלצבם . והאדם כשאינו נוצק צוחצחת הלב
כי אם צפוי ונשפתיו כנלא גרוע והשקמות ושאר הכזראים
שהם כלצבם והוא צפוי שזכרים גמויים שאינם צוחצחת . עוד
הנוצק בלא כוחה הלב הרי זה נולול צכוד טוים שהשורה
ולכותה דרקיעא לנלכותה דארעא . כי הנה הנוצק את הנלך
צ"ו הוא ונזכרו צפוי אף שלבו כל עמו ואינו ארעו . האדם

תהלה לדוד

פ

רואה לעינים ומונע מה שיוליא מפיו ואינו יודע מה יש בלבו .
 אבל מלכותא דרקיעא הנדצר לפני הקב"ה צפיו ולא צומחצתו
 הרי הוא עשה חיי בצדו כמו צ"ו שרואה הפה ולא הלז כי
 לריך לאמר הדברים בכל לז וכפס כי ה' יראה ללז . ולכן אם
 יצרך בכל מוחצת לבו ג"כ לא יש לו יתרון על שאר הנצחאים
 שאף הם מודים ומשצחים בלזם . אבל לריך להיות צו סכל
 ודעם ג"כ לכיין לפתוח מקור הצרכות וליחד שמו הגדול בצרכתו .
 והנה השכינה נקראת כה . כה הצרכו את בני ישראל . וכמ"ש
 בזוהר ע"פ והנה לא מועת עד כה . ולכן הנציאים מוחצאים
 צכה אומר ה' . לזם רנו יודוך ה' כל מעשיך אפילו סמיות והצנמות
 והשמים והארץ וכי . כמ"י צפרק שירם סלכל אחד יש לו פסוק
 אחד לסודות ולהלל לשמו ית' בכל יום . וא"כ היחרון שיש
 לחסידיך הוא שלריך שחסידיך יצרכוה לא אומר יצרכוך אלא
 יצרכוה צה' . לרנוו יצרכו כ"ה שעי"י הולאחם וצרכתם פותחים
 ומוודיין מקור הצרכות לסכינה הכן כ"ה והיא מושעת אז
 לעולמות שתחיה שצוה יהיה הפרק גדול צינס לצין כל הנצחאים
 הנושצחים ומודים . וכ"ש שחיהם צרכתם צפיהם ובלזם . וחסו
 כבוד מלכותך יאמרו כשיאמרו הצרכות תהיה ראיות לכבוד
 מלכותך הצוה וכליות סלא יאמרו כאומר לפני צ"ו כי אם
 יאמרו צרכות סכאיות לכבוד מלכותך הצוה לצות שאם לא
 יעשו כך סלא גרעו מכל הנצחאים כלס :

רבוה

ואני צער ולא אדע צממות הייתי עונך כשאני אצער
 ואדצר כלל דעת ולא אדע כשאדצר לפניך כלל דעת
 כי אם מפי אוליא הדברים ולא אדע מה שאני אומר . הלוואי
 צממות הייתי נחש עונך ולפניך שהם הנושצחים לפיך דעת
 סלהם ונשצחים דעת סרוחי סלהם ואני לא אדע מה שאני אומר
 ונדצר אהים גרוע והם צפה הגשמי צעך הלז :

ב עור

ימוח יודוך ה' כל מעשיך וחסידיך וגו' . כבוד
 מלכותך וגו' . וגבורתך וגו' . לסודיע וגו' .

להוריד לה שפע וכנגדה אומר ונלכותך ונלכות כל עולמים וכנגד
 העשייה אומר ומושלחך בכל דור ודור מעל ונלכותו המחשבת
 בעולם העשייה כאמר עליה ומושלחך בכל דור ודור כגודע .
 והנה קדר התפלה אלנועה לנעלה ואח"כ אלנועלה לנעה . כי
 צוה הוא יחשב לו כאלו היה בזמן צהמ"ק קיים כמ"ש לעיל .
 ולזה אמר אח"כ **סומך** ה' לכל הנופלים שע"י קדר זה אחת
 קוונך את הנופלים שהם ישראל בגלות ואין להם קרצנות ונעשה
 להם ע"י זה קמייכה וקיימה כאלו קמו ונפילתם שחשב להם
 כאלו עשו עבודה צהמ"ק :

והנה

אומר ע"פ ונסיים לו עם ונטה ושולחן וכסא ונזורה .
 הנה אף צהמ"ק חרב ואין לנו קרצן וקמורה
 זכרון שיכפר בעדנו . הן עשה לנו ונקדש ונעב צה" ככסיות
 והתפלות שהם מושג כמו המשכן שהוא צהמ"ק והמשכן ר"ח
 מטה שולחן כסא נר הוא המשכן . העקרי של המ"ת כמו שכתב .
 וכודע מ"ש צזוסר שאף שהמטה היא אחרונה אידי דחציצה לה
 שקדימחה ע"ש . והנה תהלה בתפלתנו אכתבו ונחילין וון
 השולחן וזה קדר הקרצנות וקמורה לזכר ונעולם העשייה
 כגודע . ולכן הקרצנות שצעשייה נקראים שולחן גזום ואח"כ
 הזמירות בעולם הילירה והוא הכ"ר שהם מתאצרת הכפש צרות
 שר"ת שלהן כ"ר שהכר הם נפש וכוה שהם ונעולם העשייה
 והילירה וזמירות ונחצרים הכפשות והקוחות כגודע . ולכן
 הזמירות אכתבו מדליקין הכ"ר והכס"א הוא עולם הצרי"ה שהוא
 היולד והצרי"ה נק' כסא הכבוד כסא לאלילות והעניינים היא
 קוד המטה יתוד העולם האלילות . ואשרי העוצד את השם
 בשמחה הרי תפלה בעלמא נק' משכן ונטה שולחן כסא מזורה
 ש"היא כ"ר ע"י ד' חלוקי התפלה כי צוה יחשב לנו כאלו אכתבו
 יושבים צהמ"ק :

וחברתי שיר אחד על זה והוא :

תהלה לדוד

ערוך שורחן בקרבנות סדורות .
מנורתך בשבחה הזמירות :
וכם תשים ביוצר המאורות .
והמטה בהגיון רב וקירות :
ואף כי רגלך בבור אסורות .
הא אך מיטבין בנטריקון אמורות :

ג' או יכלה ידוך ה' כל מעשיך וחסדיך יצרכוכה . כבוד
ונלכותך וגו' . וגזרתך ידברו להודיע לבני האדם
גבורותיו . הנה נודע שיזכר האדם להשגיח קולו בצרכו אפילו
כשהוא נוצר לבדו לא יצרך צעפים ענות כ"ש כשיען בני האדם
שאלו לרד להשגיח קולו כדי לענות על צרכו . ואם אשחיל
ולא הרים קולו בתחלת הצרכה וי"ו צקיום הצרכה ירים קולו
כדי לענות אחריו און שאלם השומע קוף הצרכה ופי חציו
חייב לענות און . דוקתמוא צירך צעם ונלכות כמי"ש הש"ע
קי רע"ו ס"ב השומע אחד וישראל וצרך אחת וכל הצרכות
אעפ"י שלא שומע כולה ונחלתה ועד קופה אעפ"י שאינו חייב
צאחה הצרכה חייב לענות און וכו' ע"ס . דלא וקרי און יהוונה
כי אם שאינו יודע קוף הצרכה ויהי ועונה און . אצל הצחלת
הצרכה אין קפידא . והנה תחלת הצרכה היא הוראת ונלכות
שמים שנו ונלכותו וקוף הצרכה היא תורה גבורת הקצ"ה
שפעל ועשה כך צין צהנאות צין צהודאות וכן הכול . עוד האונינה
לשון לחש . והדבור מורה צקול רס . לזה רנו וחסדיך יצרכוכה
כשהסקידים יצרכו אותך אעפ"י שלפעמים כבוד ונלכותך יאמרו
צלחיהם דהיינו תחלת הצרכה השם והנלכות והוא כבוד ונלכותך
לא נוסרו להרים קולם אלא יאמרו אונרה צלחש עכ"פ וגזרתך

ידברו סוף הצרכו
צקול רס . שמי
למרים קולם צח
וגזרתו ידברו
למשיע לאחריהם
תה
צלחש
שאלו נכד קולו למי
ובכל תלמוד תוים ח
שטתו תוהתפסות ו
הם צ"י חזות
קטרים זה צוה כעס
ודברים זה לזה וכן
גיהם לצח וזה ה
ארינו שיה נקחתי
סוף של שו ביה
הכל נסחיות שאינם
זה דבר נגד א
כשהצריך וצרך צח
ולא יחד אה שם
לשומע לאוני שמי
צקול בשגורו להסתי
עשה קול ששומע
יונה א
צחורו
לא ידעם . וידע אה
קש בו ה' קול אה

ידצרו סוף הצרכה שגורה גבורותיו שפעל ועשה כך הם ידצרו
צקול רם . שכיכ נזהרים בצרכהם שאף שלפעמים טובחים
להרים קולם בתחלת הצרכה עכ"פ צקוף הצרכה שהיא הודאת
גבורותיו ידצרו צקול רם והמעט להודיע לפני האדם גבורותיו
להשוניע לאחרים גבורותיו של וקום צקוף הצרכות כדי שיענו
אמן על צרכהם :

הנה לריך להזהר ואל שאלך שלא יש צני אדם לא יצרך
צלחש רק שפחיו נעות לפחית לריך להשוניע לאזניו
שלא נכר קולו לפחות לאזניו שהקול יש לו שורש גדול בצרכות
ובכל תלמוד תורה או תפלה כ"ש בצרכות שאלו נשלים שם הוי"ה
שהנה המושגת והלצ הנוכחות והמחשבים להצין מה שאומרים
הם ב' אותיות וי"ה של שם הוי"ה כי לכן המושגת והלצ
קשרים זה בזה כשהאלים נחשב דבר חקף יורד ללצ יבאו הם
וידברים זה לזה וכן בתפלת איהו . מכונה איהו ומשגת ונגלאו .
צונה לצא ובה הלצ מוצין ועל אין חרין כתיב הנסתרות לסי
אהינו שהם נקראים נסתרות . ובחדא נפקין ובחדא שריין . והקול
הוא י' של ש' הוי"ה והצדק י' אחרונה . ולכן אומר על המושגת
והלצ נסתרות שאינם ניכרות ונגלות לפני אדם . אצל הקול
זה דבור כנגד וי"ה הם נגלות לנו וגוי . וא"כ לריך האדם צפנו
כשמצרך ומצרך צלחש צלל קול הרי אותו וי' של שם הוי"ה חקר
ולא יחד את השם וצרכותו נפגמה ו**ומשעה** זה שחייב
להשוניע לאזניו שאף שלא יש שם צני אדם שהוא כדי שיגורר
הקול פעולתו להשלים הוי"ה וכיון שמועה אזניו ילא כי כצר
נעשה קול שמועה אותו לזניו וזו נקי קול ויש לו כח
ליחד שם הוי"ה :

ובזה ירננו אשגבהו כי ידע שני יקראני ואענהו . הכוונה
צאוננו כי ידע שני הוא לשון יחוד וזווג . כונו והמלך
לא ידע . וידע אדם עוד את אשתו . וכונו שפירש צק' הכוונות
דעו כי ה' הוא אהים . וכן וידע . אהים . הכוונה כי ידע שני

תהלה רדוד

זווג ויחד את שמי ואדם כזה יקראני בקולו ואענהו כשיקרא אענהו
שאכזבם כמו שהוא כוונן צמחשבה וכלצ בקולו ודבור וקראני
זום צימוד שמי לכן אענהו ואחללסו ואכזבם :

ובן

ירמוח כשמוך אלסים בן תהלתך על קלוי ארץ לרק מלאה
ימיניך ובו . הנה עם אדכי נקי לרק דינא דוולכותא דינא
ונודע כשיש יסוד עם הוי"ה י"ה צו"ה אז הלרק כנחש צהרמנים
לזה רוח כשמוך אסים בן תהלתך כשמהללים ומשצחים אותך
והלולם יהיה כשמוך ממש . נחשצם ולכז ודבור ומעשה וכשלים
השם הוויחד אז לרק שהוא עם אדכי צדיקים . אז מלאה ימיניך
תהיה מליחם מול יומן שם החקדים והרמנים על ידי חבור
ההוי"ה כשמהללים אותך :

וירמוז

ועשית את המעיל האפור כליל תכלת והיה פי
ראשו צחוכו שפה יהיה לפיו קציב מעשה אורג כפי
תחרא יהיה לו לא יקרע . הכוונה שידע שהמעיל הוא כנגד
הקול ומכפר על הקול וכשנוע קולו . לזה רמז ועשית את המעיל
האפור שהוא המשמיע קולו . תעשה פי ראשו הפה שצראשו
המוכה צראש לריך להיות צחוכו בלאו הוא הקוב ומחוצר צמחשבה
וכלצ שהם צחוכו הנקראים נכתרות הרי המעיל המשמיע קולו
יהיה פיו צחוכו נעשו יד"ן שפ"ה יהיה לפיו קציב הדבור
היולא ון השפה הוא ה' אחרונה ה' מולאות הפה כי לכן שפ"ה
ונקפר השכינה ולכן אורג אח"כ מעשה אורג שיארגם ויחצנם
לארבעתם ציחד ליחד צהם שמי הגדול . ראה צן אדם עד היכן
קולך ונגיע וצימוד השם נוחקים דיכים . כי לכן רמז בפי תחרא
יהיה לו כפי שפירשו שהן הנה יש צי מלפך פסונוות וכפולות
מה שצאמלע תיבה הן ימיניים ונחפסטים עם כל האותיות ומה
שצקוף תיבה שנקראים מלפך כפולות הם שומליים ה' גבורות
ולכן הם צקוף תיבה כמורה שאינם יכולים להחפסע יותר כי אם
עומדין במקומן . וכן צי מלפך עולים שר"ן מלשון וסריון
קטקטים והוא פי של תחרא כמש"ל שפאחר שכתחיד עם הוי"ה

האחרון בני
עיי סימון
ד א
והי דבנות .
כל צרכם וצרכ
היו זה צד .
ועלילת חין וצמ
או יוד קוב .
מבשריך קרן
ומחמלה כגור
ולדונתו חין מק
היו דבנותו סמ
ששים כגור מ
מלכותו שומרי
בני
ש"ה
שחקים
ספר . זה לפי
פגמו יודע לה
לכן נסמך ון
ע"ד
היו ו
והנה ומקום
הקשות לכל
וכן נענין שמי
אדני מלכות
אלים ה' וקט

תהלה לדוד

סג

תחצרו סביב וכלפך ונחידו ונחשורו הרחמים שנמחקו לדיהם
ע"י הסיוד של הקול והדביר ונחשבה וליצא כאמור :

ד' א' ירמו יודוך ה' כל ונעשך וחסידך ירכוכה . כבוד
ונלכותך יאמרו . הנה ארז"ל איזהו חסיד הוסיים
ויילי דזרכות . הכוונה צוה שלא יספור צטהכל כי אם נזכר לצרך
כל זרכה וזרכה הראויה לאותו הפרי . שכל הפוער עלמו צטהכל
הרי זה צור . וכן ארז"ל צרוך ה' יום יום . וכי ציוס וזרכין אותו
וצלילה אין וזרכין אותו . לא כל יום יום חן לו מעין זרכותיו .
או ימי סוכה . או ימי נלות . או שצעות וכע"מ . כך כל מה
שנשפיע לך חן לו מעין זרכותיו . והטעם שצוה כיכר ונגלה
ומתעלה כבוד שמים יוחר שצרא בעולם מיינים ומיינים שונים
ולגדולתו אין חקר . לזה רמז וחסידך יזרכוכה שהם הוסיינים
ויילי זרכות הנקי חסידים . והוה וחסידך יזרכוכה ומה הם
עושים כבוד ונלכותך יאמרו . שצזרכתם נגלית ונכרת כבוד
ונלכותך שזרכים לכל דבר זרכה הראויה לו . שצוה תתעלה
כבוד ונלכותך זרכתם ונקי חסידים :

טעם מי שאינו פוער עלמו צטהכל נקי חסיד . הוא שרודע
שחסייד הוא צחכום חס"ד ע"צ ועשרה אותיות הרי
חסיד . וזה לפי שלא עשה כצורית הפוערים צטהכל שע"י
מכונתו יודע להצין זה ראוי לו זרכה פי' וזה ראוי לו זרכה פי'
לכן כשפע ונן החכמה שילא וכלל הצורים ונקי חסיד המרומז
לחכמה כאמור :

עוד פעם אחר שחייב לצרך על כל אי' זרכה הראויה לאותו
הוין ולא יספור צטהכל כי הנה המיינים אין השפעתם
וקרשם ונוקוס אי' כי כל אי' ואחד יש לו שורש אי' כי י"א סימני
הקעורה לכל אי' ואי' יש לו שורש אי' ומרומז לדבר אחד למעלה .
וכן צעין הסירות העץ רומז ששפעתו ורומז צה"ת והאלומה
אדני" ונלכות צחצורה עם החי"ת עם סס מ"ה והוה אדוני"ת
אד"ס ה' וטהכל היא צונלכות צחצורה עם הסיוד והוה טהכל

תהרה לדוד

קסוף ה'קוד נהיה ונתחבר דצרו שהיא ונלכות . ולכן כשלא ידע
מה היא צרכו הראוי לו יצרך שהכל שכל מה שיוכל ונלמנה
השפעות יורד דרך שם דרך יקוד ונלכות . אבל אם הוא עין או
אלוה עשה גריעות בצרכם נהי שכל מה שיוורד יורד דרך שם על
כל פנים לא זכר ורמו השפעת השורש העליון שמרומם זה . ולזה
אמרו ע"פ . **ברוך** ה' יום יום כמו של כל יום יום מיווי
המועדים הנולות והשצועות והסוכות וכן הכל . כל ה' מרומם
למה אחת ולר"ך שלא לערז זה בזה אלא לכל ה' מעין צרכותיו
כן יעמוק לנו וגוי . כשיעמוק לנו שישפיע לנו צרכותיו צמיני
המאכלים ג"כ לר"ך להזכיר צרכותיהם לאותה הנודה והשורש
המרומם זה :

ה' א

יכלה יודוך ה' כל מעשיך וחסדיך יצרכוכם . כבוד
ונלכותך יאמרו וגבורתך ידצרו . להודיע לבני האדם
גבורותיו . הנה ארו"ל גדול העונה אמן יותר מן המצדק . אורנים
העצם שהוצרך אף שהוא נוכחין בהשם צקריאחו אלכ"י וצבתיבתו
שם הוי"ה על כל פנים לא הול"ח צשפתיו כי אם שם ה' אל
הכוונה שהוא נוכחין צאמ"ן ומספר הוי"ה אלכ"י כמספר אומ"ן באו
הוא ויול"ח צ' אזכרות ופיו . והנה הקצ"ה נקי בצורה כתי"ש
ארכי ולא יהיה לך ופי הגבורה שומענס . וכן ושה לוד ופי
הגבורה . לזה רמו יודוך ה' וגוי . והקדיך יצרכוכם כשוצרכים
אותך החקידים כבוד ונלכותך יאמרו . לשון אה ה' האונות .
יאמרו כל פועלי און . לשון עלוי ורוממות שכשוצרכים אותך
יעשו עלוי לכבוד ונלכותך . והוא וגבורתך ידצרו הם בצרכתם
וול"ח"ים ופיהם בצורה ה' שהוא שם אחד ושמותך והם ושמיעין
קולם . והו להודיע לבני האדם אז להשמיע לבני האדם צרכם
שלהם שלא יצרכו בלחש אז גבורותיו לשון רבים שעי עניית
האמן והאחרים באו הול"חו ופיהם שני גבורות שהם שני שמות
ע"י האמ"ן שהוא ומספר הוי"ה אלכ"י . ורמו זה **א"י** אונות
רצ צרכות אונות אונות לשון אונות אונות לשון אונות הכוונ

זעמיית אמן סגורם בצרכיתו לעזרת אמן עליהם על ידי שיציעם
 לאחרים הוא נקי רב זרכות סגורם להעונה אמן יוחר מן המוצרך
 כנולא כלאו הוא צירק זרכה אחרת סאס סיס מוצרך זלמש לא
 סיס אמן. ונולא שהוא רב זרכות סכל זרכה וזרכה כלאו צירק
 זרכה אחרת. לזה רמז **ברוך** ה' לעולם אמן ואמן. הנה
 הושמיע קולו הוא עושה שני יחודים של הו"ה אדכ"י. אחת
 כשצירק הוא וכיין זסס הו"ה זקריאה אדכ"י וזכתיצה הו"ה.
 סרי יחד הו"ה ואדכ"י. וכשענו אחריו אמן סרי יחדו פעס
 אחרת זאמין פעולה ווספר הו"ה אדכ"י. והו סרמו זרוך ה'
 זכל זרכה וזרכה סיחצרך ה' נעשה יחודו אמן ואמן. שני יחודים
 אחת כשמוצרך ומיין זקריאה וכתיצה הו"ה אדכ"י ווספר אמן.
 והססיה כשעונים אמן אחר זרכהו. כנולא כי כל זרכה וזרכה
 סיחצרך הסס זצי יחודים של אמין ואמין:

עוד

אומרים פעם אחר לגדול העונה אמן יוחר מן המוצרך.
 הוא שאין עדות אלא זכנים ובעדות א' אין כאן עדות
 עד סיזוא הסני ויעיד ולכן כשצירק הוא זכדו אין כאן תורת
 עדות גמורה. אזל כשזא זכירו ואמר אמן אונת סיל הזרכה
 וגו'. נעשית עדות גמורה זכנים. ולא הסני גדול יוחר מן
 המוצרך שהסני הוא סגורם העדות. והו סרמו **רגלי** עמדה
 זמיסור זנוקהלים אצרך ה'. כי הנה אין עדות אלא מעונוד.
 סנאי ועונדו זי האכסס אשר להס סריב. וארז"ל זכנים וסשעי
 קרא והס וזכוונים לכלל והול סכקי סרי קיימין גרופא סכקי
 עומדים וזכוונים ססיהס כאחד. ולכן כל עד סזחורה אינו לא
 סתים ססיהס נחשזים לגוף א' ונקראים סני פלגי גופא. לזה
 רמז רגלי עמדה זמיסור שהסני רגלים כרגל א' על דרך ורגליהס
 רגל יסרס סכני רגלים כאחד לרמוז לכלל והול. וזא לומר שאני
 עומד להסיד זאמונהך זחורה עדות גמורה ע"י זנוקהלים אצרך
 ה'. כשאצרך אצרך זנוקהלים לעזרת אמן אחר זרכות. ואז
 רגלי עמדה זמיסור להסיד זחורה עדות גמורה זאמונהך סכל

תהלה רדוד

ברכותי אלכף עמי אחרים לענות אחרי ונהיה לפחות שנים :
ו יכלה ידודי הי כל מעשיך ומסידיק ירכוכה . לפעמים
 כשאין בני אדם הגונים כוונים בזכות בהמה . כמיש
 אדם ובהמה הושיע הי . כמיש ע"פ עוב הי לכל אומרו לכל אפי
 דדור רשע הוא בטביל סורחמיו על כל מעשיו אלו הבהמות
 והחיות יארו"ל כל הכהנה מעשי' בלא זכרה כאלו גזול להקצי'ם
 ולכנסה ישראל . גזל ישראל הוא ע"י שלא זיך מיעש השמע
 והזכרה מן העולם ונעשה יוקר שערים . ולכן כאלו גולם . עוד
 כודע שעל לדיק אחד העולם עומד ולדיק יקוד עולם . ואמרו כי
 זה כל האדם כל העולם לא כצדא אלא בטביל חנינא בני . והוא
 שאמר ידודי הי כל מעשיך שכלל אפי' סחיות והצטמות סידודי
 על הכנה ומוכותי' כמו שאר"ל שלכל אי צדאה לו ומן הרמי
 לו . וכל זה הוא בטביל ומסידיק ירכוכה זכרה המסידים
 הצזכותם מן כל העולם כלו כל מעשיך בכללם . **ו**צריך האדם
 להקהכל בפחיתותו למה יהיה מן זכות בהמה ולא יסיה כל
 העולם מן זכותו ולפחות יסיה בהנהגה אלא יסיה גרוע ונמנה
 שהוא מן זכותם אפי' לה לאותה זכרה גרי . ולזה ירמז הפי
ואני צער ולא אדע בהמות הייתי עונך . הסוכנה כשאני צער
 ובקיל ורע אבורי וני הדך הלואי שצטמות הייתי עונך שאסיה
 חסד בהנהגה אלא גרוע ונמנה . שאסיה איכה מיונה זכות
 אחרים . ואני מן זכותם . ואמר ואני תמיד עונך ע"י שאמר
 צנונה אשר אין לה קלין שוער ומושל גרי . הוא להגדיל
 הסכלות של האדם ופחיתותו מן הסכלות שאין קלין גרי .
 שולמדה ומדריכה . ועכ"ז נדעמה מואסת צרע מן הסכל שאסיה
 מן הסכלות השכליות . לכן אמר כאן שאני סגנרעתי מן הצטמות
 כמה יגדל התיומה על פחיותי שאני תמיד עונך . ע"י צקרבך
 קדוש . ואחות ציד יוניי שצדחת לי יל"ט וכמה יוניי סיועיים
 לצדתי . בעלתך נחמני וצדחת לי דעת ושכל והצונה . ואמר
 ואחר כבוד הקחתי : הוא שהצטמות נאמר עליה רוח הצהנה

יחידה נוסף
 סוף לעולם חיש
 הקחי שחתי
 מעש ואלו
עוד חסד
 גרוע
 ויפת שם כיון
 זכרה שחיה
 מן אורו ורמי
 חיה נוסף
לדי רמז
 ובסוף
 לרקד סגרי אל
 וינסת מן כל
 כל ומעשיך כשע
 זכרה חסד בלוג
 לעשות חסד ונה
 והכל ומשמו חסד
 סוף יקר מקד אהיה
 גדלים בני חסד
 מיוחסים צבחה
 מיוחסים
כבוד מר
א אומרו
 בטבילי בנחם ל
 וקחה עונת חיל
 כשם שכללן הי

היזרח לנטה לארץ . ועל האדם באמר רוח בני האדם העולה
היא לנעלה ויש אך אהיה גרוע מהצנהם שאני ואמר כבוד
הקחני שתקחני בכבוד ותאקפני איך לנעלה ליתן דין ומשפון עלי
עונת ולאיט אשר אם לו איך יהיה גרוע מהצנהם :

עוד

החסד הגדול שעשה הקצ"ם עם האדם שאף שיהיה
גרוע מן הצנהם לא ציטו הקצ"ם לעשות לו אות
ומפת שזם כיוון בזכות צהנמם והקמיר הדבר שהוא שלא יש
הוכחה שהוא כיוון בזכות צהנמם וזה ג"כ חסד יקר על הראשון
שזן אותו והוא רשע לא רפי' כיוון בזכות צהנמם לא עשה לו
איה מופת שהמון אינו בזכותו שאל יתקן דרכיו :

וריה

ימוצו לדקדק כהררי אל משפטיך תהום רבה . אדם
ובהנמם מושיע סי' מה יקר וגוי' . הכונה צל לומר
לדקדק כהררי אל כשתעשה לדקק עם הצרות ועוזה היא גלויה
והפוכות לעין כל כהררי אל כנו הרים הגבוהים הגלויים לעין
כל משפטיך כשתעשה משפט צדק לא הגלשו וחצייו לא תהום
רבה תהום כלצוץ כקיתו . תהסו כנו תהום המוכסה שהרי
לפעמים אדם וצהנמם מושיע מושיע האדם בזכות הצנהם
ותהבם משפטו כהתהום ולא תעשה לו אות שכיוון זכיות צהנמם
מה יקר חסדך אהיה . זס חסדך הוא יקר וגדול על חסד הקדוש
שנראים בני האדם צלל כנפיך ימקינו באו אהם כותן להם
מזונותיהם צמחונם כך וצללך ולא עשית להם אות ומופת
מוזונותיהם בזכות צהנמם והענוד אינו שלהם :

כבוד מרכותך יאמרו וגבורתך ידברו :

א' אומרו

יאמרו ידברו ותחלה אמר ונלכותך ואח"כ
אמר וגבורתך . הכס' ארז"ל עעם שאומרים
צטכמל"ו בלחש למי שיעקב אמרו צעעם שצקם בלבות אח הקן
ונקתם מווננו ח"ל שווא יש ציכס' אי' אינו הגון ח"ל שמוע ישא
כסם שצלבך סי' אהינו כך בלצנו סי' אחי' . פתח ואמר צטכמל"ו .

תהרה לדוד

אנרו וזה כעבד אי כינני לח אנרו ונסה בתורה אי לא כינני
אנרו יעקב החקינו שיהיו אנורים אותו בלחש . עוד אם לאנור
אוחו השטן יקטרג ויאנור הוסיפו פסוק בתורה לצד ציוה"כ שאין
שטן ציוה"כ אנורים אותו בקול רם . לזה רמז בצוד מלכות רמז
כשאנורים צדק שם בצוד מלכותו לריך שיאנרו דסיינו בלחש
ששאנורה בלחש והדבור בהכרזה ככודע . ולכן בצוד מלכות
שנים שהוא שם בצוד מלכותו בלחשה וחסו יאנרו והפעם הוא
שהרי הם אנורים פסוקי התורה שהיא גבורתך דברים שנתנו
לנושא ופי הגבורה ידברו הם מדברים בקול רם הנקי דבור וכבוד
הדר המלכות לא ניתן ופי גבורתך שאינה כחוצה בתורה אם
לא יאנרוהו בלחש הנקי אמירה השטן יקטרג :

מעם

שאלן השטן וקטרג ציוה"כ ומלאתי צפרדס צבער
החמורות פ"ה פירשו הקדמונים כי שתי לילית הן אי
קטנה ואחת גדולה . הגדולה צה זוגו של ס"נו והקטנה צה זוגו
של אשמדאי והלילית הזאת כלת ס"נו תחת ידה ת"פ חילות
כמקשר שמה ויולדת ציוה"כ א המדברים הולכת ומייללת כי
היא צר היללה ומחלת צה ישמעאל היא ג"כ פילגש ס"נו ויולדת עם
תצ"ח חילות כמקשר שמה וצפנעם או עם או ומקומטים ציוה"כ
שם צמד צד ומחגרים או עם או עד עלות קולב השמים והארץ
רעשה לקולב . וכל זה עושה הקצ"ה כדי שלא ילמדו קטיגוריים
על ישראל ציוה"כ וכיו"ע :

ורזה

יכונו צמדי ויקרא להם לאור יום ולחושך קרח לילת
זה עקר והיה ערב והיה בקר יום אחד זה יוה"כ .
הכוונה כפישאל הם באחדות צלי ומחלוקת אז המחלוקת בין
הקליפות ולפי שבאותו יוה"כ ישראל דומים למלכאי השרת צענין
אכילה ושתייה וצענין שאין ציניהם קבאה ושנאה ומחלוקת אל
בולם בלב אחד ומיילל אותו היום הקליפה היא צומחלוקת גדולה
והצקע הארץ לקולב . לזה רמז ויקרא להם לאור יום או ישראל
המא"ים והוה"ירים כמלכאי השרת . ואז ומיילל כשיהיו ישראל

ציוה"כ או
ומחלוקת וק
עם אלה ש
יחסי
ובן
קדור
יום הים ה
וללה ויש
כל תלמי ש
הם כמחלוק
ישל לפני ו
קדוהם מחו
הקליפה נג
סי ויהא סי
תחת
הקליפה ע
עוד לה ש
ויצדק שם
לשני אחס
יש ושם א
צמחן ומע
צמחן ונס

באורה אז ולהוסיף קרא לילה זה עשו השטן ויחכותיו בחושך
ובמחלוקה וקטעות זה אחי יום ימים הוא ויהי ערב ויהי צקר
יום אחד שהוא יום"כ ע"י שישראל יושבים באור גדול ונוחל הם
יושבי חושך וללמות כשה קס זה כופל :

וכן

אח"ל צליג צבה כשיצוא האדם וידליק האנורה והשולחן
קדור לפניו והוא שומע ומרחיק הדאגה והעלבון כו"ט
ציום הכיח ה' אהיך לך מעלצך ומרוגזיך אז הקליפה בצכיה
ויללה ויושבת בחושך . כי לכן נלעונו לעבוד אה ה' בשמחה
כל ואלה ע"י"י הם יושבים בעלבון ובלאגה . וזהו שרמו **וידי**
העם כמתאוננים שהיו עובדים בלאגה ועלבון בלדס האוהן ונחיו
מוטל לפניו וזהו נתעלת הקליפה ונתקרב ליסכות ח"ו מן
הקדושה ונארתו האור הגדול . וזהו רע באזני ה' שהרע שהוא
הקליפה נתגדל ונתעלה ח"ו וכנכס המורחם ונתקרב זהו צעיני
ה' . וירא ה' וינאץ שנתקרב אותו הרע שהם הקליפות . וזהו
תחת אשר לא עבדת אה ה' אהיך בשמחה ע"י זה נתגדלה
הקליפה עליך ושלטת בך שנכנסה המורחך ואחה תלעך שחסי
עבד לה שחסי ה'יא הגברת ואחה השפחה . וזהו ועבדת
אויבך שהם הקליפות וכן פי' **וידיה** כאשר שם ה' עליכם
להטיב אהכם וגוי' כן ישיש ה' עליכם . אח"ל לא אמר יקום אה
ישיש ושיש אחרים עליכם ונאחר שאחס נכנסה המורחם
בעלבון והעבדו עבדתי כמתאוננים בלא שמחה הם נכנסים
במקומם בשמחה וזהו ישיש אחרים עליכם הם האהים אחרים
שהם הקליפות הנק' אחרים :

ב' או

יאמר כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו .
להודיע לפני האדם גבורותיו וכבוד הדג ומלכותו
הנה צפ' כבוד מלכותך הקדים כבוד מלכות . ואח"כ אמר
וגבורתך . וצפ' להודיע צדקת הקדים הגבורה ואמר תחלה
גבורותיו . ואח"כ אמר וכבוד הדג ומלכותו והוא שידוע שלא
ילמד האדם קודי ההורה עד שילמוד פסטים ודרך העיון כו"ט

תהלה רדוד

וכל למי שוולחצטנו צטר ויין אח"כ יטייל בגן ויקדים לה היראה
 והחסידות ואז חייב לעסוק בצניעה ולא יעזוב הפשט ללא קני
 בלאו הכי . כי הגוף לריך לנפש והנפש לריכה לגוף שזה גוף
 זה נשנה ושניהם לריכים עד שיקרא אדם שלם בגוף ונפש .
 ולכן אחר שאמר וחסידוך יצרכוך וזכר הפסידים הינאים שאמר
 שקנו נודה העובדה צחסידותם כבוד ונלכותך יאמרו יש להם
 רשות לעסוק צתורה הנק' כבוד ונלכותו טודע שאין כיכר כבוד
 ונלכות שנים לא זה ואמר עליה יאמרו ולא ידצרו . לא חנינה
 בלאם שהם דצרים החיורים צקוד ובלחישתה . ואף שהיא חציצה
 לא יעזבו פשטי החורה . לא ג"כ וגבורתך ידצרו דצרים שמוקרו
 לגוף ופני הגבורה . וזהו וגבורתך ג"כ ידצרו לריך לעסוק זה
 ג"כ ואמר זה ידצרו לשון הכרזה שנק' דבור שהיא הפשט הנאי
 בהכרזה צראש הומויות הקרא וחינה צאנינה כי אם דצורים
 להודיע וגוי צא לונר שכשרולס להודיע לאחרים לצני אדם ילודס
 תחלה גבורתו החורה כמו שכתבו לנו ופני הגבורה וגולים והס
 פשטי החורה ולא"כ וכבוד הדר ונלכותו ילודס יודעס כבוד
 הדר ונלכות שנים שהוא הקוד הנק' כבוד הדר ונלכותו שתחלה
 יולח צטנס צטר ויין ואח"כ יכנס לטייל בגן ואמר אח"כ
מלכותך ונלכות כל עולמים ונמשלהך בכל דור ודור .
 קיווך הי לכל המופלים וגוי צא לצצה הש"ת בנש הפרע"ת צן
 נודה תקצ"ה למדת צ"ו צענוס הנש הצ"ו שסיוס כאן ונמר
 צקבר אס יכנס אדם לחלכותיו ולעיריותיו יחסייב לנלך בלחי
 השרים הגאים הגדולים ולא השפלים והפחותים שאין להם רשות
 ליכנס והקצ"ה ונחאוס ומשתוקק להכנס השפלים והעניים
 לחלכותיו ולעיריותיו ולראות כבוד ונלכותו . כנו"ש צפרק רי
 ישמעל אל הקצ"ה אין לי הכייה צטולמי כי אם צענה קצאים
 ישרא ונחככלים ונצטיים ציו הדרי . לך אמור להס שירדו
 למרכבה שלי וגוי לזה אחר שאמר הקצ"ה רולה להודיע לצני
 האדם גבורותיו דצרים כפשטן כמו שכתבו ופני הגבורה . ועוד

רוח לארבעים כבוד
 מה מלכות שמים
 לעולם וכן ציו
 מלכותו ולעיריותו
 על דוד ודוד החיות
 מלכות . אלה ונח
 והשנים הם השנים
 וקיים להכנסתם
 שנים וכן ציו
היה ימות עיר
 חיים וחסד
 נסחטו של החיות והוא
 הנהם שני הפשט
 טוף . וכו' שהנלס
 מידלו הנשנה כי
 כיו שהיולש שר ונשק
 חסות וקצטת חסות
 כן קו חלי חשמה
 ולמותו גיאלת ונח
 והשק והטעמות
א ונח עיר
 גלגלך וכו'
 שלמות צינע ונח
 וצטר והטעמות כן
 חיות ונכנסת פשט
 ציו שלמות . וכל
 שלמות חצינע לך
 הקובכני וקס

רולה להודיעם כבוד הדך ונלכותו שהם קודי החורה הנקי כבוד
 הדך ונלכות שונים . זל לומר מה גדלו ועשך ועכוותך הרצני
 שאפילו מלך צ"ו שהיום כאן ונחר צקצר לא יכניס שפלים
 לחירותיו ולטירותיו ואחס ונלכותך ונלכות כל עולמים ונעשלתך
 ככל דור ודור תאוותך להכחותם כבוד הדך ונלכותך בחפלותך
 ונעירותך . זאת ועוד קמוך השם לכל הנפלים וגוי הנפלים
 והכסופים הם העמים השפלים ונעונים אחס קמוך צידם
 ונזקיקם להכניסם בחלמותך ונעירותך . לא די שלא תגרסם כמו
 שפושא ומלך צ"ו לא אחס חקמוך צידם להכניסם :

ובזה

ירמוז עור ובשר תלבישני ונעלמות וגידים תקוככני .
 חיים וחקד וגוי רלה לומר אחי ונצטרי ועלמי אמוד
 שהקוד של החירס והנולות לא ילמדנו כי אם לאחר שלמד פשמי
 החורה שהרי הפשע הוא הגוף והקוד הנשמה הנקשרת בחוק
 הגוף . וכמו שהחלה יתקס הגוף צעור ובשר ועלמות . אח"כ
 נוריד לו הנשמה כי חמלה הגרוע ולקוף המעולה . לזה רמו
 כמו שהחילה עור ובשר תלבישני ונעלמות וגידים תקוככני ואח"כ
 חיים ותקד עשית תוריד לי החיים שהיא הנשמה שאח"כ באנליגיה
 כמו כן אחי אעשה כשקודיך שורה רוחי כשאמוד פקדיך
 ואשורה ג"כ אחי ונחיל מלונטה שהוא נענוי הפשע כנגד העור
 והבשר והעלמות ואח"כ הקוד של הנולות כנגד הנשמה
 הנקשרת חיים :

אז

ירמוז עור ובשר תלבישני ונעלמות וגוי וחלה לפנת
 צלצצ וגוי . הם כחצו הנקוצלים שהאדם כולו וגוי
 עולמות צ"ע ובחורו הנשמה כנגד עולמות האלילות והוא עור
 ובשר והעלמות כנגד צ"ע והמות שהם הנשמה והחיות והחיות
 חוהם וכנגדם פשע רמוז דרש קוד שקיוונס פד"ס לקשר נפשותינו
 צ"ד עולמות . ולכן לריך האדם להחעקם בכלם כדי שייחד די
 עולמות אח"כ י"ע לזה רמוז עור ובשר תלבישני ונעלמות וגידים
 תקוככני והם שלשה כנגד שלשה עולמות צ"ע ונחוכם חיים

תהרה לרוד

ואחד עשית עמדי שנפחת צי קטנת חיים כנגד האלימות ולכן
כנגד הרבנות ופקודתך שורה נוחי פקודתך סס"א החורה
אשמרם צדי בחיכות פקטו רמו דרס קוד . ואלה לפנת בלצדך לא
גלית קוד זה בגלוי אבל ידעתי אלו וצפתי כי זאת עמך ידיעתי
כי זאת הצריחה שצרחתי בצרבעם דברים או האמורים הם עמך
מוקם הם רמזים לארבע עולמות אבי"ע שהם עמך ולסוף הוי"ם
צ"ם . ולכן לרוד לתקן עלמי בפקודיך צדי דברים או ליחד די
עולמות ודי אותיות הוי"ם :

והנה

חכמי התלמוד שצאו לפקט דיני החורה הקדושה
הכניסו בחיבורם פר"ק הרמו כגון רמו לריקוד
המים מן החורה וגוי וכן הדגה סס רמו ואין וקפרי . וכן הדקס
מלא התלמוד מדקס ואגדות וכן עניינים וקפריס נטריוקין
וקוד הכניסו בהעלם כמאמרי רבה צר בר חנה . וכן גבי
קפריס יגלה אדוני בתער השכירה וגוי ועניין של אצטרוס .
וכן עניינים מופלאים אין וקפריסן הנה קודות החורה והעליונים
והלביטום באותם הקפריס כמו שעשתה החורה שהעליונים
הדברים בפשטי החורה והוא כדי להיות התלמוד ירמוו לדי
עולמות אבי"ע ליחד סס הוי"ם צ"ם שהוא כנגד הפרקס :

ובזה

בבאר עניין פקודי הארון . ועשו ארון עלי שטים
וגוי ולפיסה אותו וגוי וילקת לו וגוי . ארז"ל הארון
רמוו לבחר חורה עלי שטים לרמו עץ חיים היא למחזיקים בה
זהו עלי שטים כו"ש ז"ל וצית וערוץ חלפנו עני"ש צוה"ק
שהשטים אומרים שאין לחורה אלא כנגלה שהוא הפקטו שהוא
החילוניים לכן רמו על הארון שהוא החורה וצית וערוץ חלפנו
שים לחורה צית ועניינים כמו שים חילוניות והם דברים פנימיים
מלבשים בחילוניות סהם הקפריס . **ועשית** עליו זר זה
קצו והוא כוין כתר העולה על שפתו נוסף מלמעלה שהחיד
יחדש בחורה ויעשה לה זר זה ספרמזים לחדושי החורה היואלים
מוטה . **ויצרת** לו די עצמות זה והוא שצפחות וסדי

עצמות לכנס בתוכם הצדים א"א שיכשלו לכך צלו ד' העצמות
כנגד **הפרדס** היוצאים ונוצו וכמוצו העצמות שהם קתומים
ולדרכים בלמודם לכנסם בהם על ד' פעמותיו שיהא מוקף בהם
ליחד בהם עם הו"ה . ואמר **ישני** עצמות על ללבו האחת
וד' עצמות על ללבו השנית כיון שאמר ד' עצמות על ד' פעמותיו
ילעבו ששמים ומלאן ישמים ומלאן . למה חזר ואמר וצ' עצמות
וגוי . וכאלה שהכוונה שכבר ידעת שצ' אותיות **יה** שהם כנגד
סקוד והדרגת הם כהדל נפקין ושריין וחבורם תמיד לקיים
העולמות כהסר שאינו פוסק . ואותיות **יה** לפעמים נפרדים
כביכול כמעשה המחשבים לכן חלקם הכי וצ' עצמות וגוי . וצ'
עצמות וגוי . כמ"ס גבי הפילין נעשה . עט זכחפי שמים .
מת זכאפריקי שמים . ולא אמר ארבעה צפעס אחת . וכן תראה
פסטי התורה יותר נגלה מן הכל שהוא **יה** אחרונה . והרמז
קתום ונעט כנגד ה' והדרגת קתום יותר ויותר כנגד **יה**
כאסונה וסקוד לפנים מן הכל כל אחד כפי שרשו . **ועשית**
צדי עלי שעים הצדים נושאים את הארון שהוא התורה הם הפ"ח
הנושאים אותה והם הכנסקים צחוק אותם הארבע עצמות שהם
הפרדס כמס"ל ועי"ן הם מנשאים התורה ונגלים
פנימיותהם שכלאו הכי הים כראה שהיא חיו כמו קסור בעלמא .
אצל ע"י גלוי פנימיותהם הרי הם מנשאים אותה . **בטבעות**
הארון יהיו הצדים לא יסורו ונוצו שהלדקים הכנסקים באותם
כעצמות שהם **הפרדס** כנגד נר"ן חיות . ועי"ן עקסם צה
צעות"ן לא יסורו ונוכה לעולם . ששם הם דצקים צעות"ן צעולמות
אצ"ע וקסורים צדי אותיות הו"ה שכנגדם :

ג' או יכלם כצוד ונלכותך יאמרו וגבורתך ידברו . להודיע
לצבי האדם גבורותיו . תחלם אמר וגבורתך לשון
יחיד . וצפ' שלאחריו אמר גבורותיו לשון רבים . הנה הלמד
פני"ו ללמד יס צידו שמים . ומשל לוי שיש צידו נר א' וכשולדליק
לנוצו נר אחר כעשה צידו צ' כרות וקראשון לא נחקר ונוצו

האלוהים
התקן סודו
הם למת בלב
בי אחר עת
אוי האומות
עם עתק ונשק
דברים או ל
: :
כי היתה סק
זו ענין זה
זמן וקשר וק
הנושאים ס
בר צר חסו וק
ענין של א
דעות התורה
התורה ס
התלמוד וצ
סודו כנה ס
עשו ארון מ
לו וגוי אר
ים הלא לתו
המפני שיש
לש שהיא ס
יש וצית וצ
ית וסם דצ
עשית
נוסף על
חדוסי התו
סודו

תהרה לרוד

בכום . כן האדם המולמד ונחבס את חצירו יס צידו שמים .
האחת נומנו . והאחת נחצירו קצות הרצים תלוי צו . לום רוח
וגבורות ידברו שהיא הסורה שניחנה מפי הגבורה הרי יס צידו
אחת . ולאור להודיע לבני האדם כשמודיעים אותם לבני אדם
המולמד לאחרים הרי נעשו גבורותיו צו גבורות אחת נומנו
ואחת נחצירו ונעשה לפירו שתי נרות :

ובזה

ירמוז עוצים השמים וכן האחד כי אם יפול האחד
יקים את חצירו ואילו האחד שיפול ואין שני להקנינו
גם אם יסבבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס ואם יתקפו האחד
הכנים יעמדו נגדו וסמוע המושלש לא צמחה יחסק . הנה
לכאורה נראה המולמד והנוכח את חצירו יס צידו שמים . אי
שלו ואי נשל חצירו . כמ"ס צורה שהיא מורה סלקא קוים וגו'
ואמרה אנה מפלגיא ופלגיא עצד לי . הכיונה שנוכרת הנולה
עם שניהם . עם מי שעשה ואם הראשון שגרונה . והוא אנה
מפלגיא ופלגיא עצד לי הראשון הגורם הנוכה . אבל כשתחזיר
הצד באו יס צידו שלש . האחת מה שעשה הוא ולמד . והב' מה
שעשה חצירו ולמד נומנו הרי שמים . והג' כשעשה חצירו והכה
הרי באו עשה הוא הרי יס צידו צו וצד חצירו אחת הרי שלש .
ולזה צו לרמוז עוצים השמים וכן האחד שהאדם לא יעשה
המורה והסורה לצדו כי אם שזכה גם את חצירו ועוצים השמים
העושים וכן האחד וארבעה ועלוה יס להנוכה על אותו קצבה
לצדו . שהי' כי אם יפולו האי' יקום את חצירו . כי הנה אין חצוה
חציר עלמו מציה אקורים ולא יוכל להקים את עלמו אם נפל
צאיז לכה . אבל כשיק לו עזר נאחר יקיימו . וכן הנוכה לאחד
אותו הזכות יקיימו כמו שהאדם הנופל לריך שני לעזרו ולהקיימו .
ומעלה צו אם יסבבו שנים וחס להם ולאחד איך יחס . הכיונה
גוי שעושה הזכות והלימוד לעלמו דווקא לפעמים יתעלל ולעשות
ווי יעוררנו ונוני יתעורר להיות זכ"י . אבל המולמד והנוכה
נעשו שנים ונעוררם זה את זה ותמיד הם זריזים ללמוד . והוא

יפוצו שנים וחס להם
החיים והולדת ולחם
ולחן בני לחמו . והם
הנה שאלם בא יאמר
הים לבחשתי שייבני
חצירו ויבנו השמים
המיוסם לא צמחה
זכות שמים ומנו ואי
עקב ככל הנהגה
א ילם עוצים השמים
וק האחד הוא כי יס
מדינה זה חצו חכמי
לה . והמיד האם לא חכמי
וחכמים לפני חצירו מה
חכמים ונאל שהאדם
כל עלמו שניחנה חציר
ונום צמלים . לה רוח
ונמנו צמלים הוא יס הא
החיה עלול שאל
ד ילם כעז
לצני האדם
לוי חצו הן באו זכור
כש צמתי חוס באו הו
רוב לעלה כעז . והנה
לצני ואל לנכנס ומשע
ומשע אחת על החציר
עונה גדול לחקם וחי
זוהי . והנה קם האדם

ישכצו שנים ומס להם כשיהיו שנים תמיד הם חמים ורזין לעשות
החורה והמלוח ולחד לצדו איך יחס שלפעמים יתעלל ומעשות
ואין שני לחמומו . מעלה ג' חס יתקפו האחד השנים יעמדו כגדו
הנה שאם צא ילסיר להחתיאו ותוקפו להעצירו או לעללו שאם
הים לצדו אפשר שיוכל עליו להחתיאו אבל כשהם שנים הוא חזקת
חצירו שזכרו השנים יעמדו כגדו ויוכלו עליו . מעלה ד' והמוע
המושולט לא צמחה יתחק שזה נעשה צידו כל זכות לשלטה
זכות שהים מונו וחי מחצירו כמיש לעיל ואם כן לא צמחה
יתחק שכל המורה את חצירו אין חטא צא על ידו ולא
יתחק צמחה :

א ירלה עוצים השנים וגוי . ומי לא ידע שמוצים השנים
מן האחד הוא כי שני בני אדם שיש להם זה על זה חיה
מריצה זה אינו מכניע את עלמו לזה . חס אינו מכניע עלמו
לזה . ותמיד חסם לא תכנה . אבל אם האי וזה יספיל את עלמו
ומכניעה לפני חצירו מחסיימים ונעשה שלום צניהם ושניהם
נתקנים כנולא שהאדם שמוכניע את עלמו יש צידו צ' ואלה . האי
של עלמו שהכניעה מפני השלום . והצ' של חצירו שחזר למועצ
ונכנס בשלום . לזה רוח עוצים השנים שהשנים נעשו עוצים
ונכנסו בשלום הוא וכן האחד מקיצת האחד והם שהוא הנכניע
תחלה כנולא שהאי וזה תיקן את עלמו וחצירו :

ד ירלה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו . להודיע
לצני האדם גבורותיו וגוי . ארזיל כל הנולד תורם
למי שאינו הגון כלא זורק אבן למרקוליס . וצוהר המחירו נאל
כיש צמחי תורם כלא הולך הקדושה למקום החילונים והוליא
זרע לצטלה כנדע . והציאו משל למי שיש לו טלית של נילת
לצניה וצא למכרה ופשו אותה להראותה והים לפניו פחיון
ופשט אותה על הפחיון ונחלבלבה וכו' . והושל מוון שלריך
עורה גדול לתקנה ואינם נתקנה וחזרת בנוו שהיה והחלו
דמים . והכח קם האדם הוא כצמר וכל השונות שנקרא בצר

תהלה לדוד

ואנוש והאדם הוא המשובח כמים ע"פ אדם אחס . אחס קרויים
אדם וגוי . לכן הקצ"ה היה קורא ליחזקאל בן אדם כבודע . לזה
רמז בצוד ונלכותך שהם סודות התורה ובצורתך פשטי התורה
כאמור לעיל ויאמרו וידברו . אצל להודיע כמצאים ללמדם לאחרים
לדיך שיזמרו שלא יודיעו כי אם לבני האדם צה"א הודיעה
נאותם הנקי אדם המשובח והמעולים להם יודיעו בצורותיו
שהם התורות שניתנו ופי הגבורה וכ"ש וכבוד הדך ונלכותו
שהוא זו ואל"ל זו ש"ש כסודיעו כבוד הדך וזו ונלכותו ש"ס
סמתי התורה לריבים שיהיו מאתם הנקי אדם המעולים :

ולכן

הולמד לאחרים יכניס בלימודו דברי מוסר ודברים
הנאמרים והמכתיבים יראת השם בלצבות ודברי
החשובה וזה ירוח צי דברים . האחת של הלימוד . והאחרת
שקרב הבלצבות להשי"ת והחזירה למוטב ונקי הולמד להבונים
ופטי שצעת לנורם כצר כשצר וכנענע לצם לפני השי"ת . והנה
האדם באו זורק אבן לנרקולים ולא אמר באו עועזי סגם שהפי
אמר כלרור אבן לנרגינות . כן לא נאום לכסיל כבוד כבודה של
תורה והנרקולים זורקים לו אבן לכן הפסי לבון ונרקלים והפסיק
עלמו למה דוהו לנרקולים . הנס נודע שכל תורה שלמוד האדם
וכל מלית שיעשה צעודו רשע הכל הולכים א החילונים עד
שישוב בחשובה ואז חיל צלע ויקיאו כבודע . ולכן זה הולמד
התורה לנוי שאינו הגון כל תורה שלומדה הולכת ומכו לחילונים
שזם הנקי ע"ז . ולכן באו הולך הקדושה צידו למקום החילונים
ודוהו לנרקולים שהורק אבן נראה בנצח אוחס . אצל עבודתם
צדק זה הולמד תורה שגלה שוכניע החילונים באותו הלימוד
צדקתם של תורה . אצל הדבא הגביר כחה באותו הלימוד שלמד
לנוי שאינו הגון ונראה לצאר צום או הפי . לא חשבון אחי
אחי כסף ואפי זהב לא חשבון לכי . מוצא חנוה חעשה לי
וזכחה עליו את עולותיך ואת שלתיך יגוי . ואת לאכך יגוי . ואת
מוצא חברים חעשה לי לא חכמה אחתן גזת כי חרצך חכמה יגוי .

ולא חעלה צו
שכמויים חעשו
ולאו חעשהם
השני חיה חעור
וכי . וחליל צו
וקן זמח חערה
חחכמי חוח צד
הנה צי חעמוח
שילוחך חוי . וזה
החנה חערהם
אצל חוכר חערה
על חערהו חעיו
נפי יורה שני חעמי
וכי . והוא שלא ח
חאור עליו חעמי
שם חקלישיו חעמי
חחיות חערה חעמי
כחן חחה חעלהם
לכס צחילך וזה ח
ולא חענהו חעמוח
חחיות לא חערה
לחיים ח
די א יכל
לני
חחמהו חעמי
חקנים כני חקן חעמי
וכל חס חעיה חעלה
דבר חחמי חוח חעמי
חחמי חעמוח חעמי

ולא העלה צועלית - צא לומר שלא העשון אחי אפי כקף
 שלפעמים העשון אפי כקף אחי מושג וחכיסו ע"ז צהיכל ח"ו
 ולאו אלעמכס כי הנה יע צי מוצחות האחה מוצח וקרצכות ומוצח
 השני היא ההורה . כמ"ט ובכל מקום מוקטר מוגש לשמו ומנחה
 וגו' . וארז"ל בכל מקום ק"ד אפי אפי ח"ח העוקקים צחורה וגו' .
 וכן זאת ההורה לעולה וגו' . וכן מוצח ומנחה אינו ומחפז חבל
 ומחפז הוא צדכרי חורה . לזה מוצח מוצח אדונה וגו' . שהם
 הנה צי מוצחות - האי מוצח אדונה שהוא שאחה מועלה עליו חת
 עולותיך וגו' . ומוצח שני הוא חס מוצח אצנים העשה לי שהיא
 ההורה הכיתה צפני לוחות אצנים ומכפרת כמו המוצח וייתר .
 חבל הזסיר הזהרה יתירה שלא חצנה אצנים גזית שלא העציר
 על אוחיותיה ומיבותיה צרזל שאותיות ההורה נפי אצנים . כמ"ט
 צקי ילירה שני אצנים צונות צי צחים גי אצנים צונות ששה צחים
 וכו' . והוא שלא העציר על אצניה צרזל וחצר רעה שקלופה
 כאמר עליה הילכני ומחרצ רעה היליה ומחרצ נפשי שהיא הע"ז
 שהם הקליפות ולכן חס חרצך הנפת על אוחם האצנים שהם
 אוחיות החורה ומעציר עליה חרצ רעה כשלומד האדם שאינו
 כגון אחי ומחללה שונכים הקדוש צעוקים חול וכאו אחי ומעמיד
 ללס צהיכל וכאו אחי עושה עווי מושג אפי כקף : **עוד** כית
 ולא העלו צועלות לשון גאוח על אוחו המוצח האצנים שהם
 חחורה לא חכה צהם גאוח כי אינה אוחצת אפי השפלים שדומה
 לנוים שאינם הולכים אפי למקום נמוך :

ד' א'

יכלס כצוד עלכותך ימוכו וגבורתך ידצרו . להודיע
 לצני האדם בגרותיו . ארז"ל ודת הקצ"ה אינה
 כמדת צ"ו ודת צ"ו כלי ריקן ומחזיק מלא אינו מחזיק . חבל ודת
 הקצ"ה כלי ריקן אינו מחזיק כלי ומלא ומחזיק יהיז חכמתא לחכינין .
 וכל מה שיהיה מלא על כל גדותיו ומחזיק יותר ויותר כי הנה כל
 דבר רוחני טוח ומחלמלם ויכול להסתלמלם צלי שיעור ועדק .
 כמ"ט השמים ושמי השמים לא יכלכלוהו ולאמלם שכינהו צין צדי

תהלה דוד

הארון. לזה רוח כבוד מלכותך יאמר וגבורתך ידברו שהוא צפוני
החורו וקודותיו. כמיש לעיל ואלו שכבר למדו ואומרים ומדברים
צב שכבר נתולאו. להם יאחה להודיע לבני האדם הקדים
צעמנו מודיעם לאותם הבני אדם שכבר למדו הוא יודיעם
כפליים. וזהו גבורתו לשון רבים וזה שלמדו כבוד מלכותו
הוא מודיעם אח"כ כבוד הדור מלכותו שהסדר לשון זיו שמודיעם
אח"כ כבודו ציוו בהארה ובחודעה יותר על הקודם שכך
דרכו בלי מלא מחזיק :

והנה

לריך אחת לדעה מעלת המקטין עלמו שכל מה שיקטין
עלמו ויתלמלס מחזיק עוד וכן יכול להחלומלס יותר
והוא מחזיק יותר שהלמולס רומז לרוחניות רוב הכמות רומז
לבשניות. ולכן אמר לה מרובכם וגוי. כי אחס המעט מומעטים
עלמייכם לכך צמר צכס שאחס דומים לרוחניות הקדושה שיכולה
ללמלס עלמלס כל מה שחללה וכן תראה שכל דברי החורו הרוחני
מועט הכמות שהנס קפור של חליעזר ענד אצרהס כשהלך ליקח
אח רבקה שנים ושלשה דמים בקפר הורה שקפר וחזר וקפר
ומלחם התפילין שהיא גדלה ועומקה וקודותיו כפלחו לאין קץ
כחצה החורה כתיבה טועפות ודיניה וקודותיה רבו מלמכות
הקפרס מוחל ירצון. והמעט לפי שהס רוחניים מתלמלמים כמו
שרשס וכן תראה קולו של י"ך"ל של סס הוי"ה הסוה צניך
אותיות הסו"ה ולכן מלימלס הרבה סכרנו בקרץ העליון של י"ד
כמו כן הרוחני הוא מלמלס וממועט הרבה כמו כן ידנו לחבלים
כי הנה קדירה מליחה דבר השל חובל לאכלו ובמעט חבלין
כל האוכל יתקן כמו שאמרו עזאז שלפלא חדא חרפתא מילא
לנה דקרי. היאכל השל מוצלי מלח כעלז שהמועט הוא
סעיקר ולא סמרכס :

שיר עשיתי לזה

ממעטים לכמותם תכלים.

והמרבים לאיכותם תפלים :
 אדיעזר ברוב ספור ומדין .
 ושוטפות למצות התפילין :

עוד נושל אחר ששם הוי"ה כי הנס הוי"ד קטנה וכל שם
 הויה והשמה בראש השם והיא גדולה ושמה להגי'
 אותיות שאחיה כי כל רוחני הוא קטון כמו הלצ תקטן הוא ונלך
 לכל האצרים והוא קטון שבכולם שהרוחני אינו ניכר כי אם
 בלוננו ובקטנו . והו' **שויתי** ה' לנגדי תמיד כשאסתכל
 באותיות הוי"ה ואלהם הוי"ד הקטנה שבכולם והיא ראש לכולם
 כי מימיני כל אנוש שלא אהיה ימין ושאלל לאחור בקנאם ותאום
 וכבוד שאקדין עלמי ואלמלא עלמי בנאד עאל :

שיר ער הגו"ל

ראה נפשך וכמותך צעירה .
 ואז תיקר וכמות גבירה :
 חזה ארבע בשם גדוד ונורא .
 והושמה קמנה ראש לחברה :

עוד נושל אחר הנס איהא בקיורי קמר הפליאם טעמא
 הדב"ז ח"ל הסכמה נקראת גולס ועל בן הוי"ד רנויה
 צם שהיא גולס שכל אות שאחה הולא לעשות מונס חוכל לעשות
 ע"ש . שהנס כראש ונונו כאלו כל האותיות כלולות צם מנאחר
 שתוכל לעשותה כל אות שתלס :

שיר רזה

סכום ארף להקטון נתונה .
 וגוי עצום להצעיר צפונה :

ראה היו"ד אחות לנו קטנה .

בצורת כל א"תיות תעשנה :

והנה יונן צום פקוקי הארון שהסג הארון רוננו לח"ח ינו
 מוכחים הסכי לוחות אצנים שהיא הסורה והכפורה
 הוא הכקוי רוננו לח"ח שלא יגלו את וועשי"ס להפאר כתי"ש ואח
 לנשים הכמה . ולכן רוננו לו כשתחן א הארון את העדות שכבר
 למד התי"ח תורה ונהא את הכפורה לסיוח לכווע ונעשה כלי ואלא
 דוחיות אז ונועדתי לך עם שאני ג"כ נועד עם ללמדך שאז
 תחזיק יוחד ויחד כי כן דרך הקדושה הרוחניות שכל ויה
 שתמלא היא ונהזקת יוחד ויחד :

א

יכלה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו . להודיע
 לצני האדם גבורותיו . הכה ארז"ל גבורת העלום
 והמהאפק והמעציר על מדותיו היא גבורה יוחד חזקה ומגברת
 הכה בגבורת הכה אינם שלו בלוחת נגד א יהלל הגבור
 בגבורתו שאותה הגבורה צאם מפלתי שאני גזרתי עליו לסיוח
 גבור ואין מילך אותה עמו כי ויה הועילה גבורת שמשון וגבורת
 בן כוזבא וכן אחרים אין מקשר . והנה הקצ"ה עם כי לגדולה
 אין חקר הוא ומהאפק ומעציר על מדותיו וקובל עלצון וצני אדם
 והעולם ומשמים השי"ת בגבורת מושלחו שהוא צפל היכולת
 והכוחות כולם ואינם נוחים לב גבורה האחרת שהוא הקצלינות
 שהיא יוחד גבורה להאפק . עם כי ולגדולה אין חקר . לזם
 רוננו כבוד מלכותך וגוי . ויה ששבור צפי העולם הוא כבוד
 מלכותך שאחם מלך העולם וגבורתך ידברו שהיא גבורת היכולת .
 חבל אין נוחים לב עם לך שני גבורות גבורת הקצלינות ג"כ .
 ולכן לריך להודיע לצני האדם גבורותיו לשון שנים שירדיעם על
 גבורת שקנית גבורת הקצלינות שהיא גבורת השיקריה שעם כי
 שולכותך עלכות כל עולמים ונושלתך וגוי . עם כל זה יש לך
 גבורה השנית של הקצלינות כדי ליקח ק"ו צעלונם כ"ש שיאות

למה יב
 שתחלת
 בצבור
 ויני הבצור
 והו
 כללו
 כלפי רוב
 כל וסאות
ובור
 וסוד
 גבור
 ופעולת
 הסבלות
 ופעולת
 לנח
להודיע
א
 האחרים
 ואלו הם
 אוננו
 ונשנו
 ונלוחו
 דין צעל
 עתה
 לחסד

להם ג"כ לאחז באותה הגבורה השניה לקצול ולהיות מעלצים
 שתחלהם טפה קרוחה וקופס עפר. לזה רמז **הקלוקו**
 בגבור היו הללוהו כרוז גדלו. הכוונה כשארם והגלים אותו צדי
 מיני הגבורות גבורת היכולת ובעל הכוחות כולם וגבורת הקבלות
 והו גבורותיו שתיס הס"ל לא הזכרו אותה קחס כי אם
 הללוהו כרוז גדלו עם שהוא גדול אדוני ונגדולתו אין חקר
 שלפי כוז גדלו לא הים לו לקצול ולהסתפק ולהיות נעלז ועם
 כל זה אותו באותה הגבורה השניה ג"כ שהיא הקבלות פליטות
 האדם ויקח ק"ו בעלמו :

ובזה

חגור חרבך על ירך גבור הודך וסדך ובאחז גבורה
 אחי וסללך ואקראך גבור הוא בגבורה שהיא הודך
 והדרך סוד וסדר שלך אינה גבורה הגזורה לך צעה הנריאה
 גביר או חלש שאותה גבורה אינה הודך וסדך שאינה שלך
 ופעולתך. אבל גבורה שאני וסלל אותך זה היא השנית גבורת
 הקבלות שהיא תקרא הודך וסדך והיא ריח שהכוונת אותה
 ופעולתך וחילך אותה הגבורה עומק שהיא סדך וסללם ורצו
 ללכת למקומך האנתי והם ללח רכז וגוי. אבל הגבורה הגזורה
 לך שאינה הודך וסדך תכחה והלך :

להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו :

א הנה

נודע שלדך ונלכותא קדישא סנקי אדניי היא
 בחינת דינים ועולם ק"ם זהו דיני הפנים ודין
 האחורים היא רצוע שם אדניי א"א א"ד אדניי אדניי עולם קכ"ו.
 ואלי הם בחינת צי דינים שזה של הפנים ושל האחורים. ובזאת
 אוננו באדרא שזה האדם ע"י מעשיו ודיניו ללך שחוו"ד ע"י
 מעשיו יתק דינים ציחיד שחיחזא עם שם הוי"ו. וע"י תורתו
 ונוליותו שאז כנהק הדין של הפנים ושל האחורים ואינה פועלת
 דין בעולם. וה"ל האדרא דף ל"א ע"כ ונלכותא קדישא כד היא
 מתערא בדיניו כתיב יש לדיק אובד בלדקו מינו ונאום למשפט
 אחרתק וילך ובגין כך כתיב יש נקפה בלא משפט. הכוונה

ב' א'

יראה לסודיע לבני האדם גזרותיו וכבוד הדב
 ונלכותו. אמרו בנדרש כל יראה שלא כמדת הקצ"ה
 מדת צ"ו. מדת צ"ז מזכיר שמו קודם פעולותיו. והקצ"ה מזכיר
 פעולותיו ואח"כ מזכיר שמו. כוונת בראשית צרא אהים לא אומר
 אהים צרא בראשית וגו' אלא בראשית צרא הזכיר פעולותיו קודם
 שצרא העולמות העליונים והתחתונים ואח"כ אמר אהים הזכיר
 שמו. וז"ש לסודיע כל יראה מדת הקצ"ה שהחלה לסודיע לבני
 האדם גזרותיו שהם הפעולות הנוראות ואח"כ וכבוד הדב
 ונלכותו מזכיר שם כבוד ונלכותו :

וזה

קרנו כי הגדלה על כל שונך אמרתי שרוע שצראשית
 צרא סיינו ומאמר כוונת בעשרה מאמרות נצרא העולם
 ואמרו בגמ' הכי עי' הוי"ן והי' בראשית כוונת מאמר שנא' דברר הכי
 שמים נעשו והו כי הגדלה על כל שונך דהיינו הקדמה על שונך
 אמרתי בראשית צרא שהיא צריאה העולם שנצרא צראמך
 שתחלה הזכרת פעולותיך ואח"כ הזכרת שונך וזהו ההענוה שלו :

עוד

ימנו כי הגדלה על כל שונך אמרתי. ראש כמה הצדין
 המלות לפני הקצ"ה שאמר **מ'י** יעלה **ק"ו** דקשמינה
 ד"ח ויילם וק"ח הוי"ה שהינה ודנו המילה בראשית התיבות ושמו
 המיוחד בקוף התיבות וזהו כי הגדלה על כל שונך אמרתי
 הכוונה שהקדמת לשונך המיוחד אמרתי שהיא המילה שאמר
 עליה דוד שם תוכי על אמרתיך שהמילה כוונת צרי"ת ושונך
 המיוחד צרי"ת וגו' :

ונהזיר

לענין הכאסון ח"ך לא ילמד האדם מדעת קונו
 בעם כי הוא צעל היכולת והכוונת כולם לא זכר
 שמו לומר הכי הוא עד בהכרח פעולותיו ואיך האדם השפל
 והאשל יאמר הכי הגדול צענקים ויטהכל תמיד צעלמו אס הוא
 מהפחד ומהגדל בפעולותיו הטובות הלא לא יוכל ללכת ידי טובת
 הנקום עליו אפי' אמר מני אף ואם יתגדל ויהפאר בפעולותיו
 השגמיים כמו קנינים ובעינים יפעולות השוה"ל הלא יצת ויכלם

תהלה לדוד

כי קצרה צתינו לעולם ואם יתפאר ונחמה יחז אצותי שפיו גדולים
אעפ"י שהוא אינו כמותם. שאם היה כמותם לא היה מתפאר
א"כ צושה היא לו וכלימה שלא זכה למעלה אצותי כמ"ש ע"פ
וזכרתי את צריחי יעקב וגו'. הכלומר בתיך שהובטח כי הוא
והחוכמה שאזכור אצותיכם יעקב ויחזק ואצותם ולאם לא
עשיכם כמעשיהם וכדרכיהם אהם ראויים לעונש יותר על
הקודם: **כמו** שרנו רק באצותיך חשק סי' וגו'. צכס מכל העושה
היום הזה רנוז הספוק שאין כבודו של אדם כשהוא אינו
ולד עלמו רק מלד יחוסו שאדכרזא אס אצותי עוצים יכוא אינו
כמותם וגרעות נתן לעלמו אזל אס יהיה שניהם אצותי והוא
חפש מדותיהם ודרכיהם אז לו יאותה הכבוד כוסף שלו ועל
אצותי. לזה רנוז רק באצותיך חשק סי' לאהבה אותם ולא תסבנו
עצמם אנו חושק ג"כ בין אס חסיו רעים או עוצים מפני היותם
צני האצות האהובים לא כן הוא. לא ונה שאני חושק צכס
היום הזה דייקא באשר אהם שם ונחמה עלמכם אס עוצים אני
חושק צכס והגבל להצבתם ואם לאו אהם זרים אללי:

משל

ללחם היוולא עין החכיר האצים לאכלו בלא לפתן ואם
הוא יסן כושן אפילו עם הפתן אינו נאהב לאכלו
כך האדם שהוא חס הנורה על הזריזות והיושר מולד עלמו אינו
רולה לפתן להכבד צשל אצותי. ואם הוא להפך אפ"י שאצותי
גדולי יחסם אינו נאהב. וכן **משל** לאשה צעלה חן מפארים
אותה מולד עלמה ואין צעלה לריד לקנות לה למונים
וחכש"ע"ס ליפוסה ואם היא אינה יפה רפ"י שחקשטו צכ"ד קשע"י
כלה אינה נאהבת מולד עלמה:

שיר דהנו"ד

פעורת איש לבדם הם כבודו.

יעידוהו בלי יחס ירדו:

כלחם חם אשר נאכה לבדו

וישל

ואמר

אני יודע בך ש
יודע בך. וכל
וחכיר טעולתי
יראה עלמו כל
פעולותיו בן צב

משל

נאקט
ועי
חזוניה זה לוח
אותה צחוכם
הריקיות פנות
לחם מושלים כל
יתפאר צכס

שבל רוח

ורעים

אשר נצטר

ודריקן

ודנה

הפלה
סוף ת

עם שאין צבוח
באלו וכולם להש

ויעלת חן ברי קנין צמידו :

ואמרו האדם אחד אמר לחבירו לו היית יודע מי אני לא היית מדבר לי את הדברים האם השיבו זה אני יודע כך שילאח ומוקוס השתן והאחיתך רגש ודבר אחר איני יודע כך . ואם תרצה להצחין וזה הפרש יב בין העניו שאינו מזכיר פעולותיו כלום לא מן הטובות ולא מן הגשמיות כי תמיד יראה עלונו כאו אינו צעולם אדרבה זה הוא המלא והגאה שאינו פעולותיו בין בגשמיים בין ברוחניים הרי הוא ריקס מכל ואקמירא בלגיחא קיש קיש קיש קריא :

משל לקטניות וזרעים שיש מהם ריקניות ויש מהם מלאות ועוצות וזה הם עושים להפרישם זה וזה מלאחר שדומות זה לזה הריקס כמו המלא וציאין עריצת ויש ונכיסים אוחס בחוכה המלאות והטובות כצדות וירדות לנעם וכל הריקניות לפות לנעלם ומפרישין אוחס צידים וזרקיס אוחס כי אינם מועילים כלום . כך הרוחני המלא לריך להיות לנעם ולא יחפאר צקום דבר . והגאה הוא לנעלם ונחפאר ומתגדל והוא לזכיקה :

שיר רזה

שפל רוח גבה רוח תסולה .
זרעים תן בתוך מים והפלא :
אשר נצדל למטה טוב ומלא .
והריקם הדא יצוף ויעלה :

והנה הפארת האדם ריח שמיין שמולות ממון וזה דמינו הוא ונחפאר ומתגדל צעמלותיו וצממונו וצחיותו לשון כוס שאין שצומח צעליות ונרווחות ומשכנות וצטטים איך יחפאר צאלו וכולה להסליכס ולעצם לאחרים ואל שאול הוא יודל אזי

תהרה לדוד

לה לאותה צוטה . והקציה רוח הויתה לאדם ביהסכל ציוס
הויתה ונשכנע וצטן אמו . כי והנה ישי אומרים לונה הטיק
צלאחו ורחם אמו פניו למטה כלפי קרקע הוא שיקחכל ונקוס
שכנעא היה וון העפר ושצ אל העפר . אזל הצחולה כנרחה מן
הללע ועלם ועלמותיו . והנה המוסר הזה להגדוליסן כשיחאו
כל התינוקות שכנעאו וון העפר פניהם למטה אל העפר להורות
סילכו למקום שכנעא אדם הראשון אל העפר . ולא אשתחוי
הד מיניהו להיות להפך . הלא זה ודאי להראותו שמוכר
חומד יום הויתה . וזה שמוצ **עני** אפי וגוע ומוער . הכוונה
לרץ להיות עני ושפל חמיד . שהרי וגוע ומוער רוח לו הקציה
הגויעה ושכנעתי וצטן אמוי שילחתי פני כלפי קרקע להוכיח
אותי שאזכור חומד יום הויתה ואהיה עני ושפל :

שיר דהגזיר

ומנוער זכור יזכור לבורו .

אשר ברתו לעולם שם וקברו :

ראה ידך בצאתו ממקורו .

פנימו יחזו קרקע עפרו :

ולזה רוח הפי עוז שם ושמון עוז וגוי . הנה כחצנו
לעיל שמן ר"ח **יש** מנוח **מנון** נ"ה שהם אהבת הצגדים
הנאים ירוח המנון וניה שאכן שם הדיכות הנאות אמר שם
הטוב צפעולותיו הטובות עוז ושלשתן שהרי כבר הכחנו הקציה
יום המות מיום הולדו . הכוונה מיום הלידה שילא פניו למטה
לברוח העפר . לומר לא יועילו לא נומון ולא צגדים ולא דירות
נאות כי הכל היה מן העפר והכל שצ אל העפר . **ולדת**
נעם לונה גדולי עולם כונו האצות ונרעיים וכן כל הלדיקים
הגדולים רואים עלמם שפלים צאחה ווכל האדם אשר על פני
האדמה . וצניאדם הריקים וכל רואים עלמם קפונים ונצבקים

לחיות אחים
קרונים לעולמו
ועד לחיות וחי
שמות בקרקע
כנעם . חבל כל
טוב למטה ציוס
לשעלים . ולכן
וצני אדם החת
בחתמיו לקי
נמכיר בנ
קישו
יראים
והם
ונאם עניהם
לשועה
מבקשים ד
וב
ג דודיע
נעים אחרי יום
הלחור מועד לאלה
עושה . ובהם חושל
חכם ועושים זה לאל
ובל סודות ללית י

להיות ראשים . הנה העטם הוא שהגדולים ציראם וצמעלה הם קרובים לעולמות העליונים והמיד והתחלין כלפי מעלה והם זכב לאריות וני שסולך אחרי האריות ילא משאגהם וסולך ופניו שחיות בקרקע ולא יעם ימין ושאל ורואם עלמו כמי שאינו כנגדם . אזל כל מי שלל הלך אחרי העולמות העליונות והוא פוגה למטה צעום"ז דווקא . רואם עלמו גדול ויצקס להיות ראש לשועלים . ולכן יאהב וממין ותענוגי העולם שאין לו פחד ואימה ומצי אדם החסומים וכל העולמות העליונים אין זוכרם במחשבתו לילך אחריהם להיות לו אימה ופחד מהם :

שיר להנו"ר

נמוכי לב זנבות לאריות .

קשורים מאחוריהם ולויות :

יראים משאנת הדביות .

והם הולכים בפניך השהיות :

וגאים עיניהם מטה תלויות .

לשועדים אשר שמה מצויות :

מבקשים דהיות ראשי הומיות .

וכדם הם גדרות הבזויות :

ג' יהודיע כלמי האדם גבורותיו וכבוד הדך ומלכותו .

הנה אמרו הצעלי מוקר למה רוב העולם

נועים אחרי ילדם סרע ומיעוטם אחרי ילך העוז הוא . כי

הילכה"ר פורע לאלתר . אזל הילכה"ע לוח צקספה לזמן רב עד

עוה"צ . והנה הושל הזה משועם שהילכה"ר והילכה"ע לוים ומצי

אדם ופורעים זה לאלתר וזה לזמן מרובה ואדכזא החכות פתוחה

וכל הרולה ללות יצא וילוח . הכוונה שהקליפות אינם כוזבים

ההרהר לדוד

כי אם מן הצדירות והעצרה רלונו יתי' חלילה והוא לזה והרשעים
למה להם פריעם לחללה צאוחו החיות וההעמדה שהיה להם
והיפה"ט לזה מן הלדיקים ללורך קיום העולמות ולשפע הנושך
לעליונים צעק החורה והמלוח וציקר פלווים הם ילה"ט וילה"ר
ואח"כ נעשה חיוב על הרשע וכהבוק הוא שהוא יהיה חייב ליתן .
ודרך העולם שגלווים לצעל אמונה אפי' שזמן פדעונו רחוק
הרבה ואין עלוויס להמווייפס אפי' שפרעונו קרוב והס צעלי
נורמות ותחצולות ואין נזויף כמו ילה"ר וואחר שלום מן האדם
הרשעים ונלחיס הרפוח ואינו משלם כלום כמו שאדם האוכל כי
אכילה ומקיאח אם יודע שהוא רולה להקיאח לא היה אוכל כי
הוא מלעער הרבה צעעה שמקיאח ולא הרויח כלום . ונשאי"כ
ילה"ט צעל האמונה כשלום מן האדם לזמן רחוק החלתו הוכיח
על קושו שזננו צוחנת חנס ולא ראיח לדיק נעזב ורעו וצקק
לחס ושכרו שמוי לצוה"צ ועושה מומנו פרי בוי"ש אור זרוע ללדיק
שהקצ"ה זרעה . כי הוא כשעשה ורואוהו אחרים ועשו ונסה
אחרים עמו ולווד הרי המורה אי' נחצבת לכמה נולות :

רזה

רזה לזה רשע ולא ישלם ולדיק מוכן וכותן . רזה לילה"ט
וילה"ר וקראח רשע ולדיק והוא שאמר כתי' שהראח
ילה"ר פורע לאלתר שקר אינו משלם כלום . כי אחר שיתנולל
חכמות ומלאוהו רעות רבות צדצר הכלם ונפסק חקק ונייד כתי'
שפורע לחצירו דבר מווייף שאינו שום כלום . והלדיק שהוא
ילה"ט חוכן מחנת חנס מווינו כל ימיו צחנס והו וחוכן ואח"כ
וכותן פורע לו שכרו משלם :

ובזה

ובזה לשונאיו אל פניו להאצידו לא יאחר לשונאו
אל פניו ישלם לו . ושנחת אה המורה וגוי . אשר
אכני ונלך היום לעשותם . והיה עקב השמועון וגוי . ושמוי ה'
אלהיך לך את הצרות וגוי' . ואהבך וצרכך והרצך וצרך פרי צענך
וגו' . הכוונה ראש ההפך פרעון הרע מפרעון הטוב . כי הנס
כשאינו משלם לשונאיו הוא אל פניו לטון לא עשו כי אם לפנים

הוא נראה לפי
שקבל חזי וחס
פניו . חוס
שחי ומלם
והשפדוסיק
הוא ללשונו
בהקסה שמה
בתוס כל ווי ח'
החשפס וגוי .
לך לוינו . וק'
וגי דגק תנושך
שמוי אל
רזה רח לחר
צעלם
ונצווחו של הקצ
כתי' חרז ומלוחו
הוא שמוי והבדר
וק לדיקים מלם
מלכות
אוייל

הוא נראה לפנים צפרעון . אבל להאזינו חקף יאזד הצפרעון
 טקבל ואני ושלכו וולפניו כמו הרב שטופך קיחון לעבדו על
 פניו . וז"ש פעם אהרת לא יאחר לשוכאיו אל פניו ישלם .
 שאני ושלם לו וזרקו על פניו טול מה שבחרה דבר הכלה
 וההפקדוסיפק הקיחני זהו צפרעון מלך מה שלום הילס"ר . אבל
 תבא לילטיע שאני מלך היום לעשותה ולמחר ליעול בכך שלום
 בהקפה שומר ליעול טכרן הוא שאפי צעוה"ז בוחן להם
 בחנם כל ימי חיבם . וזהו והיה עקב חשמועון כשהשמועון אה
 הושפעים רגו' . ושור ה' אלהיך לך שהוא השכר העיקרי שומרו
 לך לצוה"צ . ואף צעוה"ז ואסבך וזכרך והרצך וזיך פני צעוך
 רגו' . דגנך תירושך וילחךך . והכל מתנה חנם מלכד מה שאני
 שומר אה הצרית ואת חסד לחיי עוה"צ :

דוה

רמו להודיע לבני האדם החלם נמשכים גבורותיו
 צעולס . החלם לילך ללדיקים פהם מקבלים דיניו
 וגבורותיו של הקצ"ה צעולס הכלה והנפקד . ואח"כ יראם
 כבוד סדר ונלכותו שהוא פרעונס הטוץ . שהנה סדר המלכות
 הוא העושר והכבוד . כמ"ש בהראותו את עושר כבוד ונלכותו
 וכן ללדיקים יוראם אל כבוד ונלכותו צפרעון טכרם שאין
 לו קץ ותכלה :

מלכותך מלכות כד עולמים וממשרתך בכל דוד ודוד :

א' ארז"ל

דוד מלא ודוד חסד הנה נודע כי הנהגתו
 עם צריחיו לא תשהנה כמ"ש צוה"ר לא שני
 ולא אשתני לעליון . ואם תראה שיש שני צנהגת החתומים
 הסיכוי הוא והס ואפי" בייני סחרצן והגלות לא נעשה שנוי בהדר
 מלכותו לא שהסנוי הוא צחחחחחחח כמ"ש צהפלה איכו ודין איכו
 בצורה מששע עמודא דאנלעי"תא לך ונלכותא קדישא דאית לך
 ונשפע כפוס עיבדיהון דצני נשא אבל לאו דאית לך לך דאית ידעא
 דאיהו דין ולא משפע ידעא דאיהו רחמי רבו' . כמו החולה חולי

מהלה דרוד

חזק כשרואה השמש לפעמים אדומה לפעמים ירוק וכו'. והנה
השמש לא נשתנה כי אם נראה עיניו נשתנו וכן כשיחבל החולם
דברים עוזים ומחוקים או מחזבלים כאו טועם עמם חפל והנה
המרחקים והמחזבלים לא נשתנו כי אם החיך שלהם נשתנה ואינו
חזק למאכל. וכן אמר הכי **אני** ה' לא שנית לא החשב הסעדר
הטובות והשפע זכס נשתנית חיו או מדותי כי מדותי אינם
משתנים. אבל ואחז בני יעקב הסחחונים לא כליהם לשון והכל
נפש דויד לשון תארו אחס שאין לכס האות אחס הסשפעות
חפני שהחליהם עיי מעשיכס הרעיים ולא חוכלו לאכול אחס
הנועדים והשנוי נעשה זכס. לויא מלכותך מלכות כל עולמים
לא נשתנית לעולם. כי כחה אז כחה עמה אבל ממשלתך היא
והנהגה בכל דור ודור לפי מעשיו לכך דור מלא דור חקר לומר
שהנהגת הדורות כפי מה שיהיה הוא אם מלא אם חקר חנהגס
זממשלתך כפוס עובדיהון דבני נשא :

לזה

רמו מה זאה עשה אהים לנו לומר מה הוא שם מיה
יודי ה'א ואי' ה'א רחמים נחזרו עם זאה שהיה אדני
שהיה מתכסג עוננו ונקודס אלו רואים עכשיו עשה אהים מדהיך
שנקודס היינו נשפעים מיה זאה ציחוד שניהם עכשיו שזאה
אינו הלה הזאה נשתנו אהים וזהו עשה אהים חזרו לערס
דצריהם שהעיוני הנעשה לא חיו שהור נשתנה שאני ה' לא שנית
אל לנו דייקא הדבר הזה כוגע לנו שאנחנו הקיפה שנסתנו עלינו
קדרי צראשית והס לא נשתנו אל שהעיוני הוא לנו
ואנחנו המשחנים :

לזה

ירעו ראו עתה כי אני הוא ואין אהים עמדי אני
חמית ואחיה ונחלתי ואני הרעא ואין וידי ולי. הכוונס
זא לומר כשאהם רואים לרות רבות ותראו שנסתנו עליכם נודות
הרחמים למדהיך ונעשה שינוי צעלונים חיו ראו ודעו כי אני
אני הוא לא שנית ואין אהים עמדי שאין עוני אהים ולדק ידעא
דחיהו הדין כי אני רחמים פקוטים ואחס העושים הדין

והשחנים כי הלא
זאת מומחה לזה
וכשימוז בחשבוני
על ידכם נמחלה
העוב לדרך הטע
ומדת העליונים י
כי עוני אהים
ועשיכם אהים עיי
הנהגה
והשחנים
אחס שחור העני נחתי
זוה אל מלך הקודש
הנחמה חן הטוב
כן שמונת שנה חזר
הקב"ה עמא יחורו ויו
לוי שהיה אחס וצלה
נחור מיי טובי והקב"ה
הוא נחלה השמען וסו
דור עומדי עונש שגלתי
אחס שגלתי כגלתי י
וענו כלל אל עיי ש
והנהגים צדק והספור
כלל שסענו עולם
הספור ומדי לנחמה
מיי שמונת קלימות
חזקל לון אח הקלימה
הכוונס כי אם יעובו
שגלתי צעוניהם ונעו
מיי הקלימות וצלו

ורחמיים כי הלא תראו והסתכלו כמור שאני אחיה ונחיה ונחלתי
 ואני נורפה למה אני נוחץ ואני נורפה הוא אנוחץ להנרשיע
 וכשיקוצ צחשוצה אני נורפהו איכ לא אני הנעשה צי שכוי כי אחס
 על ידיכם נוחלחס ועל ידיכם נחפיתכר אהס הנשחתיס מדרכ
 העוצ לדרכ הרע ונודרך הרע לדרכ העוצ שלעולם אין מידי וליל
 ונדת העליונים יהנהגו עוהס כפוס עוצדיסון דצני נשא ולא
 יט עונדי אהיס ידיעל דליהו דין שנהגהס על ידיכם ועיי
 נעשיכס שאהס עושים הדין ואחס עושים הרחמיס לעלמכס :
הנה הסהספכות נדין לרחמיס ונרחמיס לדין כנ"ש
 וספכיס נדה"ד לנד"ר ונד"ר לנד"ד . הכוונה שכל
 אדם שהוא חיעל נברא ננונו ונלאך דע וקליפס והקליפס אין לה
 חיות לא מלך הקדושה דכי ואחס נחיה חס כולם שאף כל
 הנוטהוים מן העפוש הס לריכיס נחון כ"ש הקליפות הנוטהווס
 ון העויות קסס רוחנייס רוליס לינך מן הקדושה וינחין להס
 הקצ"ס שוול יתזרו ויזון אחס ואח"כ כיון שלא חזרו עולה אחס
 לני שהוס אחס וצרחס ואז השלועו אחס הקליפס שנצלה
 נכחו עיי עונו והיקרהו כפי ערך גדלו ואח"כ נחצטולת הקליפס
 הסיא כנולל הפרעון והלכות הוא מיידו של האדם כנ"ש ותנוגנו
 ציד עונינו ונוש סצרחנו אחס והכל מיידו יח' שקולה אחס ל
 האדם סצרחס כשלא ירלס לזון אחס וא"כ הנודות העליונים לא
 נשחנו כלל לא עיי שקלחו הקליפס להעניסם נראה כלו הס
 נחנהגיס דדין ונחפכו לדין נדות העליונים ח"ו אזל הס לא נשחנו
 כלל קסס שנו עלמס צצרחס הקליפס ולא כגי צללו הכי זהו
 הפכו נדה"ר לנד"ד . הכוונה כלו עשה נדת הרחמינות נדה"ד
 עיי שקולחיס קליפוס סצצרחו על ידס לני סצצרחס שאיך הקצ"ס
 נקצל לזון אח הקליפס כל הימים וכן הסופך הדין לרחמיס .
 הכוונה כי אס יסונו צחשוצה אז יתצטלו וינחשו כל הקליפות
 שנצרחו צעווכהס ונונילא יחצתס השפע צעולס שלין לוקחיס
 אחו הקליפות ויצאו כל הצרכות איהס ויסיגוס כי לכך אנר הפי

תהלה רדוד

והשיגוך שלפענמים יבאו הזכרות ויפתחו חזל לא ישיגוך
 שהקליפות לוקחים אוהו ולכן הגורמים ודסה"ר לעלום שזדה
 הרחמים וים אשר לא יכזבו ויניחו והם קוחמים ופוחמים
 הליטורוה וקדרי זראשית ונדותיו העליזות לא נשחנו כלל
ובזה אני ה' הוא שמי וכבודי לאמר לא חתן . הכוונה אני
 ה' ודת הרחמים הוא שמי אדכ"י לדק ונלכותא קדישא
 ולאו דליה לי נשפט ידיעא דאיהו דחמי ולאו לדק ידיעא דאיהו
 דין ואם תראו שכשחכה עליכם הזנן ונאלאו אתכם לרות רצה
 ורעות אני לא נשחיתו כלל . לא וכבודי לאמר לא חתן שהקליפה
 הנקי אהים אחרים שנבראה צעומותיכם לא חתן לה כבודי לזונה
 ונן הקדושה שלי לעולם שככלא תחזרו למועצ אני שולח אהם
 למוי שנבראם שלא חתן כבודי ח"ו לאהים אחרים שהם הקליפות :
ב' או יכלה ונלכותך ונלכות כל עולמים ונושגלתך בכל
 דור ודור . קוונך וכו' . הנה פתב קדור הכוונות
 צקדר יהי כבוד ה' לעולם צפ' ה' צעומים הכין כקאו ונלכותו בכל
 נושלה היא עשר קפירות הנלכות דעשייה שנלצטה צקליפה כתי
 להכניעם . והנה צעשייה א"ל אדכ"י ונספר ל"ו ששם הקליפות
 דעשייה וזהו שארז"ל אין ל"ו א"ל ע"ז ששם האהים אחרים . והנה
 שורש הזכרות הם ה' אהים ונספר ת"ל שוחשפטרים והם ה"ך
 לרופי אהים דקדושה וצקיונש צעולם הפשייה ונחמילין אחרים
 אהים האחרים שהם הקליפות ורוליס לונק ונהקדושה ביותר כתי
 להחגבר על ישראל ולכלות שונאי ישראל ח"ו וע"י הנלצטות
 השכינה שהיא ונלכות דעשייה צקליפות לשלונז בהם הם ככניעם
 וזהו גלות השכינה שאנורו בכל וקוס . והנה צפי השרדק צעטר
 החמורות כחב . כי ונחלית שפחה ק"מ יש לה תע"ח ונחנות ונספר
 שמה . ואשה ק"מ לילית יש לה ת"פ ונחנות ונספר שמה ונשטעיות
 צעולם ורוליס להחגבר והקצ"ה ונלילני וידם . לזה רנו ונלכותך
 ונלכות **בל** עולמים ונושגלתך ר"מ ל"ו שהיא קליפה העשייה
 שאין ל"ו א"ל ע"ז ונלכותך ונלכות עולמים ונחלצטת צה ונרוב

חזקת נשכא טלא
 שילוח קית חתן
 מחותנים ונספס חתן
 חתקד בכל דור ודור
 הכולם להחגבר ע"י
 חיל ונספר ה' אהים
 שוחלצטה נקליפה ה'
 ע"י קוונך ה' לכל
 הכפוסם לקדור טלא
הנה כמחלה לנח
 יורח עולמים
 לנחיר שכל מה שחיים
 שיהם פעולה נחלה בקר
 וזה נחלה ששם חתם צפ'
 והחיות העליונות כתי
 נחנות ונספרים כתי
 חל ונל ונלך וכו' וכו'
 חל חתם . ששם חל הקצ"ה
 נחם וכן אהי ונחירי חת
 והם בחוקים שחל חת
 נצטרי שהקדושה עולמים
 נשטע טי חל צלילה חת
 נלך וכו' שש"י ונלך
 חת שוחל וכו' האהים
 נחליו קדושה שוחל חת
 נחליו חת צעלני חל ונל
 נחלקם וננו כי בשאל
 נחלוח חת לו כח להק

חצתך ציטרא שלא יכלו וון העולם . וק"ת עלכותך ונלכות כל
 עולותיך ק"ת ח"ץ ע"ה עשר ספירות דקליפת לילי"ת ות"ץ
 ומחיותיך וקספרס ח"ץ בקוד תנור וכיריים יוח"ץ ע"י ת"ץ דאצגית"ץ
 הסקד צב"ל דו"ר ודו"ר חז"ת כמכין מחל"ת וכונספר ומחיתיה
 הרולים להחצבר ע"י סורש הגבורות המוחזים צק"ת צכל דור ודור
 ת"ל וקספר ה' אהים ורולים להחצבר ולולא שכינהך צגלות
 הוחלצתה בקליפת העשייה היו וכלים לשונאיהם של ישראל
 שעי"ץ סוונך ה' לכל הכופלים שהם ישראל צגלות חוקק לכל
 הכפופים לקעדם שלא יפלו ישראל צידם לכלותם ח"ו עד כי
 יצא טילה צצ"ה

והנה

כשרולם בגאול את ישראל גאולה שלימה מוריד קדושה
 יותר עליונה למועה ווחצטלים כוחותיהם וכנכעים
 בגוורי שכל מה שחסיס ירידת הקדושה למועה קדושה יותר חזקה
 עושה פעולה גדולה בקליפה שהקליפה אינה קובלת אור חזק
 יותר מדאי שהם אינם צבוג א' . ומשח"כ ישראל עקם כשוותיהם
 ונחמדות העליונות כו"ש צענין הליץ ואנשי מדין שהקליפה
 ככנעת והקדושה כנודע . כו"ש הפ' **ועברתי** צארץ ונלרים
 אני ולא ונלאך וגו' . וצכל אפי ונלרים וגו' . אני ה' אני הוא
 ולא אחר . שהנה אין הקצים כפרע וון הקליפות כי אש כחצרות
 שלהם וכן אפי ונלרים הים וזל עלה וכסיפרע ונאיהם יפרע
 ונהם כחוקפם שהוא חלי החודש ע"ו ניסן ולכן ועצרת אני
 צצבודי שהקדושה עליונה צעלונה צזוך ונלרים ככהן צצית אפי .
 וועעם כי הוא צלילה הזה ע"ו כחודש כחוקפם וחזק אני ולא
 ונלאך וגו' . משח"י ונלאך ושליח אין יכול להלילם שכ"כ כחצבר
 כח העוונאה וכח האהים אחרים שצעשייה ודווקא שאזד אני
 צעלוי קדושה היותר חזקה לעשות שפמים צאפי ונלרים וסו
 כשאני הוא צעלוי אז ולא אחר לא ישאר אל אחר צעלרים שלא
 אחקם ומוכו כי צשאר הפעמים שאשלה ונלאך לעשות נסים
 וכפלאות אין לו כח להחנקם ונאיהם אחרים חיונקים מהדינים

ההלה לדוד

לא חני בעלני שאז נקהמח עיניהם ונלכחות ויעמדו ונהיהם
נרוב הקדושה. וזזה אונרו **משל**: לתכגול ועטלף שאונר
התכגול לעטלף חני ונלפה לאורה שהאורה שלי אזל
חמה האורה היא חושך לך ועיניך יקמויה זה. כן הגרים ונלפס
יום ה' הקדוש וההארה העליונה הלא להם חושך ולא אור ואינם
יכולים לקבלה כי חם ישראל :

וזה כוונת חשף ה' את זרוע קדשו לעיני כל הגרים צקוד גלים
לדעיה ונפל כהורא כשגליים לדעיים נגד כל העוים
ונפל כהורא שנההלה כזיכול כונו שהיה זרועו ונכוסה ואינה
כיכרת הארחו. אזל לעתיד כשהחשף את זרוע קדשו לעיני כל
הגרים דייקא לנגד עיניהם אז נקויה עיניהם מאורה הישינה
והיא להם חושך ולא אור. וכנף ה' את ונלרים כגוף ונפוא. כגוף
לנולרים. ונפוא לישראל אורה הנגיפה בעלמה היא נפואת ישראל
שנגלה הארתה יותר ונלחי. וזזה לישראל נפואה סיכולים לקצול
אורה הקדושה החזקה. והו כונו צנאנרם **הרב** מוילא
חונה ונכתיקה לדיקים ונחנפאים זה ונשעים
דוכים זה. אונרו חונה ונכתיקה ונקרז ההארה למעיה יותר ונלחי ונלכי
הנשעים כידוכין זה שאינם יכולים לקצול אורה. ולדיקים
נשעשעים ונחנפאים ונחנפאים זה :

וזה כונו חשענה זה אליהנה יחד. הכוונה שאפסיק זה
בסיעה גסה יוהר ונלחי באוריד הארה העליונה הלא
כדרך הדרגה כונו שפיקע פסיקע גסה שעי"ז אליהנה יחד לכל
הקליפה שכל זה שהיה הקליפה חזקה גדולה לריבה הארה
גדולה וחזקה לכלותה ולבטלה. עיד שכתצו הנקובלים על פי
ועמדו רגליו ציוס שהוא על הר הזיתים וגוי :

ג' עור יכלה ונלכותך ונלכות כל עולמים וגוי. סימך ה'
לכל הנפלים. והוא שנודע שכל מוקס שזוכר
הקצ"ם גדולו חמה ונלח ענותותו רס ונישא שוכן עד וקדוש
כנו וחת דכא ושפל רוח. וכן אסי האסים ונלדוני האדוכים

וגוי. עושה ונלח
וכן אור ויד ונ
גזולתך הינה ש
ונלכות כל עולמי
במלך קוין לל
והנפלים שסס
ממדיש
עושה הינה ונלחי
סכוח ונחוק עושה ק
הס הנפלי ונלחי
ננוי. ונלחי קרל לל
נלחי נכדיל שסס
והנה צנאנרם
הנפלים
ונלחי. ונלחי שוק
נלחיים והנפלים הלא
ה' לנפלי
נלחי
ונלחי ונלחי לומר ימי
לשחית נלחתי ולא לל
שחיתים סיס לל ונלחי
אחרי ינל לכל. הוא
קדושי ונלחי הקצ"ם
ולכן וי עושה ענמי
עמד עניו. לכן אעמד

וגוי . עושה ונשפטו יחוס . כי לפי גדלו של אדם כך ירצה צעוקו .
 וכן אמר דויד ועבותך הרצני הרצה ענותוהך יוחר ומוני שלפי
 גדולתך הרצה ענותוהך . לזה רומז ונלכותך וגוי . עם שמלכותך
 ונלכות כל עולמים ונמשלתך בכל דור ודור עם כל גדולתך אתה
 צעלמך קוונך לכל הכופלים וזוקף לכל הכפופים הנדכאים
 והכפלים שהם כלי סצונים שלך ואין אתה ונשתמש כי אם
 בסצורים ותעמוד לימין אציון :

במדרי"ש

כתב לצני ישראל עם קרובו . וזדה הקצ"ם
 אינה כזדה צ"ו . שהאדם אם קרובו עני וספל
 ונעלים הרצה ואינו קוראו קרובי ואם הוא עשיר וגדול אפי'
 שהוא רחוק מנוש קוראו קרובי . אבל הקצ"ם צחר צישראל כי
 הם המעט וכל העמים מוועטים עלום וספלים כל ויין דצק
 צווינו . והוא קרא לישראל עם קרובו אלו הם דווקא הקרובים
 שלו בצביל שהם ספלים וכלם רחוקים . וכן קרוב ה' לנצצרי
 לב דווקא :

והנה

צישראל ג"כ לא כולם נקראים קרובים כי אם הסצורים
 העניים . כו"ש ואם דכא ובפל רוח ותיעצת ה' כל
 גצה לב . ואי"כ ויה שקרא הקצ"ם לישראל עם קרובו לא צכללוהם
 הגאים והכפלים אלא דווקא הוא קרוב לספלים . והכו קרוב
 ה' לנצצרי לב דווקא נקרא קרוב להם :

שבוה

בראש וי"ש ז"ל כושא עון ועוצר על פשע יכול לכל
 ח"ל לשארית נחלהו למי שעושה עלמו כשריים .
 ומה הולרכו לוונר יכול לכל . הרי הפ' אומר ועוצר על פשע
 לשארית נחלהו ולא לכל . ואם ונחמה הדרשה לשארית לשון
 שיריים היה ל"ל ואפי שארית למי שעושה עלמו שיריים . למה
 אמרו יכול לכל . הוא הגם דוע שהקרוב אינו יכול להעיד על
 קרובו . וואינו הקצ"ם הוא העד הוא הדיין הוא צעל דין .
 ולכן ויי שעושה עלמו ספל ועכו נעשה הקצ"ם קרובו ואינו
 מעיד עליו . לכן אמרו כושא עון ועוצר על פשע באינו ונעיש

תהלה לרוד

כי אם בעדות שהוא העד ונקראו ישראל עם קרובו . כו"ש צמ"ד
באמרו יכול לכל . מלכללות ישראל באמר עם קרובו שהוא
קרוב ואינו מעיד עליהם . וא"כ ונחילא כושא עין ועובר על
פסע לזה אמר לשארית נחלתו . לנני שעושה עלונו כשריים זהו
קרובו באמת . ועובר על פסע חבל לנני שאינו שריים וגם לצ
הוא רחוק וננו . ולכן אינו עובר על פסע ומעיד בו ומוציאו
על כל שגותיו וחטאיו :

לז"א

חוב יחלץ עני צעניו ויגל בלחץ אזנס . חרז"ל יחלץ
עני ונדיה של גיהנם צעניו . העני באמר על הסכנות
והספלות . כו"ש לענות ופני . ולכן יחלץ הפני והספול ונדיה של
גיהנם . ופני שהוא קרוב להקצ"ה והקרוב אינו מעיד על קרובו .
ונוחילא כולל נדיה של גיהנם . ויגל בלחץ אזנס גלה את אזנס
והודיעם וזה ענינו של הלחץ הכללים ומדוכאים שזאת סיבה
שיחלצו מדין גיהנם :

ולזה

רמו איביחך ואערכה לפיכך . צינו זאת שוכחי אלוה
מן אערקף ואין נחיל . זבח חודה וכו' . הכוונת
האומר לרשע ארכיחך צדיני ונשפטי . ע"י שהחלה לערכה לפיכך
אערקף לפיכך כל זה שעשיחי שאני עד שלך . אני הדיין ואני
העד . ולווי אני אומר צינו נא זאת שוכחי אלוה שהם הגאים
הנקראים שוכחי אלוה . כו"ש רשע בגוזה אשו ובגאותו כל
ידרוס אין אלהים כל וזיוותיו . כו"ש שאפי" שכינה אינה חשובה
כנגדו . ולכן אמר צינו נא זאת אהם הגאים השוכחי אלוה פן
אערקף ואין נחיל . שאני רחוק וננס ואעיד עליכם . לכן אערכה
לפיכך ואני מודיעכם ווי הוא הנילוול מידי ומונשפטי . הוא זבח
חודה הזבח ילכו ומהודוס ועושה השוזה . חבל חכאי אחר לרין
לי וסס דרך משים עלונו כדרך דיקה לכל והוא עושה עלונו שריים
ועניו מאוד אורו האדם ארכנו צישע אלהים . תיבת אלהים הוא
הדיין . הונשפטי ארכנו צישע הונשפטי של אלהים שיכלל ומונשפטי
ע"י שעשה עלונו דרך ובריים נעשה לי קרוב ואין קרוב ונעיד

על
א
רוד עני חקר
מכור זכאי חר
ואם לאו לנשני
צ"ס זכו וחלו
לא זכו עני וזכ
צ"א ככודי ודול
לכך לא נחמי טין
סוף לש דודי סוף
דודי ודודי זכו מלא
והמונה בין דודי זכו
סוף סוף חסודי חסודי
שכשנים סוף ים
השני ארכליק וניס
ואין וזה חסודי
זכו מלא (שהם לרין)
עלילת שחור
לזה
רמו והוא
נרמא לנ
השני צו חס עין
עשיל ומונשפטי לוקח
ומש לקחו הסובל וזו
השני עבד ים צו
הנה נרמא שיש צום
משה לקחו לרין יסוד
ונכילי החולאים א
סודים סודים על

על קרובו ומאלף יכלל ונדינה של גיהנום :

ד' או ירלה ונלכותך ונלכות כל פולמים ומושלחך בכל דור ודור . קוונך ה' וגו' . ארז"ל דור אי ונלך ׀ ודור שני חקר ׀ . ונדע נ"ש רז"ל אין בן דויד זא לא או דדור שכלו זכאי או דדור שכלו חייב . שאם כלו זכאי שרי נגאים בזכותם ואם לאו לונעני לונעני אעשה וגו' . וההפך הוא צניאח המוסח צצ"א . זכו וארו עם עכני שניא כזר אינש אחי וכוי כצבוד גדול . לא זכו עני ורוכז על חמור ואין להם הפומח ראש גדול כנוו שאם יצא כצבוד גדול . וארז"ל קוונך ה' לכל הנופלים היא על הגאולה לכך לא נאמר נ"ן באשרי שגרנוו לכפלה לא חוסף קוס . לכך קונך לה דויד קוונך ה' לכל הנופלים . לזה רנו וממשלחך בכל דור ודור . דור ונלך בן לדיקים . ובין חקר ׀ דור אינו סגון . והכוונה בין דדור זכאי ובין דדור חקר קוונך ה' לכל הנופלים סוף סוף חסמוך אחת מנפילתם דקאי על הגאולה . אזל ההפך שצנטיהם הוא יש קנויכה ויש זקיפה אם דור חקר שהוא צלך ׀ השיב אדקליק ונניס ואמר קוונך ה' לכל הנופלים קנויכה צעלונא ולא זקיפה ראש . כי הוא כנוו עני ורכז על חמור . אזל אם הוא דדור ונלך ׀ שהם לדיקים בזכותם אז ורוקף לכל הכפופים זקיפה ומעליא בהרנות ראש עם עכני שניא וגו' :

וליה

רנו והוא נוחולל ונפשיני נדוכא ונעוכתינו וצחצורתו נרפא לנו . בולנו כלאן חיינו איש לדרכו פרינו והי הסביע בו אח עין כולנו . נגש והוא נענה ולא ישח פיו . נעולר ומונשפט לוקה וחת דורו נוי ישוחח . ארז"ל הוא נדבר על נשיח דלקנו סקובל ורעין ושרי ואקר . ואמרו כי כל אי וישראל העושה עזירה יס"ח צנושיח דלקנו חצורה . ולכן חנויד שרי ואקר הכה נודע שיש צאים צחקרון הלצנה והס קובלי חולאים . אזל נשיח דלקנו לדיק יסיד עולם הכילל חקר ונשפט . וא"כ איך יצא וקובלי החולאים לא ודאי הוא כצביל עונוה ישרא ומונחק עי"ז סדינים סורדים על ישרא . ועכ"פ הם עתידים ליהן את הדין .

תהלה לדוד

זהו שרונה והוא מחולל מפשעינו ובחזרתו כרפא לנו . לא אנו
כחשנינו או חזרתו רפואתנו והכוונה שאפי' נדוכא ונבוזתינו
ומחולל מפשעינו באותם החזרות כרפא לנו' גיונוי אהים
שנחפשא קס אהים והדינים החקיים כי הוא צרות שפתיו ויית
רשע בקללו אחרו . ועכ"ז קובל כמה וכמה פעמים ורשע אי
בחזרות ולא יפתח פיו לקללו ולאצדו מן העולם וקובל החזרות
מעולר ומחשפט לוקח . צח לומר הוא אינו מפשי טבא בחקרן
הלצנה והולך להיות מקובלי חולאים . כי הנה על"ר ה"כ חקר
מקפר ט"ק ומשפטו וי"ה ה"ל ה' הא"י"ס ה' גבורות והוא כולל
חקים וגבורות לדיק יקוד עולם . וזהו מעל"ר ומחשפ"ט לוקח
ואינו מחמת חקרן הלצנה . אלא ולאי הוא מחולל מפשעינו כוונ
שאמרנו ואם דורו ווי ישוחח ווי המשיח לבני דורו . טככל דור
ודור שקור הולך ודור צא ואינם נותנים לב לזה ללעד את
הלדיק יקוד עולם :

והנה

כשיסתכל בזה לריך שיבוס ויכלס איך יוכל לראות
פני הנושח שיצא בצ"ח וכ"כ גרס לו חזרות וליעד
אחרו צעוותיו . טצנה כראה לפרט פקוק **מלך** ציפיו חזוניה
עיידך תחלינה ארץ ורחקים . לצך יגה איונה איה קושי
איה שיקל איה קופר את הונגדלים . הכיונה טאוור טעחיד חסה
טעלך ציפיו וולך הנושיח ציפיו החזונה עיידך . כשיצא בכבודו
וציפיו ובחזרתו ותחנה טבא ונאריך ורחקים ותחח כרך גדול של
דומי . לצך יגה איונה לריך טחכניס החיונה צלצך ותמיד יגה
לצך איונה ויכאה ונונו . איה קופר טישפור עובותיך וכנגד
גרנוו לו חזרות רבות כמקפריס . איה צוקל טהנה ווי טענה
הכאה וחזרה בחזירו חס הוא אדם גדול והמנס והפולע אדם
קטון עונשו גדול . לפי מה שהיה המוכה גדול ולכן אהה צן אדם
מונך ילאו חזרותיך לאתו הנולך הגדול . אי"כ איה שיקל ווי יכול
לטקול זה כמה עוכשים חסה חייב על כל חמה וחסה . עיד איה
קופר את הונגדלים אנוכו בזהר נגדל עוז וגוי . ווי דייר באחרו

הגדל קביוס חסד
עיי עינתוך . א
א ימות ונלך
משע יידי
ליכול דלוח דיליה
עד טעס לוח איה
שאורו לטולס ייק
יצחק וגוי . ובה
עיינס וחקק בדי טוי
רחמי ויכא כבוד טוי
לוח דוח ונלך ציפיו
הטנינה בדי טעמלה א
ובדי טעמלה לביק
לטיחי טעס חרץ נרד
נלך ציפיו או עיידך
נאריך ורחקים לצך יג
הנה מרוב טעמלה
וחיי טעס על לב . איה
טנינס נגד טעמלה
ויי טעמלה נגדל טע
וזה וחסה הכי קבלו
א יכלא וני
זור ודוי
הטעמלה . טעס טעס
הגדול המבור והטורח טעמלה
איה טעמלה וליס טעמלה
אן אן טעמלה טעמלה
וטעמלה וטעמלה טעמלה

ונגדל . קצ"ה וחד וסכנא כמה פעמים הגיע עלצונך להסוא ונגדל
 ע"י עונותיך . א"כ לצד יסגה איוס לדעת מה תעשה ותכלל :
א ימות מלך ציפיו הסזינה עיניך וכו' לצד יסגה וגוי . אח"ל
 טעם ירדה הסעווס לזה העולם כפי הפטע כי היכי דלא
 ליכול דלאו דיליה כנדע . וכן יש טעמים אחרים . ונראה לתת
 עוד טעם לזה הוא לפי שאין האור ניכר לא מתוך ההושך ע"ד
 שאנונו לעולם ירוץ אדם אפי' לקראת מלאכי אונ"ה שאם יזכה
 יצחין וגוי . והנה עובדות של עוה"צ אשר עין לא ראתה אינו
 טיעם ונתקם עד שיראה העוה"ז הכלה והמאכלים הגשמיים .
 ואח"כ יראה כבוד הדר ונלכותו בעוה"ז ויהיה לו הבחנה גדולה
 לזה רמז מלך ציפיו שרומז לערבות הקתכלות והסנאה וזיו
 הסכינה כדי שתראה אותה ציפיו וזיו סדרה שהיא ונלכות עוה"צ
 וכדי שתבחין לפיכך תראה ארץ מרחקים הראוך והציאוך
 לעוה"ז שהיא ארץ מרחקים ותראה ששם חושך ולא אור בערך
 מלך ציפיו אז יערב לך אותה הסנאה של המלך ציפיו אזל שם
 מארץ מרחקים לצד יסגה איוס שתהא ירא ומרד שאפשר שלא
 תזכה מרוב עונותיך . איה קופר עונות שאלם דס בעקיביו
 זאינו שם על לב . איה שוקל הספק מולוה כנגד שכרה ושכר
 עבירה כנגד הסקדה . איה קופר את המגדלים שהיו אומרים
שי הלכות בנגדל הפורח באויר כו' עקיבא ומציריו וכוונתו
 להס ואפילו הכי קצלו יקורין בעולם הזה כדי לזכות לראות
 פני מלך ציפיו :

ד' א יכלה ונלכותך ונלכות כל עולמים וממשלתך בכל
 דור ודור . קיווך ה' לבל הנופלים חוקף לכל
 הכפופים . הנה נודע שאמר חנן צהו"ק בקשו שלא לאמר הא
 הגדול הגבור והמורא שאמר ישראל בגלות והגרים מרקדים בסיכלו
 איה גבורותיו ואיה כורחותיו . אח"כ ראו שארצא הן הן גבורותיו
 הן הן כורחותיו שישראל כהפזרו בין ע' אומות והם דוויס וקחופים
 וטנואים וכקולים צעייכהם כעלה בין כמה זאצים הלא נורפים

תהרה לידוד

אחור צרבע אי והקצ"ה מגניכו ומליכנו מידם כי כן הרועה המליכ
עלה אי שלו וכמה זאצ"ם צין אש היה שומר העלה לצדו כלל
זאצ"ם. לזה רמז מלכוהך ולכוה כל עולמום לא נכחית ח"ו ולא
נכרעה ח"ו והיא ת"ח ממשלתך בכל דור ודור צין צדור ונלא בזמן
צהמ"ק צין צדור חקר שהיא הגלות היא ממשלתך וגבורתך ובי"ח
גרים ורקדים צהיכלו סיכן גדלו וגזרתו. לכן אמר קיומך הי לכל
הנופלים שהם ישראל שפלו לפני כוהם זאצ"ם ואתה מליכנו מידם
וקוּמך אוחם וגדולה גבורת הרועה המליכ העלה וכמה זאצ"ם
צין אש היה שומרו לצדו ולפעמים חוץ מזה שאתה קומם
להלילם לא גיכ זוקף לכל הכפוסים שתעשה להם זקופם והרמז
ראש אף צומן נפילתם בגלותם כוהם הלצנה שתלא ותתעב ציום
שהם ישראל אף צומן נפילתם החמה שהם הגוים וא"כ מלכוהך
וממשלתך היא היא ואין ח"ו לוּמַר ונבלתי יכולת הי אדרבה ציה
יכרם בגורתך יותר :

והנה

תראה שהשכינה בגלות עם ישראל הכל הוא כדי
להכניע את הקליפות שלא יעשו כלים צישראל ח"ו
להליל את העולה וכמה זאצ"ם אף שהוא גרעון ח"ו לרדה לנוס
השפל הכל הוא מאהבה ישראל. ואף לא נצוב וככלם כגנ
הכמלא צמחחרת ולרדוף אחר תקו"י השכינה וב"ש שעי עובדותיו
מלצ"ה מלצ"ה הצל ורעות דוח שהם הקליפות שהנה חטא
הנעשה בגלות פועל פגמו יותר וחטא אדמ"ר כו"ם צען החיים
כי אדמ"ר חיקן הקליפה ולא הלצ"ם צשכינה. אבל הגלות
הלצ"ם אוחם צה :

וידו

כרמז אצ"ך הראשון חטא ומליכך פשעו צי. אכה כוה
שהלם הפשע צו שאמר פשעו צי. היה לו לוּמַר חטא
צי. ולמה צאצ"ך אומר חטא ומליכך אומר פשע. הכוונה צא לוּמַר
אחם אוונרים חטא אדמ"ר גרם לצרים גדולים ואחם גרמחם
יותר מוּמַר. לכן אומר אצ"ך האי שהיא אדמ"ר חטא ולא צי מוּמַר
שהיא חטאו בתיקן הקליפות ולא צי מוּמַר והוא נקי חטא צענד

מליכך שהם
מלצ"ה שהם
צמח אדמ"ר
ומק
ובזה
מליכך שהם
ומחיקם כח
שחזרו מתי
שלהם לא עשו
שהקליפות
לה כח לקבל
העבר
מ"י ומשכיהם
קליפות צענו
צמחם והלה
הם לנו הוא
הנעשה לקבל
בעיים לעוף
שהגיע עד
כח לחטא לפשע
והאצ"ה עד
קס עניו והסו
לנקים מוּמַר
ופשע ציו. כך
ומלם שיו
הגוים ללח
כח הוא

ומליך שהם ישרא ונקי פשע פשעי פשעו צי אונעו צי דייקא
שהלבישו הקליפה צטכינתי וחו פשעו צי צכצודי וצקדושי כי
צחטא אדה"כ הקליפה וחתוקת וצעשוח עוד עוונות מלבישים
ונקריבים את הקליפה יותר על נה שיהיה :

ובזה

נראה כי בתים רעות עשה עמי אותי עזבו ונקור
מים חיים לחלוץ להם צורות וגוי. העצד ישרא וגוי
גליו ישאגו כפירים. הכוונה אם היו עוזבים אותי שלא היו
נחזיקים כח הקדושה ע"י מעשה העוב החדשתי שהיא רעה אחת
שאיתי עזבו ונקור החיים ששרשם ונשם ולא החזיקו השרש
שלהם לא עשו רעה שכית גדולה שחלצו להם צורות נשצרים
שהקליפה הנק' כלי שגור. עשו לה צית קבול להקליפה ונחנו
לה כח לקבל זה הוים החיים שהיא הקדושה שכוליכוח לשם :

העבר

ישרא וגוי. מדוע היה לצו כי הלא לריך לחת לצ
א פעותם כי הלא כל נה שנותנים כח צקליפה
ע"י ונעשיהם צהושיך להם קדושה וחיות יותר אותו הכח של
הקליפה צעלנו הוא הכפרע ונשם. ח"ש העצד ישרא וגוי.
בתמים והלא הם צנים וקומכים על שולפן אציהם. וח"כ מדוע
היה לצו הוא אותו הכח שהוסיף הכז"ל שחלצו להם צורות
הנשצרים לקבל צחוכם הוים החיים הוא גרם שעליו ישאגו
כפירים לערוך אותם ולפרוע ונשם. **משך** לשונא צחכלית
שהגיע עד דכדוכה של נפש מריצ הרעצ

עד שלא נשאר
כח להשונא לפשוט ידו ולהשיצה והציא אותו והסקהו מים
והאכילו עד ששצה רוחו איו ונעט ונעט וכסנחוסק צו כח עוד
קס עליו והכחו ופלעשו ועשה צו הצורות מי גרם להשינא ההוא
לנקום וננוו אותו הכח שגרם לו כי צידו עשה ואין אדם נוכה
ופולע צידו. כך הקליפה צראה הקצ"ה צעולם לליעה צישא
ורולה שיהיו וצוונותיה דווקא ללורך קיונש עד כי יצא זמן צלע
הנות לכלת ישרא הוויסיפין כח הקליפה ע"י עונותיהם אותו
כח הוא הוונחקס ונשם להכוחם ולפלעס שמשנחצבר כח

תהלה לדוד

הקליפה או אנויה שולטים על ירא :

והנה

ע"י הקדיש בכוונה שהוא כלו אריותו וחיבתו
כשלתלמות של צדל צדגלי הקליפה שלא יוכלו
להתרווה בקדושה כשהעלה למעלה ויחפרדו מומה כל פועלי און
כנודע שהקדיש ידים העליונים וועלה הנפילה והקדושה למעלה
ומכה בהכחות להקליפה שלא תשלוט ותפשוט ידה. ולכן הקדיש
לריך עינים שלם בחיבתו ואריותו כדי לפעול פעולותיו
לעשות תיקון וקיוע לשכינה :

ובזה

וצפשיכם שלחה אונכס שירדה ונתלצשה בקליפה כדי
להזילכם שלא ישלטו בכם יותר מדאי ואחס אפי
דבר קל לא עשיהם לשכינה כי הלא מדוע צאתי ואין א"י און
יבא שמים שהוא הקדיש. כו"ש צגנו' כיון שבא הקב"ה ולא
נאלא עשרה ניד בועס. שאלו מדוע צאתי ואין א"י. ואם תאמרו
הרי אכחנו אונגרים קדיש והוא ידים העליונים להעלות הקדושה
שלא יוכלו לפשוט צו יד אני רואה שקראתי ואין עונה בהוא בלא
כוונה ובאו אין עונה ואין קשב שאינה עניית קדיש כראוי לתת
כח ולהחזיק הקדושה העליונה. ולא תאמרו אני לריך עזר. סן
צגערתו אחרים יס וגוי' לא אני רואה שהסיו עונים תחלה
וונחשוררים ותהיו באידים למטר ולכן אני לריך עונה תחלה
ולמעט כדי שאל"ב התעורר ונלמעלה אין עשה יורדה ונלמעלה
עד שעולה עפיים כנגדו ונלמעט. לכך אני לריך ענייחס לנעם
ולכן אמר קראתי ואין עונה שאדרבא הקריאה לתחתונים שקורא ס
להקב"ה והוא יענה איהם וכאן הלה הקריאה להקב"ה ואנו
קראתי ולריך עניס ונן הסחתונים לא הוא הדבר שאמרו שהוא
ממתין להתעוררותם וכאו הוא הקורא והס העונים ארתו :

פומך ה' רכר הנופדים וזוקקה רכל הכפופים : עיני וגו'

א הנה

הנילוות שנעלו בעוקי הקליפה ונתערב הטוב
צדע. והקב"ה עשה דלח"ס לצרר ונדרגה אחר

מדרגה. עד שיר
ומיידע צבור
עם דודי ויר
שמות צדע
צנים ולקוש
וישכל עי אפי
קדושה צדח
שאר צד צד
מעלה לניהל
לשם וזהו צד
הקדושה. צ
לצד צד
ודנה אחר
אף אס ומו
עשה עם
וח קונן ס
אחס ססו
צד צד וידח
אחר עשה
אם אכלס
הכפופים
גוויס ססו
אפי. עני
שחם אר
עניס וחסו
ואכלת
אפי עשה
צד אפי
לשם וזהו

מדרכה . עד שיהיה צמודת אלם ויחזור לקראו העוב . והשביע
 וקיימת צבור שהיא יודת לנועה לנקום הקליפה לצרר . כמ"ט
 ע"ש דודי ירד לגנו לצרובת הצופה שהם הנילוות וקראים צופים
 שזחצנות בהם הכלה העליונה . עזם גרונים יחוד מ"כלרע ח
 צגנים וללקיט שיענים שהם הנילוות שזכז בן תחומים .
 וישראל ע"י אכילתם לש"ש וצרכתם המאויס להם וצרכים ניילוי
 הקדושה צבא אכילתם והכל לפי נשאו אלם . וע"י צרכת המזון
 שהיא די צרכות המכונות לדי עלמות חבי"ע יחזור השפע לנועה
 ונעולם לעולם לתחתונים . ראש כוונת מרויח האדם באכילתו
 לש"ש ואזהרת הצרכות כחקתם וצכוונתם . אי שצבא הנילוות
 הקדושה . צי שעשה יחוד צאוחם הצשונים להכלת העליונה
 לעורר מ"כ . שאח"כ וכה היחוד נמשך השפע ונעולם העליון
 מדרכה אחר מדרכה . צבאכילה אי כוונת אכילות מרויח צחנס
 אף אם מוזלו גרם עני הכל לפון ושזור לעולם הכלחי כוונת לדקת
 עשה עם הצרכות שגרם זול וקוצע צעולם ע"י אכילתו . לזה
 רנו קוונך הי לכל המופלים שהם הנילוות כשבלו צקליפה חוקף
 אוחס שהיו כפופים כעצדים צד אדניסם צעונך הקליפה .
 שהשכינה יודת לנועה לצרר לקוונך ולקוף אוחס . ועוד ח"קן
 אחר עשה הקצ"ה והוא שעיני כל אליך ישצרו ואחס כותן להם
 את הכלם צעתו . וכשאוכלים הם וצרכים וקטונכים וזקפים
 הכפופים שהם הנילוות ע"י אכילתם . ושבינה וקיימתם והם
 גרונים שיהיה יחוד . והו **פ**יתח **א**ת **י**דך **ר**ית פא"י הו"ה
 אדני . שע"י עליית הנילוות ונעוררת הכלה בהם ומ"כ . ועי"ז
 פותח את ידך לפון הוה תמיד שתמיד ידך פתוחה הנילוות
 עולים ואחריסם יורד השפע העליון וכע"ה ויה רבו מעשך הי :
וכזה ואכלתם אכול וצצוע והללתם את שם הי אלהיכם
 אשר עשה עונכם להפליא ולאל יצטור עמילעולם . שכוונת
 צא להגיד להם ואכלתם אכול הכפל לוונר שכל אכילה ואכילה
 שלכם גורמת לאכילת הרבה . וזהו ואכלתם אכול וגו' . שעי"י

תורה דרור

אכילתכם אדם ובעלים כלומר הקדושה ויהיה יחוד עליון . ועיי
 קוהלתם אדם זה ה' אלהיכם שמצדדים על מזונותיכם . והכוונה
 שם ה' שהוא ד' אותיות כשמות של ד' עולמות אבי"ע . שצ"ו
 יורד השפע מצולם העליון לחמתון . והוא שם ה' אלהים .
 ואמר אשר עשה עונכם להפליא . שאותו זמן בא להם השפע
 שלא בהדרגה ובדרך טבע כי זה היה ציווי ואל שזרעו צ"ו בטיסן
 והקריבו עומר וכן המדע ציווי בטיסן . והנה דבר שהוא בטבע
 הוא אלהים שכן עולה הטבע פ"ו ומספר אלהים . ובאן שלא
 בהדרגה ונרחמים העליונים הגמורים והפלא העליון . והוא
 אשר עשה עונכם להפליא לשון פלא . כמ"ש ד' פסוקים בענין
 הכתובים פלא ונשון הפלא ויהי דבר . שפירשו אהבקי ועיקרו
 בכתר לרמוז א רוב הציליות . וכן צ"ו פלא ויזך א הדרוש . ובמזר
 כאמר איש כי יפליא לפי שורש המזר שהוא בכתר . ולכן אמר
 כאן ויה שפטי עונכם דבר שלא כדרך טבע הוא ברחמים
 הגמורים שפלא העליון שירד עד היסוד . שהוא המשפיר לכל
 עם הארץ . ולכן להפליא ונקשרו קפ"ו יוק"ף ו' הויות שהוא
 שפי . ולעולם אדם גרומים ע"י אכילתם וברכתם שפע צעולמות
 ועידכם הוא . ולאו אביל דלאו דיליה הוא כי משלכם הוא .
 ואפי' זאת הנהירות שפטי שלא כדרך טבע שאינה שלכם אפי'
 עוותר לכם . ולא יצונו עמי לעולם . ואין אפי' קורא אותם דלאו
 דיליה אלא משלכם :

לזה

רמוז ומפי עץ הגן אכול תאכל . שפי אכילתך הזהר
 זה כדי שתאכל זה אכילות הרבה . אם תאכל לפי
 וכוונתך לזכר יחזור השפע לך השפע מן היחוד וחמיד כל אכילה
 ואכילה גורמת אכילות הרבה . ולזה אמרו לדיק כי עוז כי
 פרי ועלליהם יאכלו . והיה לריך לוור יאכל כי הלדיק עיי נעשה
 היחוד . ומן היחוד יחזור שפע ורלון צעולם וכל העולם כהנים
 מונחו . לזה רמוז אמרו לדיק כי עוז . הכוונה עוז לשמים ועוז
 לבריות . שהרי פרי ועלליהם של כל לדיק ולדיק לא אמר יאכל

אלא יאכלו כל
 ויהי
וכוה
 יול
 נקד
 במוטט . כח"ט
 בני ורנס ובי'
 יודים מונח עיני
 הוידה מן הדלי
 המדק הכל מן ה
 חבו יל ויס ודלו
 שם השפע והצדק
 וה
ב' עור
 יל
 הכס
 נאמי ופני כחור
 הודק ה' לכל סופלי
 הודק לפלא וזה ה
 חוסר אמר כונת ה
 פי שלח ומתקם וינה
 ושיקה . ופירשו כו
 נאמי שפטים . אלא
 מן המונח נעלה
 מן לה קוטה . אלא לזה
 שחנה קוטה נעלה
ואה
 כונה הגישה
 קרחה צע
 נעמו הודק לפיסק .
 נעמו . כי סגס שנים
 הודק קרחה אלא

אלא יאכלנו כל העולם יאכלנו ומשרי הלדיק . אם ירד ונטר וסובע
וחיים ושלום הוא לכל העולם בכללה :

ובזה

יזל מים ונדליו וזרעו צמים רבים . הכה הלדיק הוא
נקרא דלי שעל ידו מעלה מים ון המעיין והוא מקהפק
צמועט . כמיש צר' חניכה שכל העולם כלו יזון בשביל הכינס
צבי וחניכה וכו' . והנה עבד הדלי כשמעלה מים ון המעיין
יורדים ונוטו טיפות וועעו . והו הנק' כוור מדלי שהיא העיפה
היורדת ון הדלי . ולכן אמר על הלדיק ון הדלי . ואפי' שהוא
המשיך הכל ון המעיין הוא וקהפק מדלי שלו באוחס העיפות .
והו יזל מים ונדליו שנושכים לו טיפות . שכל אוחס המים
שהס השפע והזכרה זורעה לעולם . והעולם כזמים בזכותו
והוא מקהפק כוור מדלי :

ב' עוד

יראה קוונד ה' לכל הנופלים חוקף לכל
הכפופים . אשר חכמים הגידו למה לא נאמר כון
באשרי ופני הכחוד נפלה לא חוקף קים . וחזר דוד וקונס
קוונד ה' לכל הנופלים . ואמרו בגוי' שכוונת פסוק כפלה וגו' .
הוא כך נפלה ולא חוקף לכפול עוד . אלא קים צחולת ישראל
ובזוהר אמר כוונת הפ' שאין קיומה כשאר פעמים שקיומה
עיי עליה וחקים וינה ובה . אלא הקצ"ה הולך להקיומה כז יכול
וופייקה . ופירשו כוונת הפ' נפלה ולא חוקף קים וועלמה
כשאר פעמים . אלא אחי צעלנוי חקיומה לזם אחר שלג פסוק
הנוין הנורונו לכפלה לא חוקף קים צא לפרט . שכוונת שאין ח"ו
אין לה קיומה . אלא לוונר לך קוונד ה' צעלנוי ובכבודו לכל הנופלים
שאניה קונה צעלנו . אלא ה' קוונד ידה להקיומה ולזקפה :

ראה

כונה הגיעה ינותנהו ית' . שאפי' שכנסת ישראל
קרהה צעונה וחמאחיה ונענו הטוב ונונה . הוא
צעלנוי הולך לפייסה . ואיך לא ילמוד האדם דעת ליקח ק"ו
צעלנוי . כי הכה שכים צבי אדם טים ציניהם ונרצה . זה אומר
הוא לריך קיצא אללי ויפייכני . וזה אומר אדנבא הוא יצא אללי .

תהלה דוד

ולוה לא יקח ק"ו מודת קונו . שאעפ"י שקבחה עליו כ"י הוא
הולך לפייסה כאלו הוא קרח עליה סיו . ולוה לא יתכבד עם
חצירו כמו שהקצ"ה מהנהג עמו . שזו מלוח וההצח לריעך
כמוך . אם אחת אהב את חצירך כנפשך כמו שאתה רואה זילותא
בעלמך אם הלך לפייסו כך הוא רואה זילותא לעלמו אם הוא
יצא אללך :

ובזה

יבוא פסקו וההצח לריעך כמוך אחי ה' . הכה מלינו
שהקצ"ה קרא לישראל אחי וריעי כמ"ש . לזמן אחי
וריעי . ועדין יאמר האומר שהקצ"ה ראשי בעלמו לקרות לעצמו
רעי . שכן מלינו לפעמים הגדול אוור לקטן ונוכו אחי וריעי .
אלא אם הגדול והרב אוור לעצמו אחי רובא שאתה ג"כ הקרא
אחתי ריעי ואחי זה מעלה גדולה ששקום גדולה העצד לאלונו .
לכן כדי להגדיל אהבת הש"י וגם ישראל וגדולתם לפניו חן
מונה בקראם הוא אחי וריעי נהן להם רשות שהם ג"כ יקראו
אחתי דודי וריעי . כמ"ש זה דודי הם ריעי וכו' . שבי"ג קוראם
לשש"י ריעי . שרי הגדיל אחתה ושקום אחתה לנודגרת קדושה
העליונה ונח הכשמות הקדושות הנחלצות ונונה . ולזה רזו
הפי' וההצח לריעך שההסוב לכל אי' וישראל כנפשך שלל ההלם
עלמך גדול וחצירך . והקח ק"ו מנוני שהרי עשיהי עלמי כמוך
אחי ה' . פעם כל גדולתי עשיתי עלמי כמוך אחי ה' . שאני הקראך
רעי ואתה הקראתי רעי שהסויחך לנודגתי . וכ"ש שאתה וחצירך
השוויים והגשמיים וצבוק אי' איך לא תקח ק"ו מנוני ונח שאתה
רובא לעלמך העשה לחצירך :

והנה

הקצ"ה נהג דברים בעלמו כמו שהנהג האדם עם
חצירו . הכל כדי שילמוד האדם דעה ויקח ק"ו בעלמו
כי הנה אור נעשה אדם צללנו . ולא אעשה כדי שיקח האדם
עלה מן הגדול ונונו שהקצ"ה יתעלה לקח עלה מהנכבדים כ"ש
האדם שלריך שיקח עלה מן הגדול ונונו וכן כמ"ש קרחה עליו
הוא הולך אללה לפייסה . וכן אינו משהתקם כי אם צבוקים

שפירס המכר
הכל כדי ללמוד
הקבל בעצמותו
והנה אם יתפשט
הנה ולא קפאה
בעלום
לזה
חזרו וכו'
סי סמו
ההנהג עם הנחיות
והנכסו בעלום נלו
ענוה ובעלות ויהי
וכן חזר א"י כי יתעלה
לחיותו ויהי כהנהג
סי כל נחם שהנהגו
עלמך מנוני ותחמת
נחם שלפני אל לי
שקף צבוקיהו
לזה
שם סמוחתי
הנהג ענוותו והנהגו
שקופים לפניהם איך
יחו איך יתחד ונכני
כי כל נחם ששש"י
ללמוד לחם מוחם שישק
לחי לה לחתה בלוייה .
צבוקים מנהג ששש"י להם
אחתי וריעי וק ענוות
עודים לך שיעניקך

שצודים הנכבדים עניים ופכה לוח וכן כוונת דברים אין נוספת
הכל כדי ללמוד האדם להכניג הדברים צעלמו. וק"י שהקצ"ם
מוקבל עלצבות וקוצר מחיס ומונחם אצלים עם כל כבודו י"ת .
והכס אס יתפוש האדם מדות אלו של הקצ"ם לא יאונה אליו
דעה ולא קפאה ולא שנאה ולא מחלוקת . אלא נכנס ויולא
צטלוס כשתתחבר צמדות האלה הקדושים :

רזה

אמר וכל צניך למודי ה' ורצ שלום צניך . אומרנו למודי
ה' הכוונה לומדים ומדות הקצ"ם שיתנהגו כמו שהוא
ומתנהג עם הצניות . וצוה רצ שלום צניך שהמודי יולאים צטלוס
ונכנסים צטלוס בלא יאונה שום פע א האדם התופס מדות אס
ענוה וספלות וג"ח ופעלצ ון הכל וכן שאר מדותיו הקדושים
וכן אמר **אני** ה' ואלוידך להועיל מדריכך צדך חלך . לו הקצצת
למלותי ויהי כנסר שלונך . הכוונה אומרנו אני ה' דייקא שאני
ה' כל מה שהתנהגתי צעלמי הוא כדי ללמדך להועיל שהקח ק"ו
צעלמך מומי ותאחזי מדותי להדריכך צדך שתלך צה ויולצד
שכרם חלפין אלא לו הקצצת למלותי ולמונהגי ויהי כנצר שלומיך
שאף צעוה"ל חלא תמיד צטלוס ותכנס צטלוס :

והנה

אס לא ילמד האדם המדות שהנהיג הקצ"ם צעלמו
עם הצדואים . הוא גרוע ון העוף ומן הצמחה כי
הנה העופות וההרגולים ונלמדים לאפרחותיהם היאך ילקצו
שלוקטים לפניהם איך יקנחו חועמיהם ועושים כן איך יעלו ואיך
ירדו איך יפחד מוצני אדם ויעשו כעוהם . והאדם גרע וחס
כי כל מה שעשה הש"י"ת הסתנהגות הצנוה והספלות הוא כדי
ללמד לאדם מדות הישרות והוא אינו עושה אוי לאותה צושה
אוי לה לאותה בליונה . והוא ברזו **ועור** השמים ויגד לך אחת
שלומה מונה שצושה לפניך הקצ"ם . ואיך מתנהג א"כ
אחת גרוע ון העופות ולדיך אחת לסיזת חלמדי העוף והס
מגידים לך שילמדוך דאס עד היכן הגיע עונך שלא לנדה
מאזיך שצטמיס .

הזלה לדוד

ג' או

ירמוז קוונך הי לכל הנופלים חוקק לכל הכמופים .
עוד חשב חראה עוצה הקצ"ה עט האדם כי ככה
זה שכלעווינו צהורה הקס הקיס עמו עוצה העוצה עמו דווקא
עמו שאם חראה שציוך עומד ואינו מקיים עונך אהה פעור .
אל דווקא עמו לקיימו באופן שיהיו שניכם מקיימים את המשא .
והנה ולינו שהקצ"ה רואה את האדם נופל וניצן לארץ עיי
עונותיו הוא מקיימו ליתן יד לפושעים להקיינם ועושה כנה
הערות להעירו ולהקי"ו כנה פעמים והאדם אינו עושה שום
קיוצ ולא ירגיש ולא יעורר עלמו לקום עכ"ז עושה חקד לאפים
כנה וכנה פעמים עד שיחזקן כי לא ידה וננוי נדה ומדה ציו
שנים שלשה פעמים עורח עם חצירו וצבאותו שלא הסעורר
לקום וניחו והולך :

לזה

רמוז קוונך הי לכל הנופלים . חקק שככפך כדי ליפיל .
השם קוונך ידו צבונה הערות ואף שהאדם כשאר נכפך
ולא עשה שום הסעוררות כדי להענויד עלמו יצב אל כשאר נכפך
עם כל זה הוא זוקפו ג"כ עורח עד שזוקפו כחקנו ואינו חומר
זה שלא עושה ענוי קיוצ אחיחנו כסוף אל אינו וניכיה עד
שזוקפו כחקנו שלום כלעווינו צהורה הוכיה חוכיה אה עניתיך
כנה פעמים ולא החומר כיון שלא הועיל אחיחנו ואיננו אל
הנרע ענוי כנה פעמים כמו שאמרו ע"פ **אם** חסוב ואשיצך
לפני העמוד שהנצי"א ראה שכונה פעמים הוכיה את ישראל ולא
הועיל חומר לנה אחי הולך וצא על חכם . אי"ל הקצ"ה לא ההא
חלר על הליכתך כנה פעמים ולא הועיל כי הליכתך אינה איהם
כי אחה ושונשני ונשרת לפני וזהו אם חסוב ואשיצך איהם כנה
פעמים די לך שלפני העמוד שאחה הולך וצא ועומד לפני שהלך
צשליחות ולא ההא חלר על הליכתך איהם אל חשונה משליחותי
חורח שאחה עומד לפני לשונשני :

וד"א

אם הוליא יקר וזולל כפי תהיה . אם הוליא יקר
וזולל שהם צני אדם להחזירם למוצא ואהה עורח

הנה כנה
הנה חנה
ועליו ח
ג' א
נדע ונדה
בכפיה חלה
נניו וזה
אל חחלה חנה
ש
משל
נדה
והננוי לארץ לר
ק הקצ"ה עשה
והנני כדי שנגל
אל חחך חקיה
הננוי שדי להם
שככפך לשול חק
כי יפיל לא ועל
ועבר שהקצ"ה עו
הי קוונך ודו ואינו
יפיל ליקום שיה
יקום צהורה חומר
משא"כ בתמיים יעו
יתעונו כשכלו צו
וד"ה כשהקצ"ה
דו
הקונוי שילמד האל

הרצה כנה פעמים לא תחטוב מרחק הוא עם הזוללים לא כפי
 תהיה אהה שלומי ופה השליח כפי השגלה שאתה עשית פי
 ובשל-חותי אהה עושה ולא ילך לך על מרחק עם הזולל לא
 תשנה שהאמה פי ושלוחי אומש :

ד' י"א

ירמין קוונך ה' לכל הכופלים וזוקף לכל הכפופים
 סכה היל"ל מקיס שהנפילה לריבס קיומה . הכוונה
 כודע ומדת רחמנותו ית' עם האדם שאין צעל הרחמים פוגע
 בנפשות תחלה שתחלת הכל מוכיחו במומו כדי שיכניס ואח"כ
 צגיפו ואם לא הרגיש וגוי שאינו מניחו ליפול לארץ כמו הסוכה
 לא בתחלת הפלתו ומעוררו במומו צדצר שחון מומנו כדי לקממו
 שלא יפול לארץ שאז לא יוכל לקום :

משל

למשל שכל הכוונה שמומנו ליפול אף שיהיה
 כצידה הרצה בקל יוכל האדם לנעותה ולהחזירה
 ומשנפלה לארץ לריך צני אדם הרצה לנשאת ולהניחה במוקומה .
 כך הקצ"ה עושה עם האדם ומשהחיל ליפול קומונו קודם שיפול
 וישבר כדי שצנקל יצחין וירגיש ויתחקן . לזה רמז קוונך ה' וגוי .
 ולא אמר מקיס שקודם שיפול ומשהחיל ליפול קוונך ה' לכל
 הכופלים שדי להם צמיונה צעלמא . וכן זוקף לכל הכפופים
 ומשכפף ליפול חקף זוקפו קודם שיפול וישבר . ולכן נאמר בלדיק
 כי יפול לא יועיל שאם רולה ליפול ונאזיה חטא לא יועיל לקרקע
 וישבר שהקצ"ה מרגישו והכף ירגיש על עלמו ויחזור ויתחקן . כי
 ה' קוונך ידו ואינו מניחו ליפול כי מעוררו חקף . וכן כי שצב
 יפול לדיק וקס שהלדיק נפלתו אינה מנעת לארץ שישבר בה לא
 יקום בזהרה ומאחר שיכניס בהמעוררותו של השם ית' על צדואיו
 ומש"כ צרשעים יעורר אותם במומו ולא יתעוררו בגושם ולא
 יתעוררו כיצטלו ברעה צר ויכן צנפילה רעה שהיא בנשמתהם :
והנה כשהקצ"ה לוח לאדם לתמוך ציד אחיו שתקף יקוונך
 ידו לתמוכו ולא יניחנו שיפול לארץ כי אז קשה
 לקממו שילמוד האדם ומדרכיו ומנוחה שהוא מנחה עם צדיותו

ההלה לדוד

שסוואם קודם שיפלו לקרקע . ולזה רמז **כי** ינווך אחיד ונעם ידו עונך והחזקת צו גר וחושב וחי עונך . אומרנו וחי עונך הכונה אני ונלה אומך חכף כי ינווך אחיד ועדין לא הגיע לאלך והחזקת צו שלא ליפול כי חקם ראה ונמני **והי** עונך אומרנו וחי שהוא השי"ת חי כל העולמים ונחנהג צד עונך כמו שחי העולמים עושה עונך להקימך קודם כפילתך וסוואך נמנהג שלא ליפול לאלך בן המנהג באחיד :

ה א ו ינלה סוונך ה' לכל הנופלים וזקף לכל הכפוסים . הכה בודע לחכמי האומה כי כון כפוסה היא השכינה הנקי' אלני . שופני שקציב רשעים יתהלכו ונקי' רגלים יורדות ונת . לריכה לכפוף רגליה למעלה שלא יתנו ונענה החילונים . וכן פשוט הוא שם הוי"ה שאינם יכולים להשתחו' וליהנות ועם הוי"ה . והנה הוי"ה צהכאה **והי** הפ"ה **והי** הפ"ה וקשר ונקום . כנ"ש צחקוים תקון נ"צ וליהו הוי"ה נקום אחקרי וכו' . כגוונל דל' **י** עשר זמנין איכו **ק** מן וקום **הי** זמנין סלקין כ"ס **י** שיה זמנין סלקין חלתי' ושית וכו' . ע"ש ולכן נקי' השם **מחיים** . והנה שם זה כשתחשבע לשינוי ונענע לה עשם זה הוא נקום חזקף אותה . שאז הקליפות מתחזקום ויורדים לנעם ונרוב הארתו ונעשית כנגדו כון פשוט . חסו שרבו כל הקובע **ק** קום לחפלו להשפיע ועשם זה חקף נקום לחפלו שהיא סולכות אלתי אצרהם יהיה צערו . כמו שנהק דיני השגיכה ע"י השפעת שם זה אליה ונעשה לה עזר ומפילה אלתי אצרהם איש החקד יהיה צערו . ועיין בצוונות קודם הענינה . ולזה אשר שלג אוח כון מופני שיש מפלה בפלה לא הוסיף קום . וג"כ נחצרו הקליפות ע"י הדינים וכנחה לני כפורה הכופפת עלמה כאמור . אשר סוונך ה' לכל הנופלים לאותו הנון שנעשה צד כפילה וכפיה . והו חזקף לכל הכפוסים . ואמר הקומה צהינה **והי** קפ"ו . ששם קפ"ו שהוא המקום הוי"ה צהכאה סוואה חקופה על ידי שנספע צה שם

קפ"ו ונקום
ונעם וי'
הנעשית בקוד
הנעשית לה שם
לא חקף קום
ונעלי נעם קפ
והי
קפ"ו
קפ"ו ויני
הנה נהה חקף
וקפ"ו ונקום חו
מלכה על חלו
לה שם זה חקף וי
נענו כנדי שהיא
לפי חם אלתי חקף
והי
חם פני ס'
שאל נוס ע"י חקפ
חקף חלה . שש"י
הוי"ה נעם חלתי'
חקפים חלתי' עונך
שש"י נעשית . ובה
יהיה חם פני
השולל ונקום
השולל פני . וכן נה
השכינה נקי' חם חקף
וחקף ועד חיו . וי
והי חם פני ס' .

קפיו מקום הכי . ונחשטת ונקפת צו ועומדת כנגדו ציחוד
 ונעשים יין . שזהו רוח לשניהם וכוא שהיא נקראת יין וזה
 השניעות צקוד שנה יום השניעי והוא נקרא ד' שכולל שם הוי"ה
 כשנשעצ לה שם קפיו . אז הם שניהם ציחד יין . ולזה רוח
 לא חוסף קום ועלמה אלף חכא חוקים לה . שאני צבזודי
 ובצלמי נשם קפיו סמכר שהוא הוי"ה בהבאה חכא חוקים לה :
לזה רוח סנה מקים אחי וכלצה על סלור . סנה סלור קלע
 קשה רוחו כשלדק חוקידת עלמא בשלסויני מרוז דיניה
 חקשים וצי יכול לעמוד לפניו מאז אשים ועיי שם זה נמחקת .
 לזה רוח סנה חוקים הוא אחי ששם קפיו שהוא הוי"ה בהבאה
 נמקפ חוקים הוא אחי יולף ושם הוי"ה . ונכח שם זה חוכל
 שכלצה על סלור חוכל לעמוד לפני דיני הלדק . עיי שחשפיע
 לה שם זה סנקי חוקים חוכל לעמוד לפני סלור העליון . והיה
 צבזוד כבזודי שהיא שם הוי"ה כמזכר כשיעצור אליה לסלור הכי
 אחי אח אני משיצד בנקרת סלור צאנלע דיניה לא תשחד שכבר
 נמחקו ונחפך הדין לירחמים :

וזה שרמו וישכס אצרהס צבוקר אל החוקים אשר עמד שם
 אח פני סי . סנה צא לרמוח על הקיצע חוקים לחפלתו
 שאז גורס עיי"ו שחשפיע שם הוי"ה בהבאה סנקי חוקים לנולבת
 סנקי חפלה . שעי"ז גורס יחוד הוי"ה ודכניי מאחר ששפע שם
 הוי"ה ששם אדכניי ונוש . ולכן אחר וישכס אצרהס צבוקר אל
 החוקים אשר עמד שם שהיה מושיך שם זה לשכינה כשהיה
 עינד צענידה . וצא לומר ויה תובלת מושך וזה הוא **אח פני**
 ריהוה ר"ת פאיי **יאהד ונה** יי כנודע . שעי"ו השפעה שם
 העולה חוקים לשכינה יחידו הוי"ה אדכניי
 העולים פאיי . וכן צתיבות צעלום רוח יחודם והוא אח פני סי
 שהשכינה נקי אח צקוד . אח מדבר אלי . סכוללת כל האותיות
 מאל"ף ועד תי"ו . והוא אח צקוד אשת חיל סכרומם מאל"ף ועד
 חיו . והיה פני סי פנים צפנים . והוא אח פני סי . עיי השפעת

תהרה רדוד

עם זה הנקי מקים אליה :

עיני כל ארץ ישברו ואתה נתן להם את אכלם
בעתו : פיתת את דרך ומשביע רכל חי רצון : נדיק ה' וגו'

א הנה

כחצ רד"ק ע"ם ועוז נוראוסך יאמרו וגו' .
ואלה שמות הסוכרים צומצור זה הגדולה
והנצורה ונעסה הוד כבוד ועוז לדקס ולכוח כפלאות נוראות
הם עשרה לענין ידוע וגו' וכיוצא לעשרה הוי"ת שהם קספירות
מדותיו העליונים להנהיג בהם העולמות שהוא פועל כל פעולותיו
באלוהים . כמו עשרה אלבעות הדיים שהלדס עושה בהם כרלונ
ומשחזם בהם כל מה שילכה . כך עשרה קפירות העליונות כמו
הדיים של קספ"ת . כמ"ס בחפלה אליהו אנה הוא דאשקת עשר
היקונו וקרינו לון עשר קפירן לאהבא בהון עלמין ללא האגלין
ועלמין לאהגלין וכ"ו . לאשתמודעא בהון הוקפק וסילך לזני נשא
ולאחזא לון אדך אחביגי עלמא זדיכא ונרממי דליח לדק ונשפט
כפוס עובדיהון דזני נשא ודין איהו גבורה משפט עמודא דאחלעיהח
לדק ולכיתא קדישא וכ"ו . כולא לאחזא אדך אחנהגי עלמא .
וכהה קס"ע יתן האלדס קס"י ידיו על הפה צשעה צרכה פ"ס בהם
עשרה אלבעות כנגד עשרה מלות החלויות צפת . ולכן ים עשרה
היצות עיני כל ארץ ישברו וגו' ע"ס . הכל הוא לרמוז על סגו' .
עוד נודע כי כל ההשפעות ונחכנסות במדרגה האחרונה שהיא
לדק ולכוחא קדישא . ונקי עלנה שהיא כוכסה ועולרת הכל
ומחלקת עקף לביה ותיק לנערוחיה . לכל עולם ועולם מה
שכחו לו . ויכול לקבל עד עולם החחחון כי רצוי השגון צנ
גורם כביהו כנודע . ולכן אחר שרמו צומצור זה עשר קפירות
בעשרה היצות של החלולים סגו' ומחלה סעומור . עיכ גדולה
גבורה ונעשה הוד וגו' . אונר פסקו עיני כל ארץ ישברו ועשאו
עשרה היצות כנודע . לומר כי כל ההשפעות הם ע"י מדות
העליונות עשרה מדותיו הסוכרים . ועיני הכל ארץ ישברו

לשפוט ויחזרו
מחיות צ"י ידך
ימות העליונים
שגון לכל החגוני
למחיות ולחחחיו
כנודע ע"ס סגו'
ההשפעות ונכס
זה לכל חי כדו
האלה ב"ה ח"ה
וכדו לא החגוני ועי
אין קלסו ונשפט
לנו
ובו
לכס שפוט
ע"ס וינס ונשח ח"י ידו
ה' א' ונשח יתן לא ח"ה
נשח לומר ונקי ורמז
היה מילא לכס וינס
עשאר יתן ע"ס מלחה
ח"י ידו היות הוד למע
הר"ס ד"ו ע"ד מנשים
עלם צילנו לסכות .
שנשפוט עולמות הכל וכו'
סגו' מנודע כפ קבלת
וזהו נודע לדק ונכוח
הוא השפוט לשב"ב בה
נשיא קבלת החודם כס
וענין ונעלה ויחל ל
ע"ס ונשפוט הכל

להשפיעם ויזדחיק העליונים . ואחרי פותח את ידך הניד
 פתיחות צי ידך העליונים עשרה אלצעות הנוכחיה לעשרה
 נודות העליונים וקראם ידך שהוא פועל בהם שזם יתהגו
 עליון דלא אחגלין ועליון דאחגלין ובהם תשביע לכל חי רלון
 לעליונים ולהתחונים . ואמר ומשביע כל רון לון ר"ח רח"ל
 ככודע ומסי הנוכות ר"ח רח"ל היא לך נדה אחרונה . שכל
 ההשפעות יודים ומתכנסים זה והיא מחלקה בלדק ומשביע על
 ידה לכל חי . כדי שיוכלו לחיות ולהתקיים שלא יתצטלו מרוב
 ההארה כי אם מה שרלונס ודעתם קובל . וזהו לדיק ה' בכל
 דרכיו לא האמרו ונאחן להיות ליה אהן צעיק . כי הלא להשפעתו
 אין קלבה ושיעור . ומה שזאתן צודם וקלבה לדיק ה' בכל דרכיו
 לטובות הנשפעים ומנו :

ובזה

ודצרתם א' הקלע לעיניהם ונתן מיוצו וגוי . ויאמר
 להם שמעו נא המורים המן הקלע הזה נוביא לכם
 ויש וירם ונשה את ידו וך את הקלע צוניהו פעמים וגוי . ויאמר
 ה' א' נשה יתן לא החונכה צי . אומר ונתן מיוצו ובי היה ויש
 בקלע לומר ונתן מיוצו וסיל"ל ונתן ויש . עוד אומר המן הקלע
 הזה נוביא לכם ויש ובי הם אמרו לו כלום וון הקלע הזה או
 נהאחר יהן ויש נאזים וקוס שירלה . עוד אומר וירם ונשה
 את ידו הרנות הוד לנה ונשאמר ויכה ונשה את הקלע הלא ודאי
 הרים דו . עוד נרש"ה שקצב"ה א"ל ודצרתם א' הקלע וגוי . אך
 עלה צריונו להכות . והוא שהקלע היא נדה ה"ך הקשה
 שלפעמים עולרה הכל ואפי' עפין אינה נשפעת ולפעמים נשפעת
 שפע ערובה כפי קבלת התחונים והקצב"ה א"ל לנשה הנה הקלע
 דוונח למדת לך ודצרתם א' הקלע בכללות כל ישראל ידברו לקלע
 היא התשובה לשון בתשובה ולומר הלכה ה' או פרק ה' כנ"ש ז"ל
 שהיא קבלת החורה בכללות ודצרי התחונים בודצרים לקלע
 להעלין ונילא יולא להם ויש נקלע התחין שלא תחבונו שלא
 יש ויש נשפעות הלא היא נליחה שפע ויש רצים והיא עולרת

תהלה לדוד

אחרו. וחסו וכהן וימיו לא אחר וכתן מים לא וימיו הגנוח צו
צחוכו. וא"ת היאך גנוח המים צקלע הוא **משך** לגרעין של
המרים שנקלם צחוך אחרו הגרעין הצחיות וסתמרים והקיב כל
הדקל הגדול נעלם צגרעין וע"י התחמונים שמשקין אחרו ונותגלה
ועט ועטו כל וזה שגנוח צחוכו יולא מן הכס א הפועל. כך גנוח
המים צחוך הקלע וע"י דצריהם ותחמוניהם יולא מן הכס אל
הפועל ויקהילו ושה וחסרון את כל הקהל א פני הקלע לעשות
השונה להתחקן א הלדק קלע העליון ששיא היא העולדת הכל
וראה ושה שאין קול ואין עונה. שלא נכנע לצס ולא התחננו
כנגדה ולא עשו התעוררות. א"כ עלין היא דצריהם ועולדת הכל
ולא יולא מוננה כלום. ולכן אמר שמועז כל המורים הוון הקלע
הזה נוליא לכס מים. הנה ק"ת הזך נוליא לכס מים **פין**
שס אהים היאך אוכל להוליא לכס מים מן הקלע הזה שעדיין
הוא חקיף ונקי אהים ולדק עומד צסלסוציו ולא נחתקו דינו
שעדיין אהם מורים שלא דברתם התחמונים כנגדה שעדיין לצכס
חקיף איך חריק לכס המים הצנוס צס. אמר ושה וזה אעשה לצס
הזה חני ומכין צצו לשמים לעשות כוונה למהק דריה :

הנה כתב צכוונות ע"פ **אל** הי ויאר לנו. הנה א הי הוא
ציליה וכסוישפע למטה מהחחק שס אה"ס שצלדק
חשו אל הי ויאר לנו וקספר אה"ס שאל הי ויאר לכס אה"ס
למחק דינו לזה כוון ושה ר"ס **מטה** את ידו ר"ת כ"ז שהוא
א"ל הו"ה וקספרו כ"ז הריס את ידו העליונה וחדק לדק לצס אל
הו"ה העולה כ"ז למחק שס הא"ס שצה וזה עשה דרך הקלע
צוניהו הנה כתב צכוונות צכוונת הושה צדי ערצה שטושים צהס
חציעו ווירימים ידיהם ונוכיס חוש פעמים צקרקע הקשה כנגד
ה' צצורות ה' אותיות אה"ס וצכח זה יוהקו הגצורות והדינים
שצה וכן עשה ושה ויד את הקלע למחק דינו הקלע צסס הו"ה
העשורם הוחוקק צוניה. ואמר פעמים שפעס ראשונה מוחקה
והדינים שצה וצכניה הוליאם מים רציס לאין קץ וכן אמרו

ענין ראשונה
ב
א
חנים מהקדו
הצוחות ופיקו
שכל עובדו לכו
הכל עיניהם לכו
ולכנעו בכל עת
חנים אלה למה
שחיו ודע וזה יס
לזה וזה עש גדלה
צדדי עמיה כל איך
לחיות איך שלא
נעשו ולא חתן לכו
לחלם של עתים חתן
וקריה ולא כל חתן
שלא עיו גדלהם
בזה יעלה וי
השמים
היך בחינה חס
לכס צצת אחת לכו
לכו עיניהם לשמים
לעשה לכו חני וי
והריסם ועוד דבר
חלח והוליו צו יעו
לחיות עיניהם לשמים
אל כס צוה דריסם
שקפסלם הי

תהרה לרוב

קמ

פעם ראשונה הוליאם טפין טפין וצטנים אחר סנווקהם הוליאם
מים רבים :

ב' או

ירלם עיני כל איך יסצרו ואתה נותן להם את
אכלם יגו'. ארז"ל טעם סהצוואה ונרקצת והפירות
אינם ונתקיימים שאם לא כן היה האדם מוטוין ציווי השצבע
תצוואתו ופירותיו לשנים רבות ולא חין עיניהם תלויות לשנים
שכל ונאכלו לכ"כ שנים תחת ידו אלל צצציל שאינם ונתקיימים
הכל עיניהם לשנים וזה לטווצהם להיות עיניהם תלויות לטער
ולשצבע בכל שנה ושנה כי הנה צמדש אנונו כי מי שאין לו
חמים לא לשנה אחת נאנור עליו וסיו חייך תלואים לך ונגד
שאינו יודע ונה יהיה שגכה האחרת ויהיו עיניו תלויות לנקים .
לזם רמוז ונה גדלה רחמנותך עם הצריות להדריכם צדך הטווצ
שכדי טעמי כל איך יסצרו ואתה רולם לזכותם להיות עיניהם
תלויות איך שלא יעו ימין ושול לכך אתה נותן להם את אכלם
צעתו ולא תתן להם צעת אחת של עתים הרבה שלא יתקיימו
אכלם של עתים הרבה כי אם כל דצר ודצר צעתו כל שנה זריעה
וקלירה ולא של כוונם שנים שגכה אחת כדי טעמי כל איך יסצרו
שלא יעו רגליהם וני הדרך לא יהיו תמיד מלעים לשנים :

ובזה

יבואר ויאמר הי' א וקסה הנני מוטייר לכם לחם וון
השנים וילא העם ולקטו דצר יום ציומו לטען אכסנו
הילך צחורתי אם לא . הכוונה אני יודע צהם שאם אני משפיע
להם צצת אחת לזמן רב היו הולכים אחרי צריות לצם ולא
יהלו עיניהם לשנים שאין להם פחד צצציל וזוונם . אלל ונה
אעשה להם הנני מוטייר להם לחם וון השנים שלא צזריעה
ואריעה ועוד דצר יום ציומו לא אחן להם של ימים הרבה ציום
אחד והלואי ציה יעמדו כי אף צזו שאכילהם ויום א יום ולריכים
להלות עיניהם לשנים לילה ויום עכ"ז ספק אם עימדים צצקווי
לא גם צזם לריכים נקיונות הילך צחורתי אם לא . שלף צזם
יש כפק אם יהיו עיניהם תלויות אי וילך צחורתי אם לא :

תהרה לדוד

עוד

ירלה הכני ונוטיר לכס לחס מן השמים וילא העס ולקטור
 דבר יום ציונו וגו'. הנה נודע מה שארז"ל רבי אעזר
 בן חרקום מחייב את העשירים ליום הדין שאם יאונרו עשירים
 היינו וערודים הרבה היינו ולא היה לנו פנאי לעסוק בתורה
 אונור להם כלום אהם עשירים יותר מני אעזר בן חרקום שהיה
 לו אף קפינות ואף מדינות וכו'. והלל הזקן מחייב את העניים
 ליום הדין שאם יאונרו ערודים למלא מנוטותינו ונידדים ללחם
 איה על הנוסיה ועל הכלכלה אונורים להם כלום אהם עניים
 יותר מהלל שהיה מרויח בכל יום דבר זועעו ונוהן חליו לשומר
 צהונ"ד וחליו למוכות ציתו פעם אי לא מאלא להדיח כלום עלה
 לא הניחו השומר להכנס עלה למעלה בחלון שבכותל וידד השלב
 עליו עד שנקסחן וכו'. ומאלא כי אדם שאין לו מנוכות הרבה לערות
 בהם ולא עני הרבה שאין לו כלום אין לו להשיב. וכ"ש אם
 ימאלא לו מנוטו דבר יום ציונו בלי עורח והוא יושב בנוקמו אין
 יכול להשיב אפי' שיקר עד שימטרכו להציא לו מני אעזר או מהלל
 לזה רנו הכני ונוטיר לכס לחס מן השמים בלא עמל וטורח באופן
 שאין יכולים לוונר היינו מנזרים על הלחם ועוד דבר יום ציונו
 שלא אהן להם הרבה שיכולים לוונר ערודים צרוז השפע היינו
 ואלטרך להציא להם רחיה מהלל ומר"א. אלא צדי דברים או
 אקטור הילך צחורתי או לא שלא יש להם טענה אפי' צדיים חיתם
 שלא יש להם לא ערדת העוטי ולא ערדת העושר :

ובזה

ואוהב גר לתת לו לחם ושומלה וכי אם איהצו לנהל לא
 יאן לו השפעה ונרובה אף לחם ושומלה. הכוונה הוא
 שאם הייתי ומשפיע לו יותר יטרד בעשרו ואינו עושה רחמי אצל
 מואהצתי אותו לא אעשנו עני כדי שלא יטרד בנחייחו ולא
 אעשנו כדי שלא יטרד בעשרו אף אני איהצו בלחם ושומלה דווקא :
ובזה וכתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש ושצתי בשלום א בית
 אבי. כל עלונו של אותו לדיק לא צקס כי ר'ס לחם
 ושומלה שעי"י לא יטרד לא בעוטי ולא בעושר. לכן אמר שעי"י

ושצתי בשלום אבי
 אבי ובמחנותי
 שלא אטרד לא בעו
 נחם לאכול ובגד ל
 ימותי וכתן לי
 לחם
 הכוונה צוהר חנוני
 יעשה לו מנוטות
 אף בחיי חיי שיהיה
 דווקא לאכול ובגד ללבו
 הליך לו ובגד
 א' יתם עני
 וגו' חסד
 אפי' או עש ארמי
 הדין השפעת מנוטות
 קצתם קצת לכל ביה
 ענאם שהוא מן עקר
 מנוטות לכל הנוטות
 שישפיע עש ביה. ולכן
 ששפיעה עני הדין. לו
 ובלותם איה טותן לחם
 לקום גופם עיר לחם
 בני הדין ומשפיע ונוכח
 א' יתם עני אפי'
 הדין. אצל כשהוא אפי'
 אפי' עש ארמי ששפיע
 אפי' אפי' או איה
 למשפיע עש דוחס עני
 והליון שאונר הכוונה צ

ושצתי צטלוס א צית אזי היא העוסי צסיתה הכסונה צצית
אציה וכסחזורת הכסונה לציה אציה תחזור צטלוס שלום וון השצר
שלא אטרד לא צעווי ולא צעוטר קשניסה גרומין העכוז . אזל
לחס לאכול וצגד ללצוש דווקא אשוז צטלוס לציה אזי העליון :

או ירמיה וכתן לי לחם לאכול . אומרו לאכול ודאי הוא הלחם
לאכיל והצגד ללצוש . והיל"ל וכתן לי לחם ושנלמ .

הכוונה צווסר אומרו שלא יכין מיכלא ניווי דא ליוי אחרא וכ"ס שלא
יעשה לו וולצוסיס רציס וילניע כי אס יצלס ויחדש . לזה רמז
אף באין אזי שיא ויהסי"ת כי אס לחם וצגד ולא ונמון הרצה ג"כ
דווקא לאכול וצגד ללצוש ולא להלניע כונה וולצוסיס כי אס לחם
הלניך לי וצגד הלניך לגוסי ולא אעשה ואלניע :

ג' או ירלס עיני כל איך יצברו ואתה נותן וגוי . פותח
וגוי . הנה כודע קיט וזוונות נספעים וולד הדין

להי"ס או ונסס אדכ"י ויט צסיתוף טס הסוי"ס וכססיו וולד
הדין שהספעס ופיוולמח כפי הדין ונשפט שקלצ לצריותיו כי
הקצ"ס קלצ לכל צריס וזוונותיה לחיות גופה ולקיומה קודם
צצראח שהוא זן עקרני ראוים ועד צלי כניס וזה הוא חק לכל
הצרואים אזל המותרות והרומס הס כפי ונלו קל אדם ונשפעים
צסיתוף טס הוי"ס . ולכן העני"ס שרסס ונולס הוא טס אדכ"י
שהספעס וולד הדין . לזה רמז עיני כל איך יצברו כל הצרואים
צכללותס אחס נותן לחס אח אכלס עד שלניך לאכלס דווקא
לקיוס גופס ע"ד לחס לאכול שזה קלוצ לכל הצצראיס שהוא

כפי הדין ונשפט וזוונות צלנולס . לזה רמז צרי"ת ואתה ונתן
ד' הס פ"ן ונקסר אהיס טסס וזוונות ונולמולמות הנשפעים וולד
הדין . אזל כסאתה פותח את ידיך ר"ת פ"א"י ונקסר שותף
הוי"ס עס אדכ"י שהספעס תהיה גס וולד הרחמי"ס שהוא צצצור
הוי"ס אדכ"י אז אחס פותח צי ידיך כאדם העוונק צצ' ידיו
להספיע צה רוחס ורובס ונשציע לכל חי כפי חפלט ורלונס
והלרון שאמר הכוונה צו כפי חפלט ורלונס צריוס ולא צלנולס :

לזה

רמז בראשית ברא אלהים שבתחלה ברא הקצ"ה לצרחה
לח העולם בנדה"ל שיהיו כל העולם כיוונים לדין
הללוים כפי חק ונשפט קיום גופם ולא יותר . ראה שאין העולם
נהקיים שאין קיום העולם אלא בלדקה שהוא עמוד הו"קיים
העולם שיהפ עמו ונדה"ר להספיע צרחה צדתיחוף גם שם הו"קיים
שע"י" ויכל צעל ההספעה ליהן לאוחו העני שלא יש לו כי אם
קיום הכפס בללוים ובלער כלי שיעמוד העולם ע"י" :

שבוה

הבאר פ' יבז עולם לפני אלהים . הכה האלהים נקי
האחר וההו"ה הוא הפנים שהרחוים נקראים
פנים . כנ"ש ע"פ לנאה נפשי לאלהים נתי אבוא ואראה פני
אלהים שאראה הפנים של עם אלהים שהוא ההו"ה שיתחבר עם
האלהים לנתק הדין . לזה אנו דויד יבז עולם כולם ציחד לפני
אלהים אונרו לפני לטון פנים קישב ויחנהג צפנים של האלהים
שהוא ההו"ה וישיו כולם כוונים בהרוחה והספעה ונזנס ה"ל
הקד ואנח וון יכלרכו והמקד והאנח הוא עמוד קיום העולם וא"ח
צלא מנוכות ונלוולוים להעניים שע"י שיתן העשיר להעני ושפע
ויתחבר עם הו"ה והאלהים ויתנהקו הדינים :

ובזה

ירמז ה' ללך על יד יוניכ . הכה ציד שוא ה' אלהים
וציד יונין חונטה הו"ה ככודע והעולם ונתפרנס דין
ציד שוא . ולכן קטן מנומתיו של אדם בקריעת ים סוף וכשהס
מיד יונין הם וון ההו"ה בהספעה ונרבות . לכן הקצ"ה אונר
לאדם כמו שחנהג עם העני אכי ונחנהג ענוך אם חנה לפני
שהנתיבה ציוון אכי ג"כ אהיה ללך על יד יוניכ שאכי ללך ונותן
לך מיד יוניי שהוא ההו"ה באופן סיד יוניי לל יוניכ ויד שואי
לל שואך אם אמה כותן בשואך אכי כותן לך בשואי מלוולס ואם
אמה כותן ציד יוניכ כריות אכי ג"כ לל יוניכ . וזה ה' ללך על
יד יוניכ שהם ההו"ה ולא נשמות אלהים :

ד' עוד

ירלס עיני כל איך יבצרו וגו' . פותח וגו' . לדיק
וגו' . ארז"ל צפי צי דברכות ע"פ שנענו אי אכי

לצ הרחוקים ואלדקה כל העולם כלו מזונים צלדקה והם מזונים
 צזרוע שאזכירי לצ קאי על הלדיקים שלבם חזק באמונתם וסוף
 שהקצ"ה הצמיח לכל צרים וצרים על וזכותיהם וצלה . כו"ש
 רז"ל שכל כצרא יש לו מזון כפי חיותו וקיומו שהוא זן וקריני ראויים
 ועד צילי כנים והסודות לא היו הצבעה לכסמות. ולכן נקראים
 מזונים צלדקה והלדיקים שאין נהנים והעושה כי אם לקיום
 גופם לעבודה הם מזונים צזרוע כי כן היה הרלון עם הכסף
 כשצרכה . לזה רנו עיני כל איך ישצרו ואתם משפיע צמתי
 אופנים . יש שמשפיע להם דווקא אבילתם צעתו ע"ד להם לאכול
 הוא כדי חיותם ויש שאתה פותח את ידך צמתיחת שתי ידך
 צהרותם ורובם שתתן להם לדקה יוחר על קלצת מזונותיהם כמו
 העשיר שהתחמת ידיו ליתן ופירש דצרוי של הלדיקים אתם משציע
 לכל מי שהוא הלדיק הנקרא ח"י אתם משציעו רלון דווקא כמו
 הרלון שהים צעת הצריאה צמתיחת חלקו וסוף שצע צחלקו .
 חם עוצה ללדיק שאינו אוכל ואלדקה של השפעת הנותנות .
 לדיק ה' צכל דרכו שזו עוצה אלל לדיקים שאינם צושים לעוה"צ :
והנה ווי שניזון צזרוע צעוה"ז אין לו צושה צעוה"צ שלא
 יקרא אבל דלאו דילים שהנה הוא כך היה הרלון
 צעת הצריאה . אבל הנותנות הם צתורה לדקה ויהיה לו צושה
 וקצתם לעוה"צ דאביל דלאו דילים . וסנה רלה הקצ"ה לשלוח
 לעוה"ז כדי שתענה ומאכל שלא שהיה כאביל דלאו דילים ואם
 הלכה לעוה"ז ואכלה הנותנות צתורה לדקה ויהי אהנייא צציתתם
 שאף אם תכלל וצושה מזונה של עוה"צ לר"ך שתהייש ומפני ויה
 צמוכות צעוה"ז צלדקה וזהיל לאכתבולי צאפים . ולכן הלדיקים
 כשמשפיע להם הקצ"ה שפע רצ ציחר כמו רצונו הקדוש שאמר
 לא נהייתי אפי' צאלצע קטנה שהיה וחלק הכל ללורך וזוהיו
 ית' . וכן הרבה לדיקים גמורים אין ומספר כדי שלא יהיו מזונים
 צלדקה והם צאו לעוה"ז צשציל הצושה והזרים הם צצושה
 ואל ילתם צעוה"ז ונוה שאינו שלם . וכו"ש צנושנת יסי ציתך

די עור

יכלס עיני כל אליך יצברו וגוי . פתחה וגוי .
לדיק הי וגוי . הנס נודע ויש חכמי הרפואה
וה שתראש שאין הקצ"ה מוליח את הפירות ואת הכל בזמן אחד
שנוהס בקץ . נוהס בחורף . נוהס בקטיו . נוהס בחוס . נוהס
בקור . הוא מוליחו בזמן הנוועיל בחרו זמן להגופים יחר
מוזנן אחר . ולכן יולאים בזנוים שונים . שהקצ"ה יודע שבחרו
זמן שיולא הפרי האור הוא עוז וצריאות להכצראים יחר
מוזנן אחר . ואם הקצ"ה רלס צריאות הגופים . כ"ש צריאות
הכשנוות . שמה הקיש שמה שלום לנו בחורה הנואלות האקורות
וכל הלואין שבחורה בכללותם הם רעים כסם המוח להנפשות .
וגם לגופים כשתדקק בהם . ואם הראש צריות ולנוחים רעים
בלס יש בהם הועלת לרפואות וכיולא וכלס ללורך העולם
כשתדקק בהם . ולכן אור וירא אלמים את כל אשר עשה והנה
עוז ומאד . אורו כל אשר עשה אפי' הצריות והלנומים הרעים
כקץ ורדרד כלס לעוזה בראש ללורך העולם כשיצא זנוס . לזס
רנו עיני כל אליך יצברו . ואחסי אין ודתך כודת צ"ו כשבותן
לחצירו אינו יודע נקו ורפואתו . אלל אתה נותן להם את הכלס
צנתו . כל אוכל ואוכל בזמן הנויחד לו . ולא ילאו כולס בזמן
אחד . העעס הוא שאתה פותח את ידיך לעולם ידיך פתוחה
להשציע לכל ח"י רלון . לכל ח"י דייקא שאתה רולס להחיות
אוחס ולהצרותם שיהיה הכלס ותישצ צרלין עבעס . שנתניחך
איכ"ה כנתי' צ"ו שנותן אוכל לנו ואינו נותן לב להזק ולרפואתו .
ואם אתה עושה כן לגופים כ"ש שיש לנו להאויין שלדיק הי בכל
דרכיו . שהס דרכי וולותיו שנקראים דרכיו . כנו"ש והלכת דרכיו
שכל נוה שלום בחורה נואלות אקורות וכל הלואין בכללותם
בלדק ונשפטו והס הזק להנפשות ולגופות . וכן נוה שאנו רואים
צריות ולנומים רעים הכל לעוזה הנצראים . והס שאנו וחמיד
בכל ונעשו . דהיינו כל נוה שעשה בעולם אף שאתה רואה אותם
הזק . הנס הם חסד עם צרואיו והרופא יודע ולא החולם :

תהלה לרוד

קיג

פדן גלות לעשות צדקוים עליות ונורמות איתם הפלות הם טובים . וכצ"ה בכל העמים הרעים כשתדקק בהם פ' צא זמן פיהם כל חפץ חמת השמים . אפי' הוא רע יצא זמן פיהם טוב לנצחיים . וא"כ כל מה שפעם השי"ת בעולם הוא טוב ומאוד . ולכן אמר אה"כ כשגמר. את הכל עשה יפה בעתו טאף שתחלו רע . אבל בעתם כשילטרך לו האדם הוא יפה :

ו

יראה עיני כל אליך יצברו ואתה נותן להם את הכלם בעתו . פותח וכו' . הכה נודע וי"ש ז"ל חיזרו עשיר השנה בחלקו שמונת הנומון אין לה קץ ותכלה . כי כל מה שישפיע לו האז יזמר והוא העני שהוא כמו העני המחזר אנה ואנה למולא לחם לנפשו . כן העשיר תמיד רודף ויגע ואינו שבע . אבל השנה בחלקו הוא העשיר ומאחר ששנה בחלקו ואינו נזקק ורודף אחר היתרון . ועוד שהאכילה של מי שאינו שומח בחלקו היא צדק וצערב שאינו יכול לאכול תמיד בכל עת ובכל רגע . אבל השנה בחלקו הוא אוכל תמיד יום וליילה ולא יצדום והשנהם צועטו . קזה רוח ספי' **בין** הערבים האכלו צמר וצדק השצטו לחם וידעתם כי אני ה' אלהיכם . רוח שהאכילה היא צערב האכלו צמר וצדק השצטו לחם כך דרך אכילה בעולם . אבל הדעו שתמיד אתם רודפים אחר התאוות ולא תשצטו כי אם וידעתם כי אני ה' אלהיכם שתקחו אותי לחלקכם . ע"ד חלקי ה' אמרה נפשי שאהיה אני ה' חלקכם ונחלתכם שהוא שציעת לזוכים צי . שציעת האדם הוא צטני זמנים צדוקר וצערב ותמיד רעב הנפש לרודף . אבל וי שהחלקו השם שצטו והולך לעולם ועד . לזם רוח עיני כל אליך יצברו . אבל אתה נותן צטני אופנים י' צני אדם שאתה נותן להם את הכלם בעתו בלא הרווחה ונרובה שתתן להם בכל עת וזמן הלריכים . ויש פותח את ידך ששתי ידך פתוחות לו להשפיעו תמיד . אבל שיהם אינם שצעים כי לא יצצטו . כי אם ונשציע לכל חי רלון . כי אם להזוכה שתצצטו רלון שהיא שתיית חלקו .

ההלה לדוד

זו השבע והסתחות לו צי ידיך עליין אינו שבע . כוונת ע"ם
וימת אצרהם נשיבה טובה זקן ושבע . ולא אמר ושבע ימים
כי אם ושבע קהם . כי הנס אין אדם נח וחלי האותו צידו .
אבל כשיהיה שונח בחלקו ואינו רודף ורולה נותרת תענוגים
ימות שבע . וז"ל באצרהם שכל כך היה שונח בחלקו עד כשונח
נח שבע כל תאוותו צידו :

ובזה

שצעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה
שבעה ורצת צנים אוונלה . הנה השונח בחלקו
והרודף אחר הנונון דונון. **מישל** לאשה עקרה שלא ילדה וסיחה
ולפס להס"ח וכתעצרה וילדה צן אי ויטצה וסיחה
שנחה בו ולא ראהה גיחה צנים . שצולאי זה טוב לה נשיחה
יולדת וקוצרת . כן ימות השונח בחלקו לא כלטער על הנונון
צאים ונכאן וזים ונכאן ולצקוף וגיחה וקוצרת . אבל ניי שאינו
שונח בחלקו **מישל** לאשה יולדת וקוצרת . כן הוא נכריח ואח"כ
רודף בכתחלה כאלו עדיין לא ילד שכבר קצר הראשון והוא
וולטער . וכע"ז הם ואפי"ן צן אי אין לה. אעפ"י שנוצחה צנים הרבה
ונאחר שעדיין לא שונחה באחד נהם שיוולדת וקוצרת . לזה נוח
שצעים בלחם . אוונרו בלחם שאינם רודפים אחר האות הזון
ורצוי הנונון . אלא שונחים בחלקם ושצעים בלחם שרלוכם שבע .
אלו נשכרו והריוחו ריוח ושכר הרבה ואלו הם העשירים . אבל
ורעבים אלו שהם תנויד רעצו ורודפים אחר הנונון כאלו הם
תנויד רעבים . אלו חדלו וון השכר שאין להם שום דבר כלום כי
כל זמן הם רעבים . והציהם הושל לשצעים בלחם דונוים לעקרה
אשר ילדה שבעה . וצב"י ז"ל שצב"ה נקפד שמואל . שאפי
לא ילדתי כי אם צן אי שאין לו ערך אינו טוב יותר מנח
שהייתי יולדת וקוצרת . הלא ודאי זה די . והרונחתי שלא כלטערתי
צניחה הצנים . ואותם הרעבים לעולם על נזכותיהם דונון
לרצת צנים אוונלה אונח שהיא רצת צנים . אבל יולדת וקוצרת
שהם רואים עלוים כאלו עדיין אין להם כלום ותנויד וולטערים :

תהלה לדוד

וצרכם לשלמות העליונים . ולזה רוצו נפחלי שצד רלון שאתם
שמה בחלקך וצצב צברלון ולא צאכילתך כי אם צרלון . ומלא
שאתם מלא צרכת ה' . שצכל פעם ופעם צצציעת לרוכך ולא
צאכילה אתה גורם יחוד צצרו הכילולות . ועייז צרכת ה'
ומעולם וער עולם :

ובזה

יאכלו ענוים וישצצו יהללו ה' דורשיו יחי לצצכם לעד
אוורו יחי לצצכם ולא אור תחיו לעד . והכוונם
שהלדיק השומה בחלקו כשאוכל הוא מצבר כילולי העהרה שצאותו
העין שאוכל . וכבר נודע כי כשיעלו כילולי העהרה למקומם
נקראים חיון ומיתהם דבלאו הכי היו נחשצים כמותם כו"ט
צאדרא על אם המלכים שונלכו ונהו . לזה רוצו יאכלו ענוים
וישצצו . אוורו וישצצו שהם שומים בחלקם שני שאינו שומ
בחלקו יאכל ועדין הוא רעב . אזל הענוים יאכלו וישצצו ואחיב
יהללו ה' דורשיו שיצרכו על ממונם . עייז ודה כנגד ודה יחי
לצצכם לעד כמו שאתם גרומם חיות כילולי העהרה שהיו נחם
לכך יחי לצצכם לעד ותלה החיות ללצ ולא לכל הגוף שכוונה
הלצ היא הפועלת הצבר שאם לא יכווין צאכילתו לצבר או אם
יצרך בלי כיוונת הלצ אינו יכול לצבר . ולכן אור יחי לצצכם דייקא
שהוא הגורם ומעילא יחיה כל גופו :

ובזה

לדיק אוכל לשוצע נפשו וצטן רשעים חסר . הכוונה
הלדיק כשאוכל מכווין לצבר צשמחת חלקו וכוונתו
לז"א לדיק אוכל לשוצע נפשו ואינה צדך רצצחיות כי אם
צצמחת חלקו . ולכן עייז אכילתו וכוונתו וצטן רשעים שהם
הקליפות המליאם כילולות קדושה חסר שחקיא מה ש"ט צם
חיל צלע ויקיארו . שהלדיק צאכילתו מוליא אחס ומצטם :

ו' עוד

ירמוז עייז כל איך יצברו ואחיה כותן להם את
אכלם צעתו . פוהח את ידיך . הנה נודע שאין
מזונתיו של אדם נשפעים עד שיהפלל עליהם . ולכן אורו קודם
שיאכל האדם יסא על מזונו . כו"ט המקובלים וכן צורה על

דימתן ועי
והמערות
מוטת עד
יודים עד
כל איך יצברו
צמים העליונים
לבעלות וים הם
לכלל חורב ללם
החוצאות אחיבם
חכי ה
ואמלא
צמקו . כו"ט וי
ק הצעות וצמקו
וההחיות מוטים
רע אים לטון וזו
והחצב צם הים
ולאו מוחרים . ולכן
שאים ומצו וצמקו ויה
ומה כי חכי כי אם
לעלות עד צמקתו
צמקתו צמקו מוטי
צמק מים העליונים
מים חכי פעל יד
יוזו לוח ש
או הצב לטון
כא חלם מעוק וכל
עורר וים החותים א
למעלה עד שכלם ע

דינהנו וצדי ונלכא שהנה בלא המזונות היא כמו ויט החתונים
 והתעוררות לנדח ויט העליונים כי הנה ארזיל אין להקצת
 מזונות עד שתגדל והשאל וחסד מזונותיה שאין ויט עליונים
 יורדים עד שלא תחלה לקרחה ויט החתונים . לזה רוח עיני
 כל איך יצברו . ור"ח עיני כל איך לא יחוד ויט החתונים
 צוים העליונים והם הוי"ה אלני שיצברו איך שבעורים עלום
 להעלות ויט החתונים צהעוררות והנה אח"כ נוחן להם את
 הכלל הוריד להם ויט העליונים ויתחדו העליונים צהחתונים
 והם שאמר אח"כ שעי"ן פתח את ידך ר"ח לא הוי"ה אלני :
ובזה חכמי ה' אהיך הועלך וחרץ ונלרים הרחב פיד
 ואמלאהו . סהם כשהיו ישרא צונלרים לא נגאו עד
 שזעקו . כו"ם ויהי צינים הרצים ההם וגוי ויחמו בני ישרא
 מן העבודה ויעקו שאז העלו ויט החתונים צהעוררות וזקתם
 והחתונים רומזים לה' אוחיות אה"ס סהם ה' גבורות . ולכן
 וידע אהים לטון זוג כמו והעלך לא ידעה שתיחד סה אהים
 ונתחבר צהם הוי"ה סהוא הוים העליונים וכהנהקו הדינים
 וילאו מנלרים . ולכן צה לוור להם אס אהם ונחריסים ואין אהם
 שאים מוני והעשו ויט החתונים לעולם לא ירדו העליונים ואהם
 ידעת כי חכמי ה' אהיך הועלך וחרץ ונלרים אי אעשר הים
 להעלוהך עד שלעקת והעליה ויט החתונים כמו בן הרחב פיד
 צבאוהיך לשאל מוני והוא ויט החתונים ואמלאהו להקיק לך
 צרכה מניס העליונים . ולכן ר"ח קרנב פיד ואמלאהו לא
 הוי"ה אלני טעל ידי שני המינות ונתחברים הוי"ה ואלני

עוד

ינחו לזה טא לך אוח מעס ה' אהיך . הענוק שאלם
 או הגצה למעלה . שהנה צה לוור הלואי ואולי אס
 יטא האדם מענוק וכל להוריד ויט העליונים כ"ס אס ישחוק ולא
 יעורר ויט החתונים איך ירדו העליונים כי אין עפה יורדת
 ולמעלה עד שעולה טפים כנגדה ולמעלה . לזה רוח טא לך אוח

תהרה לדרור

ונעם ה' אלהיך ככה נשאל אותך ונאמ' ה' לעשות לך עוונק שלם הוא
הכין צבאך עשוהו וי' החתומים העולה מן העונק סקוד
השאלה היא והעונק. לכן תהיה ועוונק הלז וכולי האי ואולי
אם הוכל להגביהה לנעלה להוריד בה הוים העליונים ופירש"י
ז"ל תי' או שצבאן הוא כמו חולי שהנה אס העניק צבאיתך
כ"כ שיהיו ועוונקי לנך אולי הגבה לנעלה הוכל לעלות ולהוריד
בה וי' העליונים כ"ש אס לא תהיה ועוונק הלז אפי' וי'ם
תחתונים אין לה :

ולזה

ירמוה ה' ילחם לכם ואתם תחרישון. ויאמר ה' א' ונשם
וזה הלעק אי דבר א' בני ישראל ויקעו ואתם הסם את
ונעך ונעם את ידך על הים ובקעשו. שהסם ישראל היו שותקים
ואין קול ואין עונה וכדי שיקרע הים לריך התעוררות וי'ם
התחתונים. ולכן אמר להם ה' ילחם לכם אתם רולים שם ילחם
לכם א"ב א"ד אתם תחרישון צחמיה שאלם לא תלעקו ותתפללו
שע"י יעלו וי'ם התחתונים א"ך ירדו וי'ם העליונים ויתחדו שני
הקמות הו"ה אלכ"י שהן הנה וי'ם העליונים והתחתונים ויתחלקו
הדינים ה"ך ילחם לכם. ולכן ויאמר ה' א' ונשם וזה הלעק אי
כי לא תספיק צעת הולח לעקתך לצדך כי אס דבר א' בני ישראל
צכללוהם כי זה לריך התעוררות גדול כפי ערך הענין ועוד דבר
א"הם ויקעו תחלה קודם שאקדענו שהם יתעוררו תחלה שיכעו
וונשיעשו זאת יורדים הוים העליונים וצנקל ואתם הסם את ונעך
ונעם את ידך על הים ובקעשו ר"ת ל"א חצור הו"ה עם אלכ"י
שמתקדמו הוים העליונים והתחתונים הוכל לעשות ככלונך
וצנקל יצקע צומם אשר צידך :

ובזה

והים טרם יקראו ואני אענה הם ודברים ואני אשוע
כי סנה סודת הוים העליונים אינה פות. יש אדם
שיוכל להורידם צדיבור בלא קריאה והיא תספיק לוי'ם התחתונים
ויש ע"י קריאה ויש שלריכה לעקה הכל לפי ומה שהוא אדם וירא
והכר א' דבר ה' ולפי כוונתו ועוונק לכו. ולכן אמר והיה טרם

יקראו חוונק
מוכנת טרם
שחל חלמי
התעוררות
הוים בלא
התעוררות
בעוונק לכו
קראו יש צום
שעליונים חוונק
צחתונים חוונק
חלמי צענים
ובזה
הסם
והסם כח בקדור
שיון הים א"הם
והסם הים הסם
א"הם חלמי כח
קדוים להעורר
קדוים כוונת ז' וי'ם
שק"ה צום לכו
כוונת ה' חוונק
צחתונים חוונק
א"הם חלמי
צחתונים חוונק
קדוים חוונק
קדוים חוונק

יקראו אומרו והיה שהיא הוי"ה שההוי"ה שהיא הנני העליונים
 מוכנה ערם יקראו ואני לענה צחצורה עם הנוים החחחונים
 שהיא אלכ"ו כי ה"ה ירדו מים עליונים בלא קריאה ובלא
 החעורכות קאתה אומר והיה ערם יקראו איך תהיה מוכנה לרדת
 ההוי"ה בלא קריאה. לכן אומר עוד הם מדברים ואני אשמע
 שהתעוררות הנוים החחחונים אינה קוה לכל שכסיהו לדיקם
 צענוק לצם עוד הם מדברים שאמרו נקי להי שאפי' מדין לא
 קראו יק צהם כח לעשות צדצריהם מים החחחונים להוניד
 העליונים וכו' ואני אשמע אוי ואני הוא חצורנים העליונים
 צהחחונים שאות ן' הוא כולל ההוי"ה ככודע ומינה אבי היא עם
 אלכ"ו טצעודם מדברים ואני אשמע צכח טנתחצרו מים
 עליונים עם החחחונים :

ובזה

ואל יעלה מן הארץ והסקה את כל פני האדמה .
 הנה עם אהים ה' אותיותיו הם הנוים החחחונים .
 והנה כחצ בקדור הכוונות צצרכת המצדך את עמו ישראל צשלוס
 יכוון הוי"ה אה"ס שגאל שליט שהי אותיות אהים הם הצצורות
 וסם הוי"ה הם המקדים היורדים לקראתם . ולפן יקדים עם
 אה"ס תחלה כזה **איר ההוי"ה** שהי אותיות אהים
 ונקדימום להשתעורר תחלה ונקספר שניהם יצ"ק שהם יענוו ציוס
 קראו . הכוונה זה מועלת לכל עם לרה . ולכן כרוח יצ"ק צמוזמר
 יענך הי ציוס לרה די פעמים יצ"ק חצור הוי"ה אהים עיין
 הכוונות . לזה רוח ואל יעלה מן הארץ אל וקספר חננקה שהם הי
 בצורות הי אותיות אהים טיעלה תחלה מן הארץ צכוכה החחחונים
 ואז ןהסקה את כל פני ןהאדמה ר"ת יצ"ק שגאל שליט
 טיחחצרו צ' הסמות שלא תרד ההוי"ה כי חס לקראת האהים :
ובזה עוצרי צענוק הצכה מעיין יסיתוהו גם צרכות יעטה
 מורה . ארו"ל מים החחחונים צוכים . הכוונה שנים
 חחחונים הם מוענוק הלצ וכביצכה האדם ומוניד למועות איך
 לך מים החחחונים גדול מזה שהנה המועות מלוחות וכה דינים

ההרה לדרוד

ק"ז

ואח"כ אנומה להוכיח החקדים להגזרות ויומם ולכן ר"ת זכר
עמלק כמתחם השמים יב"ה שמה שלם שמתלה חקדים
נחייחם שהיה המעוררותיהם שהיה כנגד ה' אומיות להם
הנוקדיניים תחלה ואח"כ נחייתי שהיה ע"י הורדת הסו"ה
להאים ויתחבר עם העליונים בהסתוים ויומקו הדינים
וזוה קפו המו ון בלחם :

ובזה

ירמוז ויאמר להם יהי רקיע בתוך המים והיה ונדיל
צין מים למים . הסה נודע שהינה זכור צפרסת זכור
אח אשר נטה לך עמלק יש על הינה זכור זקף גדול שהיה לוח
| שני יודין ואיה ו' כיכין הקורא דיעול ו' צין חרין יודין עיין
בחוונת וניסוכואו הוא רקיע צין מים העליונים למים התחתונים
והוא אור העימדם ויחעזד א' ו' צין חרין יודין ויכה ה' אחד
ושמו אחד שבכנסת הו' ציניהם למצר אח האוהל להיות אחד
צשמה שלם . לזה רמז יהי רקיע בתוך המים ר"ת ר"ז או"ר
שהקיע הוא ו' הקי' או"ר ד"ה הכנסת ציניהם למצר שניהם מים
העליונים עם התחתונים העולים לקראתם והם צובים
וושחוקקים לעליונים ומחברם שלא יפרדו איש ועל אחיו . ולכן
אמר אח"כ והיה מצדיל בין מים למים ר"ת יצ"ק שמה שלם
הו"ה והאים ומחברם ציחד שלא יתפרדו איש ועל אחיו . ויקרא
להם לרקיע שמים דרשו ז"ל אש ומים שהיה מחבר מים העליונים
שהם החקדים הננוזים למים ומים התחתונים שהם גזרות
הננוזים לאש לכך לוחו הרקיע שצין השני יודין קראו שמים
אש ומים אונת שניהם נקראים מים אבל התחתונים דינים
הננוזים לאש :

ד' או

ירמוז עיני כל איך יסברו ואחיה נותן להם את
אכלם צעתו . פותח וגו' . הסה נודע מ"ש ד"ל כל
הדוחק את השעה השעה דוחקתו . וכל הנדחה נופני השעה
שעה עומדת לו . שעה דוחקתו ונאצלסום . שעה עומדת לו
נודרבה ורז יוסף . דרז יוסף סיני . ורבה עוקר הכיס אלעריבא

תהלה לדוד

להו שפחא שלחו להתם סיני ועוקר הרים איהו וזהו קודם שלחו
להו סיני קודם שהכל לריכס לנאחי מעייה אעפ"י כן לא קבל עליו
רז יוסף לאמני ליה כלדאי ונלכה הרחין שנין מולך רבם עשרין
ותרחין שנין מולך רב יוסף תרחין שנין ופלגא כל הנך שני מולך
רבה אפי' אומנא לביתיה לא קרא זרכות פרק הרווא . ליה
ירמוז עיני כל איך ישצרו וסצנונס כשאינו לדחוק את השעה לא
כוונתם שואתה ניתן להם את הכלם צעמו אוכל הלריך להם
דווקא וצעתו ולא להלגיע כי אם דצר יום ציומו שגדחים מפני
השעה וצצביל שגדחו מפני השעה אתה פותח את ידיך שתי ידיך
פתיחות להשפיע להם שופע גדול שהשעה עומדה להם שהשפיעם
צשופע שתי ידיך :

והנה

הטעם שהדומק את השעה שעה דוחקתו . כח
והרש"א היינו דמוזל שעה גורם וא"ל לאדם לדחוק
את המזל זכח וצחזקה אי לאו צקייעתא דשמייה ע"ש . דהנה ווי
שקלז לו הקצ"ם לראות עושר או גדולה א"ל שלא הצואהו . וכל
זמן שהאדם ידחה מפני העושר והגדולה הרויח סיים שישאר חי
עד שהצואהו הגדולה או העושר ההוא כרז יוסף שדחה מפני
הגדולה והעושר כ"צ שנים הרויח שחיה כ"צ שנים ולצסוף השיגו
העושר ההוא מושא"כ אם היה דומק את השעה לנולך שעה א'
קודם היה מות אחר שתי שנים ונחלה שקרי לריך שידחה
מפני המזל :

לזה

רמוז איש אמונות רב זרכות ואץ להעשיר לא יקנה .
לריך לומר ואץ להעשיר לא יתעשר מאי לא יקנה .
הכוונה שאשכר שידחה הוא מפני המזל ויונות בלא עתה חהו לא
יקנה . מושא"כ איש האמונות שידחה מפני השעה רב זרכות א"ל
שלא ישיגוהו זרכותיו כרז יוסף שסוף קוף מולך שנים הקלבות
לו ע"פ מזלו וחוף וזהו זרכותיו רבות שאין מער יורד כי אם צשכל
צעלי אמונה וכל ווס שאוכלים צעוה"ן צשכר האמונה :

או

ירלה עיני כל איך ישצרו וגו' . פותח וגו' . הנה

דוד
זכות
האדם
זה שחזק
החשב
וי נתן לך
והשלה ליה
או לעיני
מצינו תורה
למקום שחשב
הוא שחזק
כיון שהאין
צדקת השמים
צדקת . לזה רז
טובת להם את
נחליות ופע
התורה בזה
והשעה לכל מי
השמים חלק
הם
ובזה
נפשו
כפלו
אשר עולמו אף
צד לומר כי אין
ומזל צדתי קיימו
לא אים לי שים
נפשו וזה חלק
האומר הכל הוא
מלאת ומלו חיי

נודע שלריך האדם לזכור בכל יום ולקיים פקוק
 וזכרת כי ה' אלהיך הוא הנותן לך כח לעשות חיל שלא יחשוב
 האדם שכוחו ועולמו ידו עשה לו פעולה כי אם הכל מידו יתי'
 וזה שחרגם הכי הוא יחז לך עלה לנאקני נכסין . הכוונה שלא
 תחשיב סע"י טעמית איום פעולות צמושאך ונחמך הרווחת וכי
 מי נתן לך עלה צדבר לקנות דבר פלוני ולמכור דבר פלוני
 ותשלם לים ולא דרך יצעה או השלם דרך יצעה ולא דרך ים
 או לעיר פלונית הכל הוא יחז לך עלה להעשירך וצלאו הכי
 משיב הכמים אחור ואת דעתם יסכל הייתי ושיאך עלה לשנות
 לנאקיס שתפקיד לקנות דבר שתפקיד וכעו"ה . והנה בעל מדה זו
 הניד שנה צחלקו ולא ייה אץ להעשיר או לדחוק את הטעה
 כיון שהאמין שמונותיו אינם צפעולותיו ודפו אמניהם כי הכל
 צבא הש"י עליו ולמה ירדוף עליהם כאשר ירדוף הקורא
 צברים . לזה רמו עיני כל א"ך ישצרו וכשתיהם כוונתם שואתם
 כותן להם את הכלם וגו' . שאתם דייקא הוא הנותן להם ולא
 צחרילותם ופעולותם לא אתם הוא הנותן להם וצעתך הכל
 וסרוויחו צזה שתמיד טפעס ונהחת ידיך טפוחת את ידיך ועוד
 ונשציע לכל מי רלון שאז יהיו טצעים צרלונם טעוב טיסו ון
 טשנח"ס צחלקם שנה להם לרדוף ולהטיג ונאחר שמונותיהם
 הם צעלמו יתי ויעסו לדבר טלכוו חספן :

ובזה

נפרט ה' ונתח חלקי וכופי אתה תומיך גורלי . חצלים
 נפלו לי צבעימים אף נחלת טפרה עלי . אצרך את ה'
 אשר יעלני אף לילות יקרני בליותי . ונצלי הערת הדקדוקים
 צא לומר כי אין לאדם לומר טעעה הוא שום דבר צעילם קטון
 וגדול צלתי סיועו ורלונו יתי' . כי סנה ה' ונתח חלקי וכופי כי אם
 לא היה לי שום קצין צעולם אני טעה צחלקי טחלקי ה' אונת
 נפשי זהו חלקי האמתי . וזהו ה' ונתח חלקי וכופי ואם יאמר
 האומר הכל הוא צונח ונה טיקנס האדם קנינים הוא צצביל
 סללחת ונזלו אינו כן כי אתם תומיך גורלי אותו הגוכל וסנחל

תהרה לדוד

סכסל צבורלי אחס תוויך ותחן עזר וסנך לגודל הוול כי צידך
לשדד הווערכה של הוולוח וסכהגתס אינה כי אס על ידך
ואעפ"י של א הייתי רולס איזס קנין וקניני העולם כי אס הי ונת
חלקי עכ"ז חצלים נסלו לי צנעימיס נפל חלקי וסצלי עס אוחס
סנעיניס וגדולי הארץ סזכיתי לוולוכס זחס ועוד אף נחלה ספרס
עלי אף ארץ ישראל סהיא נקי נחלה סלקתי ונונה כל אויב ועשיתי
וולחמות רבות וספרס עלי עד ס"סצנו צטח עליה ונכל אלו
הגדולות לא צכה ידי עשיתי ח"ו אלא כי אס אצרך חס הי אסר
יעלמי הוא נחן צלצבי עלס לעשות כך וכך כדי סאלליח וצלחו סכי
וסיצ חכמיס אסור וחס דעתס יסכל ואפ"י קינות סלינה סלמי קס
כל לילה צחלות עד אור הצקר והצחירה ורלון ציד האדם לולי הי
עזרחה לי לא הייתי יכול לעשות. וחסו אינורו אף לילות יסרוני
אף לילות סחלות לילס אקום לסודות וגוי. יסרוני כליות סלא
לוור פעולתי היא אלא צעלחך הנחמי וחסה הוא העוזר לסעול
ולולי עזרחה לא הייתי יכול לקום :

פותח את ידיך ומשביע לכל הי רצון :

א' ארז"ל סצפסקו זה הדבר אשר לוח הי לקטו ונוני
איס לפי אכלו עוור לגלגולה וססר
נפשותיכם וגוי. האמור צון יס צו כיצ אוותיות סחורס ואל"ף ועד
חיו. כי סכה הוולחנין על ווונותיו ססס קליציס וססי"ח סלו
קייס כל סחורס ואל"ף ועד חיו. כו"ס צא סצקוק וסעניידן על
חסת סנאי ולדיק צאוונתו יחיה כי סלא כסישראל לא סלמינו
על ווונותיכם וילאו וון העס ללקוט ולאו וולאו אונר הקצ"ס לומס
עד חכה וולחתס לסעור וולותי וסורתי. סכי לונס אוחס כוני
סעצרו על כל וולותיו וסורותיו צסציל ויעוע אוונחס על
ווונותיכם סילאו ללקוט כי סלא נודע כי ווי סלינו וולחנין על
ווונותיו יצא לסחניף ולסקר ולסצב סרוצ סעכות חליוה צסציל
סונון כו"ס ע"ס כי ווי צו ליום קעכות ווי גרס לסלחנס של

לדיקס סחורס
ואתה ובי חוזה סלא
צמחור סנאי
ונון סל אחר
סלונתי לך חל
לוח חוץ עני ס
יחי ואלך יסצרו
צלו צניוס חל
סחוריס סקח
עיס וצניו סן
רלון. חיוני רלון
עס סליח סחורס
לדיקס
אמונה דוב
דרי קני
במן רמו מ
בפסק
ורוח רוח וס
קני ס
סרמוקס וון סלדק
דקח חוץ צסצח
וויייו. ססיס
ובכל דלד לוח
לסלונס דקס

תהלה לדוד

קיש

לדיקים שיתצדצו קטנות אמונה שהיה זהה . כו"ש המפי ע"פ
ואתה תחזה וכל העם חכמי חיל יראי אהים חכמי אונת .
 וכי תינח הלל כל לו הם בלב ואתה אומר ואתה תחזה זא כושא
 צמאור שוכאי בלע אם תראה אוחס ואונוכיס עליסם שוכאי בלע
 ונוון של אחריס שיס להס אמונה על וזוכותיהס דע כל המדות
 שאונתי לך חכמי חיל יראי אהים חכמי אונת בלשו אחתכו זהו .
 לזה רנו עיני כל איד ישברו שואונוכיס שמוכותיהס קלוצות וידו
 יתי ואיד ישברו שתתן להס אכלס צעתו ע"ד לחס לאכול ואין להס
 בלע צעולס אחס תנהלס ופוחס אח יידך לזונס וחוצ נוס
 מרזוחיס שנקראיס חייס שהס הלדיקיס הנקי חייס . כו"ש ז"ל
 ע"פ וצניחו צן יהודע צן איס חי וכו' וזסו ומשביע לכל חי
 רלון . אינכו רלון קאי על הקצ"ס כאו עשו וקיימו כל רלונך
 וסס בלוית צהורס שקיימו הסורס ועשו רלונך שנקרא ס חייס
 לדיקיס ועוסיס רלונך ונעסס סאנור :

שיר רהגז"ל

אמונה לו במאכליו ומשתיו .

הרי קיים לתורותיו ודתיו :

במן רמו משה בדברותיו .

בפסוק זה וחק אדף ועד תיו :

ולזה רנו והאנוין צסי וחסצסס לו לדקס . הסס הלדקס
 נקי הסורס . כו"ש ז"ל ע"פ שועו אלי אצירי לב
 הכחוקיס וון הלדקס . צצרכות פי היס קורח שפירשו על אוחס
 דקס מזו צצנחא דאורייתא חרי זונכא צסתא ולא נגייר גיורא
 ונכייסו . שהיס עמוד של אס יורד וון הסנניס צכלס דלול
 ובכלל דאדר לזה רנו והאנוין צסי . והקצ"ס שצסס וסקלס
 להסאנוגס לדקס שהיא הסורס כאלו קייס כל הסורס כולס
 צכללותיהס :

תהלה לדוד

ובזה

וסי' אמונה עתיד חוסן ישועה חכמה ודעה יראה
 סי' ה' א' אלו. חכמה חוסן היא לשון ירושה שחכמה
 אחתהא כמו שחז"ל. והכוונה בא לומר וסי' אמונה עתיד
 אם בכל עת ועונה אחת חזק באמונה הרי לך חוסן ישועה
 חכמה ודעה וכו'. כאלו ירשה וקנית כל מדות אלו שהם חכמה
 ודעה ויראה ה' היא אלו. דהיינו כאלו קיימת כל המורה
 ומלויה שהם החכמה והדעה ויראה ה'. או ירשו מ' הקודם
והאמין צה' ומשנה לו לרק. שהנה על האמונה כחזו
 סוקובל' שרש האמונה צסס הוי"ה הנק' אלהינו. ולכן
 אמונה נקשרה אלהינו. והלצ היא השכינה הנק' לצ. כוונת
 גבי אחרונ הדומה ללצ שהיא עם אדכ"י. והנה כשנזכרים האמונה
 שטרשם צסס הוי"ה שנקשרה אלהינו ללצו שהיא עם אדכ"י
 הרי גורם ליחד הוי"ה אדכ"י שנקשרה אמין. ואז תקרא השכינה
 אמונה בהתיחדה עם ההוי"ה. כוונתו ישיה אמונה אמין
 היצת אמין ללצ ר' כתיב אמין. הכוונה כי מו' ש"ס ללצו
 אמונה גורם יחד אמין הוי"ה אדכ"י קוד האמונה בחוד הלצ
 קשרה. וכשתיחדת השכינה צסס הוי"ה. אז נחשתקים
 דינים והנה דינים נקי לרק. ובהחנותק דינים נקי לרק
 בחיבור ה' חקדים עם לרק. וחסו והאמין צה' ועי"ז יחד הוי"ה
 אדכ"י שנקשרה אמין כאמור. ולכן ומשנה ל' . משנה הקב"ה
 לו לנלוה זו שתיקן. ופעל לד"ק ועשה ושללק שהיא דינים
 ואוקדת עלווא בשלסוביו עשה לרק"ה שחצר עונה ה' החקדים
 וכנחקה דינים שזה פועל לרק"ה צאונה :

ב' או

ירלם פתח אח ידיך ונשבע לכל מי רלון. הנס
 פי' על מ"ש צווי יאר ה' פיו אליך ויחידך .
 שיתן לך נחמת הנס. ודך הצט"ו כשכונן נחמה אמו עליו
 ושוכח נחמות יחיה. אצל הש"ת כתיבתו גורמת חיים ונלצד שלל
 יאונה אליו רעה אלא גורמת לו חיים. ולכן אמר אחר זה
 וישם לך שלום. אין שלום אלא חיים שנא' צרתי סימה אתו

תמים וסג
 חוד ידך
 שאין לו עו
 מו ככונת
 ונשבע לך

והאמין

שנחבים חזק
 מדינת ליהו
 וחתי מולא וכו

והאמין

שמו ככונת
 חזק הקדמו
 חוקבל ונחמת
 היות נלצו עני
 והשית כלי מיי
 החזק עליו

ב' או

צבילם חובל קו
 ונחתי גשמיים צ
 וחלפת לחמת
 מחמות לחת צה
 חרלון. שגעים
 סוף צבילן ולא

החיים והשלום הפך ונתנה צ"ו . לזה רמז פותח את ידך שאתה
תמיד ידך פתוחה בעשיר הפותח ידיו לפני שהיא נתנה חנם
שאלו לו עליו כלום . בן אתה פותח את ידך לברוך ואיכה
ח"ו כנתינת צ"ו . שנא' עליה ושונא ונתנה ימים . אלל אדרבא
ונושציע לכל ח"ו דייקא . שנתתך נותנת לו חיים וסלוקת
ונתנה מונך ימים :

והנה

עצם ושונא ונתנה ימים . הוא שנוגע שהצקבל
הנתנה הוא ונתניש וון הנותן . כו"ש רז"ל שאותו
שכתביש ונומו העני נתחן לו צפרהקייא עב דלא יתנת לים
מדישבת לים וכספתים . והנתניש כאלו נספך דמו דלזיל קווקא
ואתי חורל וטועם עצם ויתא . ולכן שונא ונתנה ימים שאינו
נתניש ונשים אדם הדומה לניחה :

וזהו

רמז כי תקדמו צרכות טוב תשיח לראשו עטרת פז .
חיים שאל מונך נתת לו וגוי . הנה צל לומר וזה
נעמו צרכותך וטובותך ונתתהויד . כי הנה קודם שישראל מונך
אתה תקדמו צרכות טוב שתחן לו צרכות וטובות . שנתנת צ"ו
הוקבל ונתנת וטובות הוא ונתניש והולך בשחיית הראש . ואתה
תשיח לראשו עטרת פז כלובש עטרה צראשו והולך צלא צושת .
והשנית בלוי חיים שאל מונך נתת לו אורח ימים הפך נתנת צ"ו
הנאמר עליו ושונא ונתנה ימים דלזיל קווקא ואתי חורל :

ג' א'

יננוי פותח את ידך ונושציע לכל חי רכון . אכז"ל
על פי ואלתם לחנוכס לטובע . הנה כשיש צרכה
צעולם אוכל קועא והוא ונתתך צויעים . ולכן אתר שאמר
ונתתי גטויכס צעתה ונתנה הארץ יבולה . והסיג לכס וגוי עכ"ז
ואלתם לחנוכס לטובע וגוי . לזה רמז פותח את ידך כשידיך
פתוחות לתה צהרווחה טובע צעולם . אז אחר זמן ונושציע לכל
חי רכון . שצעים צרלון שאוכלים קועא ונתתך . שציקר שציעתם
היא צרלון ולא צנאכלים הפך ימי הצב שאוכלים צ"ו
ואינם שצעים :

ההלה לדוד

ד' א'

ירלם קרוב לזה פותח את ידך ונשציע לכל פי
 רלון. הנה ארז"ל לא יאכל האדם דרך רעצחנות
 ולכן צפריסקת המוליא לא יסתוך חתיכה גדולה דרך רעצחנות
 כי אם צטצת וקראת לשצת עונג דכיון שצכל יום אינו חותך
 גדולה כי אם צצצת נראה שצצביל כצוד צצת הוא עושם והנס
 הרעצחנות קיוון לרעצ במ"ש צירושלנוי על אותם שצאו לקנות
 חטים וצו קצצ"ו וסיה ר"ח יושב אלל הסבור וטיא נסחא וסוף
 אכיל וכו' אונרו זה לזה זה רולס להציוא רעצ לעולם וכו' עד
 שאמר להם קצצ"ו וכי ודידכו קאכיל וכו' כונתו צזה לא אמרו
 על זה שסרכו רחצם כו"ש צגנוי על רבי אעזר שכל ככרות שאלל
 לצוי דידיה אינו נראה כרעצחנות שנגדלו כיכר לעין כל שפרקות
 הגדולות אללו איכה כרעצחנות. ואמרו צזוכר ספי' אמר ואכלת
 ובצעת וצרכת וכו' איך אנהנו וצרכים עד כזיה ועד כצילה
 וחי' שכתוב נשציע לכל חי רלון ולא אמר איכל דאחר שצצע
 רלנו ונסתפק צזה הכזיה והצילה היא שציעת רלון ונאחר שסס
 רלנו להסתפק צזה. לזה רנו פותח את ידך כשסתי ידך
 פתוחות לתת צה ריוחה. ולא אמר ידך אף ידך באדם שנוחן
 צצתי ידיו כשאפיצ לצריוחך שפע רצ קיוון לזה ונשציע לכלחי
 רלון ע"ד שאמרו צזוכר שצצעים צבי אלס צרלון ילא צנולוי כריכס
 שאין אוכלים דרך רעצחנות שאסאין שצעים צרלון כי אם צנולוי
 כריכס כדרך רעצחנות קיוון זה הוא שחטה גיכ חקפון ידך
 ונלפתחה להציוא ח"ו רעצ לעולם :

והנה

הרעצחנות וולד הדינים כנגציר הדינים צעולם
 וסוף נרנו צצוצת רעצ ר" אה"ס צרצוע אי ח"ל
 א"ה אה"י אה"ס ע"כ הו"ה צרצוע יסיהו יס"ה ונק' אהורים
 דינים. והנס הקלפיות אין יכקהס וחיותם אף וולד הדינים
 לכך ר"נר צעקו הלעיטני נח ד"ך הלעטה ורעצחנות ון האדום
 האדום סוף דינים וולד האדונימות. ולזה יננו צדיקן אוכל
 לשציע נפשו שאינו דרך רעצחנות וע"ז וצנן רכעים סהס

הקציע האדם
 ונלא ענינו של
 ונדה ציו כשמו
 שנקס יפע צונ
 נחית חס סי וני
 וני אלא נס לע
 חס ידך ונח ג
 פתח חשתת חס

סקליפות מחקר שאין כאן דינים לינק וזהם . שאין הדינים
ומתגברים ומחנות האוכל לא כרעצתנות . וכרעצתנות אין כאן
הלדיק אוכל וצטן רשעים סקליפות מחקר וכו' :

ובישבת

אף שפורסם פרקס גדולה וותר כו"ש הש"ע
לעיל ונאחר סכל יום אינו פורסם גדולה לא צשצת
דווקא אינו נראה כרעצתנות לא לכבוד צצת . עוד עעם אחר
לזם שצצת אין השעוררות הדינים . וכל הקליפות אטווקן
צכוקבא דתסווא רצא ואין שולטין צצת וא"כ אף בשאוכל צצת
ויו"ע פרקות גדולות דרך רעצתנות אין צכך כלום . כי אין צצת
השעוררות דינים ולא אחיזת הקליפות :

לזה

רמו אז תתענג על ה' הנאמר על יום השצת . הסוונת
שתתענג צמיני ונאכלים כללונך ואפי' פרקות גדולות
שתענוגך ציום השצת הוא על ה' דייקא עס הרחמים שלא יש
צצת השעוררות דינים כשאכל הרצם ואמר והרכבתיך על צמותי
אכן לשון צוה כי צוה נחשז הוא שהקליפות נקראים ע"ז שחמה
ציום השצת רוכב על כל צמות המוליים צעולם שהם הקליפות
לדחתווקן בתסווא רצא ונאחר שאין הגצוה דינים לינק וזהם
ולתסגבר . וכן הותר לך להתענג צכל מיני תענוג והאכילות
הרצם והפרקות הגדולות אין צהם זוק צצת :

ה' א

ירלם פותח את ידך ומשציע לכל חי רלון . רלם
הנהגת הש"ת עם האדם . כי הנה ארז"ל ודח
הקצ"ה האדם נותן ונלא עווקו לעני צעוה"ז . הקצ"ה נותן לו
מלא עמוק של הש"ת צעוה"ז . והפס ארז"ל ונלוה ה' חוקן דל .
ומדת צ"ו כשפורע חוז הלואי יפרע כמו שלקח ואם יפרע כמו
שלקח יפרע צמונין או צמוסקל . אצל הש"ת האדם נותן לעני והוא
מלוה את ה' מלצד סנותן לו צעוה"ז . כו"ש וצחוכי נא צזאה
וגי' לא גס לעוה"ז יפרע לו מלא עווקס שלו . לז רמו פותס
את ידך וזה גדלו הקדיק העליונים האמת שחמה ל"ה לישראל
פתוח תפתח את ידך ואת ונלא צי ידך שאין האדם חייב ליתן

תהרה לדוד

ומזונו כלו כמ"ש איש כמחנת ידו כונו שידו ונשגח . והוא הפתח
ידך כונו השגח ידך . אזל אחס כשהפרע פתח את ידך בשתי
ידיך שתי ידך פתוחות להשפיע בשציל ומחנת העני הרמוז בק"ח
ומוציע לכל חי רלון **לעני** יד שציל יד אחת של העני אחת
פותח לו צי ידך כפלים ותחסד השני שגם לעוה"צ
ומוציע לכל חי רלון צעולם החיים הנלחיים השצעו עבר הרלון
שעשה רלונך ונתן לעני הרמוז בק"ח שציל שוירח ונלחיד
ועשיית רלונך ות"י הרלון קאי על רלון הקצ"ה השצעה על עשיית
רלון השי"ת חוץ מוזה שכתן לו השי"ת צעוה"ז כפלי כפלים :
וזהו שרמוז נלוח ה' חוכן דל . וא"כ כשפורע לו הקצ"ה אין
לו עליו כלום שהרי פרע וזה שהלוח לו . אזל עכ"ז
וגמולו ישלם לו שגם לעוה"צ ומשלם לו גמול מעשה רלון ית' שזה
לפנים ונשורה הדין שכשפרע לו צעוה"ז כפלי כפלים לא נשאר
לו כלום . ועכ"ז לעחיד וגמולו ישלם לו כאלו לא פרע לו
כלום צעוה"ז :

ובזה

נראה ותפק לרעצ נפשך וכפש ענה השציע . וזה
בחושך אורך ואפלתך כללרים . וכך ה' פניד
והשציע צלחלחור נפשך ועלמותיך יחליץ . והיית כגן רוח וכמול
מים אשר לא יכזבו מימיו . וזנו מנך חרבות עולם נוסדות דור
ודור תקומם וקורא לך גודר פנך ומוצצ נתיצור לשצת . הכוונה
רודע שהעושה חקד עם הלריכים חקד כאו עושה עם השכינים
מדה לדק שעליונה . ולכן הלדקה נקי על שמה לדק ה' שכל
העניים והאציונים וקוצי חולאים תלויים צה וכשעושה חקד
עמהם עושה חקד עמה והיא נקי נפש שכל נפשות ישראל
מנחיתה שהנפש צחיתה ה' אחרונה . לזה רוז ותפק לרעצ
נפשך שהעשה חקד עם העניים אחת גורם שונפש נענה שהיא
השכינה הנקי נפש נענה דלה ועניים השציע כאו אחת השצעת
אחת שהיא שורש העניים והאציונים :

וזהו

בחושך אורך שהנה החושך הוא מלך הגבורות והאור

וזה החס
לוח כנעו
וזה הדנים
וכן גם למח
כל . שתי
ובנייניו שתי
יחידה . רחם
צחות שקלי
היה רוח בחוש
שחלקה שחיה
על כל נפש ונפש
שדן לכל
ואפלתך
שד חללים גימ
לדק נותח דין
וזהו
ה' חתי
עליהם
ניזו נלוח קצת
לרעצ נפשך ואתה
יעיני
והשביע
נפשך ונלוח ה'
כצ פרע חובו
כפלים ועכ"ז מרע
צעוה"ז . לויא רחם
ועניו צעוה"ז עני

תהלה לדרור

קב

וולד החסדים . ולכן נאמר ציוס ראשון הי פעמים
אור כנגד הי חסדים . ולכן הכותן לדקה לעני שהוא סוד החושך
וולד הדינים והגבורה ונוחק הדינים ציידת החסדים העליונים
ולכן גם לעת"ל וזכה בחושך אורך הכוונה חש"ך ר"ת חמור סוד
כלב . שהכה חמור סוד וסוגי הגבורה וציחודם נפיק כלב
ווציניסו שהיא קליפת עוולק הנקי כלב כו"ש אסתר מיד כלב
יחידתי . ראש כח סלדקה שלעתיד כשמוליכין האדם לדין פוגע
צחותם הקליפות שר"ת שלהם חש"ך והחסד טעשה וסנא עיניהם
וזכו וזכה בחושך אורך : **ובז"ר** אסריכם זורעי על כל ויס
סהלדקה שאתם עושים מעוררים החסדים . וזהו זורעי
על כל ויס וימי החסד כנודע וזכה ושלחי רגל הסוד והחמור
שאין להם יניקה עוד נאמר שנוחקו הדינים :

ואפלתך

כלהרים נודע להנוקזלים כי הנס אפילה הוא
סוד טס אהיס חלומו צמוכין גימטי אפלה .
עוד אפילה גימטי קכו לרופי אהיס טס הי אותיותיו והכותן
לדקה ונוחק דינים האפילים . ולכן כנגד וזה שפעל ועשה
חאיר אפילתו כלהרים :

ונחך

ה' תמיד הנס הנולד לנבי אדם או טיש לו חיצות
עליהם לא יכוס ולא יטן כי הוא דואג טנא לא יגיעו
לידו נאחזה סיבה ונסצות העולם ונרצה דאגה . אזל כשהפק
לרעב כפסך ואתה נולה הי ונחך הי תמיד שאתה יודע שהכל
יגיעו לידך אין מונע ותנוה תמיד :

והשביע

צלחמות כפסך פי' הוסי' והשביע צעוסי' .
ועלמותיך יחליץ לעוסי' . הכוונה שהנס
כשהאדם נולה הי והקצ"ה פורע לו צעוסי' כפלי כפלים . אי"כ
כבר פרע חוצו הקצ"ה ונחן לו יותר על וזה שהלוחו כפלי
כפלים ועכ"ז פורע לו שכרו ושלם לעוסי' כאו לא נחן לו כלום
צעוסי' . לז"א ראש הנהגתו ענד שהשביע צלחמות כפסך הוא
ושביע צעוסי' טוובו הנולחלח דרך השצעה ופורע חוצו . ועכ"ז

תהלה לדוד

ועלמותיך יחליץ גם לעוה"צ יחזק עלמותיך צבר הגדול שאין
לו קץ והכלה :

והיית

בגן רוח . הסנה אס בגן הוא רוח אינו לריך להצניא
לו ויט ונוקיס אחר להסקותו כי הוא רוח ושצע
וועלמו . והסנה כחוצ על כוחי הלקקה והעצמת גוים רצים וחסה
לא העצבו מדה כנגד מדה . ופני שאתה ווליה ה' חונן דל
הקצ"ה לא ילריבך להלוות מאחר . ואלרצא יהיה לך השפעה
ונוצה שחלוה לאחרים . ולכן אמר והיית בגן רוח לא כמו גן
שמשקין אותו ונוקוס אחר כי אס בגן שהוא רוח תמיד נחונת עלמו
והמיד קצע ואינו לריך לויס . כן אהה לא תלמדך ללוות
ונוקוס אחר :

וכמוציא

ויס אשר לא יכוצו וימיו . הסנה כשחופרים
בהרות להשדוה ומושיבים הויס דרך שס ונהסנה
הגדול . לפעמים כשירד הויס ונהסנה הגדול . אז יצטו כל
הסדרות שהיו ויילכים הויס דרך שס להגרות . כן ידמה האדם
כשאין מנוחתו זהם צרכה ה' . והוא מצטמו על יגיעו ועל בני
האדם הסנה הגדול המושך קוף שירד ואז כשאר יבש וחוצ . אבל
וי שהשפעתו צרכה ה' דומה לומין הנוצע שחמיד לא יפקו
וימיו . לכן בלדקה כאוור והריקותי לכם צרכה עד צלי די שהיא
צרכתי שאינה פוסקת לעולם . ולזה נוח וכמולא ויט רגוי . ולא
כעו בהרות שמושיבים אותם ונהסנה הגדול . אלא חסיה כמולא
ויס שהוא נועין אשר לא יכוצו ויפקו וימיו לעולם :

ובנו

ונוך חרבות עולם . אהה כמה ונעשך עם העני גורם
כי הלל אהה ונקריב הגאולה . והסוצ הצנה חרבות
ירושלים על ידך שגדולה לדקס שנקרצת הגאולה . ושציה בלדקה
ועוד כמה פי כנולע . ולכן אמר וצנו וצנו ונוך שעל ידך ונוך יצנו
חרבות עולם חרצן בהוי"ק שהוא עיקר העוי . **מוסדות** דור
ודור פקוים . אהסוצ לך שאתה ונעמיד העולם
שאתה
פקודה ועמודה . כמי"ש על ג' דברים העולם עווד וא' מהם

הלקקה וצו
וקורא
ונויה וידו
זוכה צויה
ה' חקדס ש
העלה . ק
לחכה לנשי
צויה פחות
לדקק הדור
וקורא
משובב
ה' ונתקצת
שין חבורת
לחם כח למויד
צויה . וצנת
לעולם . ולכן כל
והנחה נעשה ו
הרבים . וזה
שסו צה עש
שחמקה קלי

פוח

צויה עי"ש כי
ועל שחידו
הרבים . שר

הלדקה וגנילות חקדים . וכונ"ש כל העושה לדקה בלאו מלא
אל כל העולם חקד :

וקורא

לך גודר פרץ . הנה כחצו המוקצלים סיכווין
האלס צנחנית הלדקה . שהנה השכינה הנקי לדק
רגלים יודרות מוח צין הקליפות כרגל הקוף שורש קי"ן קינאל
דוקאצותא יתמתקו ע"י עליית רגל הקוף למועלה ותחזור ה' ע"י
ה' חקדים שנושך לה . עוד כחצו הוי' של הקוף ארוכה סוד
העלם . סוד הנחש . המולי צין הגדרות של הקדושה ולריך
לחכה לעשותה ר' . לזה רנו שעי"הלדקה וקורא לך גודר פרץ
שאותה פרלות פעשה הנחש בגדרות של הקדושה . אחת ע"י
לדקדק הגדור כל אותה הפרלות של הנחש ותקיף רגליו וחסו
וקורא שתקרא פעולה זאת על ידך ועל שונך :

מישובב

נחיצות לשבח . הנה הקליפה אחר החרצן
נחקרבה לקדושה . וכן ע"י עונות ההחטוים
היא מתקרבת יותר ואין לך דבר שיכניעם יותר ונוחוק הדינים
שאין תגבורת שלהם אלא מהדינים . וכשנמתקים הדינים אין
להם כח לעמוד בקרוב . אלא נחחקים נואדו כפי מה שיהיה
צמיחוק . ובנחנית הלדקה הוא נושך שה' חקדים כאזור
למועלה . ולכן כל אותה הדרכים שהיו צהם הקליפות הנקי חרבה
ושנומה נעשה מקום קדושה רשות יחדיו של עולם ולא רשות
הרבים . ולזה רנו משוצב נחיצות לשבח כל אותה הנחיצות
שהיו צה עבשיו יהיו לשבח לשון יסוב רשות היחיד נואחר
שנתחקה הקליפה מקומה חרש גברתה ונעשה סוד יסוב
העולם שהיא הקדושה :

וי פותח

את ידך ולא אומר ידך . הוא נודע כסיהים
יחוד הוי"ה ואדכ"י אז הדינים נוחקים . כונ"ש
צוהר ע"פ כי הנה המלכים נועדו שהם הוי"ה ואדכ"י נועדו
מלעיל שנתחדו אז עצרו יחדיו כל מאלי דיצבא ויללם שהם
הדינים . סיד יונין היא ההקדים והשמאל היא גבורות . והנה

ההלה ררוד

כשנוחקת היד שנואל שהיא הגבורות . אז השפעה תהיה נוסחי
ידיו יתי נואחר שגם שנואל כהפכה ימין . ע"ד נוספים מדס"ד
למדה"ר . וזה סרנו פוחא את ידיך ר"ת פא"י . כנודע נקדור
הכוונות שהיא יחוד הוי"ה אלכ"י שנקשר ל"א ההשפעה היא
בשתי ידיך אפי' בשנואל . וזהו פוחא את ידיך צ' ידיך ימין
ושנואל נואחר שהשנואל כהפכה לימין :

ז' א' ירלס פוחא תה ידיך ונשציע לכל חי רלון . הסס
נודע כפי'ס יחוד עליון הוי"ה ואלכ"י שהוא אז יחוד
הספדים והגבורות ואז יורד השפע נוקוד הגבורות ונחכנס
בשכינה והיא חתן טרף לציחה ומוק לנערותיה . שהם עולמות
צ"ע שזחתיים צריחה ילירס עשיה לכל עולם ועולם וזמן הראוי
לו . והנה נודע שכל שפע ואור עליון יש צו ג' בחינות נפש רוח
כשמה . וחלק הנושבה שבאורות שהוא הכשמה נוחתה אוחו
לצריחה . וחלק הרוח שבו נוחתה לילירס . וחלק הנפש שבו
נוחת איתו לעשיה . כלאי' בקדור הכוונות שהחלוק האורות
נאשרי שאר העמידה עד קום . לזה ננו **פוחא א'** את ידיך
ר"ת פא"י חבור הוי"ה אלכ"י העושה בכל יום ע"י החפלות ואופן
חלוק האורות המתהווים מייחודם הוא ונשציע אומות שמי'
צ"ע . שהשכינה שנקי' שמו נשפעת כל אוחס האורות הנמשכים
בה ע"י היחוד לצ"ע ר"ת צריחה ילירס עשיה . וזהו חיצה ומשצ"ע
שמי' צ"ע לכל עולם ועולם נוחתה מה שראוי לו לקבול . וזהו
לכל חי רלון'ן שהנה ג' חלקי האורות נפש רוח נשנה כננו
בחינה רלון'ן והוא צ' אוחיות ר"ן שבכליון הוא **שנה ר'** וס שר"ת
שלהם כ"ר האחרים לנפש להעמידה כנודע נענין הכ"ר ר"ת
כשמה רוח וצ' אוחיות ל"ו של היבס רלון'ן היא הנפש שבצולם
הנשים שנה אל אלכ"י שנקשרה ל"ו . הרי זכר בחינה רלון'ן
נפש רוח כשמה שלשה חלקי האור הנחשטט לשלשה העולמות
ונכח יחוד העליון שנחלקתו לעולמות שהחתיים :

והנה פ' זה פוחא את ידיך נחוצר עם פ' הקודם ואחס

מחן
שעשה בחת
כמו ששנו
ומעט שיה
החומדים בג
נוף לבינה
חיותם החת
לכס אה חל
חיות גבור
חיות ולבינה
ר"ת פא"י שח
ובצור . וחלוק
במין חת
ל' א' חמו
גלות
והוא סגן זמן
הפלה לחוד חת
שהוא ח' שנה ב
וחיון של העולמות
דיל . היתה חת
יחוד א' של נוח
לכל בחירות ונכ
השמה לרן גבור
והנה רוח צ'
ודעה
בעין נכונה דק'
ובצור מ' חת
ויח בצור ועבר

נותן להם את הכלל צעחו . הכוונה הקצ"ה כל וזה
 שעה שחתיכים ובהנהגתם הוא כהנהגת העליונים . שהנה
 כמו שהעליונים יחד שלהם צבקר ובערב צעה התפלות שחרית
 ופעם שניה במוחה וערצית הקמוכים זה לזה . וסס כנגד שני
 המנידין צבקר ובערב . וחלוק האורות המושך לשכיכה היא החן
 טרף לביתה וחוק לבערותיה צבקר ובערב . ולכן עשה הקצ"ה
 מוצות החתחונים ואכילתם צבקר ובערב . לזה רנו ואתה נותן
 להם את הכלל צעחו צעח סלריכים ורעצים והוא צבקר ובערב .
 כו"ס צערב האכלו צער וצבקר תשצבו לחם . ולזה לא עשית
 מוצקם ואכילתם צאופן אחר כמו העופות לכן אורפוח את ידיך
 ר"ת פאי" שהוא יסוד הו"ה אדכ"י כמו שיסוד העליון צבקר
 ובערב . וחלוק האורות לעולמות צבקר ובערב כן הנהגת האדם
 צענין אכילתו עשית צעחו שהוא צבקר ובערב :

לזה

אמרו צגו"י רבא חזייה לרב המניכא דקא נאריך
 צללותיה אחר ונתיחם חיי עוה"צ ועסקין צחיי שעה
 וכוא קצר זמן חורה לחוד וזמן חפלה לחוד . וי"ל שאף שזמן
 חפלה לחוד וזמן חורה לחוד אכתי לזנה לא יחליף זמן החפלה
 שהיא חיי שעה צזמן החורה שהיא חיי עוה"צ . וסכוונה שאחר
 וזמן של העולמות היא צבקר ובערב כנגד הצי תמידין ומקדמות
 דיכא . היתה חפלה ערצית רשות ועבסיו קצעות חוצה והוא קפי
 יחוד אי של ונחה וערצית הקמוכים זה לזה . ואין נפילת אפים
 חלה בשחרית ונחה . ולכן אף שהחורה היא חיי עוה"צ . עכ"פ
 החפלה לורך גבוה לעשות יחד צבקר ובערב לחת טרף לשלטה
 העולמות כאמור :

והנה

נוח צפאק צערב האכלו צער וצבקר תשצבו לחם
 וידעתם כי אני ה' אלהיכם . הכוונה הנהגה לדאעא
 כעין הנהגה דרקיעא . כי הנה כמו שהעליונים הנהגתם צבקר
 ובערב ע"י חפלה שחרית וחפלה ונחה וערצית . כך וזמן האדם
 יהיה צבקר ובערב . כי לכן ארו"ל לא יהיה האדם כמו חכנגול

ההלה רדוד

הווקר באשפה שאוכל בכל שעה כי אם צקק ובעצב

כהסגת העליונים :

כ לזה ארז"ל אקור לאדם לאכול קודם חפלה צין שמחית צין
 ונחה חוץ ונפשטן של דברים שמחית אקור לעושים כלום
 מפני שעדין לא נהפשהו צו הכוח לגמרי וגם מפני ואותי השלכת
 אחרי גוויד . וקודם ונחה אקור קעודה מפני ואותי השלכת
 אחרי גוויד . לא ג"כ טעם אחר לפי האמור כי הנה וזין האדם
 הגשמי הוא ונפסולת והון העליונים שהמוצח הולך לצריחה
 ואחריו ליליה ואחריו לעשייה וכעז"ה עד שהיה הגרוע והון
 לכבדאים לצני אדם ולצחמות ולחיות ולעופות כל חי כפי מדרגתו
 וא"כ כל זמן שלא נמשך שאר לעליונים אקור להסתחונים שיאכלו
 קודם העליונים . שאחר שאוכלים העליונים ב"י תפלותינו הוחר
 לנו לאכול אחריהם שאנחנו סוירים שלהם . ולכן אין לך להקדים
 את שלמכס קודם שלמכו של גזום . ולכן אמר ואותי השלכת
 אחרי גוויד על מי שאוכל קודם חפלה היאך אתה וקדים
 אכילתך והלא אכילתך היא אחר אכילת שולחן גזום . לזה רמז
 צערב האכלו צטר . שיחוד ונחה צחית דינים ככודע ויחוד שלו
 יאהלוה"ם הו"ם אה"ם . ונשא"כ צבחית יחודו יאהדוכה"י
 הו"ם אדכ"י וצחית צטר כמזו הדינים כי אה"ם צרצוע ט'
 אה"ם דיודי"ן צי צי כוללים . ולזה רמז צערב תאכלו צטר אכל
 צקק תשצבו לח"ם וקפרו ג' הויו"ת שיחודו הוא צומן הגבורת
 הסקד צעולם ולזה אני ונלה אהכס על אכילתכס צקק וצערב
 ולא כתרנגולים שהרי וידעתם כי אני ה' אהיכס דייקא אני ה'
 ונמשך כך אני ונחהג למעלה צעולמות העליונים ולריכס אהס
 להסכהג כמשפטם :

ח' א' ירמוז פותח את ידיך ונשציע לכל חי רלון . ככר
 כודע יותר ונמה שהעגל רולה לינק פרס רולפ
 להטיק שהקצ"ה האותו להשפיע לעולם צלי קלצה ומדה אכל
 הסתחונים אינם יכולים לקבל טהם המונעים . מכל למשפך

שומרים
 להכלי וכס
 יסקר צמח
 שים רכי ק
 ובי ויטע
 והתחנטי
 שחחנתק
 שנקח ובי
 טה החתק
 פחי רית סויה
 יודך שמתין ש
 כרוח בקות סויה
 נקצב ומדס ו
 ומשציע לכל חי
 שביטים לקבל
 ונלנו דסינו
 נני שיעור וקצב
 ולהסתחם לחם
 חקקו
 רוח אלו
 וחמלא
 וחמלאו בשיריה
 כעש חו"ס אה
 וחמלאו ומחג ס
 חלה לינק פרס
 וחמלאו כל אה
 ככל וחס שמתחו
 חמי חמלא חתו
 לה יחוד סויה

שונתים פיו צחיד הכלי ונניקין מנהוץ להוד המשפך ויורד
 להכלי וכשנעשה איזוס קהימה צושפך אס לא יצטל מהסרקס
 ישפך צחוץ עד שיוסק סדכר שקסס ואז יריק כצתחלה וכל עוד
 שיש דבר קוחס נמשך עפין עפין . וכן אמרו לא ראינו ארי קבל
 וכו' וצועל חנוכי וכו' . והלא לו לא נצראו לא לשמשני והן
 ומתכנסים שלא צלער ואני שנצראתי לשמש אה קוני אינו דין
 שאתכנסם שלא צלער . לא שהרעותי אה זונשי וקפסתי את
 פרכסתי וכו' . עוד כתבו המוקבלים פותח את ידך ק"ח חה"ך
 שם החותך הפרכסס לכל . לזה נמו פותח את ידך ר"ח
 פל"י ר"ח סו"ס אלכ"י שהוא יחוד עליון ונכח אותו היחוד אהס
 ידך שתיקן פהוחת לשפיע לעליונים ולהחתונים ור"ח למה
 כרמו צק"ח פותח את ידך ק"ח חה"ך שם החותך הפרכסס להח
 צקלבה ומדע ומי מעכב ולמה לא יסיה צלי שיעור וקלבה . לו"ח
 ומשפיע לכל מי רלון אמרו רלון כפי רלון המוקבלים וכפי מה
 שיכולים לקבל כי סנה האדם יחבל כפי רלונו ואס חבל יומר
 מרלונו דהינו אכילה בקה הלא כיוזק ולכן אף שפתוחות ידך
 צלי שיעור וקלבה עכ"פ שם חה"ך חותך הפרכסס לעליונים
 ולהחתונים לתח לכל אי כפי מה שיכול ויחזיק רלונו ואין ס"ו
 החקרן צושפיע כי אס צהוקבל השפע :

לזה

רמו אכ"י ה' אה"ך המעלך מוארך מלרים הרחצ פיד
 ואמלאסו . ולא שמוע עמי לקולי וישראל לא אהס לי .
 ואשלחם צטרירות לצס ילכו צמועלותיסס . לו עמי שומע לי וגוי
 כמעט אריציסס אכניע וגוי . משנאי ה' יכשור לו ויסי עחס לעולם
 ויאכילסו ומלכ טעה וגוי . הבוונס צל לומר יוחר מנה סהעגל
 רולה לינק פרה רולה להטיק . כי סנה אנו רלוני הרחצ פיד
 ואמלאסו כל מה ש"כיל כי אס תקסוס פיד אין אהס יכול לאכול
 כלל ואס שפתחו מנעו אכילהך כמו פתיחו ואס תמציחו סרצס
 אנו אמלא אותו . חבל מה אעשה ולי שונץ עמי לקולי ק"ח
 ל"ח יחוד סו"ס ואלכ"י שאין אהס גורמים יחוד עליון תמיד כי

ההלה לדוד

השפעות המרובין הוא צעוך אותו הסיוד הנעשה של הוי"ם
ואדניי . כן השפע המושך מהם ועל כן ואשלהכו בשמירות לצב
ילכן צמוצלותיהם ק"ח פ"ו סס אה"ם על כן השפעתם צוושפט
וצמשקל ומזוולס מחננה הדין ואמר לו עמי עימע לי ר"ח
ה"ל אי אה"ם שהם החמשה גבורות שאם היו שוועים צקולי
היו מוחקים כל החמשה גבורות הנרמזים צר"ח כמעט אויבהם
אכניע שזס הקליפות אכניע שכל יניקתם ותגזורה שלהם הוא
מלד הדיים ואוכלים ומתגברים ואין לישראל אלא תמלית חבל
בשאין דינים גמורים אלא כמחקים הדי אה"ם אז אויבהם אכניע
וכו' שאין להם תקינה . משנא' ה' יכחשו לו שהנה הקליפות
עזי פנים ורולים להתקרב א הקדושה חבל ונעשיהם אם
עמי שווע לי ויהי עתס לעולם לי פרענות שאורידם לנוקצא
דחננאל רצא ועוד שחם נכרויחיס שויאכילתו מחלצ המה
כשאין הקליפה מתגזרת השלחן ערוך לפנייהם ואתם האוכלים
החלצ וזהו מחלצ חמה ולהם התמלית בהפך :

ט' או ירמוה פותח את ידיך ומשביע גוי' . לדיק וגוי' .

כנה אמרו עעם דרך ושל לונה הקציה אינו
משפיעם ללדיקים ומון הרצה הוא מפני שהמון דומה למאכלים
גקים הרצה כמו ללי קדירה המלווחק צקדירה ויש לו ריח טוב
החדם חאז לאכול הרצה חבל אכילתו הדיה וועמט שאפי' הועמ
של אותו המאכל הוא קועד צערך שאר מאכלים הקלים ואם
יאכל הרצה כזוק ותש כוחו ויחלה . ומשל הועמט של הוילך
שעמט בעודה למשנהו וכו' . ועיין צקפר שיר ידירות שלי צסיר
שכהחלתו מעט ומון וכו' עש"צ . כן הלדיקים שהקציה נקפיד
עליהם ושומרם שלא יחלו דלאגות העולם ורצה נכסים ורצה
דאגה ותין להם וועט כדי קיומם וקיום כוחם ומקייב לרוע מזלם
שלא יספיע להם הרצה שלא יזוקו . חבל שאר העם שאינו נקפיד
ומדקדק . עליהם אם יאכלו מאכלים גקים ויניח את מזלם
להשפיעם ברוב השפעות ואם ירבו נכסים וירבו דאגה אין נקפיד

אלוה
ידך לה
הקפיד
משביע
זווקא
שאין נין
שומרים
לשניהם
כלל ורשו
צירי ומנס
עליו אם יז
זווקא שבו
תשורת הדין
לשפתור הוא
משביע
אשר
לאדבריו
ישנה
לוה
משביע
מורה חתן אלהם
לו יומר ויעט
עמו צמס אס
כמעט נעוין רגל
ועט עון הוועיב

עליהם . לזה רמז פותח את ידיך יש צני אדם שפתוחות שתי ידיך להם להשפיעם ברוב עושר וכבוד ועוון ככל לדיקים הנקראים חיים כנידע . כו"ש צניחו צן יהודע צן איש מי אהם וצביע לכל מי שהוא הלדיק רלון דווקא טיפוס שצב צרלון דווקא ושמה צחלקו ולא צשפע רב צבי ידיך צכאום האחרים שאין נקי חיים לא ונשכח ח"ו לא אדרי מרוב אהבתך צהם והוא שופרם לדיק הי צכל דרכו צא לוור צפי זה לתה עעמים לטניהם על הראשונה שהיא השפעה הנורזה אמר לדיק הי צכל דרכו שהטיית לדיק כפי הדין והמשפט שלעשיר פותח לו צי ידיו ונכסיגו כפי הוראת וזלו שלא צזכותא וכו' ואינו חושש עליו אם יזוק צרצוי או לאו ועל השניים השפעה כלדיק שהיא דווקא שצב רלון אמר וחסיד צכל ועשיר אומר חסיד לפנים נשורה הדין אדכח עשיתי עמו חסד שהוא הנקי מעשה ידיו להפאור הוא וחדד וזלו ואינו נותן לו כי אם צבר מועט הלדיק לפרכסו ונשציעו צרלון כדי שלא יזוק :

שיר דהבז"ל

מעט ממון יצו האד לעובד .
אשר ידמה למאכר גם וכבוד :
לאודהביו במיעוט יכבד .
ישונאו יאכל הרבה ויאבר :

לזה רמז אך עוב לישראל אהים לצרי לצב . הסם אכין ורקין מיעוטין ואמר לישראל שהם אהובין אך עוב מיעוט עוצבא חתן ולהם ולא מוון הרצה וכל עוד שיש לדיק צארץ חתן לו יותר מועט והו אהים לצרי לצב כטייה צר לצ אהם מנכב עמו צסם אהים צנודס"ד צנושקל ומשורה מועט מזער . ואני כמעט כעיו רגלי שאומר זה אהובין ועושה לרוך אהם נותן לו מועט מן המועט ולזה חתן הרצה א"כ ח"ו נעשה הכולא אהוב

תהרה לרוד

והאבות שוכח. וזוסי' בועט נעיו רגלי וגו' והולך ומספר על
שלושת של רשעים ואמר אח"כ כשקיים עד אבא א מקדשי אל
אזיכה לאחריהם שכשאבוא לעולם הקדושה לעוסי' אזיכה
לאחריהם אסתכל באחריה שלם ואיכנו כי אכלו עולמם
בחייהם וריוקו :

ובזה

יתבאר טוב וועט ללדיק מהמון רשעים רבים . הנה
תיבא המון פירש רדיק כמו ממון . והכוונה שאמר טוב
וועט ללדיק א תחמה על"וה שאתה רואה שאין לו ללדיק א
טוב וועט צמדה ובמשקל כי הוא יורח טוב וממון רשעים רבים
אורו המועט טוב לו ממון הרבה כי זרועות רשעים השצרכה אותו
המון הרבה ונצטר זרועותיהם וחזק שלהם הן דלאגות הנמשכות
ורצויו או עישר שמו' לצעליו לרעתו וכן כונה הזקות הנמשכים
ורצויו ועכ"פ סווד לדיקים הי שלא ימותו צרעב כהסם
מלכרכים עושה להם סווד ונ"א יודע הי ינוי המימים שהש
על ימותם שלא יאצרו מינייהם אפי" יום אחד ורצויו המון הרבה
גורם דאגות הרבה והקות הרבה ואפי" שימותו צלא עתו . ולכן
סמועט טוב להמנינים ועוד ונחלתם לעולם היתה כי לוח
יאכלו אח חלקם בעולם הכלה והנפמד שנחלתם לעולם היות
בעולם ההדיר והקיים לשולמו עד . ומועטם זה הלדיקים לא יבשו
צעה רעה שהעשיר אס ירד ונכסיו צושה היא לו וכל יום כיום
המיתה משא"כ הנוקחפק במועט אפי" ציוני הרעה אין לו צושה
כי ככחו אז כוחו עתה לא היה לו מעולם הרוחה כדי שיצטער
אח"כ שכל ינוי צירידה ועכ"פ ציוני רעבון ישצרו שלא ימותו צרעב ;
אן ידמו פותח את ידיך ומציע לכל הי רלן . הנה
נודע מוענין מהנה צ"ו שהקנו לנו בצרכה המון
וא נא תלריכנו הי אסינו ליד"ה הלוואתם שמהנתם מועטם
ומרפרם ונרובה . לזה רנו פותח את ידך הנה הדרך העני
לשאול ואח"כ העשיר פותח לו ידו . אזל כשכרואה העני שהעשיר
פותח ידו ומקודם ששא ונתן לו לא יתניש . לכן אמר אתה פותח

אח ידך
ומעני לכל
שומתך
ומעני לכל
יד וגו' וס'
אפי' חסן לנס
המלקטים ונעט
יד ידן פותח
אין להוקבל צו
פניו
צדיק
א
ומני יבילים לטבל
אז אדם קצין כע
נוי לקיימם לא עי
אלא נוקו כח צה
אין לה תבנות ולתם
זוהי לבנים ומשות ה
המנים ומתנות הקנ
הנפטי שקרא צה
זוהי אכל כעשיהם
חשד צבל ועשיו צה
הקן הניח ודכו
הנה
דמאמדי
עמים
יוכל עדיק לחוסר
אלעם כדיום יותר מ
אדם השוער אותם

חת ידך הוויד ידך פתוחה לחת צלל צושה וכלימה והשנים
 ומשציע לכל חי ומתתך ומשצעה הפך ומתת צי ומתתם ומשנים
 שמתתך צלל צושה ומשציעה שכל רלוךך להשפיע ולחת והו
 ומשציע לכל חי רלוךך דייקא . ולזה **תתן** להם ילקוטן הפתח
 ידך וגוי . וזה עוצם המזכות מידך ולא מדי צי שהרי
 חפץ תתן להם דבר מועט ומכריס כוח ומידך כמו שהרנגילים
 המתלקטים מועט מועט היא עוצה יותר מווחתת צי האמת הפתח
 ידך . ידך פתוחה לחת ומי שפיתח ידו תחלה ליתן קודם השלם
 אין להמקבל צושה והשכית ישבעון עיב ומתתך היא ומשצעה הפך
 הפי ומתתם מועט ומתתם מרובה :

צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו :

א' ארז ראה לחונותו עם צדיקו . שדי לא מלאכיהו
 שגיא כח שלא לוח לנו בתורה דברים שאין
 לחמו יכילים לקבלת אלא כלם מתוקים מדבש ונופת לימים .
 וכל אדם בקטן כגדול כשחיים לידם יכולים לקיימם ואם אין
 צידו לקיימם לא יענה עליהם ככדב . וכשהצד על שכן אינו
 כן אלא נותן כח אדם לקבל עוצתו שעיבתו גדולה לאין קץ
 ואין לה תכלית ואינם כפי כח המקבל . אלא כפי כח הנותן .
 והו לפנים ושורת הדין . והו לדיק הי בכל דרכיו שדרכיו שהם
 התורה והטובות הנקי דרכיו . כמיש והלכת דרכיו צקו הדין
 והושפט שנקרא זהם לדיק ככה מה שיכולים לקבל ולא
 יותר . אבל כשיעשה מועשה הוא לעשות מה שעליו לחת שכן .
 ומקיד בכל מועשיו לפני ולפנים ומשיה שנותן להם יותר ומתתם
 הפך הליכת דרכיו שאלו צדק ואלו בתמידות . וזה
 שרעו **הנהמרים** מוחזק ונופת רב ומתוקים מדבש ונופת
 לופים ומלצד ומתיקוחם גם ענדך חזר זהם
 שיוכל ענדך להזמר זהם ולקיימם שהם כפי כח המקבלים
 שאינם כבדים יותר ממה האדם . אבל כשהצד על שכן שמוסר
 אדם השומר אותם ומקיימן הוא עקב רב לעמיד שהוא הסוף

אינו כפי כמו . אלא רב יותר גדול ורב עבה האדם עד שיִלמדך
לתה לו כח לקבלו :

עוד

הכחומים וגוי . אומרו גם עזדך מהר צהס . וכי
הוא גרוע ח"ו ומשאל לומר גם עזדך מהר צהס .
ומיכא חקק אלעמין שאינו מהר . והנה כודע שהנשמה היא
צקוד צן להש"ת שהיא נומם מהיחודים והזווגים העליונים .
והגוף צקיד עזד הוא מארמ"ע . וכאלה שלזה רמוז הפ' שאמר
שאני צלוחתי שאפי' הגוף העכור שהיא עזדך צקוד עזד ואינו
צקוי צן הוא מהר לשון זהירות הרחוקה וחשק שעיבד ומחשבל
ועושה המורה צחשק רב . וכאלו הוא מאיר צלורות העליונים
ושם ושמה כמיאל כלל רב . כיש הנשמה שחשקה צכך . ולכן
כמה הם מחוקים שמו הגוף העזד יודע לנו זהירות וחשק
הנשמה שקנתה זהירות לאין חכלית :

ואמר

צשמר עקצ צל להפליג ולשגדיל חמדהם שאפי'
שאין מביע להגוף שום הבלה מועשה העצודם
והמלוח שהרי שכן והנחתן של המלות אינו כי אם לעתיד . והו
צשמר עקצ רב שכן צעקצ ואינו עתה . ועצב הגוף להחלט
צמועשה העצודם . עכ"ז מהר ורואים מרוב החשק כמולא שלל
רב כ"ש הנשמה כמה קנתה זהירות לאין חכלית :

ב' עוד

יכלה לדיק הי' צכל דרכיו וגוי . שזודע מ"ש
ז"ל יעקב כלטער ציוקף כ"צ שנה כנגד כ"צ שנה
שפירש ומצוד אז ואם . והקצ"ה צעל הרחמים ציוני לערו של
יעקב היה עקוק להמליך את צנו כדי להחיותם צרעב . כו"ש
עי"פ למה האמר יעקב ותדבר ישראל . לומר נקמה דרכי מה'
שאין רוח הקודש שורה עלי . והלא אני עקוק להמליך את
צכך . הנה אף שאותם הימים היו לתקונו כנגד ימים שפירש
ומכ"ו . ולכ"ך שלא יקבל שבר על הלצר שהרי המה היו לכפרת
עויותיו . עכ"ז נותן לו דמי לערו . וכן צאוב שהיה בגלול חר
אציו של אצרהם . ורלה הש"ת לתקנו צלוחו הלצר . אצל כפי

הושפע אין לאיז שום סכר על אוחו הלצר שהי הוא לכפרת
 עונותיו הראשונים שקדונו וצאתם היסורין נהקן . עכ"ז נהן לו
 דווי לערו בשלימות והוסף לו למשנה . וכן וידום אהרן . ארז"ל
 שקבל סכר על שתיקתו . והלא צננו על מטאם מהו שהקריבו
 אש זרה . ומה יש לו לוונר והרי הם היו חייבים ויתם . עכ"ז
 קצב לו סכר על שתיקתו והלדקת דינו ונתיחד לו הדבור . אח"כ
 וידבר ה' אל אהרן לאמר וגו' . וזה לפנים ונש"ה . וכעז"ה
 ונחמה: וזא עם כל צריותיו , וזהו לפנים ונש"ה , לזה רמז לדיק
 ה' בכל דרכיו ע"ד לדיק אהה ה' וישר ומשפטיך שכל דרכים
 שמתנהג עם צריותיו ונציא עליהם יסורין ממים ומוינים שונים
 הכל הוא בלדק ומשפט כפי הראוי להם להקנס . וא"כ לדיק שלא
 יתן להם סכר על יסוריהן מאחר שהם כפרה על עוונותיהם
 שזא כמשפט הראוי להם . עכ"ז ומקיד בכל מעשיו שאלת
 חסיד הוא לפנים ונש"ה , שפוא עושה עוהם כ"כ חסד ורחמינות
 לרחם עליהם , אח"כ ולגמולם חסדים עושים על הלדקת דינו
 שהמה היו בלדק וצומשפט הראוי :

לזה

רמז לדקתך כהררי אל ומשפטיך שהים רצה וגו' הכוונה
 כשאתה עושה לדקת חגיגה את האדם כהררי אל ,
 ומשפטיך תהום רצה כשתעשה דין ומשפט עם האדם יורד
 סתהים , אדם וצממה תושיע ה' קחי על ומשפטיך , שהם המשפט
 והיסורין היו לאדם לדיק הנקי אדם . ואם הוא רשע הנקי בהמה
 תושיע ה' לשניהם ותלילם , כי יסוריד לאנשים בשלימותם
 שכתעשו שלימותם הם הולכים ותושיעם ונלוחם ויסוריהם ,
 וא"כ לא נשאר להם נקום לקצוע להם סכר שהמה היו לכפרת
 עוונותיהם שהרי לאחר נקום הלבנו להם , ועכ"ז מה יקר חסדיך
 אלהים שתעשה עוהם חסד לפנים ונש"ה , שצני אדם בלל כנפיד
 ימאיון , אח"כ ויוריון ונדשן ציהיך ונחל עדניך חקם בשביל
 קבלתם ומשפטם ויסוריהן ואפי' שהמה היו לכפרת עוונותיהם
 ונתמקרו בהם :

הדרה רדוד

לוח ירעה וי אל כמוד כוסא עון ועוצר על סצע , ואפי
כשחציא יקורין לא החזיק לעד אפו לא החזיק צאף ,
כי אסף ויקורין לאומים בשליחותם כששיתמקק הולכים להם ,
ומעשה אין להם שבר כלום על קבלת אסף וזעמך שאין להם
מחזיק צו לעולם , ועמי יסוב ירחמו ועוסק עונכו רחמנות ,
אחיב בקבלת עונותיו והסכר שנותן שירחם אותנו לתח לנו
שכרינו כאלו לא עשינו עונות , וחסו יבצו עונותינו כאלו לא
היו לנו עונות מעולם , וחסו יבצו עד שמתן שכר טוב אחר
קבלת האף והיקורין

ג' עור

ירלם לדיק הי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו ,
עמיש צפיח לפסחים א"ר אלעזר אפי בשעת
כעמי של הקציה הוא זוכר את הרחמים שכא' לא אוסף עוד
ארחם את בית ישראל , רב יוסף אחר מהכא כי כשא אשא להם
אע"ג דפרכנות הוא אלכורי מדכר שם הרחמים והסליחות ולפי
שסוף רחום ומנון ובעל הרחמים והסליחות ירחם ויסלח , וכה
מהכסא מדלל אחר ונחמי רגזי צהם אסוף המכוון . וזה פירש
פסוק רגזו רחם תזכור , אפי בשעת רגזו זוכר שם הרחמים
בלשון שלילה מן הכעס והרגזו דסייכו לא ארחם ע"ש , וחסו שרמו
לדיק הי בכל דרכיו . שסוף מדה הלדיק בקו המשפט . ע"ד
לדיק אהם הי וישר משפטיך . אפי צומן שאתה נקרא לדיק
שמעניש על שפעל לא תזון מן המסדות והרחמים . וחסו ומקיד
בכל מעשיו . בוצעה שאתה רולת לעשות אתה זוכר חסד ורחמים
כדי שתזכור הסקד והרחם :

ובז"ו

השכח חנות אל אם קאן צאף רחמיו קלה . סכוכה
שסוף ומחמיה השכח חנות אל שלא ישכח כפיגוריו
לעולם . ואף בשעת כעסו אם קאן צאף רחמיו קלה שעת
האף והרגזו לא יקפוץ וידלב רחמיו שלא להזכירם שאינו אומר
אתן רוגזי . כיא לא ארחם כדי שיזכור הרחמנות :

והנה

הנעטם שארזיל ע"ם בלאשית ברא אליהם . מהחלס

תהלה לדוד

כבש

ללם הקצים לזרז אה העולם צמדה"ד. ואח"כ
שהף מדסיר. ומאחר יסרלונו לזרזם צבניהם צדין וזרחמים.
למה לא זרזם צחלם צמדה הרחמים ואח"כ ישהף עמם דין.
סוף לפי שהזא אחרון עבר על הראשון. כי סנה הזכר והנקבה
אם אשה סזרעם חחלה, צבא של הזכר עליה גובר ויהי סזכר.
וכן להפך צנקצם. ולכן אם חחלה היה זורא אה העולם צמדה"ר
ואח"כ ישהף הדין עמם. הדין גובר ססוף אחרון. אזל כסזרזם
צמדה"ד כזא מדה הרחמים להשתתף עמו סוף גובר ססוף
אחרון ועשפו כמסו. **ורכן** הלדיקים, חחלתן, יסורין וסופן
סלום כמו צריאה העולם חחלה דין. ואח"כ צזא הרחמים

ססיה סלוחן חחגבר על הדין ותושך סלוחן לעולם ועד. אזל
הרשעים חחלתן סלום ססיה מוהרחמים. וצזא הדין אח"כ
ויסורין יחגברו וימסכו יסורין סלהם לעולם לזמן הרבה. וזזה
לא סחזיק לעד אסו מם ססחזיק צדין חחלה אין סכוונס צזה
להחזיק צו לעד. אלא אדנזא כי ססן סקד סוף מפני זם סחזיק
צאף חחלה. כדי סע"י זם יסזו יחמונו וסחחגבר הרחמנות לעולם:

ד' עוד יכלם לדיק ס' צבל דרכיו וגו'. עמיס צפי"א
דקנהדרין מדה טוזה מרובה מנדה פורענות.

צמדה טוזה כהוז וילו סחקים מועל ולחתי סמים סחח וימוטר
עליהם מן לאכול. וצמדה פורענות סוף אומר וארצות כסגים
כפחמו. צמדה פורענות כח"צ וילאו ורחו צסגרי סאנשים
ספוסעים צי כי סולעמם לא חנוות ואסם לא סכנס וגו'. וסלל
אדם מוסיע אה אלצבו צאור צעוה"ז מיד ככוס אה כסס סכוהן
הקצ"ה כח צרשעים לקבל פרענותם. כך נוהן כח צלדיקים לקבל
טויעהן. ופרס"י צמדה טוזה כח"צ דלחות וצמדה פרענות כח"צ
ארצות ודי ארצות ים צלח צמוקי יומא מאלא ספרענות חלק
אוי ומדה הטובה די חלקים:

והנה לחח עעם על זם למה הרע אף מארצעה והטוזה
ארצעה לא סחוח ולא יסר. כי סנה סלדס כשע"ס

תהלה דרוד

עצירה פוגם צדי ארתיות שם הקודם שהוא נשמה הדי עולמות
 והעובסה מורה הוא נישד די ארתיות שם הקידש ומקשר הדי
 עולמות הקדושם שם נשרשים צלוסיותיו ומרוב רחמנותו
 כשנציא לחדם יקורין אינו ונציא עליו כנגד הדי ארתיות צמרות
 כנגד כל עולם ועולם . לא ונציא עליו יקורין כפי כללות השם
 שהוא אחד . אבל כשמשלם לו שכר יתן לו כנגד פירות השם
 שהוא די ארתיות שכל אזה נשמה עולם אי מהדי עולמות . ולכן
 מזה נוצה ארבעה ודיקורין מזה אחה להכס : לזה רמז לדיק הי
 צבל דרכיו כשיפרע ע"ד לדיק ארה הי לעשות משפע למה שנוגע
 לדרכיו העליונים ששם עולמות הקדושים הנקי דרכו כדי להקיס
 ופגמו צדי אדם הוא צדינא צדין הוצפע הנקי צהם לדיק לא
 יחר . אבל צמנעסה הטוב שהוא רולכ לעשות הכד לדבר הנוגע
 לו ועשיו שהוא השכר של הנצחאים כשכותן להם שכרן הוא
 והחמד ענותן יתן להם מזה כפולה ומכופלת כדרך חסידות ולא
 צעם לדיק לא צעם הנקי צהם חסיד שלזה אחד ולזה ארבעה :
ובזה נראה לפי כשנוק אהים כן תהלהך על קלוי ארץ לדיק
 ונלאה יונייד . הנה תהלהך הוא השפע המהללים
 עליו כו"ש ע"ש קודש הלולים לשם ששם הפירות המהללים שמו
 יהי עליהם . וכן כהצ צכוונות על ופי יגיד תהלהך ר"ל שפעך
 ע"ש . ולזה רמז כשנוק אהים כוונין שנוק שהוא די ארתיות שם
 הקודש כן תהלהך כמו כן שפעך כנגדו די חלקים שפע ורלון
 טוב כמו שנוק שהוא די ארתיות כן תשפיע בוצך די חלקים . אבל
 לדיק כשאתה רולה לעשות לדיק דין ונשפט הנק' לדיק כו"ש צושר
 ווי מן דארע צדינו לדיק וכו' . דיכל דנלכוחא כשתשפיע דין
 ונלאה יונייד וכמו סיד יונייד ונלאה שאין אלצעותיה מחולקות
 כנצחאים בולם אחת ששם . אדוקות זה עם זה . כך דיניך כנגד
 כללות כל השם שהוא אחד ולא כנגד די ארתיות :

די אר

יחלה לדיק הי צבל דרכיו וגוי . כצר נודע שאין
 לך ענוה כענותותו של הסי"ח שצבל מקום שאתה

מזל גדולה
 ווי . וכן צב
 נצמית וכו'
 על ענותותו
 חחד על כל
ומזה
 ש
 ענותותו
 שאר זה אי
 רמז לנולדה וכו'
 עניות סלעיות
 וס הי וסגל יחלה
ומזה
 כד
 לזני ונלכט ארבי
 יחלה בת קול וא
 על מדותיו חס אר
 על מדותיו נענה
 ששם טוב ולא יחס
 על מדותיו מחילין
 על ששם . ולכן סוד
 ששם ונלשנוע
עוד
 ששם אר
 שיעבור
 תפאר שמו עליו
 שיעבור שיקבל וי
 שהוא יבך נדחתו

וואל גדולתו עס אהה וואל ענוותו כי רס ה' ושפל יראה
 וגו'. וכן בכמה מקומות: **ויהנה** טעם אטעמיי הליית טעמאס
 בכנסית ומשכים לנעט צקוף הצגדים הכוונת להורות
 על ענותותו של הסי"ח שהליכות כורכים עליהם כמספר הש"ס
 אחד על כריכות ונגררים לו וטה להשפיע לתחתונים כי רס
 ה' ושפל יראה:

ומיה

הטעם דוד כרה אהה ונעיל אשר לשאול עם הליית
 טצו טעמו היה ונה סוכית למלכות היא צטציל
 ענותותך כו"ש והוא נחצה א הכלים לצרות מן הסכרה והגדולם
 שאמר זה אני ומה נשפחתי הלעירה וכל צטני ישראל להיות
 ראוי לנלוכה ועתה חיד העשה הפך שעתך ולא למדת מכנפי
 העולות שהליכות נגררים לנעט מדרך ענותותו של הסי"ח כי
 רס ה' ושפל יראה ואתה לא לקחת ויסקר להלך דרכיו הישרים:
ויהנה בהענית פ"ג נעשה צ"א סירד לפני הסיצה אומר
 כ"ד רככות ולא נענה ירד רי עקיצא אחריי ואמר

אציו ונלכנו אציו אהה וגו'. וייד נענה כצורים עזה גדול וזה
 יראה צת קול ואמרה לא נפני עזה גדול וזה לא עזה מנעזר
 על נדוהיו וזה אינו מנעזר על נדוהיו: **והטעם** שהנעזר
 על נדוהיו נענה מיד הוא לפי שאין אדם צארץ אשר
 יעשה טוב ולא יחטא ואפי' אם הוא לדיק גמור כדוע והנעזר
 על נדוהיו מוחלין לו על כל עוונותיו כו"ש ע"פ נושא עון ועובר
 על פשע. ולכן הנעזר על נדוהיו כשקורא להסי"ח אין דבר
 שנעכב מלשנוע קילו וואחר שכל עוונותיו מוחלין בהעברתו
 על נדוהיו לכן נענה מיד:

עוד

טעם אחר שהנה הנעזר על נדוהיו ולועק להסי"ח
 שיננהו הוא כאה דורש ונאה ונקיים והוא שהקצ"ה
 יחפאר שמו ענוב וצני אדם וקובל ואם האדם ילעק להסי"ח
 שיננהו יקצול וינחול על עלצונו לדיק להיות לו מדה זאת
 שהוא ג"כ נדחו לקצול ולהעזר על נדוהיו ויסים כאה דורש

תורה דוד

ובאה נקיים . ואם לאו איד יענוו וסוף כאלו דורש ואין כאלו
נקיים . ולזה רמז לדיק סי' בכל דרכיו וחסיד בכל ועשיו שמהנהב
עם צדיותיו בחסד ורחמים ועושה עמוס לפנים מש"ה אשר
הנה יצורהו ויכעיסוהו וקובל ומלצל' זה קרוב סי' לכל קוראיו
לענות אולם 'מסרם . ולזה קרוב סי' כאלם סקרוב וקורא חקף
יחזיר לו ויענהו בן הש"ה עם שהוא קובל עכ"ל כשיקראו קרוב
להם חקף לענוס ומסרם כאלם סקרוב לחזירו ששומע ומסרם .
אבל לריך לזם תאלי וסוף לכל אשר יקראוהו בלמה שיהיה אותו
הקורא כאלו דורש ובלה נקיים' שזו קריאתו בלמה כמו שהוא
מעביר לחזירו כך יכלה מהש"ה להעביר לו ולענות אותו מיד
כמו רש"ק . אבל אם הוא אינו מעביר ורולה שיעביר לו ולענות
אותו אין זה קריאתו בלמה :

ובזה

בלרם קראת ואחללך לענך בנסת רעס' אלחנך על
מי נריצם קלם . הסוונה אפי' כשמדס"ד בעולם
ועת לרם היא . קראת ואחללך חקף כשהקראתי אחללך ואפי'
כשמדס"ד בעולם ומהוה . והו לענך בנסת רעס בנסד רעס
בצורותיו שהוא רמז למדה"ד אסחיר אותך . וכל אולם הרעעיס
שסם בזרות של הדין הנהרגשות ללא בעולם אבל על ונה אלחנך
על מי נריצם קלם . אר"ל הריצ דמי לזקא דמיא כיון דרווח
רווח וכו' . שאם לא יעביר על נדותיו יתרחצ הריצ יוחר יוחר .
והו אינתי כשהקראתי בעת לרם אסחיר אותך ורעס בצורותיו
יאלענה אותך מיד הוא כשאלחנך על מי נריצם שצטעט נריצם
סדווע למוס אלחנך אם עצרת על נדותיו ותהים כאלו דורש
ובלם נקיים שנהלה על עלבונך אלה כאלו דורש ממני לסעביר
לך ולענוס לך בעת שתקרא אלי :

ובזה

כי צי חשק ואפלעסו ואסבגסו כי ידע שמי וגוי .
הנה כחצ צפי' שיערי ירושלים ומסם הוסי' דקמי'
ע"צ על אומרם כל נקוס שחמה מולא גדולתו סם אחת מולא
על תכחו . ואלתי כחוב פי' על זה הלאמר והענין הוא כך דוס

לדוע שש
סוים ח
מתקופ
גורק
וי . הרי
על הכי
הרי נחקר
ויסו
חמה צדוק
הרי נחקר
למה צדוק
ל' הרי נחקר
הרי קיד .
יחחקר ער
גדולו שמה
סוף סוף
ח"צ צד אבא
סוף חלף חס'
מלח עיש
בעני ודרכי
הכול שכל
ח' וחס הדיק
רע וסחבל צד
לעניו . ואלתי
חזיר וכל
או
מח"ל צדק
על ללדיקם צד

ידוע ששם הו"ה צ"ה הוא כ"ו במקפר קטן ח' ולא ח' חסוף
 הו"ה אחרת ב"ב צמ"ק ח' אחרת יס"ו י"ו ח"א ז' צמ"ק ח"י
 כשתוסף נחקר אחת על הראשונה . סופק על י"ו הו"ה אחרת
 צמ"ק שח"א ח' ח"י כ"ד . וסכ"ד במקפר קטן הוא
 ו' . הרי כשתוסף עוד אחת נחקר שנים ונשאר ששה . סופק
 על הכ"ד הו"ה אחרת צמ"ק שח"א ח' ח"י ל"ב . והל"ב צמ"ק ח'י
 הרי נחקר ג' . סופק על הל"ב הו"ה אחרת צמ"ק שח"א ח' יס"ו
מ' . וס"א ד' צמ"ק ח"י נחקר ארבעה סופק על הו"ה הו"ה
 אחרת צמ"ק שח"א ח' ח"י ח"ה . סמ"ה צמ"ק י"ב . ה"ב צמ"ק
 ג' . הרי נחקרו ח' הו"ה ונשארו ג' סופק על הו"ה הו"ה
 אחרת צמ"ק שח"א ח' ח"י ל"ו . כ"ו צמ"ק ח"ה י"א . י"א צמ"ק
 ג' הרי נחקרו ששה . סופק על ח"ו הו"ה צמ"ק שח"א ח' ח'
 הרי ק"ד . צמ"ק ר' . ר' צמ"ק אחת . שכל מה שאחס ווסוף עליו
 יתחסקר עד שיבאר אחת . והו שאמרו כל מקום שאתם מולא
 גדולתו שמהגדל השם והסולך ויתרצה ויתוסף תולא ענוותו
 שכוה סולך ומהמעט . וכחצ שם שזה ו"ש צקוטה **אמר** רבי
 ח"א בר אבא וכו' . ח"ה לריך שיהיה זו אחת ומשמנה שבשמינית
 שהוא חלק וק"ד ששם ח' הו"ה וכתיעט עד ח' דוק סעז והוא
 פלא ע"ש לזה רנוז כי צי חסק ואפלטו או צי חסק שחוסק
 צמזעי ודרכי שאלך בהם אשגזו כי ידע שמי הינו יקחכל צמזעי
 הגדול שכל מה שהוא וחרצה הוא ומהמעט מהעניה עד שנשאר
 ח' . ואם הלדיק חסק צי דרכי שאני סולך כנו שאני ונתנהג
 זידע ויקחכל צמזעי יעציר על מדותיו וענוותותו אז יקראני
 זאענכו . ונאחר שהוא נאה דורש ונאה ונקיים כמו שהוא קורא
 אותו ולריך להעציר על מדותיו הוא ח"ה ונקיים :

ו' **או** יללה לדיק ח' צכל דרכיו וגו' . והוא נמשך עם
 פסוק שלפניו פותח את ידיו וגו' . סנס כודע
 ונש"ל בדרך שאדם רואה לילך צם מוליכין אותו ונמלא שנותן
 צין ללדיקים צין לרשעים וזה שישרו צעיייהם כי הלדיקים צחרו

תהלה לדוד

להם עושה צעדים עולם האחרון ואינו זוכה לה כי אם עמי יקירין
 וכלו הם צמחו ציקירין . ולכן הוא נדקדק עושה כחיות סעורה
 כמו שכתבו החזקוני . כמו"ש וקצו ציו כעורה ואלד שבזם הוא
 עושה להם רלוונס שאין רלוונס כי אם צעוה"צ . וכלל"ה אינם זוכים
 והרשעים צמחו להם עוה"ז הנאות העולם . ולכן נולדו עושים
 פורע להם צעוה"ז והוא עושה להם כרלוונס . ולזה רמז ונשציע
 לכל מי רלון או לכל מי צדך הפטע צין ללדיק צין לכטע לכל
 מי שהוא מי צעוה"ז ונשציעו רליו וצדך שהוא הולך צה
 מוליכין אותו . ועל כן לדיק ה' צכל דרכיו . הלדיקים נקראים
 דרכיו ההולכים צדרכי השם ומתנהג עושה צם לדיק שהיה קו
 השפט וצדקדוק עומ ונציא עליהם יקורין וסופטם צעוה"ז
 והוא רלוונס שזכר . וכן וחסיד צכל ועשיו שהם שאינם עושים
 רליו ש"ו ע"ד ורמזיו על כל ועשיו שמתנהג עושה צעוה"ז
 צהסד והרמונות כלו הם אהציו ונשפיעם כדי להפיק
 רלוונס צעוה"ז שזהו רלוונס . וזה לא ילעזר הלדיק על יקורין :
ורוה רמז הועמד ישלמנס כי נאקת הלא אחת הצמח
 ולא אחי ומע ידעת דבר . ארז"ל צעל הכחמים פוגע
 מן האדם צעלו . יתום צצילתו אלוננס צמתנגולתה וכו' . וכן
 כל אדם לפי עשיו שנותן לו כך לוקם ומנו . נולל לא לקח
 ומנו ב"א שלו והריות צזה שכתפרו עונותיו צזה . לזה רמז
 לו הועמד ישלמנס צחווה כי לא שלם לך והענישך צשלך
 ונעמד כי נאקת צדבר הזה ונלעזרת עליו . והלא סלאן והצקר
 והגמלים וצניך וצנחתיך הכל שלו ולא נעל כי אם שלו ומע שנתן
 נעל . ועוד כי אחת הצמח ולא אחי טעשם כרלוונס שאחת לדיק
 וצחרת לך עוה"צ ואינס חנת ב"א עמי היקורין והוא עושה
 כרלוונס שהלכת צדרכי יושר לזכות לעוה"צ . ורולה למרק לך
 אח עונותיך ומע ידעת דבר . הכוונת אחר לא הדברים שאין
 אחת יכול לדבר כלום שהכלית צחיתך היא צזה למרק עונותיך
 לזכותך למע צצחרת :

י ע
 ב"ש מנה
 לעולמות
 ובמקל
 המעיים
 המנוחה
 והקורן
 מה שהם
 המעיים
 דרכיו
 צני צחק
 וזהם
 נציל
 נולל
 יתר
 עוה"ז
 ויק
 וכל
 טעם
 וצמח
 וכו'

י עור

ירלה לדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו .
 חונן דרכיו ומעשיו . הנה נודע לחמיו האמת
 כי יש ונהא אחת צעליונים בק' צולילא דקרדיוחא שניחנה צקלבה
 לעולמות העליונים כפי מה שהם לריכס ולא יוחר צמדס
 ובמשקל ובמסורה כפי מה שיכולים לקצול כמדוע והנה
 העשייה הגשמית ליושבי הצל נותן להם יוחר ומכדי לרכס
 בהרווחה אכול והוחר . כמו שחקנו בצרבת צולא נפשות רבות
 וחקרונו על כל מה שצדאח שהוא חקרונו דצרים הכרחיים
 מה שהם לריכס . ועל כל מה שצדאח הוא דכני מוחתרה של
 הענוגים להטענג בהם כמיש הלצות ועייב לריך האדם לילך
 בדרכיו הישרים ויקיים מיש צושנה יסי ציהך פהוח לרוחם אצל
 צצני ציהך והיו עניים צני ציהך שחחנהג עוהס כמו העני
 דצרים הלריכס להם ולאחרים צחרוה . כמו שהקציה עושש
 כציוול סצני ציהו שהם העולמות העליונים צניה וקלבה
 כצולילא דקרדיוחא . ולעולם העשייה הגשונית דצרים מרווחים
 יוחר מוהה שלריכס . לזה רוח לדיק ה' בכל דרכיו סדרכיו סס
 עולמות העליונים ומהנהג צהס צלדק וקו סדין צשס הנק'
 לדיק סוידקק צהשפעחם שלא יקהו יוחר מוהה שיכולים לקצול
 אצל צומעשיו שהם עולם העשייה הגשונית וחסיד בכל מעשיו
 עושה לפנים משיה סצוחן להם צהרווחה . ואיך האדם לא ילך
 דצרכיו להיוח מלמלס צחוך ציהו ולפתוח ציהו לרווחה לכאשרים
 הלריכס :

ובזה

נראה לפרש הלא פרוס לעצב לחמויך ועניים מרודים
 תציה ציה . כי יש עניים שהם מוצחן . אצל אחס
 תציה ציה . שחחשצס כצני הציה כי תחלס ערוס וכסיתו וחחשצו
 כצני ציה כאלו הוא צסרך ושארך . וזהו ומצסרך לא תחצלס .
 אז יקע כשחר אורך אור הכר . אסלל תהקנהו מלפיל ולריך
 תקין ומלמלס ילפיל ולריך תקין . אצל אחס אורך יקע כשחר
 סעליר וסולך ואיני לריך תקין כדי לסליר אלא כמשך וסולך .

וארוכתך

וחסרת הלמה כאלוהי חסה שקדם הענין מלדמ
 קודם צעלה צומי העניה והעניעם שהלמה הנלמה
 שכיחא שהאיש נוהג פרועה וסיה נוחנת לחס ואינו לריך פורה .
 וחסה לפי שחסה מכניסם לציחק כמיש לעיל ועניים מרודים חציא
 ציה כדי להכילם הנלמה שכיחא . ולכן וארוכתך מוסרה חלומה
 כשחסה חלמה ותחפלה מוסרה יענוך . והלך לפניך לרקך שכל
 סמליה סם לעוסיצ . ודווקא צעדנא דעסיק צה אגוי מנינס .
 חבל חלקה ונללה חף אחר עטייהם לפניך סיה לשמרך בכל עת
 ובכל עעה . כבוד סיה יחספך . הכוונה יחספך חליו צומחילמו כמו
 בחסה חספה חס העניים לתוך ציחק גיכ סוח יחספך חליו
 צומחילמו . **אז** תקרא וסיה יענה מלחר שהייה נלמה ונקיים צעעם
 שקוראים . לך העניים הענס חכף . גיכ חסה אז תקרא
 וסיה יענה מיד נלמה דורש ונלמה ונקיים . **אם** תסיר מהוכך
 מוסה סלח חלצע ודבר חין . סנס חלקה שקולה כנגד
 החפניות שחס חין ידו וחסגה להחפניות העניות צומספר סווח
 שפנס צחס כנודע יחן שיעורס כסך ללדקה כנודע . לזה חמר
 חס חלמ להסיר מחוכך מוסה סנס העניות סנס כמו מוסיה
 לרגלי בני חלם . חס חלמ לתקן עלנוך סלח חלצע על דרך
 ידיה סלחם לחציון חמיד חסיה סולה חלצע ונותן לחציונים .
 דבר חין דווקא סהוא סודוי חלח העניות כומספר ססמות בי
 חס ודוי והסוצה סדבר חין והסלח חלצע ללדקה . כנלח כי
 חלקה סיה וסנייח להספרת עונותיו צעציל סעעניות כנודע .
 חון וסעניות סלצור והעניות חוצה דלח וסני :

קרב ה' לבר קוראיו דבר אשר יקראוהו באמת :

א' הנה מטעם ציי שהוא חייב לחבירו ואינו מאונינו
 ואינו מניחו עד גישע לו או יחן ערב שיערע סמח לא יסרע .
 חל סקצים דוחס כליות ולב . וכססחלס לוועק להסנייה וצוקס
 מחילה . ואומר סנוכחן וסילך חקיים סור מרע ועספ סוצ חינו
 לניך ערב צעדו . סקרי סקצים דוחס לבו וכליותיו . לכ כוח

פסל צב וכל
 סיה לכל קורס
 חמי ססוח
 וחחיל ססיו
 חף כחן חמי
 חוסר . ענין
 חונו עק
 חלומה . לעק
 סעוידת וסמ
 סיסה קריחח
 חוקלס וסחק
 חלם חיס ודע
ובוה יחן
 חס
 חק וכו' . חק
 חסניס לחלח לו
 חחיר וס סכסי
 חח חק חקיים סור
 חרעס וקבל עני
 חסס כלום סקבי
 חמי סעדין לח ענ
 חיש גני דחל מ
 חן חק סעויד
 חנויים לפני . חס
 חס
ובוה חקו ענו
 חין . חח
 חיש . וחח חק
 חנויס סוסלמס

ככל לב וכל נפש עונסו . ואם לאו לא יענסו . לזה נזו קרוב
 ה' לכל קוראיו חקף כשקורא האדם ולועק הקצ"ה קרוב לו .
 אפי' שהוא סיה אינו הגון . כמ"ש גבי אסרון קרב אל המוצח .
 ואז"ל שהיה נסוג אחר צושתו . וא"ל ושה קרב אל המוצח
 אף כאן אפי' שזה סלועק וקורא הים רחוק והקצ"ה הים רחוק
 ומוסר . עכ"ז כשקרא קרוב ה' לכל קוראיו יחקרב אליו ועונסו
 ואינו לריק ערב צעדו . ועל מי אני אומר הוא לכל אשר יקראוהו
 באות . לעקסו וקריאתם באות כמו צהוד לבס קריאתם אות
 שניוחדת ומהנוכח בלבס . והקצ"ה רואה כליות ולב אם באות
 היתה קריאתם . אפי' שעדין לא עשו שום טוב . עכ"ז חקף
 ונקבלם ונחקרב אליהם . שהרי לבס גלוי לפניו . משא"כ בני
 אדם אינם יודעים צין האות להסקר לריכס ערב צעד הצעל חוב :

ובזה

יוצן ע"ש ז"ל אור הקצ"ה לאה"ר אהם קינן לבניך
 חסם שעוודת לפני דין ציוס זה וילחא דמוסן כן
 צניך וכו' . ומקשים וואי דמוס סייך הכא שאם הם לדיקים
 ככתבים לאלתר להיים . ואם הם רשעים נכתבים צויהם . ועוד
 אה"ר ויה הספיק לעשות באותה שעה וילא דמוסן דצטעה
 אחת ח"ך קיים קור ורע ועשה טוב לא הכוונה כיון שניחם על
 הרעם וקבל עליו לעשות טוב . ונכאן וילך אעפי' שעדיין לא
 עשה כלום הקצ"ה גלוי לפניו לבו וכליותיו שרולס לעשות כן
 אפי' שעדיין לא עשה נחשב לו ועשה שעשה ועונסו הש"ת .
 כמ"ש גבי דכאל ויוס שנתת אל לבך להשתנות נשמו דצריך .
 וכן צריך כשעומדים לפני דין ציוס הזה ולביתם וכליותיהם
 גלויים לפני . אם באותם הם ומקשים לעשות טוב וואותם שעה
 נחשב להם שעשו ויולאים דמוסן :

ובזה

קחו עונסם דצרים וסוצו אל ה' אומר אליו כל השא
 עון . הכוונה ונעתה תבא עון ונאחר שקיימו קור
 ורע . ואח"כ וקה טוב שנקיים ועשה טוב ואהם צומן לבות
 וכליות שונבלמה פרים שפתינו שפתינו נשלמה כמו בלרי

תהלה לרוד

הקרנן . ורוח צר"ת ׀ נשלמה פרים ׀ שמהינו שפ"ו בכי"ה עם
כולל . שהסכינה ידעה ונה שצלצלו אם צאונה אכחנו רובים
לקיים ועשה טוב או לאו :

והנה

הנוקיים מלות התשובה לקור מרע . דווקא ואינו
נוקיים ועשה טוב שעושה חצילות של וולות כנגדן
סוף סוף הילכה"ר וחזירו לקורו הרע . כי הונלכים הנצראים
נוולרה ועשה טוב יעמדו כגד הילכה"ר ואינו יכול להמטיאו
כנתחלה . שהיה ילכה"ר לצדו ומשאי"כ כשהיו עמו עוזרים :

ו"ש

לקין הלל אם תיעיז שאל ואם לא תיעיז לפתח המלח
רובץ . הכוונה אהה אומרה גדול טובי ומכשול ונתחרעת .
אזל לריך אהה לדעת הלל תיעיז ותקיים גם ועשה טוב ויהיה
לך עוזרים או שאל תוכל להמכשאל על הילכה"ר . שהוא צלל
עוזרים ואתה יש לך עוזרים , אזל אם לא תיעיז שתקבל עיך
לעשות טוב חצילות של וולות ועסק התורה ידיע להוי כך לפתח
המלח רובץ , עדין הילכה"ר רובץ בפתח להמטיאך ולא כחרסק
מוך עדין , ואומר ואליק חסוקתו שכל חסוקת הילכה"ר אליך ,
לופס רעו ללדיק ואתה מושול צו , אהה רולס למושול צו איך
מושול צלל עוזרים שהם ועשה טוב עסק התורה והמולות :

ובזה

עוזים השנים וון האחד שכבשהייהם אחד כנגד הילכה"ר
כלל הילכה"ר את ילכה"ר שהיה מושקם צאדם . אזל
כשיסיו שנים ילכה"ר ומעשה הטוב שכל וולאכים ופרקלטיין גדולים
השנים יעמדו כגדו ויפילוהו כסיפול צעצירה יעמדו כגדו ויעזרוהו
וכן אם רלה לעללהו מוועקה העצודה כשיהיו שנים וחס להם
שיחמוהו לרזו צהורה וצמלות ומלרה גוררת מלרה . ולאחד איך
יחס כשאינו אל אחד צפור מרע דווקא לח יסיה לו כח מלחמו
צוועקה העצודה לעשות טוב :

ב' או

ירמוז קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו
צאונת . הנה הנהפלל וקורא את השם לריך
למעלות העילמות ומועיה לנעלה ומעשייה עד האלילות . ואז

יקשר העולמות ויעלו הכילות שנהפזרו ויהיה יחוד עליו ואז
 הפלם העלה ואינה חוזרת ריקם צבח אותם היחודים . וכנודע
 ונקוד הספלה בעש"י הזוטא אם לא יכווין בחפלתו לדי עולמות
 מומטה למעלה עש"י המדרגות עדין הוא רחוק . כמו משל לנקים
 עליון ורובם לעלות אם אין מדרגות לעלות בהם עדיין הוא רחיק
 וע"ש המדרגות יכול לעלות לשם להחקצו . והם קרוב ה' לכל
 קוראיו . ובאזם ענין יחקצו האדם להש"ת בקריאתו ויהיה
 השם קרוב לו הוא לכל וגו' . והנה לכל אשר יקראוהו ה"ת
 כל"ו שהוא נוספר גדול אדונינו **וירב בה** שהם ארבעה
 עולמות ע"ס ו"ג . וארבעה אותיות שרשם שהיא שם הוי"ו
 עולי"ם כל"ו כנודע . אם יכווין ליחד להעלות העולמות זה צוה
 שם אצ"ע שבהם ע"ס ו"ג והם המדרגות שיעלה עש"י המדרגות
 אז יוכל להתקרב ויהיה השם קרוב א"ו ואם לאו הוא רחוק
 וא"ו קרוב ואמר באונת שהוא הסוד :

ובזה

אשגזרו כי ידע שמי לשון יחוד וזווג ע"ד והנלך לא
 ידעם . וידע אדם עוד תקרא הזווג בלשון ידיעה .
 והכוונה שניחד שני ויחודו כשנוקשר הארבעה עולמות ביחד
 וכוללם זה צוה ששרשם שם הוי"ו הרי נתאחדו די אותיות השם
 הקדוש ואז ריוח והללה יעמוד לו ביחוד הקדוש . ולכן יקראני
 ואענהו הפלתו צוקעת ועולה עם כללות העולמות :

ובזה

יתבאר מאמר ומדכי לאסתר כי אם פחדת חמרישי
 צעת הזאת ריוח והללה יעמוד ליחודים ונוקשים אחר
 ואת וצית אצ"ק תאצרו וגו' . הכוונה נודע שכשיש הגבורה
 הקליפות ומתים איזה לדיקים צניחתן נוחקים כל הדינים ועושים
 יחוד גדול בציבוקן . וע"י זה ככנעים כל הקליפות . וה"ש הקצ"ם
 כועל לדיק אחד ונוספר על הדור . שעי' מיתה הלידיק עושה יחוד
 גדול ומכניע הדינים . ואז הדור כילובים מאותה הלכה בהכנעת
 הקליפה . לזם אמר לה כי אם פחדת חמרישי ונלצר א הוולך
 אפי נוחספד עליך ועל צית אצ"ק פאחס לדיקים ועל כל כיוצא

תהלה לרוד

קלה

שסוף השער לה' . זום נעבה קרוב קרוב להכנס ואם אינו
נחקן זה השער ואין נכנסה עם תפלתו . דומה כמי שיש צידו
נפתחות הפנימיות ואין צידו נפתחות החיצונות . וכל זמן
שהשער סגור איך יכול להכניס צם צד :

ויתבאר

זזה אני צלוק אחזה פניך . שהנה העשיר הוא
דוגמת החמה והעני דוגמת הלבנה כמו הלבנה
שאין לה כלום כי אם מאור החמה . וכן המלכות נק' לבנה
שאין אורה כי אם מאור ה' . וכשתהן העשיר לוקה לעני
גורם שהה' מאיר למלכות והיא פוחתת לו השער להכניס
תפלתו . ולכן רמז אני צלוק ע"י הלדקה לעני וישפיע ה' .
למלכות כשהשלל אובל לחזות פניך . שהשכינה השער לה'
פוחתת לי להכניס תפלתו . וזה שרמז **נתון** חקן לו וגו' . כי
צבל"ל וקפירוס"ה **אדנ"י** ע"י שחן לו גם המלכות
שהיא וקפיר צבלל . אהם משפיע לה מצרכות ואורות
סעליונים . וכן יצרכך ה' אהך שהיא פוחתת לך השער שאין
כניסה וילאה לא דרך עם :

ד' או

יראה קרוב ה' לכל קוראיו וגו' . ועקוק זה נחוצר
עם ה' הקודם וחקיד צבל ועשור . קרוב ה' לכל
קוראיו וגו' . והנה עצע הצ"ו כשיהיה איש טובא לרצוהו כל אחד
ואחד אומר זה יצא אללי . וזה יאמר יצא אללי ונשארם טובאים
זה לזה : **ויהנה** . זום יתפרש עוצים השנים וכן האחד . ווי לא
ידע שהשנים עוצים וכן האחד . שהנה אה האדם עושם
עבוה הוא הולך אלל חצירו ונחפיים . אורו האדם יש לו שבו
כפליש שהוא סיבת חקן עלמו ותיקון חצירו . וזה שרמז עוצים
השנים שנעשו שנים עוצים ונחקקים וקצת האחד והם שהשפיל
עלמו לפיוס . כנאלא הוא אחד אבל נחשב כפי שנים . חקור
וחקן חצירו :

ובמדרש

נחמו נחמו עמי . אמרו לו הנביאים ענים
קוערם לא נחמה . אמר אי"כ אני אך ואנחמם

תהלה לדוד

אנכי אנכי הוא ונחמוכם ששם כל גדולתו יחי שהם קראו עליו
עכ"ז הוא הולך לפיכס. וכן הלדיקים הולכים בדרכיו ומוגלימים
עלמם לאותם שעלצו אותם כדי שזא כשיראום יבקשו ונחם
ומחלה ויהפייסו. כמו שזאלינו בגו'י צומעשה רצ עם הקלצ וכן
הרצם. לזה רוח **והסיד** בכל מעשיו הפך הצ"ו מרוב
ענותותו קרוב ה' לבל קוראיו כשזאם שהם אינם
קרובים א"ו הוא מוערך אותם צמנה הערות והכנות. וזהו קרוב
הי הוא עלמו יתקרב איהם אפי' שהם אינם קרובים מוערך אותם
ויורה אותם לקרות ולהתפלל א"ו כדי שינחול להם ואולי קריצתו
מוקדם לעורר אותם לא היו קוראים עכ"ז קיצע להם הם
המעוררו ועשו צלצד סיקראוהו צאונה :

ובזה

ואקרא לך צמוך אכנך ולא ידעתי, הנה מי שש
לו עזד שקרה עליו לריך שהעצד יצא ויתחנן לפני
חלונו והאדיון כל זמן שהוא שוכא אותו אינו קוראו צמנו כי אם
צמס צזוי וכ"ש שאינו קוראו צמס חסוב אם יש לו סס חסוב לא
בגו'י וצדרך צזיון, לזה אמר הצע וראה כמה אני עלוב מוּך
ומעציר על נדותי, האחה ואקרא לך שקודם שאתם קראתני
אני ואקרא לך ואעורכך להקרב א"י, ועוד צמוך שאני קורא
אותך צמוך יעקב כ"ש שעוד אכנך צכנוי של שם יעקב שהוא
ישראל לשון טרסה ומציבות יגדולה שאני אומר על יד כציאי טובה
ישראל וגו', וכן הרצם ואעפ"י שאין אתם הגון אקראך אללי
וקורא אותך צמס הסחוב הפך טצע צ"ו ועכ"ז ולא ידעתי פ'
עשית עלמוך בלא יודע ולא צאח להקרב א"י ראש עד היכן סיה
עלצוכי מוּך והעצרת על נדותי :

ובזה

שלום שלום לרחוק ולקרוב וגו'. כפל השלום ואומר
רחיק וקרוב ובגו'י אומר צמוקס טצעלי טצובה עוונדים
וכו', שכלי שלום שלום לרחוק ולקרוב, לרחוק צרישא והדכ
לקרוב, ויש לפי צאופן זה כי הנה יש שצ מיראם שהוא מיראח
העונש או ע"י חלוונות רעים, שזה הזדונות נחשבים לו כשיגות

ויש עדי
דיון שוב
שלים של
ואיו שה
גכ יש לו
שמישה
ומפחית
ומי ששה
שלא נתק
על טענות
וסנס שלום
עולם כוונ
שלום כוונ
הלדיקים
א
לרצ ספוא
הסיד דצבל רצ
הס חיל הד לר
קציה וזהו
דעולא כנוי ר'
הים שקל גול
חול וקא' צדו
צמכח עניוק
פיתת יוק
מדיו
עצול וצמכות
ציוות הוונר
רצם. עשלים

וג"כ עדין לריך ונחילה וקליחס שהאדם נענש על השוגג אבל לא
 ידון שוגג כמודד, והשג ונאחזה הזדכות נחשבים כזכות, לז"א
 שלים שלום שני שלוונות האחד לרחוק הכונה שהוא לא נתקרב
 ונאיו שהיה רחוק וקרבתיו ע"י שלוונות רעים או יקרין צאו עליו
 ג"כ יש לו שלום, וסשני לקרוב שזה נתקרב ונאיו והוא שב נאחזה
 ששניהם בעלי תשובה נקראים ויש להם שלוונות. ולכן לא אור
 ורפאחים דקאי על שניהם. לא ורפאחיו לאחד והם דקליק
 מניה שהוא לקרוב שנתקרב ונאיו נתפס לגוריו. ונש"כ הרחוק
 שלא נתקרב ונעלמו שהוא שב וינחה. עדין לריך רפואה וקליחס
 על השגנות שנחשב לו עונותיו כשגנות ולא נתפס לגוריו.
 והנה שלום שלום פסיק עננא שהנה הפסק רוחו ליסוד לריק
 עולם. כו"ש צפרדס שער הטעמים שהלדיק יסוד עולם הוא נקי
 שלום כנודע. והוא שהוא חוט השערה שולדק הקצ"ה עם
 הלדיקים שהפסק לוחו כחוט השערה כו"ש הפרדס:

א

ירלה קרוב סי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו
 צלחות. הנה אמרו צ"ג דעניות ח"ל רי זריקא
 לרב ספרא. ח"ח מה צין תקיפי ארעא דישרא להקדי דצבל.
 מקדי דצבל רב הוכא ורב חקלא. כי הוה אלטרין עלנא לונטר
 הוה ח"ל חד לחצרים לכנוף לגבי דדדי ולצבי רחמי אפטר דוהרלי
 קצ"ה ואחי ונערא וכו'. שהיו ונפרקוין אח הדבר. תקיפי ארעא
 דישרא כגון רי יונה אצרו דרי מני. כי הוה אלטרין עלנא לונטר
 הוה שקיל גולקא ואמר לאכסי צי"הי חזיל ואייתי צוזחא עזורא
 חזיל וקאי צדוכתא עניקתא. דכי ונענקים קרלחיד ה' וקאי
 צדוכתא עניקא ונככי שקא ובעא רחמי ואחי ונערא. שצוה
 פיישתו **יול** מים ודליו דהיינו יד ויס מן השמים שהוא הומר
 ודליו ונחלים כגון רי יונה שהים דל והולך לקנות צוזחא
 עזורא וצוכותו יד ונער. ונולא שעה לדקה אף לעשרים
 ציידת הומר. והוה ורעו ע"ד ורעו לכם ללדקה שרעו צמים
 רבים. ונש"כ העשיר שאינו יכול לעשות לדקה גדולה כזאת

ההלה רדוד

והנה

הטעם שהלנוע בדרכיו חפלתו כשנעמח אף שהוא יחיד . שהלנוע צונעסיו ונחכסס בלצוס הנקי איהם . בוי"ש לגבר אשר דרכו נקתרה ויסק איהם בעדו . ואין הקליפות יכולים לשלוט ולעבד על ידו לפי שהוא נקטר וצעלי הקטרוג כדודע . ולכן אינם יכולים לשלוט לא בתורתו ולא צונעסיו ולא בהפלתו . והוא חותם על הקצ"ה הנקי אמת כמו דבר החתום שאין ידוע ויש שיש בתוכו מדה כנגד מדה . כמו שהוא חתם והקטיר ונעסיו . כך הקצ"ה יחממהו בתורתו חותם האמת ואינו ניכר לצעלי הקטרוג . והפלתו כשנעמח אפי' ביחיד . לזה רמז קרוב ה' לכל קוראיו בין יחיד בין לצור עונים אחס מיד . והיונרו קרוב כולם הקרוב אלל הצירו ועינסו מיד כשיקרא לו . וכ"ת הדנה לעקו ולא בענו . ויש שלא נענו עד שנחכנפו והפלירו ברחמים . לכן פירש שיחמו ואמר על מי אני אומר שאני קרוב לענות חכך ומיד לכל קורא אפי' יחיד הוא לכל אשר יקראוהו באתה שיביו החומים בתורתו של הקצ"ה שהוא אמת שנסתרים וצעל הקטרוג כדבר החתום שלא נראה מה שבתוכו . כך אר"ן צעלי הקטרוג יכולים לאחזו בהפלתם ונאמר שהם נקתרים ואינם נקראים איהם כו"ש לעיל :

ובזה

בלרה קראת ואחללך אענך בקטר רעם . הכוונה אפי' את תקראני יחיד צנת לרה אענך מיד . והם אינתי הוא בקטר רעם שאתה נקטר וצעלי הקטרוג שהם הרעמים צעלי הדין שאתה נקטר צונעסיה עבודתך :

ובזה

והנס המקטיר צונעסיה עבודתו כל מה שיוכל יכול מעצירה אחרת שאמרו אל תעמוד צונקוס שיצטחוך פן השונח ומלא שנתנס ונשצתי בני אדם ועבודתו הים זה פניו . אבל אם אינו ונגלם ונעסיו כל עבודתו דוקא להשם בלי פניו כלל . לזה רמז **והצניע** לכה עם אלהיך . אר"ל זו הולאת הוות והכנסת כלם שאפי' שהם צפתהקיא מ"ו כל מה שחובל לעשות בהלנוע עשה . שבוה אמת עם אלהיך

דוק
וע
שם
חברי
כפיני
היום
סע
חבר
עבוד
בקור
ואי
הולו
ובו
הכונה
אחזו
שמונו
צעלי
שמה

תהלה לרוד

קלו

דווקא ולא יסיה צה אחיה ופניה עצמות שפתי בני אדם מאחר
שלא ידעו דך :

ועונש

גדול ונעישין על זה ציוס הדין באזכר אס ומוקך
סקל אהס מקטירו וזאזר צפני סעולס אין לי
קוס ממון מרוב אהצנהך צו. שלא יטלו צו עין סרע ומעשויס
אחרים ואיך תחפאר ותגלה מעסה ענדתך ולא תחא כפנת
כפונקית . ופלא סלומית וכתב אלהים סוף ומעסה אלהים
סוף סניחכו על הר סיני מפני סניחכו בקולות שלט צסס עין
סרע של סקליפות סעליונים וסחמחונים וספניא דקסאזחא
כ"ס צמעסה צני סלדס :

וחברתי שיר בספרי שיר ירדות עד זה הוה נסחו

עבוד ודא תגדה לאחרים .

ומעשיך מאד יהיו סתורים :

בקורות נתנו לוחות יקרים .

והמה גרמו להיות שבורים :

ואני

ואצוי למי סונגלה מעשיו לסחפאר צסס צצני אדם
וכסוהו עוצר עצירה צקתר אומר לא יכאני סלדס .
סלואי סצצניסס סיה ונקתיר או צצניסס סיה מגלה סלז
ודאי לא סיה עוצר

ובזה

סעוצ כי יחקור אהכס אס כסהל צאנוס ססחלו
צו . סוכה יוכיח אהכס אס צקתר פניס ססאון .
סכוונה סעוצ סלחס עושיס יחקור אהכס צו . אס אהס עושיס
אוחו כסהל צאנוס ססחלו צו . סקצער ודס יכול לוור לאדס
סכמוסו אכי עשיתי צצנילך וסוף סקר ואינו צצנילו כי אס
צצניל אחרס . אצל כסיעסה עלוס לסחגל ונני אדס לא
עסלס לסקי"ת לצד . ובי סקצ"ס אינו רווח אס לצו ובליוסו

תהלה לרוד

חיו . ונ"ח אש כהתל באנוס תהתלו צו לומר צבצילך עביתי
ואינו כן . ועוד הוכיח יוכיח אהבם שני תוכחות יש לו עליכם
אם צחק פנים תשאון כשהעשו דברי עונות צחקו השאון
פנים של נעלם כאלו אינם חיו וחקתרו עלמיתם
מצני אדם דווקא :

ו' או ירלה קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו
צאנת . עני"ש ויקשב ה' וישמע וכו' לירחי ה'
ולחוצבי שמו . הסוכה שיחשוב צמחשצו שמו יח' כשזכר אותו
צקריאחו בכניו השם אלכ"י . וישקוב צמחשצו שהוא הוי"ה
הי"ה הוי"ה ויהי"ה . כנ"ש הש"ע ק"י ה' שיכין צקריאחו ארון
הכל וצכחצו הוי"ה שפירושה הי"ה הוי"ה ויהי"ה . וההוי"ה
צמחשצו . והו' שמו ולחוצבי שמו לשון עמשה שיחשוב צלצו
שמו שהוא הוי"ה הי"ה הוי"ה ויהי"ה לאלם כזה וקשב
ה' וישמע שאם אדם קורא לאחר צלל שם היאך יעבור .
והנה הים הים ויהי' שפיר פירוש הסוי"ה גרמום צחותמו של
הקצ"ה שהוא **אמ"ת** ראש האותיות שמורה שהוא ראשון
והוא הי"ה **ב** אמלע האותיות והוא הוי"ה **ת** סוף האותיות
הוא אחרון והוא יהי' שמורה ראש ואמלע וסוף . ולכן נחמה יעקב
צחותם אמת שהוא צין החקד שהוא ראש . וצין הגבורה
שהיא סוף הקשר והוא צאמלע נקשרם צאותיות אמת . והו'
קרוב ה' לכל קוראיו קוראין אותו בשמו . אבל על גנת שיקראו
צאנת . הסוכה צהיבת **אמ"ת** ראש ואמלע וסוף דהיינו
הים הוי"ה ויהי"ה שלא יקראוהו צשם אלכ"י לצד
כנו שלא נקייםם אלא יכוונו דהוי"ה שהיא הי"ה הוי"ה ויהי"ה
הננוזים צהיבת אמת :

ובזה אשגצו פי ידע שני . שהוא אש כיון צקריאח השם
לצד צאלכ"י הנה לא עשה יחוד כלל כי לא זכר
כי אש המלכות שהוא אלכ"י . אבל המכין צשם הוי"ה צכחצו
העורק הי"ה הוי"ה ויהי"ה עשה יחוד קצ"ה שהוא הסוי"ה

צטליכתי'ם קח'ם אלדני . והנה הוונג נקי ידי'ם כו"ם ידע
 חלק'ם . והאל'ם ידע וגוי . והסו קאמר כי ידע שמי כשמוונג
 ותיחד שמי קח'ם סו"ם עם אלדני וצופ'ם יסוד צנכתי'ם
 לזה יקראני והענ'ם חסו סרמו **ואקרא** לך בשמך וכי .
 שאני קראתי לך צי שמו'ם יעקב . ועוד אכנך בשם
 ישראל שם יעקב לשון עוקב'ם וסם ישראל לשון קרנ'ם . והא'ם
 לא ידעתי זונגתי ויחדתי צנכתי'ם וצקרי'ם אך שלא ילא מפיד
 כי אם אלדני של הקרי'ם ולא כחטונ'ם כחצי'ם השם סו"ם
 קאז הים נעס'ם יסוד הוונג סו"ם ואלדני :

א יר'ה קרוב סי לכל קיראיו לכל אשר יקראו'ם
 באומ'ם . אומרו באומ'ם רנוז על התפל'ם שחזי'ם
 צבוונ'ם כל . כי הדברים צעלונ'ם הם כגוף בלא נשום כנוז פג
 נח . וכש'ם סו"ם צחיס'ם נושיל צהם נשום . וזה רנוז
 בחי'ם **אמת** הנה כשיסתלק **א** מהאומ'ם ישארו אומ'ם נח
 הנה **א** הוא סוד שם סו"ם צי יולין ווא'ם מקסר
 צ'ו שם סו"ם . אם יהיה לכו צקרי'ם לשמו יח' וסו'ם השם
 לכגדו ולא קרא בלא לז ולז . אז האלי'ם קח'ם שם סו"ם סמי
 נחומר וסקרי'ם נקי אומ'ם . אזל אם שם'ם אינו נגד עיניו כי
 אם נדבר ולכו כל עמו כאלו נדבר נגד בני אל'ם . אז הקרי'ם
 פשאר'ם נח כאלו היא פג נח . לזה רנוז קרוב סי לכל קוראיו
 צין יהיד צין לצור . ובחנאי שיקראו באומ'ם צעל'ם סאותיות
 האלו . **א** קח'ם סו"ם כח"ל יסומו לכגד עיניו וקירות לכו
 ואז הקרי'ם אינם נח כי אם אומ'ם קרי'ם קרי'ם ורנוז
 באומ'ם שם אומ'ם **א** נח כאומ'ם נחומר האלי'ם צהקרי'ם .
 ואם לאו קרי'ם נח בלא אלי'ם שמי'ם כפג נח בלא כוונ'ם
 סלז והמחש'ם :

והנה הנקילו הקדמונים נוש'ם על זה . נוש'ם למלכ'ם שאלך
 סלו'ם לעשות לו עין אחד כאם עמין סואכלים ויעס'ם
 לפניו ואו'ם סואכל לך לכלי סצט'ם סמדין ואסבל'ם וצ'ם

תהרה לרוד

וואס ואש וחלוצה להסויז עליה קדימה וכן דברים הלריכים צפ
ופלפלין וצללים וכרכוס וכן כל שאר מינים הלריכים לאותו
המאלכל . והמלך היה יושב והמללל היה מציא דבר דבר ומניסו
לפני המלך . והציא כל דברים הלריכים הן צמיחי המאכלים
הלריכים להצטיל הן דברים הלריכים לצבול כמו קדרות וכפות
ועלים ואש ווייס וכיו הכל כאשר לכל הציא לפני המלך . אזל
אחר שאבין הכל הלך לביתו והיה מטייל ולא בא לצבול והיה
המלך ממתין לו . ולצסקן שלח אחריו והיה עושה צו משפטי
נקמות . והמאשל מוצן שהחפלה לריכה סבוב תיבות ואוחיות
וקשר להחפלה צו ועמידה צרגליו ומכחף עלצו יאוחז הקשר
ורואה צעיניו ומדבר צפיו וצלשונו שהם כלים הלריכים להחלה
כיון שצמוד להחפלה היה לצו פונקס חנה ואנה ולא החפלה כלום
כי אם עשה הכנות לבד לפני המלך . וה"כ לא עשה ולא כלום
שכל אלו הסכנות תכליתן המחשבה שיכיון הטיב מה
שמוליא צשפתיו :

ובספרי שיר ידידות עשיתי ותקנתי שיר רזה וזה תוארו
תפלותך בקורות לב ערוכים .
ולא ידמו למלצר המלכים :
אשר הכין דברים הצריכים .
ועת בשוד הלך לו בחשוכים :
ועוד בס' הגז' משך אחר ושיר אחר עד זה ע"ש

רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישועם :
א' הנה עשיית רלוונס הוא אחר שיטוע חפלתם והיה
לו לומר שועתם ישמע ויעשה רלוונס . סכוונס
עו"ש ז"ל שקצ"ה וקדים רפואה למוכס . שקצ"ה הזמין את

אברהם קוד
מקטריה ש
ברפא
רפואה ליש
סוכס אחר
חלה זמין
קוע . כשילט
דגה גם
לחיל
הזמן שמה
הם אחר סיני
חלו . חגל הלי
למידה אחר שיהיה
היום צושי אמו
נחמו בקדושת
ועצן חזו מלך
כג נסיה
ובה צעם
הקדשה
אוחי חסי לזיק וא
צשם ונשם כך ש
שלימותך מורה סק
בא צבול שקליה
בחס צבולך ויכל
רפואה לונס מ' ד
הקריב ללח
חסי וכלכלות
לנדם חודד שיר ע

תהלה לדוד

קדש

אסתר קודם גדולה האון כנודע . לפי שכשתחול הגזרה מזה"ד
מקטיגת שלא להמליח רפואה לכך וזווינה עקודם . כו"ש ע"פ
כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים . הכוונה אחר שאזוין
רפואה לישראל . אז נגלה עון אפרים ורעות שומרון להציא עליהם
המכה אחר שהזמנתי להם רפואה . לזכ רמז רמון יראיו יעשה
תחלה זמון להם רפואה כרלונם ואח"כ צעת החרם שועתם
ישוע . כשילעקו ונלרחס ויושיעם . אזל סרלון שלחם ורפואהם
הוא זוכן מקודם :

דנה

גם צהנהגת יל"ה"ר עם האדם . סקצ"ה הזמין רפואה
להיל"ה"ר ונקודם . כו"ש צרחתי יל"ה"ר צרחתי לו תורה
תצלין שהיא החוכה ואם האמר ולינו שהתצלין שצרח ליל"ה"ר
הם אחר היל"ה"ר . שהרי היל"ה"ר לפתח העלת רוצן ומשילא זמני
אנו . אזל היל"ה"ר עד שהיה צן י"ג שנים . והתורה ג"כ הוא
לונדה אחר ששתרש צו היל"ה"ר . כצר חרלו לזה שהנה צהיות
האדם צמצי אנו ונלמדן אותו כל התורה כולה . וצוה השתרש
כשנתו בקדושת התורה קודם שיכנס צו יל"ה"ר ואף שכשילא
מצטן אנו ונלאך קיערו על פיו ומשכחו כל התורה כולה . עכ"ז
כצר נשתרש בקדושה והיא קדושה להיל"ה"ר :

ובזה

צטרם אלךך צצטן ידעתך וצטרם חלא זרחם
הקדשתך . הנה קודם צא הנשמה לעולם משציעין
אוחו חסי לדיק וא חסי רשע ודצרה השבינה עונך . חסו ידעתך
צסם וכשרש צך שורש הקדושה . וצטרם חלא זרחם הקדשתך
שלמדתך תורה הקדושה כילה ונשתה אין לך עענה לומר שאתה
צא בצבול הקליפה שקדושה אותך . אדרבא אתה קדושה לס ודיא
צאה בצבולך ויכול תוכל לה . ויתבאר צוה שכתבו ונקדים
רפואה לזכה פ' ה' צלר פקדון לקון לחם ומוסרך לנו כמו הרה
חקריב ללדת . הכוונה יש לדיקים כשיצואו עליהם לרות
אפי' וצלבנות הסכל אין וסקלקים שכלם מהש"ח ומהוים סי'
לנגדם תמיד ע"ד עמי אנוכי בללה . שאפי' כשיהיה בללה ונשינוכי

תהלה לדוד

עמו ינגלו שערותו שיקותו טובה לרתו שאינו נרבים צד ונרצ
דצקותו עמו וזהו עמו ארכי . הכוונה ש'יוני עמו חף צללתו
לדיק כוס לחללסו ואנצדכו שאקדים רפואה לכתו . לזה רננ
ה' צלר פקדון כשהלדיק פוקד אוחך ואינו שוכחך אפי' צלר
צעה לרס הונצצלת השכל ע"כ זוכרים אוחך תמיד ופוקד ס
אוחך . ללדיקס כאלו לקון לחש חליק להס לחישה שהיא רפואה .
כמ"ש הלוחש על הנוכה וזהו לקון לחש תלוק להס רפואה
ולחישה החלס ואח"כ ווסרך לנו תציר עליהס יסורין שלחישה
ומחס קדוה ל'סורין . והוא כמו סרס תקריב ללדת . שאח"ל
ומפחה של חיה לא ווסרו הקצ"ה ציד שליח שאס היה ציד שליח
אפשר שיהיה עכזה וסיה ווספכנה . לכך הקדים למכתה רפואה
שהוא הומפחה שצידו שלא ווסרו ציד אלס . ואח"כ תקריב ללדת
כדי שכשילא הולד צאוחו רגע פוחה רחמה והומפחה קדם לליכי
וחצלי היולדת :

ב' עור

ימוזו ללון יראו יעשה ואת שועהס ישמע
ויושיעס . אס יעשה רלונס אח"כ אינס לריכיס
לעקס ללעיוק כדי להושיעס . והכוונה ע"ד שאח"ל הקצ"ה ונתחוס
לחפלתן של לדיקיס . ואפי' שהוא חפץ לעשות רלונס הוא רולס
לשמיע החלס . צצביל זס וולר להס וועעו כדי שיחשלוו לפניו
לזס רנוו רלון יראו יעשה ואס תראה שנופלים צלרה ונראה
כאלו אינו עושה רלונס . הוא כדי שואח שועהס ישמע ויושיעס .
שהוא ונתחוס וסוונד לשמוע שועהס ולא ופטי שהיתה כוונתו
שלא לעשות רלונס :

והנה

זה שהקצ"ה ונתחוס לחפלתן של לדיקיס . כי הסה
חפלתן של לדיקיס עושה יסוד גדול צעולמות
העליונים ע"י אשר מעלים כילולית הקדושה ומעוקי סקליפות
כי הסה הסול וסונקס הוא מעלה ויין ואח"כ יורד ויין דבורין
ויותר וזה שהעגל רולס לינק פרס רולס להביק . כמלל שעי"ל
חפלתס וריקיס השפע עלמעלס למעט ובלו המפחה הוא צידס

וינתחוס
מנומנוס לה
ומח סלס
הריק החוס
לו כצד וסקד
לחפלת וולל
ספחה וסחוס
תקונו כרכוס
לחש שפחו וס
ג' עור
לדיקיס נעיס עי
רלונס . כמו חוקי
וסכינו צצוק וס
לחיה ככל . לזה
חפלה חמיד נוסה
ויושיעס ע"ד שחפלת
צלר חפלה וסס יס
הוא רננ ללילס חלס
ויוס כבעס חלריס
ולו חלל כל סרשעיס
חייבי
והנה
חליל ס
כל ליר
וסנה חוקיס חלס צו
לופרס ל'חוק וגי
ענין לפניו וחסקיס
לדיק צחונס . חלס

תהלה לדוד

קמ

וזמלתם שהם נזין והוא המפתח של הו"ד שהוא הרקח הספסע
 מלמעלה למטה . וזוה **תאות** לבו נחת לו וארשת שפתיו כל
 מנעת קלה . כי תקדונו ברכות טוב וגו' . הכה חומר על
 הלדיק תאות לבו נחת לו ככר . ולא חומר חתן לו . לא נחת
 לו ככר והקדוה לו עשייה רלווה . וא"כ למה נמלא בלרה ולריך
 להחלל וללעוק הוא מפני שוארשת שפתיו כל מנעת קלה .
 שאתה ונתאים לארשת שפתי הלדיק שעי' ארשת שפתיו והפלתו
 הקדומו ברכות טוב ללדיק ברכה לעולמות ומפתח שלפס
 ארשת שפתיו והפלתו לעורר וזין מלמעלה ואח"כ על ידה הקדומו
 ברכות טוב :

ג' עור

ירמוח לרון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושעם
 שומר ה' את כל אהביו וגו' . הכה ארז"ל יש
 לדיקים נעים ע"י חפלה ויש ישיבים על מפתח ועושה הקצ"ה
 רלווס . כמו חזקיה הנולך ודורו שהיו ישיבים על מפתח
 והשכיניו בצוקר והכה סכמריצ וקיעתו כולם פגרים נוחים בלא
 מלחמה כלל . לזה רמז יש לך לדיקים לרון יראיו יעשה חפי' בלא
 חפלה תמיד עושה רלווס . ויש לך לדיקים שאת שועתם ישמע
 ויושיעם עד שיהפלו וישמע לעקתם . ועל אוחס שעושה רלווס
 בלא חפלה והם ישיבים על מפתח חומר ה' את כל אהביו .
 הוא רמז ללילה הלריך שמירה שמצרכין עליו שומר את ענוו ישראל
 וזהו צשעה הלריכה שנייה שהיא צלילה שהם ישיבים על מפתח .
 ואז את כל הרשעים ישמיד וישכינוו בצוקר והכה נשמדו כל
 חויביהם כמו חזקיהו הנולך ודורו :

והנה

ארז"ל מי שהכס בזכותו וואה צומלת שוכחו כו"ט
 כל לורדיו ישיח בהם . ולא עוד לא שרואה בלריו וכי
 והכה חזקיה חלה בזכותו . כו"ט ז"ל משה חלה בזכות אחרים זכור
 לאברהם לילחק וגו' . הלו לו בזכותו שכל לולי משה בחירו עוד
 צפרץ לפכיו . וחזקיהו חלה בזכותו זכור כל את אשר ההלכתי
 לפניך באמת . הלו לו בזכות אחרים . שכלי וגניתי על העיר הזאת

ההרה לדוד

לרושעים למעני ולהעני דויד עבדי:

והנה

אחז"ל ווי שהנכס בזכותו רואה בנפו . ווי שאין הנכס
בזכותו אינו רואה בנפו ובהפלה שונאיו . כמו שפירשונו
בלווי שנילוול בזכות אצרהם אמרו לו המלכיים א הצטו אחריך
וא סעמוד וגוי . ואשחו קהציעם מאלהיים היהו נליצ ונלח . לפי
שהקליטות יכולים להזיק כשאין הנכס בזכותם . ואם הנכס בזכותם
הוא לנחקה ולמקטור כמגן בפניו . ואין השעני יכול לשלוט בו
ולחזיקו . וכן כשעצרו ישראל צים ועצר צים לרה ונילוולו בזכות
האבות ואולי האצום הנזים להם הומה כחצי שקקט לעצמם .
ולכן לא ראו בהעצמתם שלא היו נחמוניים בהעצמתם עד שהאר
הקציה לים פלוט אהם ליצטה . כח"ש ע"פ וירא ישראל את
מלכיים נח על שפת הים :

לזה

רמו קמויך לכו לא יירא עד אשר יראה בלריו . פזר נתן
לאציוכים . הכה הכונה לדקה בקטר אין בעלי האף
והחמונה יכולים לשלוט בו . כח"ש צירושלמי על ההוא דהוה ופליג
מחיק צלילה סגע צוהסר של שדים והוכיחו על יליחו צלילה
ססור זמן הוויקים . והסצו ונהן בקטר יכפה אף . ואז כסף
ראשו וסלך . שסנס ע"י הלדקה בקטר כופה האף והחמונה ואין
יכולים להזיקו אף שוויאים פניו . לזה רמו קמויך לכו לא יירא עד
אשר יראה בלריו . וכי תינח כאשר יראה בלריו היאך קמויך לכו
שחא יזיקו בעלי האף צשעה ששחחה לרה . לז"א פזר נהן
לאציוכים . שעי"י מליח הלדקה ונהן בקטר יכפה אף . ואף שיראם
פנים צפנים צשעה מנפה לריו אינס יכולים לשלוט בו :

ד' עור

ירמוז לזון יראו יעשה ואת שיעתם ישמע
ויושיעם . הכה העושים לו כס ונכס לו מוכיחו
כח"ש גבי יעקב קטונתי וכל החקדים ווכל האמת . והנה הלדק
כשהקצט משיע לו עיזה הוא מלעטר . שהא הקציה ונכסה
מוכיותו או מאלכיהו מחלקו של עוה"צ . והנה אחז"ל הנהפלה
על חצירו והוא לרין ללוחו דצר עוים אוחי החלם . כח"ש גבי

והלה לדוד

קמא

שרת ויהפלה אברהם צעד אציוולך . וכהיו וסי פקד את שרת
 שכבר פקד אותה קודם שפחה כל רחם לבית אציוולך . והנה
 הלדיק שמהפלל על כל אחד ואחד מישראל כשרואה אותו בעת
 לרם או ציפורין או צעוני או בחילי וסוף מהפלל עליו אדם כות
 לריך לענותו תחלה בכל עם שלריך . ואיכ לריך שלא ינכו לו
 מוכיוסיו . שהוא לא בקש על עלמו כלום כי אס על חצירו ולכללות
 ישראל מוכרה שיעוסו ויעשו כל רלונו בכל עם שלריך שכנגדם
 הפלל על ישראל . והנה ר"ח הפי ר"ון יראיו יעשה ר"ח
 יעשה יעווע יישיעם . הוא תקו"צ ומספר ישראל . ואחר כללות
 כולם רנו לאהדות ישראל שאוכז את כל אי מישראל כנפשו . לזה
 רנו ר"ון יראיו יעשה ולא יפחדו שבהפקה כל רלונו ינכו להם
 מוכיוסיהם כמו שבהפחד יעקב ואמר קטונתי . לכן רנו ואת
 שועתם יעווע ויושיעם . ור"ח כל הפי ומספר ישראל עם כללותם
 שבוותם כל יויהם אינה על עלמום לא היתם לכל ישראל . ואיכ
 לריך לעשות רלונו תחלה בלא יכיו זכיות שהם לא הפללו
 על עלמום לא על כל אי ואחד מישראל . ולכן עושה רלונו
 בלא יכיו זכיות :

והנה

והנה הפלה על חצירו ומלך בלרתו . הוא מקיים מלות
 ואהבה לרעך כמוך שהוא כלל גדול בתורה . ועוד
 הריוף לענותו בלא הפלה . והנה מלינו בנה לדיקים דלים
 ואציונים ומהפללים על המער על ישראל ולא על עלמום בחר
 ולמה לא יענו תחלה שישפיע להם מוונות צדיות והלא לרינו
 הם לאוהו דבר כמי"ש גבי ר' וני במסקת הענית כי הוה אלטרריך
 עלמום לונטרך שקיל גולקא ואמר לאכטיה ציתים איויל ואייתי
 צד"ח עזוכא אזיל וקאי בדוכתא עמיקתא ואמר מוענוקים
 קראתריך סי . והוה מוכסי שקא ובעי רחמי והוה אחי מערל . כי
 הוה אחי לביתים א"ל אייתי מר עזוכא א"ל אייתי איויל ואייתי
 מערל כרווח עלמו . וכן גבי ר' חנינא בן דוקא שהיה עני צדוק
 בשבא לביתו אמר כוליה עלמום בלער ואנינא צנחתי אהא מערל

תהרה לדוד

וכל העולם כולו ליוון בזכותו . הכי שהיו לריכס לאותו דבר
וכיו ומחפלים על ישראל למה לא נענו מחלה . הבורח ספליקים
הגדולים הם . הם צנחיתום לא היו מנצקסים עושר והרווחה
כי אם מוזכות בדוחק וכדי חיובם ונחמת ששומים צמלקס
וולטערים צלער חקרן הלצנה כנודע . ושכרם לפין לעוסי"צ .
וזהו שרמו י"ז מים גדליו ורעו צמים רבים . רמו מן הדלים
שבהם יזל מים . רמו למטר שהיה יורד המטר צקצילם והם
דלים ומחפלים ונציאים מטר וסוצע וצרכה בעולם . וכ"ח שהיו
ומחפלים על העולם והם לריכס לאותו דבר להצרכה והסוצע
והספע לפי שהם דלים למה לא נענו מחלה . לז"ל ורעו צמים
רבים שצחיתום הם אינם רולים לזרוע צעוסי"ז הכלה והנפקד
שהוא מים שיש לו סוף . לא כלום שזרעם יהיה צמים רבים
מים שאין להם סוף והכלית לעוסי"צ ולא היו מנצקס עושר
ושפע כי אם להשחף צמקרן הלצנה העליונה :

ה' עור

יחמו רגון יראיו יעשה ואת שרעם ישמע
וישועם . הנה אמרו גבי מרעיה והחמק לא ה'
לשון ונחנת חכם שהנה הלדיק כשצא לשאלו בזכותו יכבו לו
מוכיותיו . ואם רולה ונחנת חכם אם יחני לו לא יכבו לו
מוכיותיו . כי הנה העני המצקס ודופק דלת אם מותים לו ודאי
צחנם שהרי הוא לא קל כי אם חכם שאם תצקס מוננו כקף לא
היה לוקח . כך הלדיק כשלא צא בזכותו כלל לא כדופק על
הדלת אם יחני לו היא ונחנת חכם שהרי הוא צא כעני . לזה
רמו רגון יראיו יעשה ולא יתפחדו שמוא יכבה ומוכותם בהפקת
לכונם שהרי ואת שרעם ישמע לשון הצנה כמו שנוע ישראל
שהקצ"ה מוצין ומצחין השוועה שלפם היחך הוא שלא יבאום
היחסי כי אם ונחנת חכם כמו עני . והיו שמוע לשון הצנה שהוא
מוצין המצחין חלוקי התפלות צחיה אופן הם :

ובזה

יחמו אשרי איש ירא את ה' במלותיו ספן מאל . ואז"ל
צווחותיו ולא צשכר מלותיו . שהוא לא צקס שכר

הנאלת
דווקא
דור ישר
וק וזה
והחם
סיה חפן
עור
סלקן
צן דוקא
מחלום
לעוסי"ז
ולדיק
לעוסי"ז
דוקן
עניותו
צחיותו
מוכיותו
שני ענינות
לא רחם
יחסי
לנחנת
ושי לנחנת
לעוסי"ז
כי אם
אד"ה
לא דין

והנחת עוה"ז ושפע רב כי אינו רולה אלא לעשות רלונו צולותיו
 דווקא . ואלם כוס חף אם נתן לו עוצות שבזר בארץ יהיה זרעו
 דור ישרים יצורך וכן הין ועושר צביתו וכי' שהם עוצות העוה"ז
 וכן זרע לו בחיטך לא ינכה ונזכיותו כלום . והוה שאמר חנון
 ורחום הי' שאין חנון אלא נחנת חכם שעלמך שהוא לא שא ולא
 סיה חפץ כי אם צולותיו חפץ נאלד ולא צסכר מליותו . איכ כל
 מה שנתן לו הוא דרך חכמה ונחנת חכם :

ו' עור ירלה רליון יראיו וגוי . הנה יש חלוק צעשיית
 סרלויות של הלדיקים כי כשהקצ"ה עושה רליון
 הלדיק צדרך עצע אין כאן ככוי זכיות . ומה שמלינו צני חכמה
 צן דוקא שנחנו לו רגל של זה שלא כדרך עצע והלאו לאשחו
 צחלוס כקא שלהם חקר רגל אחת שהוא רנוז סינכו להם מחלקם
 לעוה"ז ולוהם לא נחכו לו דרך עצע והוא שלדיק שזולו עני
 ולרדי להשחפק בחקריו הלצנה אין נחנים לו כדרך עצע ושכרו
 לעוה"ז . ורי חכמה צן דוקא שהתפלל סינכו לי נחכו לו שלא
 כדרך עצע והלאו מה אשחו צחלוס כקא חקר כדישיחזירנה וישאר
 צעכיותו כי כך עלה צנחשש . אזל כשהלדיק וחלו עשיר ונחשלך
 צחוונו וצחורתו ומסידותו נחנים כדרך עצע ולא ינכו לו
 מנזיותיו כלום . וארז"ל עמיד הקצ"ה להנחיל לכל לדיק ולדיק
 ש"י עילמות שנאי להנחיל אוחצי יש שהם ש"י ויני מענוגים עין
 לא רחמם אהים זולתך . לזם רנוז רליון יראיו יעשה כשהם
 יראים הלדיקים והוא מפיק כל רלונס צשפע וצרכה לא יפחדו
 לככות ומה מחלק עוה"ז . לזם רנוז רחם י"עוהם רשוע ר"ח
 וש"י לרמוז עושה כל רלונס צעוה"ז וש"י ג"כ שהם ש"י עילמות
 לעוה"ז שלא ימקר מהם כלום שאין מפיק רלונס שלא כדרך עצע
 כי אם כדרך עצע וצזה לא ינכה ומהם כלום :

ארז"ז ע"ם וישצ יעקב בארץ מגירי אביו . בקש יעקב
 לישצ צשלוס קפץ עליו רגזו של יוסף אמר הקצ"ה
 לא דיין ללדיקים מה שנתוקן להם לעוה"ז לא שהם מנפקים

תורה לדוד

לישב בשלום צעוה"ז . וסנה למה לא יחנו לו גם צעוה"ז ווי קגי
לשו ללדיק דחכמי חרי עלמי . והכוונה שהלדיק שהצקש דרכים
לשלווה ומהפס לעשות נחה רוח לגופו ונרצט ונפליד צחפלה
על זה ואין מזלו נחייב כנו כי חכיחא בן דוקא שנהנו לו רגל אי
זה צעוה"ז תפלתו והראוס בקא חקר לעוה"ז . אזל אס צא לו מן
השמים שלום והסקטו כפי מזלו לא יחקר לו כלום וזכותו מחקר
שלא הרצט והפליד על זה צחפלה כי אס כפי מה שחייב לו הנוחל
אז זוכה לצי שולחנות . לזה רמז צקש יעקב לישב בשלום וכו' .
בוונחו צקש דייקא בדרך חפלה וצקש . אמר הקצ"ם לא דיין
ללדיקים מה שמתוקן להם לעוה"ז אלא שהם דייקא מצקשים וכו'
אלא לריך שלא יצקש הוא אלא אס מן השמים ישיצוהו בשלום
שחס לא כן יחקר לו ממה שמתוקן לו לעוה"ז :

ובזה

יחזאר כי תקדמונו ברכות טוב השיה לראשו עמרת
פז . הכוונה שאס אהם מקדים ללדיק ברכות טוב
ואמרו תקדמונו הוא לא מה לבו לזאה ולא הפליד אותם הטובות
אלא אהם הקדם לו קידם שישא אז השיה לראשו עמרת פז
לעוה"ז לדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם שלא יחקר מונו
כלום . ואמר אס"כ **ר"י**ם שא נומך נחה לו אורך ימים עולם
ועד . שהנה אמרו על זכרנו לחיים שהאדם לא יצקש החיים
בשציל עוה"ז אלא לנענך אהים חיים לעבוד עבודתך ולהרצות
במלות ועסק ההורה . ור"ש חיים שא נומך נחה לו לא הנכה לו
ומולותיו בשציל אריכות ימיו שהרי לא צקש החיים בשציל עוה"ז .
אלא אורך ימים עולם ועד לעולם שכיבו אורך לעולם ועד והוא
ללדיק עבודתך שבאמלעוהה זכה לעולם הכלמי . **ואמר** גדול
כבודו ציטועניך סוד וסדר תשוע עליו . הנם מלינו בשהלדיק נופל
בצרה וקצ"ם מלינו לא די שכיול לא ועלסה לגדולה כנו
שמלינו בני נמדכי לא די שכיול מהמון אלא עלה לגדולה ונסנה
לנומך ונו' . לזה רמז גדול כבודו ציטועניך . הכוונה כשתושיעוהו
מלכרו לא די שהושעתו אלא ג"כ יהיה גדול כבודו וסוד

אז
רבים
גור
ונבטל
ירחי
לגור
לעול
נח
לבו
החיות
ומכל
איה
עוד
לזכה
אמר
על
שמי
ואתם
ועסק
שמתל
התעור
לאר
כלם
פה
זוה

והדר חסוה עליו :

י. עוד

יכלה לזון יראוי יעשה ואת שועתם וגוי . הנה
 כשאמר רזין יראוי יעשה שועתה להם רלוס .
 איכ אינס לריכיס לעקס לטושיעס שטוועתס לזנה והלא כל
 רלוס עשוי והוא עמי"ז ע"פ לדיק מושל יראת אסיס הלדיק
 גזר גזרה והקצ"ה וקיינעם . וכשקצ"ה גזר גזירה הלדיק
 מצטלה צהפלתו . כונלא הוא מושל יראת אסיס . לזס רזין רלון
 יראוי יעשה כלזונר שגזרירס הס ועושה רלוס . ואס הקצ"ה רולס
 לבזור איזה גזירה רעס על העולם את שועתס ישוע כשנחפסללס
 לצטל הגזירה ישוע ויצטל גזירתו ויושיעס . ולזה **תאות** לבז
 נתח לו וארשת שפתיו צל ונענה קלה . כשאמר האות
 לבז נתח לו אין לריך ארשת שפתיו להחפסלל על איזה דבר שכל
 תאות לבז עשויס . והכוונה כל זנה שרולס וגזר אתה נותן לו
 והנלא כל הלזו לבז שהוא גזר ואתה וקייס . וכשאתה גזר
 איזה רעה וכוף נחפסלל וארשת שפתיו צל ונענה קלה הקצל
 ארשת שפתיו וחצטל גזירחך :

עוד

האות לבז נתח לו . הנה נודע שקצ"ה וקדיס רפואה
 לנכח קודס שחצא הלזס . וזהו תאות לבז נתח לו ולא
 אמר נתח לו לא נתח לו והזוננת וקודס . לכן אח"כ כשיחפסלל
 על הלזס וארשת שפתיו צל ונענה קלה ותושיעו : **ע** וארשת
 שפתיו צל ונענה קלה . כי הקדונו וגוי . אמרו ע"פ וי הקדיעני
 ואטלס ווי מל צנו עד שלא נתחי לו צן ווי קייס מלוח מוחס
 ונעקס עד שלא נתחי לו ציה וכן שאר ווליות . וכן צענין ההפלה
 שנהפסלל האדם להקצ"ה וניתן לו צאתו צאונה הפלה עיי
 התעוררות ההפלה . הנה החפלה צעלונה ון הש"ח וי שס פס
 לאדם ע"ד שאנורו **ך** שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך . אין לי
 כלום וזונני מלוחה החפלה שהרי אתה אדני שפתי תפתח וזני שס
 פה לאדם כי אס אתה . וא"כ זנה שפי יגיד תהלתך הוא מלוחך
 וזהו וארשת שפתיו צל ונענה קלה שאס היית רולס לזונני שפתיו

ההלה רדוד

וולדנר הכל צידך ומי שס פה לאדם לא אהה . וא"כ אין ושלדק
סמחלל ונוכר כלום . כי הכל מונך ועכ"ז הקדמנו זכרות טוב
ע"י תפלתו והוא צדק קדימה שאהה הקדמנו ולולא מנעם
ארעה שפתיו לא היה יכול להחלל . וא"כ וני הקדינך אפי'
בחפתי של האדם . ואמר **תשית** לראשו עטרת פז . הכה
הקצ"ה ונחשיב תפלת הלדקים . כחר לראש מו"ה הקצ"ה
כמ"ש הנלחך קוטר בחרים לרבו ונחפלותיהם של ישרא . ואמר
זה שאהה רואה וארעה שפתי הלדק כחר . אלו רואים ששירות
שש"רהנו אוחך ועונדנו והחללנו לפניך הלדק רואה שירותך
כלו אהה תשית לראשו עטרת פז שרל"ט צ"ו להיות עבד ומשרת
לפניך ששירותך על הלדק היא עטרת פז :

שומר ה' את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד

א' הנה פ' זה נחזר עם פ' הקודם לכן יראה יעשה
ואה שועתם וגו' . הכה הלדק גמור כשקצ"ה
מלינו לא די שוללו אלא יראה בשוכאיו . והנה יש הפרש צין
הירא להאיבז שבוזד נחאצנה ועושה להם רלוותיהם ודס כנגד
זדה . הנה להירא השם שהם עובדים ויראה שומרם הקצ"ה
נחויציהם שלא יפלו ציד שוכאיהם . אבל כל זמן ששוכאיהם
קיימים הם נחפחדים ונחם . ועכ"פ יש להם לער . אבל העיבד
אה שהם נחאצנה לצד זה שוללו ושוכאיו . אלא גם ישמיד
שוכאיו ונכיו וזו לא יש לו פחד כלל ועיקר וישכב לבעה . לזה
כמו הפ' שקודם לכן יראה יעשה כשרלון היראים שבוזדים
ויראה יעשה רלוים הוא שיטמע שוועתם ויושיעם . דווקא
נחשוכאים . אבל לא ישמיד שוכאיהם ונפניהם . ועכ"פ יש להם
פחד נחויציהם ודה כנגד ודה שהם עבדו ציראה ולא צאצנה .
ולכן ישרו יראים ופחדים . אבל עכ"פ יושיעם ויליטם . אבל
אוסציו שומר ה' את כל אוהביו . ומן נחמה ששומר את האוהבים
שבוזדים נחאצנה . אלא שגם ואם כל הנשעים ישמיד ונפניהם

שלא נשאר שום פחד בלבם כלום :

הנה

הפרש גדול בין העובד ונאחזה לעובד ויראה . שהנה
היראה היא ונלד הגבורה כי כן נוספר יראה גבורה .
והאורח עובד ונאחזה ונלד החקד אהבה חסד . והוא עם
קדוש בחקד נקוד . כנוולא האותיות של עם הוי"ה הנקי עם
העושרם כזה **אהבה** וכשיש לו ללדס יראה ונאחזה ונעחק

הדינים והגבורות בחקדים ועושה ימוד גדול בכל מלוא ועבודה
שיעשה י"ה קוד יראה . ונאחזה וכן י"ה יראה ונאחזה כי
ונוחק הגבורות בחקדים ונחיד י"ה בן י"ה סלריכים להיות
קשורים זה בזה . כמ"ש המקובלים **יר : אה חלי**

וזה לזה . וחלי וזה לזה לפירות על כללותם וקשורם
אה : בה צימד . והנה היראה כנגד הלי"ת והאחזה כנגד
מלות עשה . ומי שיש לו יראה ירא לעבור הללוין פן יענש .
אבל אין לו אהבה לרדוף על מלוא עשה ככודע . לזה רמז
לאהבה את ה' אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבק בו . הכוונה
שע"י האהבה תזכו לז' דברים עליונים . האחת שלא תשמועו
מונלות עשה . והב' שתחידו ה' ב'ן עהם קוד הגבורה והחקדים
ככודע . שהחקדים קוד ו והגבורות קוד ה' . לזה רמז
לאהבה את ה' אלהיכם . וכשיהיה לכם אהבה ה' ללכת בכל
דרכיו בלא תשמועו אפי' מלוא ה' מונלות עשה כדרך האורח
לעשות רמז אהבו . והסו ללכת בכל דרכיו בכללותם עשה ולא
תעשה . והב' ולדבקה בן כאלו אורח ולדבק ה' צו שתחבר
החקדים והגבורות צימד . ע"י היראה והאחזה עשה והיא קיום
העולם ככודע :

ב' עוד

יראה שומר ה' את כל אהביו ואח כל הרשעים
ישמיד . הנה עיקר השמירה בליה ואין לך
שמירה אלל הלדיק כמו שמירה שימורכה השם מלבוז לירי חטא
והנה נודע שע"י ק"ש של המעט והיא רמז חזקן היא חרב
סיפוט להרוב המזיקין דקרי . ונילוות הקדושה ימזרו לעקומם

תהלה לדוד

ביום צום ע"ם לא יאכל ערף וקסר ער"ף רפ"ח
לילין ע"ה שיש סודג אלף וזיקין . הכל כפי כוונתו בק"ש
היא ולפי מעשיו . והנה תיבת שומ"ר וקסרה רנ"ח רל"ח . ורנו
שומר ה' את כל אוהביו שטיקת הסמירה זלילה סנוברכין עליה
שומר את עמו ישראל לעד . והוא שומרם זלילה . ורנו בתיבת
שומ"ר רנ"ח רל"ח . שע"י רנ"ח תיבין בק"ש . אז רולת וסודג
כל העפין זבעלי סקרין . וזהו וזה כל הכפשים ישומ"ד סהס
הולזשים סנילולות סהס ישומ"ס . ואז יעלו סקדוסה סהיחה
אללס למקוס עליון :

ובזה

יחזק לכלימה תחסדון ריק . הנה מוזמר זה מדי
מומרים סהס תיקון לקרי כדוע . והס וקסרים
על ענין סקרי ותקונו . כמו שפירשתי ד' מוזמרים הרכסורים
סבססלים . וזה לומר לכלימה סהס סקליפות סנקי זוסה
ובלימה תחסדון ר"ק סהיא אותיות קר"י והס גורמים לקר"י
סהיא אותיות ר"ק סנילולות סקדוסה נקי יקר וקסר עסלה
אל סבס"י עולמות כדוע . וכססולכיס לקליפה נקי ר"ק
וקר"י . ואמר תבסו בז סלס ר"ח ס"ף סהיא ליליה
ובוחמים סבסס ונחמונה סח סהס זלילה . הדע לך בלפי
סקרי סהיא זכנכו סל אדם . אס סהס ססיד ויטר סקצ"ס
שומר אותו ונלרות קרי . כמ"ס גבי יעקב פ"ד סנה סלל רחס
קרי אפי סהס זלל אסס סחין סקצ"ס וזיא חקלה על
מועיסס סל ליקיס . לזס אמר ודעו כי ספלה ס' ססיד לו
וכו' . וקבולת ספלה אותו סיוס זכוונה מוכעחו ונלרות קרי .
וזהו ס' ישנוע זקרחי אליו סהוא יודע קריאתי אליו וזכחה לא
לאלה קרי . כמ"ס זכוונה רגזו ואל ססעחו . סכוונה עסו
כוונת קיס זרנ"ח תיבין סנה סהיא חרב סיפיות . כמ"ס וסרז
סיפיות זידט . וזהו רגזו סעולה וקסר וסר"ז סהס רי"ו והס
ג' ע"ז כדוע . ועי"ז לא ססעחו ללרות קרי . אמרין זללזכס
על וקסרסס . ע"י רנ"ח תיבין דק"ס סעל
המטס וזה

תקנת
והסת
והשני
ביום
זכו
ג
מחכה
למחל
לא סללו
אח סהס
אליה מוחל
חלס סרע
דמות לוחז
שומר ס' אל
שס סלום
שמיד וסן
ווססרו ויה
ססססס זכס
מועיר ונלמי
זוס זכל זיו
וסיס לזוס
דוסי סססס
זוסז מוח
ע"י סכססס
סססס
ד' ע"ד

ההלה לדרור

קמה

המסקו המצל של הקדושה אשר הק"ש שהדברו או חלבו
והשמו . אלא ורואו קלס . והאנרו . בלצבכס חסהרו זד"ח
והשנו מחוך ד"ח . **זבחו** זכתי לדק שהקראו ודוי אשר ק"ש
כו"ש זכס חודס וכל סמחודס כללו זכס חודס . וזסו
זכחו זכתי לדק שאחר ק"ש חחודרו על כל זמס שצטיחס ציוס
חזן עודוי סכולל :

ג' עוד יכלה שומר ה' אח כל אוסציו וחס כל הרשעים
ישנויד . סנס ספוסציוס אח סנס ועוצדיוס

מחסכס שחירחס חזן וון סעצע . ססוס סכיון סכיון רסוח
לוחצל וכוי חיוו מוצחין צין לדיק לרצע . ולכן ציולריוס אשר וחס
לא חלאו חיס ווסחח ציוו . וכן חצי כועע רגע . וסנס אוסכ
אח סנס חיוו מכלה מעסיו לצכי ארס . וסכצ"ס ומסחיוו צסס
חלוס מלאר סחוס עוצד מוסכנס לסס ח צכס סנס דווקא וחיוו
רולס סידע צו צן ארס . ולכן חף כשיס זעס צעולס ויחן
רסוח לוחצל לחצל הרשעים סכצ"ס שומר ווסחיוו . לזס רנו
שוור ה' אח כל אוסציו סעוצדיוס מוסכנס . ולאו דווקא צסעס
שיס סלוס צעולס שוורס . אלא גס צומן סוחס כל הרשעים
ישנויד וכן רסוח לוחצל להסנויד אח הרשעים סכצ"ס שוורו
ווסחיוו מוסף וחסיוו לפי שועסיו חיו סחוריו : **דנה**
הסכחנס צסס חלו"ס עולה ח"צ וחוס גבור סככס סחקד סצו
מעציר וולפניו כל זעס ועצנס לכל יוכלו להסכרצ . כח"ס ואל
זועס צכל יוס וכן צווסר ע"ס צצגדו צס מ"י לסין צגד סלמר
ומריס לצוב יקר וכוי דאקרי אוס וכוי עיי"ס . כח"ס לגבר אשר
דוכו נסחנס ויקך חלוס צעדו . וצנס **ד"י** חוס יל"ך ווסח יקוס
נדצב חווס . אפי" וון סדבר סכיון סכיון רסוח לחצל חוס יל"ך
ע"י סכצכרתו יקך לך . ור"ח **ב** אכרתו יקך **לך** ר"ח מ"צ .
סחוס סס חלוס סכו"ל להסחיקך צו וסוב לא ספחד :

ד' עיד יכלה שומר ה' אח כל אוסציו וכוי . סכצ"ס
עוסק ללדיק צ' שחירות שחירס ע"ס"ר וכו"ר

ויתבאר

והיה שדי בלריך ובקף תועפות לך . הנה אחיל
 ילכו של אדם מתגבר עליו בכל יום . שגאי לופה
 דשע ללדיק וכו' . ואלוולא הקצ"ה עוזרו אינו יכול לו . שגאור
 פי לא יעזבו זידו . והנס עזר שסם שעוזר אח האדם להלילו
 ניד הילתיר . הוא צבי דברים . האי כשיתח מוזחה כהלכתה
 וככס ויולא צמחה בשרה יש לה קגולם נפלאה לזה . כו"ש ע"ש
 זה והיה שדי בלריך והוסף צו כוסף . הנה יליר יו"ד לדיי ריש
 ר"ת יליר וק"ת שדי . ואני אומר שגם הוי"ה נמזה צו באולעי
 התיבות שאולעי התיבות שלו יו"ד . והנה הו"ד היא קוד
 כללות כל הפוי"ה ככודע . כשתיה עזיה רי' ג' קולין
 הם חצ"ד קוד י"ה של שם ו"ד הם קוד ו"ה של שם שחללה
 היא קוד דלת ככודע . ואח"כ ה' נוולא שסם הוי"ה ושדי נמזה
 צילר באולע תיבות . וק"ת חכו והי"ה שדי הנה והיה היא
 הוי"ה . כו"ש גבי מוזחה שכתוב שדי באחור והי"ה אס שגוע
 ואנור שדי מלצר הוי"ה מלגאו . וחו והי"ה שדי . הכיכס
 הוי"ה ושם שדי בלריך חתונה שני בחוך הילר כדי לנתקו
 ולהכניעו כדי שלא יתניח אוחך . ועוד תרופה אחרה עשיתי
 לך . והוא ובקף תועפות לך . שהיא החורה הנקי אמרות הי
 כסף לרוך בעליל לארץ . ואמר תועפות כפולם שני חורות תורה
 שצכתו ועצמ"ש וכמה להכניע הילתיר ואין לך עוד פה לרצ
 ולומר לא יכולתי על ילר מאחר שאני וחורתי צעוריק :

ה' עוד

יולם שומר ה' לה כל אוכציו וגוי . תכלת ה'
 וגוי . הנה כשיאבדו שוכאי הלדיק והם רשעים
 הלדיקים אינם שומים צמפלהם צביל הנחת עלמם ששומים
 צנפילה איציהם כי אס יהיה לו שומה על שחקדש שנו יתי
 צעולם באנד רשעים שאינם עושים רלוכו שהיו הם מכעיקו
 ואבדם מן העולם . ואנור גבי האלרי"ה על פי ולא קרב זה א
 כל הלילה בקשו המלאכים לומר שירה אמר להם הקצ"ה מעשי
 ידי עוצעים צים וחתם אומרים שירה . וא"כ היאך ישרא אמרו

תהלה לדרור

שירה אז יסיר משה וגו'. ואמרו שים הפרש בין צעעה שהכמה
והכלים וצין לאחר שנשמדו וכלו. והכו דיוק
מועסה ידי עובדים צים ולא אמר נעבדו אלא עובדים עדין ואחס
אומרים שירה י ולכן אחר שירא ישראל את מלכיה ויה על שפת
הים וכבר נעבדו ואין להם עוד הקוס. אז יסיר משה וצני ישראל
ואפי' אותה השיכה שאמרו לא מפני הללתי אלא מפני שנתקדש
שמו בצבים. והכו שרמו **אז** יסיר משה וצני ישראל. השיכה והשמות
חיכה צביל עלמנו שהלילנו כי אם אשיכה להי כי גאס
גאס נגאלה ונהקדש שמו צעולם ע"י שקוס ודוכבו רמה צים כלס
בקוס אחד. לזה רומז שומר הי אח כל אורציו ואת כל הכשעים
ישוויד ומפניהם ואחר שהשמה לגמרי הסלח הי ידבר פי אשצח
להשי"ת שבעוד שלא נשמדו אני מהפלל עליהם להחזירם למוטב
אזל אחר שהשמה הסלח הי ידבר פי ואותו מהפלל שאהלל חיכו
על שנתח עלמי כלל אלא ויצרך כל צטר שם קדשו לייקח שנתקדש
שמו צעולם ולא להכחתי כלל :

ונבאר

צנפול אויזך א השמה וצכהשלו א יגל לצך פן
יראה הי ורע צעיניו. הכוונת כי הכה מליכו שהקצ"ה
וולטער על אצודם של רבעים. כו"ש בכינה מה הלסין אונ"ם
קלני מראשי קלני ומרועי וכו'. אמרו ע"פ וגזום ממרחק יידע
שהקצ"ה שהוא הציה וולטער כציכול וייליל על הרבע וא"כ חיד
האדם שמה בהקלת חצירו וכ"ש בהקלת חצירו באזה עבירה.
וכן היו מהפללים קודם שיכירו לצהנוד שלא אכשל צדכ הלכס
וישנחו צי חצירו. שזה עון פלילי שהוא שמה צום שהקצ"ה
וולטער עליו כציכול. אלא כשרואה חצירו אינו כוהג דרך עיבס
לריך שיחלצ וילטער ויהפלל עליו להחזירו למוטב שהיאך ישמה
צום שהשכינה וולטערת עליו. לזה רמו צנפול אויזך א השמה
וצכהשלו חיזה דבר שאינו הגון א יגל לצך פן יראה הי ורע צעיני
שאיך אהה שמה צום שהוא רע צעיני הי וולטער צו הי"ו. א"כ
חף אהה לריך להלטער צו ומראשו רע צעיניך הדבר הזה ותהעלצ

וי
הש
לעו
וסו
שח
לנע
הצנ
סו ק

עו
ונח
למ
שומ
צלי
כל
במה
יהכ
שש
יכו
הצו

ורע

תהלה לדוד

קמ

והתפלל כדי שלא יפול ויכשל :

ובזה

ובללעי שמוחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי .
 חסד ארז"ל היה אינני דואג וחזיריו . לדוד אֲבָחָה על
 אשת איש מיתהו צנאוי אומר להם מיתהו צחנק ויש לו חלק
 לעושה צ . אבל המלכין פני חזירו ברצים אין לו חלק לעושה צ .
 וסוף שאמר ובללעי שבתי סברהם נכסלתו צעירה וללעתי איך
 שמו ונאספו צום . ששוכח השי"ח . אבל אינם יודעים שאם אני
 ללעתי הם נעשו נכים קלולי רגלים . והוא נאספו עלי נכים ששתי
 הלצנה פנים יותר נאספו והוא קרעו ולא דמו ע"ד שארז"ל אם
 היו קורעים את צערי לא היה דמי פותח שאם אני לולע הם
 נעשו נכים :

ן עוד

ירלם שומר ה' את כל אוהביו וגו' . עני"ש מדה
 הקצ"ה מליל זה צידו אחת ובאותה סיד ונחנקס
 עושה צ' הפכיים צרגע אי כו"ש ע"ש יוניך ה' כאלרי צכח
 ובאותה סיד ג"כ . יוניך ה' תרעץ אריז . שהרשע הוהסך מדה"ר
 למדה"ד וצידו אחת ואללת לישראל ורועלת למלרים . והוא צמוז
 שומר ה' את כל אוהביו . צום ששומר הקצ"ה את כל אוהביו
 צלל ידי כסיהך אותם השומרת צעלמה תרעץ אריז . והוא ואת
 כל הרשעים ישמיד . עוד יש צחינה אחרת שונה הקצ"ה אינה
 כוונה צ' . שאדם צענה נעקו לא ירחם וצענה הרחמוכות לא
 יכעס פיהך יכול צרגע או לנקום ולרחם . אבל הקצ"ה צענה
 ששומר את כל אוהביו צהרחמים אותו הרגע ואת כל הרשעים
 ישמיד שני הפכיים צרגע אי שהלדיקים ויחמדים החקדים עם
 הגזרות המיד ע"י מעשיהם לכן נעשה להם מדה כנגד מדה
 חקד להם ודין צאויצים צרגע אי :

דברי שב"ח

ורע"ד

אפשר לפרש עפ"י מה שידוע כי הרשעים הוה
 פ"כאים את הלדיקים חכלים שגאה . ובאשר יראו

ההלה לדוד

שמהם מלליחים בכל מעשיהם. ונחיהם שלום ונפחד אז ונחקנאים
זהם קנאים גדולה קשה כשחול. ודא הצרתהון כי רקצ עלמות
קנאה. והונה נמוקים צנינם. ונחננוים והולכים עד שיגיעו
לשערי מות וכשמידים ונן העולם. ולזה אמר שימר ה' את כל
אוחציו. ונחח השמירה המעולה ואת כל הרשעים ישמיד.
שנחננוים והולכים ונרוב קנאחם זהם עד שיגיעו לשערי מות
וכשמדים ונן העולם צ"מ וק"ל:

תהרת ה' ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו
לעולם ועד:

א' כי הנה נודע כי היהלל והתחנח להשי"ת אז ונחפלל
ולנו כל עמו הוא כגוף בלא נשמה והנה אינו
עושה יחוד הוי"ה ואדכ"י. כי הנה הוי"ה הוא צקוד ההעלות
זה שמי לעלם כתיב העלימותו והוא כנגד הרלון והנחשצם והדבור
הוא כנגד שם אדכ"י הנאמר בפירוש ודבור. ולכן כשעושה
שניהם דבור ונחשצת הוא יחיד הוי"ה ואדכ"י. כ"ש את כוונתו
לנחח חן צעיני סבריות נחחם השבחים הלא כבד את בני האדם
יותר ונכבדו של נקום שהדברים והשפה להשי"ת והשכל שהוא
הרלון שיעקר לבני אדם ולא האה כהנת כפונדקית. לזה רמז
ההלת ה' ידבר פי כשידבר פי איזה ההלת להשי"ת יצרך כל
צטר שלי הלז והמות וכל האצרים וזהו כל צטר על דרך לבני
וצטרי ירכנו א' אל מי ולא השפה לצד והלז כל עמה. והזה כל
צטר שלי כלם צהסכמה אחת לפודות ולהלל זה יגרום לעולם
ועד יחוד הוי"ה ואדכ"י שההוי"ה נרמזה נחיצת לעולם צקוד זה
שמי לעולם העלימות והאדכ"י נק' ועד שצם כל שיעודים כנודע
ליודעי חן שהרלון הפנימי והשפה רמזים ליחוד הוי"ה אדכ"י
סנקי לעולם ועד:

והנה על זה אמרו לא תעשון אחי אפי' כסף ואפי' זהב
שהוא עוצב ע"ז נחחרה ששחשצדו אותי לא תעשון

תהרה לדוד

פמח

אחי שתשחמו עם עבדאזי אהי כקף ויהי זהו צמחשחכס
 צעסקי העולם בכקף וזכבז או למולח מן להנלח סכקף והזהב
 וכלו אהם עוזדים ע"ז צנהרס ח"ו . ויתחזר צום ישעיה כ"ע
תהרה לכס חזות הכל כדברי הספר החתום אשר יתנו אהו
 א יודעי ספר לאמר קרא נא זה ויאמר לא אוכל כי חתום הוא.
 וניתן הספר על אשר לא ידע ספר לאמר קרא נא זה ויאמר
 לא ידעתי ספר . ויאמר ה' יען כי נגש העם הזה צפיו וצטפתיו
 כדונו ולבו ריחק ונוני וההי ירחם אהיה ונלות אכשים ונלוודפ.
 ציור א' הדברים שהוא מציא בדרך משל והוא טיט אדם יודע
 ספר ונצין וכשהספר חתום לא ידע . ויש ספר פתוח ומסוחס
 ואם כיהן למו שאינו מנצין לא ידע ומונו כלום . כן יש צ' כיתוח
 צני אדם יש ומחפלים ויש שאינם ומחפלים. השאינם ומחפלים
 דוונת לקפר החתום שאינו נקמו כך הוא חתום וקתום ואינו
 מחפלי . ויש ומחפלים וטוח דוונת לקפר פתוח וכשאינו ומחפלי
 צבוונת ואינו יודע מה שמוציא מפיו דוונת לקפר פתוח ונקרא
 שהרי פוח ומחפלי אצל שאינו מנצין מה שהוא אומר דוונת כמי
 פניחיים ספר פתוח למו שאינו יודע לקרות נמלא צין אס חתום
 צין אס פתוח לא ילא מונו כלום שלא נקרא מה שצתוכו . ולכן
 אומר וההי לכס חזות הכל שהוא לשון גבול עיין ציור כתיב .
 דהיינו גבול הכל כל עבודתכס היא גבול א' שאין נכס הנאס
 או תהיו ומחפלים הדוונת כמו ספר הפתוח אצל כהון למו
 שאינו מנצין מה שאומר או תהיו בכס חתום בלא חפלי וצין
 כך וצין כך לא ילא נכס שום הנאה ולאחר שהציא הנמשל צא
 לצאת אה"כ טעל ווי כאמר הנמשל הזה ואמר ויאמר ה' וגו'
 צפיו וצטפתיו כדונו וגו'. כאמר הנמשל הזה למו שאומר צטפתיו
 ואינו מנצין צתוך לצו הדברים שאומר . ואמר וההי ירחם אחי
 ונלות אכשים וגו'. צבשלונח אס אהם מדברים עם בני אדם כמותכס
 שאינם ונציים כ"א מה שיוכל מפיכס ואינם יודעים אס ידבר
 לצכס אנה ואנה יכולים אהם לעשות כך . אצל אחי אידך חתים

פי ידוי אני סתקבלה לפיך :

ג' תהלת

ה' ידבר פי ריבך כל בשר וכו'. הנה נודע
 מ"ש ע"ש כל עלמותי האמרה ה' מי כמוך
 שכשיתפלל וקרא יתנועע שהתנועה נורה על הזריות כאלו
 שאר בשרו ועלמותו ג"כ הם ומספרים אותה הסתלה. לזה רוח
 הסלה ה' ידבר פי כשידבר פי הסלחך. לאו דווקא פי הסדבר
 בדרך עללות. אלא ויבך כל בשר עם קדשו. שאני אומר
 בה זנועות וזריות גדול. כאלו כל בשר שלי וכל אבני מצרכים
 עם קדשו. ה"ש **ג** עבדך כושר בהם בשמור עקב רב. מאי
 אומרם גם עבדך. הנה נודע שמי שפושט בעללות בלא השק
 לא יתמיד בו הענין. כי עוד מעט ועוז אותה העבודה והמולות
 ולא יתמיד בה. אבל העושה המולות בהשק רב יתמיד בה כל
 ימיו. לזה רוח גם עבדך כושר בהם לשון זמירות וזריות וזיבת
 גם קאי על הזמירות וזריות שגלבר קיומם שאקיים המולות אלא
 גם אני כושר בהם לעשותם בזריות. שבהם שאני שומר אותם
 לעולם ועד. והם בשמור עקב רב שזיבתם חסיהם עד העקב
 ש"י סוף ימי לעולם ועד :

והנה

העושה בעללות אינו פועל כי אם בהגופים ובשרות
 הגופים. אבל הזמירות והזריות וההשק הוא בהשק
 ופועל בשורש המעלות הנכונות ולכינות ופועל בהשקיים
 המליונים. ואז קראת עובד שלימה בגוף ובפש גשמי ורוחני.
והגוף רוחו לארץ והנפש לשימים. כו"ש ע"ש יקרא א השמים
 וצל זו הנפש ואל הארץ לדון עניו זה הגוף. והנה
 העושה בעללות דומה לקרקע שהוא הארץ ואינו מקורם לסיבת
 מחסה נורם וממטר וההשק והזריות היא תקרה שעליו לסיבת
 לנחקה ולנחשור. ולזה **בעצלותים** יתך המוקרה שעי
 העללות יתך המוקרה כאלו תקרה
 בלא מחסה ונחשור והוא כמי שאין לו אף קרקע בלא תקרה ;
ד' עור יכלה הסלה ה' ידבר פי וגו'. מחובר עם פ,

תורה לרוד

קודם לו . ואת כל המעשים ישויד . תהלה ה' וגו' . עמים צנוע
עמו שאקבלם שם אלצרים אותו ואינו יכול עליהם . שפינו
עמו ללדיק לא עוב . אלא ששכס וסערב לבית מודקס והס
כלים מאלים . קאחה העסה את סלך והוא יעשה את קמו .
לאה רמו קומר ה' את כל חושבו ואת כל המעשים ישויד . וחס
לא סמוידס ומשארס ומצרים אותי . תהלה ה' ידבר מי שסוה
סחורס של אקלס . אלא אעסוק בחוכס ואעשה את שלי והוא
יעשה את שלי שסס מאלים מאלים בלא קלחתי וי' לשאל
עקדמח דמא סמו מצרים אותו ודאי ג"כ סיס הולך לבחמיד
ומה הדס לו ששכס וסערב לבחמיד והס כלים . סכיונה כי סנס
סלדס כשס לו דאגה בלבו אפי' ססולך לבחמיד ולבו כל עמו
לא יוכל לסתקיס ולסערב . אכל אחס ססנס והערב לבחמיד
סלא סרניס כסוס לרע מרוב סססק עיס לך כסורס . כחיס עיס
עמו אסוכי בלרס ישומי עמו ונסכלו אפי' סזוי בלרס סלא
יניס בלרסו עיי' אסלכסו ואכבדסו . כך אחס כסססס ומערב
לבחמיד ולא יעלך סוס ומסבח דאגה וסוס דבר או צוס כלים
מאלים סאו כחור עלך אסללסו ואכבדסו :

די עור

יכלה תהלה ה' ידבר מי וגו' . סנס נודע
סססססס סלדס לפני בני אדס לדיק להכיס
קילו בנדכחי כדי ססעונו גם סכרסס ועמו צדוק סוה וכוון
עמו ועמו אק ויסיס מרס . סוס סרניס . והוא סהלה ה' ידבר
מי איעי ידבר לען סכוס . סססססס בלחסי . והדבור
בסכוס . כי כסלל את ססס בברכס סקני סול . כחיס עיס
קידס סלויס לסי וגו' . סלבו את סרו וגו' . כססססס ידבר מי
כסכוס ומעיס ססיי יצך כל כסר סס קידסו כל ססומע סוס
סון וביס וביס :

ובזה

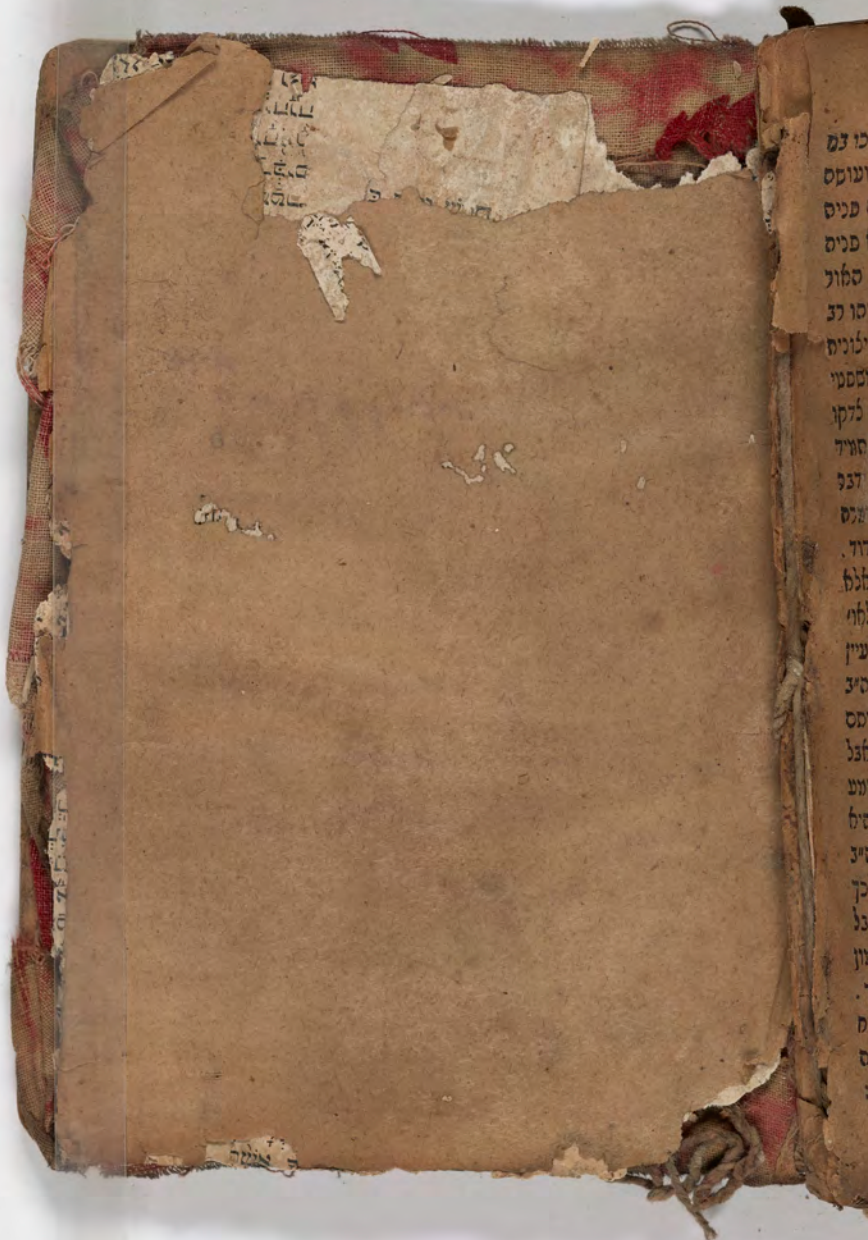
יחנאי כדתי לך כקל רב"י כנס ססחי לא אכלא
לרבי אלוסי אתה ידע . סנס נודע סססססס סלדס
קילו כסכוס ס כסכוס קילו סלס ורדס כסודע ערך ססר .

וסוף זוג המקדש עם הגבורות . שהנה העלייה לגבורות
 שעולות ונתחנקהו צרעם . והמקדים כל עם שיוקדים מתחוקים
 כנודע . ולא היו וכות נמחקות וזאת להחיד עם המקדים .
 חסו בשרתי לזן בקהל רב . הונצח הלך כדרך הונצח בקול
 רם שיש בו עינים וירידה . וכוונתו **לשם לא כלל שליו**
 הוי"ה אל"הים זוג המקדים והגבורות שהם העלייה והירידה
 ש"ש בהנהגת הקול . הכו שאלו הח"כ ה' אל"הי שהיה המקדים
 ואל"הי שהם הגבורות חסו ידעה לשון זוג ויחוד . כ"ש הרב
 בקדור ע"פ דעו כי ה' הוא האל"הים ע"י הנהגת הקול שיש בו
 עליות וירידות יתחדו המקדים והגבורות בשמח שלים :

י עור יראו תהלת ה' ידבר פי וגו' . סבוכה פאלדס
 לומר תורה ומקיינה מה הצרות אומרים עליו
 אשרי פלוגי שלמד תורה אשרי אביו וכו' . לאו פלוגי שלמד תורה
 כמה נא"ס ועשיו וכו' . ובספך נחלל את המס אומרים עלו או
 לקלובי שלמד תורה כמה עבדים ועשיו וכו' . כל"ה תא צמקי
 יומא דף פ"ו . והו תהלת ה' ידבר פי שהיא תהורה וכוונת קיום
 תל"הית ב"הית תהלת י"ה ידבר פי היות כונסתר חיי"ב עשה
 ול"ה : כתי"ס צוהר ע"פ כל אמתות ה' שהם התד"י"ב ח"ה וכו'
 כוללים דע"ה ולא העשה . סבוכה רנו כשאלעד הקיים התד"י"ב
 מלות כדי כאלו יצדך כל צדק עם קדשו ולא יתחלל עם קדשו כי הו
 שאז סעולם מברכין עם קדשו ע"י הונצחים ולא בהפך ח"ו . והנב
תורה ה' חיינוה תשיבה נפש הנה ו' פעמים הזכיר קראת
 סוכה עדות פקודי מלוח יראת משפט . וכל אחת קרא לה עם
 בהורם אמר מלוח עינים ביראת ה' אמר עסורה הנה מורת ה'
 חיינוה רוח שלם האדם לנו יעלים התד"י"ב מלוח הסורה והנהג'ם
 לידו והנגבל . לז"ס כשהורת ה' חיינוה שליוה בתלותיה אז משיבת
 נפש אז ותתו ותצווד לנוכלך שלא תתנגבל לצד פעם אחת .
עדות ה' נאמרה . הנה כחאמן מיהם כעצד נאמן שלא יפוזר
 יד בנהג שלא ליהו רבו לאלה כזה מנגין לו כזו מורה וכו'

תהלה לדוד

ומחכימה פתי. פקודי ה' ישרים ע"ד ישרים לדוד ה' לדיקים ילכו צד
באכלו לשם נולדם ומשמחי לב עשוי הסכירה הק' לב צקוד ועוסם
נחיר ליוכלו והאחרת אין צד נחיר. נולדת ה' ירה צלי שום פנים
לא מאירה באקסקרליהם האוירה והו כשתפיה צד צלל פנים
עאירה עינים והא לאו כמו פנס חסוך סקל פס יקפת חא האור
המאיר: ירדת ה' עהורם עסיה ירדת הכוונות נוסת דאיוו צד
ושליט וגוי. אז עיודת לעד ולא יעזבה פאס ירא ירדת חילוכית
לא יתמיד צד אצל סטסרם של הכוונות עיודת לעד. משפטי
ה' אמת אמר משפטי פסם צי חורות סכחצו וסצעי' סצום לדקו
יחדיו נישד ח"ת ונלכות הכוונות לחורה סכחצו וסצעי' חויר
עושה צדס יחד קצ"ה וסככותים: ז' אן ירמוו סחלת ה' ידצ
פי וינדך כל צד וגוי. סכס כל האומר סירה צעו' זוכס לחוירם
לעו' צ ולכן הקרו פקוק ואכחיו כצדך יה וגוי אחר תהלת לדוד.
ורמוו בסקוק זס עלמוו סחלת ה' ידצ פי לא צעו' לצד אלא
ידצ כל צד וגוי לע"ו סכלו ארוך וכו': סכס אוורם סוכס לאוי
צעו' צ וכן צעק סחורם של סלדיקים צעו' צ מאי כ"ו סכס עיין
צח"י ס"ג צוחי צח"א דקיעא סצעו' צ הוא פסטי סחורם ולעו' צ
סודותיה וס סלא סיס מסיג צח"ו. סצום פ"י פ"י סיס לעסוסם
וס סעק סשעוין. סכוונס סיס עסיחס לצד צלל סצנס. אצל
וס סעק סקוף צעו' צ סשעוין לסון סצנס כמו סככת וסוע
סחציו וסחיגו וס סלא ססגסם צעודכס צח"יס. וז"י וסקילות ס"א
סח"ק סצעו' צ אסס סייח טורח צס לססיגם אצל וסקילות לע"ס צ
ס"א סח"ק ונלוו לך וס סלא יכולת לסחיג: אן ירמוו צססלכך
סכסס אוהך סעוון אכס סכססו וסכססו לסמרו סלא יגכ. אצל
סחי ס"א סכסס אוהך סלא יגכודך צעלי חלים. צסכדך ססך סעוון
סחסס וז"ח סעוירם סלא יגכ. אצל אסס יסן וס"א סעוור עלך.
וסכס צלילס אס ס"א סדל סכסו ח"יל צום ליס"א וליסן לסרויס
ס"אן מו"ו צלילס אצל סחי אס הקילות ונדס סכחך מעי"ל צום
ל"תעסק ילכרויס כי ס"א סח"ק וילת כיוס יאר צעק סחי וכו':

זמ
ועוס
פנים
פנים
סאור
יסו רב
טלוניח
חפסמיו
לדקו
חודד
דב
חנה
חוד
ללא
לח
עין
סיי
ועס
לכל
מנע
סיח
הינ
לכן
לכל
עון
- ד
יח
ס
:

شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

